

ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๑๓ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่.....วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
๑.๑ เรื่อง แลกผลงานของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	๑
ครบรอบ ๑ ปี	
๑.๒ เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการประสานงาน	๒
ระหว่างสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	
และคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	
๑.๓ เรื่อง ขอเชิญสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	๒
เข้าร่วมกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพพลานามัย	
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๒
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๒
๓.๑ รายงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภา	๒
ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อน	
การปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	
จำนวน ๓ เรื่อง คือ	
๑. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ	๓
และบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ	
จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่	
(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.	
(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ	๓
๓. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส	๓

ผู้อภิปราย

- นายคุรุจิต นาครทรรพ	๔ ๕๒
- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	๖ ๗๓ ๘๕
- นายต่อพงศ์ เสลานนท์	๘ ๗๔
- ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาผาด	๑๖ ๑๗
- ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	๒๑ ๗๘
- นายวิเชียร ชวลิต	๒๖ ๘๒
- นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	๓๔ ๘๔
- นายสุรินทร์ จิรวินิช	๔๒
- พลเอก สราวุธ ชลอมอยู่	๔๘
- นายกษิต ภิรมย์	๕๘
- นางถวิลวดี บุรีกุล	๖๓
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๖๖
- นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	๗๑

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๘๖

ผลการลงมติ	๘๗

๑. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ
และบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ
จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ผลการลงมติ	๘๙

๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

ผลการลงมติ	๙๐

๓. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี ๙๑

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี ๙๑

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ๙๑

- การหารือของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ๙๑

ผู้อภิปราย

- นายกษิต ภิรมย์ ๙๑ ๙๓

- นายคำคุณ สิริธิตมาน ๙๒

ภาคผนวก

รายชื่อสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ที่มา ลา ขาดในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๐๑	พลโท กมล สุวภาพ	✓			
๐๐๒	นายภุชญา จินะวิจารณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๓	พลโท ฤทธิเดช บวรรัตนารักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๔	นายกสินธ์ สารสิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๕	นายภิชิตเดชธนทัต เสกขุนทด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๖	นายภิชิต อ้าวคุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๗	นายภิชิต ภิมย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๘	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	✓			
๐๐๙	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล		✓		
๐๑๐	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๑	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๒	นายเกรียงยศ สุดลาภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๓	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๔	นายขวัญชัย ดวงสถาพร		✓		
๐๑๕	พลอากาศเอก ขวัญชัย เขียมรักษา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๖	นายเข้มชัย ชุตินวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๗	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๘	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๙	พลเอก คณิต อุทิตสาร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๐	นายคณิตสร นาวานุเคราะห์		✓		
๐๒๑	พลอากาศเอก คราธิพัทธ์ ภูษธร ณ อยุธยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๒	นายคำณูณ สิทธิสมาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๓	นายคุรุจิต นาครทรรพ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๒๔	หม่อมราชวงศ์จักรกรรณ จิตรพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๕	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์		✓		
๐๒๖	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์		✓		
๐๒๗	พลเอก จิระ โกมทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๘	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสุก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๙	นายจุมพล สุขมัน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๐	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๑	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๒	นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๓	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๔	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรัพย์พันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๕	นายชัย ชิดชอบ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๖	พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล		✓		
๐๓๗	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๘	นายชาติ เียดสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๙	พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๐	นายชูชัย ศุภวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๑	นายชูชาติ อินสว่าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๒	นายชูศักดิ์ เกวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๓	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๔	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๕	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๖	นายธำปบุตร ชมเสวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๗	พลเอก ฐิติวัฒน์ กำลังเอก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๘	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๙	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๐	พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์		✓		

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๕๑	นายณัฐ ชพานนท์		✓		
๐๕๒	นายดำรงค์ พิเดช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๓	ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๔	นายดุสิต สีสากัทรพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๕	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๖	นายเดชาภักดิ์ วัฒนสงขลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๗	นายตระกูล วินิจนัยภาค	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๘	พลตำรวจโท ตรีนท รณฤทธิวิชัย		✓		
๐๕๙	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๐	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๑	นางฉวีลวดี บุรีกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๒	พลอากาศเอก ทวีเตนศ อังศุสิงห์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๓	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๔	ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๕	นายธงชัย ลืออดุลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๖	พลเอก ธงชัย สาระสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๗	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	✓			ลงชื่อย้อนหลัง
๐๖๘	นายธเนศพล ธนบุญวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๙	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชฌามาศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๐	พลเอก ธวัช จารุกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๑	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๒	นายธวัชชัย พักอังกร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๓	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๔	นายธำนิษฐ์ ณะเฒ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๕	พลตำรวจโท อธิจิตร อุตมะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๖	พลอากาศเอก อธิระภาพ เสนะวงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๗	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

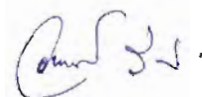
เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๗๘	นางนรรัตน์ พิมเสน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๙	นายนิกร จำนง		✓		
๐๘๐	นางนินนาท ชลิตานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๑	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๒	นายบวรเวท รุ่งรุจี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๓	นายบัญชา ปรมิศนาภรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๔	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๕	นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๖	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๗	นางประภา เติระกุล ศรีนวลนัต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๘	นายประภาส คงเอียด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๙	นายประมนต์ สุธีวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๐	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๑	นายประยูร เขียววัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๒	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	✓			
๐๙๓	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๔	นายปรีชา บุตรศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๕	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๖	นางปัทมา เขียววิศิษฐ์สกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๗	นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๘	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาฑกา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๙	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๐	พลอากาศเอก เติ้งจ วัชช์ปันแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๑	นายพงศ์ศักดิ์ฐ์ เสมสันต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๒	นายพนม ศรศิลป์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๓	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	✓			
๑๐๔	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์		✓		

เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๕	นางพรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๖	พลเอก พล สง่าเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๗	พลเอก พอพล มณีรินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๘	พลเรือเอก พระจุนด์ ตามประทีป	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๙	พลตำรวจตรี พิสิทธิ์ เปาอินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๐	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๑	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๒	พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๓	พลเอก ภูติศ หัตถิโยโชติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๔	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๕	นายมนู เลียวไพโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๖	นางมิ่งขวัญ วิชารังสฤษฎ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๗	นางเมธินี เทพมณี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๘	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๙	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๐	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๑	นางรวิวรรณ ภูริเดช		✓		
๑๒๒	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๓	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✓			
๑๒๔	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๕	นายเลิศปัญญา บุรณบัณฑิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๖	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๗	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๘	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๙	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ		✓		
๑๓๐	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๑	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๒	พลโท วรารักษ์ บุญญะสิทธิ์		✓		
๑๓๓	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๔	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๕	พลอากาศเอก วัจน มณีนัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๖	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๗	นายวันชัย สอนศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๘	นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๙	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๐	นายวิเชียร ชวลิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๑	พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร		✓		
๑๔๒	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๓	นายวินัย ตะหลั่น	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๔	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๖	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๗	นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๘	พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๙	นายไวภูณท์ ทองอร่าม	✓			
๑๕๐	พลตำรวจเอก ศรีวราห์ รังสิพราหมณกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๑	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๒	นายศิริชัย ไหมงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๓	นายสกลิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๔	พลเรือเอก สกักรพันธุ์ เกยานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๖	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๗	นายสมชัย ฤชุพันธุ์		✓		
๑๕๘	นายสมชาย พฤษภูมิ์		✓		
๑๕๙	พลโท สมชาย ลั่นประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๐	นายสมเดช นิลพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

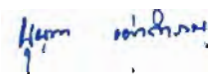
เลขประจำตัว สมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๖๑	นายสมพงษ์ สระแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๒	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๓	พลเอก สราวุธ ชลออยู่	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๔	พลเอก สสสิน ทองภักดี		✓		
๑๖๕	นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๖	นายสันตศักย์ จรุงนุกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๗	พลตรี สิริวิทย์ นาคทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๘	นายสุชน ชาลีเครือ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๙	พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๐	นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	✓			
๑๗๑	นายสุรัชย์ ดนัยตั้งตระกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๒	พลเอก สุรเดช เพ็ญเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๓	นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๔	พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๕	นายสุวัฒน์ จิราพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๖	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๗	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๘	นายเสรี อติภักดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๙	นายโณทัย ฤทธิปัญญาวงค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๐	พลอากาศเอก อนาวิน อิมรย์รัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๑	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๒	นายอนุสร จิรพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๓	นายอนุสิทธิ์ คุณากร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๔	นายอภิชาติ จงสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๕	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๖	นายอภิรักษ์ ชื้อธานุวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๗	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๘	นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๙	นายอรุณ จีรขาลา		✓		
๑๙๐	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๑	ศาสตราจารย์อัครา ศานติศาสน์		✓		
๑๙๒	นายอัศรินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๓	นายอับดุลฮาติม มินซาร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๔	พลตำรวจเอก อัครวิน ขวัญเมือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๕	พลตำรวจโท อาจิม โชติวงศ์		✓		
๑๙๖	พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย			✓	
๑๙๗	พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๘	นายอำพล จินดาวัฒนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๙	นายอุทัย เลาหวิเชียร	✓			
๒๐๐	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี		✓		
รวม ๑๙๘ คน		๑๙๕	๒๒	๑	

นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลศิริ

ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

นางบุญพา เพ่าสำราญ

ตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๔ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๗๕ คน

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
สวัสดีครับ เรียนท่านสมาชิก ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อมาประชุมจำนวน ๑๐๐ ท่าน ครบองค์
ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระ
จำนวน ๓ เรื่อง คือ

เรื่องแรก รับทราบแถลงผลงานครบรอบ ๑ ปี เมื่อวันพุธที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙
ด้วยผมได้มอบให้เจ้าหน้าที่แจกให้สมาชิก สปท. ประจำที่นั่งแล้ว สำหรับหนังสือผลงานคาดว่า
จะดำเนินการพิมพ์แล้วเสร็จและพร้อมแจกสมาชิกทุกท่านประมาณวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙
อนึ่งภายหลังการแถลงข่าว ปรากฏว่าสื่อได้นำเสนอข่าวคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในประเด็น
ว่าในรอบ ๒ ปีกว่าที่ผ่านมารัฐบาลได้ผลักดันกฎหมายจำนวน ๑๘๓ ฉบับนั้นเป็นผลงานของ สปท.
ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง ทั้ง ๆ ที่ในวันแถลงผลงาน ผมได้มีเอกสารแจกผู้สื่อข่าวไปพร้อมนี้แล้ว
ซึ่งต่อมาสำนักประชาสัมพันธ์ได้มีหนังสือไปยังสื่อทุกแขนงเพื่อขอให้แก้ไขแล้ว จึงขอแจ้ง
ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

เสาวลักษณ์ ๒/๑

เรื่องที่ ๒ รับทราบสรุปผลการประชุมคณะกรรมการประสานงาน ๒ ฝ่าย และคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้วยในคราวประชุม คณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๔๖ วันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีมติให้นำสรุปผลการประชุมของคณะกรรมการประสานงาน ๓ ฝ่าย และคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศแจ้งสมาชิกทุกท่าน ได้รับทราบการดำเนินงานของคณะกรรมการและกรรมการดังกล่าว และครั้งที่ ๔๗ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีมติให้นำสรุปผลการประชุมของ คณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศแจ้งให้สมาชิกทุกท่าน ได้รับทราบการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร ที่เจ้าหน้าที่ได้วางไว้ประจำที่นั่งของสมาชิกทุกท่านแล้ว จึงเรียนให้ที่ประชุมให้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

เรื่องที่ ๓ ขอเรียนเชิญสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเข้าร่วม กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยสถานิติบัญญัติแห่งชาติตามนโยบาย ของรัฐบาล ด้วยคณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยที่ดี สถานิติบัญญัติแห่งชาติได้กำหนดจัดกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพพลานามัย สถานิติบัญญัติแห่งชาติตามนโยบายรัฐบาลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ รวมทั้งสร้างเสริม ใ้บุคลากรมีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และห่างไกลโรคร้ายต่าง ๆ จึงขอเรียนเชิญ สมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวในวันพุธที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๑๕.๑๕- ๑๖.๐๕ นาฬิกา ณ ลานจอดรถบริเวณหน้าอาคารรัฐสภา ๒ โดยขอให้สมาชิกกรอกแบบตอบรับ เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับ แล้วก็ส่งคืนให้เจ้าหน้าที่ภายในวันนี้ ณ บริเวณหน้าห้องประชุมรัฐสภา จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๓ เรื่อง คือ

๑. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติจำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

ผมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส โดยมีอำนาจหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสให้สัมฤทธิ์ผล เมื่อคณะกรรมการได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวเสร็จแล้วจึงได้จัดทำรายงานจำนวน ๓ เรื่อง ตามที่เรียนให้ทราบเมื่อกึ่งปีครึ่งที่แล้วก็ได้นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในคราวประชุม ครั้งที่ ๔๗ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ และที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้นำรายงานดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมสภา ผมจึงได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมเพื่อให้สมาชิกได้พิจารณาในวันนี้ ทั้ง ๓ เรื่อง เนื่องจากคณะกรรมการธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้เสนอรายงาน จำนวน ๓ เรื่อง และร่างพระราชบัญญัติที่ให้ที่ประชุมสภาพิจารณา ซึ่งเป็นเรื่องลักษณะทำนองเดียวกัน ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาผมจะให้ประธานกรรมการแถลงรายงานทั้ง ๓ เรื่อง และร่างพระราชบัญญัติไปในคราวเดียวกัน และให้สมาชิกอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายงานทั้ง ๓ เรื่อง และร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมกัน จากนั้นจะเป็นการลงมติให้ความเห็นชอบกับรายงานที่ละเรื่องตามลำดับนะครับ

รายงาน

ของ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ
และผู้ด้อยโอกาส
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

- เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ
และบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ
(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับ
คนพิการ พ.ศ.
(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.”

สำนักกรรมการธิการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด้านที่สี่

ที่ (สปท) ๒๕๓๙ / ๒๕๔๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองโน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

✓ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พิจารณาเสร็จแล้ว

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๓ เรื่อง

ตามที่ ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วย

๑. ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ประธานกรรมการ
๒. รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง	รองประธานกรรมการ
๓. รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง	รองประธานกรรมการ
๔. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการเมือง	กรรมการ
๕. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน	กรรมการ
๖. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	กรรมการ
๗. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๘. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา	กรรมการ
๙. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	กรรมการ
๑๐. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านพลังงาน	กรรมการ
๑๑. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๑๒. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสื่อสารมวลชน	กรรมการ
๑๓. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสังคม	กรรมการ

/๑๔. ประธานกรรมการ...

๑๔. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม
และจริยธรรม กรรมการธิการ
๑๕. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กรรมการธิการ
๑๖. พลเอก พหล สงำเนตร กรรมการธิการ
๑๗. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช กรรมการธิการ
๑๘. นายวัลลภ พริ้งพวง กรรมการธิการ
๑๙. นายสมชัย ฤชุพันธุ์ กรรมการธิการ
๒๐. พันตรี อาณันย์ วัชรวิทย์ กรรมการธิการ
๒๑. นายคำนูณ สิทธิสมาน เลขาธิการคณะกรรมการ

ในการนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๔๗ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาศึกษารายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

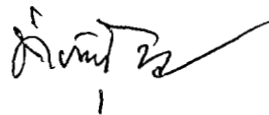
๑. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ”
๒. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ”
๓. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส”

และได้มีมติเห็นชอบให้นำรายงานทั้ง ๓ เรื่องดังกล่าว บรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)

ประธานกรรมการวิสามัญกิจการสภา
ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๔๖, ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๔

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปท) ๔๓๓๐/๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้มีคำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ที่ ๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ
ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส คำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ ๒๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม
๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส (เพิ่มเติม)
และคำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ ๒๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง
กรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส (เพิ่มเติม) นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	รองประธานกรรมการ
๓. พลเอก พหล สง่าเนตร	กรรมการ
๔. พลเอก พอล มณีรินทร์	กรรมการ
๕. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	กรรมการ
๖. พลอากาศเอก วัชร มณีนัย	กรรมการ
๗. พลเอก วุฒินันท์ สิลายุทธ	กรรมการ
๘. นายชาติ เอียดสกุล	กรรมการ
๙. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๐. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาผาด	กรรมการ
๑๒. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๓. นายมณฑิร บุญตัน	กรรมการ
๑๔. นางสาววันทนี พันธชาติ	กรรมการ
๑๕. นายวิเชียร ขวาลิต	กรรมการ
๑๖. นายวินัย ดะห์ลัน	กรรมการ
๑๗. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	กรรมการ
๑๘. นายศิริชัย ไม้งาม	กรรมการ
๑๙. ศาสตราจารย์สุมาลี สังข์ศรี	กรรมการ
๒๐. นางญาณกร จันทหาร	กรรมการ
๒๑. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. อธิบดีกรมการแพทย์ หรือผู้แทน	กรรมการ

๒๓. อธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์	กรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสาร์ก หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครพิงค์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒. นายต่อพงศ์ เสดานนท์	กรรมการและเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เสร็จแล้ว จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ ศัลยกำธร

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)

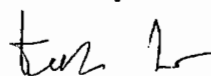
ประธานกรรมการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๓

สำเนาถูกต้อง

(นายธวัชชัย เทพรรัตน์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แทนผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

เนติรัฐ/ร่าง
ชาติชาย/พิมพ์
ธวัชชัย/ตรวจ

สารบัญ

รายงานการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

๑. แผนการปฏิรูป	๑
๒. วิธีปฏิรูป	๒๒
๓. กลไกในการดำเนินการ	๒๗
๔. กำหนดเวลาปฏิรูป	๒๗
๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ	๒๘
๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๒๘
๗. ข้อเสนอแนะ	๒๘
๘. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	๒๘

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.	๒๙
ภาคผนวก ข	ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.	๕๐
ภาคผนวก ค	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.	๗๐
ภาคผนวก ง	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	๗๖

บรรณานุกรม

๘๐

**รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ**

๑. แผนการปฏิรูป

๑.๑ บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เป็นการมุ่งเน้นการให้โอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน ทั้งการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอดชีวิต สิทธิของคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษต่อการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการดำเนินการให้คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีสิทธิอย่างเสมอภาคกับคนทั่วไป ตามหลักการสากล ดังที่กำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช มาตรา ๔ ได้กำหนดว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง และมาตรา ๒๗ ซึ่งกำหนดให้การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการสภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้ ประกอบกับมาตรา ๕๔ ซึ่งกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้นหมายความว่า ประชาชนคนไทยทุกคนย่อมมีสิทธิเสมอกันทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

องค์การสหประชาชาติเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่ได้ให้ความสำคัญต่อสิทธิของคนพิการ โดยเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ ที่ประชุมเต็มคณะของสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญที่ ๖๑ ได้มีมติรับรอง “อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ” (Convention on the Rights of Persons with Disabilities : CRPD) ซึ่งถือเป็นอนุสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ที่ให้หลักประกันในสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ต่อคนพิการอย่างเสมอภาคทัดเทียมกับบุคคลทั่วไป และเป็นสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน สำหรับสิทธิของคนพิการเกี่ยวกับการศึกษานั้น อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการได้กำหนดไว้ในข้อตกลงที่ ๒๔ กล่าวคือ

๑) รัฐภาคีรับรองสิทธิของคนพิการในด้านการศึกษา และเพื่อให้บรรลุตามสิทธินี้โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติและบนพื้นฐานโอกาสที่เท่าเทียมกัน รัฐภาคีจะจัดให้มีระบบการศึกษาที่ทั่วถึงในทุกระดับและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒) เพื่อให้สามารถใช้สิทธินี้ได้จริง ให้รัฐภาคีประกันสิทธิต่าง ๆ เช่น คนพิการจะไม่ถูกกีดกันออกจากระบบการศึกษาทั่วไป เพราะเหตุแห่งความพิการ คนพิการสามารถเข้าถึงการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแบบเรียนรวมที่มีคุณภาพและโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีการจัดมาตรการสนับสนุนเฉพาะบุคคลที่มีประสิทธิภาพแก่คนพิการในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาการและการพัฒนาทางสังคมอย่างสูงสุด เป็นต้น

นอกจากอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities : CRPD) แล้ว องค์การสหประชาชาติยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยในการประชุมสมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ (UN General Assembly) ณ กรุงนิวยอร์ก ได้มีการรับรอง "เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ ประการ" (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประการที่ ๔ จะกำหนดเรื่อง การศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งมีสาระสำคัญคือ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ การสร้างหลักประกันให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมสามารถใช้หลักการเรียนรวมหรือการจัดการศึกษาโดยรวม (Inclusive Education) เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติ หรือเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ตามรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข ซึ่งนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว โดยมีการตั้งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

สำหรับสิทธิของคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกนั้น รัฐบาลของประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ได้มีการประชุมร่วมกัน ณ เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๙ ตุลาคม – ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดทศวรรษใหม่ของคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๕ รวมทั้งผู้แทนจากองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการ นอกจากนี้ยังมีผู้แทนจากองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรความร่วมมือเพื่อการพัฒนา และองค์กรภายใต้ระบบขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) และมีรัฐบาลของสาธารณรัฐเกาหลีเป็นเจ้าภาพ โดยเป็นการประชุมเพื่อสรุปการดำเนินงานทศวรรษที่สองของคนพิการ แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๔๖ – ๒๕๕๕ และเพื่อประกาศทศวรรษใหม่ รัฐบาลของประเทศที่เข้าร่วมการประชุมได้รับรองปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและ แปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๕ และยุทธศาสตร์อินซอนเพื่อ “ทำสิทธิให้เป็นจริง” สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ยุทธศาสตร์อินซอนได้มีการกำหนดเป้าประสงค์ในการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการเป็นครั้งแรกของภูมิภาคและของโลก จำนวน ๑๐ เป้าประสงค์ โดยยุทธศาสตร์อินซอนเป้าประสงค์ที่ ๕ ได้ให้ความสำคัญในการขยายความช่วยเหลือในระยะแรกเริ่มและด้านการศึกษาให้กับเด็กพิการและเด็กที่มีพัฒนาการช้า โดยกำหนดให้ต้องให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมโดยทันที เมื่อค้นพบเด็กที่มีความพิการหรือมีพัฒนาการช้า เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการรอบด้านอย่างเต็มศักยภาพ ไม่ว่าจะเป็นการกระตุ้น การดูแล การเลี้ยงดู การศึกษาท่วงท่า เรียน ซึ่งการช่วยเหลือในระยะแรกจะให้ผลดีกว่าการช่วยเหลือเมื่อเด็กอายุมากขึ้น รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการและต้องให้หลักประกันว่าเด็กพิการสามารถเข้าถึงการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ โดยให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อเด็กพิการด้วย

นอกจากร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช และแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญในการ

ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยการกำหนดให้มีแผน ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นอีกกลไกหนึ่งในการพัฒนาประเทศในระยะยาว สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะ ช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรง ของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และ ปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นใน อนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ ประเทศไทยยังคงรักษาทบพาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน โดยร่างยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้ เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ได้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การยกระดับการศึกษา และการเรียนรู้ให้มี คุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยคำนึงถึงพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ทางเศรษฐกิจและสังคม

ทั้งนี้ เพื่อให้การพัฒนาระบบการศึกษาสำหรับผู้พิการเป็นไปด้วยความมั่นคงและยั่งยืน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการ เรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหาร จัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่ม คุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วม จากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการ คัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ (๔) ปฏิรูป ระบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึง การเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

ที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการดำเนินการให้คนพิการมีสิทธิอย่างเสมอภาคกับคนทั่วไปตาม หลักการสากลตามที่กล่าวมาข้างต้น ได้แก่

- ร่วมเป็นแกนนำในการยกร่าง เสร็จฯ ลงนามรับรอง รวมทั้งได้ให้สัตยาบันต่อ “อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ” (Convention on the Rights of Persons with Disabilities : CRPD) เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑

- ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๙ ตุลาคม - ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดทศวรรษใหม่ของคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕

นอกจากนี้ สำหรับการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์อินซอนนั้น ประเทศไทย ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมคณะทำงานทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก สมัยที่ ๓ (Third Session of the Working Group on the Asian and Pacific Decade of Persons with Disabilities, 2013 - 2022)

เมื่อวันที่ วันที่ ๒ - ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยมีสมาชิกของคณะทำงาน ซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานองค์กรภาคประชาสังคม จาก ๑๕ ประเทศ ได้แก่ บังคลาเทศ ภูฏาน สาธารณรัฐประชาชนจีน พิจิ อินเดียน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น คิริบาติ มาเลเซีย มองโกเลีย ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สมาพันธรัฐรัสเซีย และประเทศไทย เข้าร่วมประชุม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรายงาน ติดตาม และแบ่งปันประสบการณ์ และเป็นการขับเคลื่อนการดำเนินงานภายใต้ทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕ และเป็นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อินซอน ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักเพื่อ "ทำสิทธิคนพิการให้เป็นจริง" ตามแนวความคิด"ให้โอกาสให้เกียรติ ให้กำลังใจ" ต่อคนพิการ โดยเพิ่มโอกาสด้านการศึกษาปรับปรุงการเข้าถึงโครงสร้างทางกายภาพและเทคโนโลยีสารสนเทศ และการมีงานทำจัดความยากจนในกลุ่มคนพิการ ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ริเริ่มดำเนินการในประเทศไทยแล้ว อาทิ การบริการล่ามภาษามือ บริการผู้ช่วยคนพิการ การขับเคลื่อนอารยสถาปัตย์ การส่งเสริมการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐ การเพิ่มเบี้ยความพิการ โครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียนและนักดนตรีตาบอดในที่สาธารณะ เพื่อให้คนพิการเป็น "พลัง" ของสังคม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับ คนทั่วไป เป็นต้น

การส่งเสริมและยกระดับการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นหัวใจหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ โดยการส่งเสริมและพัฒนาคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบตั้งแต่การตรวจพบความพิการ ทั้งในส่วนของ การบำบัดรักษา การให้การศึกษา การพัฒนาทักษะสังคม และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ซึ่งหากคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมของคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม บุคคลเหล่านั้นจะเป็นต้นทุนทางสังคมที่สามารถพึ่งตนเอง ดำรงชีวิตอย่างเป็นอิสระ และมีศักดิ์ศรี รวมทั้งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สร้างคุณประโยชน์ให้สังคมและประเทศชาติได้ ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงพระราชทานแก่คณะกรรมการมูลนิธิธรรมาภิบาลคนพิการในพระบรมราชูปถัมภ์ ในพิธีเปิดโรงเรียนศรีสังวาลย์ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๗ ไว้ว่า "งานช่วยผู้พิการนี้ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้ที่พิการไม่ได้เป็นผู้อยากพิการและอยากช่วยตนเอง ถ้าเราไม่ช่วยเขาให้สามารถที่จะปฏิบัติงานอะไรเพื่อชีวิต และมีเศรษฐกิจของครอบครัว จะทำให้เกิดสิ่งที่หนักในครอบครัว หนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้นนโยบายที่จะทำก็คือ ช่วยเขาให้ช่วยตนเองได้ เพื่อที่จะให้เขาสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคม"

๑.๒ สภาพปัญหาและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) ให้คำนิยามของคำว่า "ความพิการ" ไว้ว่าเป็นข้อจำกัดหรือการขาดซึ่งความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ โดยวิธีการ หรือโดยวิสัยของบุคคลทั่วไป เนื่องจากความบกพร่องอย่างหนึ่งอย่างใด (World Health Organization : WHO 2012)

องค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) ให้คำนิยามของคำว่า "คนพิการ" ไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ไว้ว่า บุคคลซึ่งไม่สามารถสร้างหลักประกันให้แก่ตนเองไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในด้านสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในฐานะปัจเจกบุคคลหรือในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมทั่วไป เนื่องจากความสามารถทางร่างกายและจิตใจที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ว่าจะเกิดมาแต่กำเนิดหรือไม่ก็ตาม (United Nations : UN 2002)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้คำนิยามของคำว่า “พิการ” หมายถึง เสียอวัยวะมีแขนขา เป็นต้น, เสียไปจากสภาพเดิม, เช่น แขนพิการ ตาพิการ, บางที่ใช้เข้าคู่กับคำ พิกล เป็น พิกลพิการ

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้คำนิยามของคำว่า “คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดต่อการปฏิบัติกิจกรรม ในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเนื่องจาก มีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

มุมมองทางสังคม หรือ Social Model of Disability อธิบายว่า ความพิการเกิดจากการที่ สภาพแวดล้อมและเงื่อนไขต่าง ๆ ในสังคม ไม่มีการจัดการอย่างเหมาะสมจึงไม่ตอบสนองต่อความแตกต่าง หลากหลายของมนุษย์ ดังนั้น จึงมองว่าความพิการเป็นปัญหาทางสังคมการแก้ปัญหาจึงให้ความสำคัญกับการ จัดการกับสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขต่างๆ ทางสังคม (วัชรารัฐ วัชรวิบูลย์ และคณะ, ๒๕๕๓)

ความพิการของบุคคล หากพิจารณาจากสาเหตุความพิการสามารถจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ พิการแต่กำเนิด (Birth Defect and Teratogenesis) ซึ่งอาจเกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม ความเจ็บป่วยหรือ โรคในมารดา การใช้อายหรือสารเคมี เป็นต้น และพิการในภายหลัง ซึ่งอาจเกิดจากอุบัติเหตุ ภาวะทุพโภชนาการ ระหว่างการเลี้ยงดู การได้รับสารพิษ เป็นต้น โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดประเภทของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องไว้ ๙ ประเภท คือ

๑) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับ เล็กน้อยจนถึงบอดสนิท แบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๒ กลุ่ม คือ คนตาบอด หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็นมาก จนต้องใช้ การอ่านอักษรเบรลล์หรือใช้วิธีการฟังเทปหรือ แผ่นเสียง และคนเห็นเลือนราง หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็น แต่ยัง สามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ที่ขยายใหญ่ได้หรือต้องใช้แว่นขยายอ่าน (สาวิตรี ไชยเลิศ, ๒๕๔๙)

๒) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับ รุนแรงจนถึงระดับน้อย แบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๒ กลุ่ม คือ คนหูหนวก หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินมากจน ไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทางการได้ยิน ไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม และคนหูตึง หมายถึง คนที่มีการได้ ยินเหลืออยู่ เพียงพอที่จะรับข้อมูลผ่านทางการได้ยิน โดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง (มูลนิธิเด็กพิการ, ๒๕๔๐)

๓) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แก่ บุคคลที่มีความจำกัดอย่างชัดเจนใน การปฏิบัติตน (Functioning) ในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ ความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญ ร่วมกับความจำกัดของทักษะการปรับตัวอีกอย่างน้อย ๒ ทักษะจาก ๑๐ ทักษะ ได้แก่ การสื่อ ความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตภายในบ้าน ทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักใช้ ทรัพยากรในชุมชน การรู้จักดูแลควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน การทำงาน การใช้เวลาว่าง การรักษาสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ได้แสดงอาการดังกล่าวก่อนอายุ ๑๘ ปี

๔) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ หมายถึง คนที่มีอวัยวะไม่สมส่วน อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการ ของระบบประสาท มีความลำบากต่อการเคลื่อนไหว เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติทั่วไป

๕) บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง คนที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจ หรือการใช้ภาษา อาจเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน มีผลทำให้มีปัญหาต่อการฟัง การพูด การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ สมองได้รับบาดเจ็บการทำงานของสมองสูญเสียไป ทำให้มีปัญหาการอ่าน และปัญหาการเข้าใจภาษา

๖) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง คนที่มีความบกพร่องเรื่องของการออกเสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติหรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่องความเข้าใจ และหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ติดต่อสื่อสาร อาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา เนื้อหาของภาษาและหน้าที่ของภาษา (สาวิตรี ไชยเลิศ, ๒๕๕๙)

๗) บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ หมายถึง คนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติหรือเป็นอย่างมากและปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือวัฒนธรรม

๘) บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีพัฒนาการบกพร่องทางด้านสังคม ภาษา และการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์ และจินตนาการ มีสาเหตุเนื่องมาจากสมองบางส่วนทำหน้าที่ผิดปกติไปและความผิดปกตินี้ พบได้ก่อนวัย ๓๐ เดือน ลักษณะของบุคคลออทิสติก คือ มีความบกพร่องทางปฏิสัมพันธ์ ด้านสังคมด้านการสื่อสาร ทั้งด้านการใช้ ภาษาพูด ความเข้าใจภาษา การแสดงกิริยาสื่อความหมาย มีความบกพร่องด้านพฤติกรรมและอารมณ์ มีความบกพร่องด้านการรับรู้ทางประสาทสัมผัส มีความบกพร่องด้านการใช้อวัยวะต่าง ๆ ที่ประสานสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย มีความบกพร่องด้านจินตนาการ ไม่สามารถแยกเรื่องจริงออกจากเรื่องสมมติ มีความบกพร่องด้านสมาธิ มีความสนใจสั้น วอกแวกง่าย (สาวิตรี ไชยเลิศ, ๒๕๕๙)

๙) พิกการซ้อน หมายถึง บุคคลที่มีความพิการตั้งแต่สองประเภทขึ้นไปอาจเป็นคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางร่างกายร่วมกับมีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นต้น

ปัจจุบันได้มีการรวบรวมจำนวนคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่อยู่ในระบบการศึกษา สังกัดหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่ามีจำนวนคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่อยู่ในระบบการศึกษาทั้งสิ้น ๔๔๘,๙๗๖ คน รายละเอียดปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางแสดงจำนวนคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่อยู่ในระบบการศึกษา

ที่	หน่วยงาน	บกพร่องทางการเห็น	บกพร่องทางการได้ยิน	บกพร่องทางสติปัญญา	บกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ	บกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)	บกพร่องทางการพูดและภาษา	บกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ออทิสติก	ความพิการซ้อน	ประเภทอื่นๆ	รวม
๑	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๓,๐๔๙	๕,๕๕๐	๓๗,๓๓๒	๑๕,๓๐๖	๒๘๕,๖๔๘	๒,๘๙๙	๕,๖๔๘	๙,๒๐๖	๑๓,๖๐๐	-	๓๗๘,๒๓๘
๒	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๖	๒๒๘	๒๗	๒๐๔	๖๕	๑๓	๖๗	๑๙	๔๑๑	๔๔	๑,๐๘๔
๓	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	๑,๐๒๕	๑,๑๕๙	๒,๓๓๒	๖,๘๔๗	๑,๐๘๐	๒๐๒	๖๒๗	๑๙๑	๒๑๔	-	๑๓,๖๗๗
๔	สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๖๙๔	๓๕๙	๑,๐๖๙	๑,๑๐๖	๕๐๗	๘๖	๑๐๘	๘๔๙	๓๒๘	๒๐	๕,๑๒๖
๕	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	๔๖๖	๖๕๑	๑๒๖	๑,๑๗๔	๗๒	๑๒๔	๒๗	๒๔๕	๒๒	-	๒,๙๐๗
๖	โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	๙	๔๓	๑,๑๓๐	๖๘	๑,๒๖๓	๓๕	๒๔๒	๕๕๖	๔๗	-	๓,๓๙๓
๗	โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒,๕๘๒	๑,๗๑๕	๕,๔๒๙	๔,๒๑๑	๑๓,๖๐๕	๗,๕๑๙	๒,๙๘๗	๓๒๔	๘๗	๖,๐๙๒	๔๔,๕๕๑
รวม		๗,๘๓๑	๙,๗๐๕	๔๗,๔๔๕	๒๘,๙๑๖	๓๐๒,๒๔๐	๑๐,๘๗๘	๙,๗๐๖	๑๑,๓๙๐	๑๔,๗๐๙	๖,๑๕๖	๔๔๘,๙๗๖

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

รวบรวมข้อมูล : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หมายเหตุ : ประเภทอื่นๆ (สมาธิสั้น / ความสามารถพิเศษ)

รายงานจำนวนเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่	ประเภทความบกพร่อง	ศูนย์การศึกษาพิเศษ (๓๗ แห่ง)	โรงเรียนเฉพาะ ความพิการ (๔๖ แห่ง)	โรงเรียนศึกษา สงเคราะห์ (๕๑ แห่ง)	โรงเรียนจัดการ เรียนรวม (๒๑,๒๕๐ โรงเรียน)	รวม (คน)
๑	บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น	๕๘๕	๑๙๖	๘	๒,๒๖๐	๓,๐๔๙
๒	บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	๖๗๓	๓,๔๔๓	๕๑	๑,๓๘๓	๕,๕๕๐
๓	บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	๗,๙๕๐	๖,๖๐๒	๒๙๒	๒๒,๔๘๘	๓๗,๓๓๒
๔	บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ	๖,๘๔๔	๔๒๖	๙๙	๗,๙๓๗	๑๕,๓๐๖
๕	บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	๒๘๔	๑๑๐	๒,๙๑๑	๒๘๒,๓๔๓	๒๘๕,๖๔๘
๖	บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา	๒๒๘	๖	๕๙	๒,๖๐๖	๒,๘๙๙
๗	บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	๑๑๓	๑๓	๕๑๖	๕,๐๐๖	๕,๖๔๘
๘	บุคคลออทิสติก	๒,๕๙๒	๑,๓๐๒	๑๓๖	๕,๑๗๖	๙,๒๐๖
๙	บุคคลพิการซ้อน	๔,๗๙๒	๘๓๘	๒๕	๗,๙๔๕	๑๓,๖๐๐
รวมทั้งสิ้น		๒๔,๐๖๑	๑๒,๙๓๖	๔,๐๙๗	๓๓๗,๑๔๔	๓๗๘,๒๓๘

ข้อมูล ณ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ จาก ระบบสารสนเทศศึกษาสงเคราะห์และศึกษาพิเศษ (SET)

ดังนั้น จากตารางข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษยังได้รับความช่วยเหลือหรือสวัสดิการจากรัฐบาลไม่ครบถ้วนเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการศึกษาที่จะพบปัญหา ดังนี้

๑) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อาทิ ล่ามภาษามือ นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด ส่งผลให้การสนับสนุนให้คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนรวมในโรงเรียนทั่วไปไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการเรียนรวมก็เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการคัดกรองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเด็กปกติถือว่าเป็นกำลังสำคัญในการให้ความช่วยเหลือคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตลอดจนทัศนคติของพ่อแม่และบุคลากรครูก็จะเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้น

๒) ขาดแคลนสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาที่เหมาะสม

การขาดแคลนสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาที่เหมาะสมและมีคุณภาพที่ช่วยส่งเสริมให้คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจที่จำเป็นต้องอาศัยการจัดการศึกษารูปแบบพิเศษ ตลอดจนสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อเสริมการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ที่ช่วยทดแทนความบกพร่องในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและตรงกับสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษ

๓) ขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบฐานข้อมูลของคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งแต่ละหน่วยงานควรมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูล ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการจัดการข้อมูลที่เป็นระบบ สามารถติดตามความคืบหน้าในการรักษาและการพัฒนาของคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้อย่างต่อเนื่อง จึงควรมีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างระบบสาธารณสุขและระบบการศึกษา เช่น การจัดทำทะเบียนตั้งแต่แรกเกิด (Birth Registree) ของกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งระบบข้อมูลการคัดกรองหรือแรกพบความพิการยังไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ ซึ่งการคัดกรองเด็กในเบื้องต้นมีปัญหาคือการคัดกรองเด็กที่มีความพิการไม่ชัดเจน อาทิ บกพร่องทางการเรียนรู้ บกพร่องทางสติปัญญา สมาธิสั้น หรือออทิสติก กระบวนการคัดกรองจึงมีความสำคัญที่ผู้ปกครองหรือบุคลากรที่ทำงานกับเด็กเล็กต้องมีความรู้ลักษณะของเด็กพิเศษ รวมทั้งต้องมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ โดยการคัดกรองนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นโดยการตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาและพัฒนากระบวนการคัดกรองที่ไม่ซับซ้อนแต่ให้มีความเชื่อมั่นในอัตราสูงและต้องจัดให้มีกระบวนการคัดกรองเด็กตั้งแต่ระดับอนุบาล เพราะหากสามารถตรวจพบได้เร็วการให้ความช่วยเหลือก็จะสามารถทำได้มีประสิทธิภาพ ซึ่งอย่างช้าในระดับปฐมวัยจะต้องมีการบ่งชี้ได้แล้วว่าเด็กมีความผิดปกติหรือไม่ แต่การคัดกรองนั้นเป็นเพียงการกลั่นกรองในเบื้องต้นเท่านั้น ไม่ใช่การวินิจฉัย จึงไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าเป็นอะไร และเมื่อพบความเสี่ยงแล้วจะต้องให้การช่วยเหลือทันที การดำเนินการจึงต้องมี

การจัดสรรงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อโรงเรียนจะได้จัดทำโปรแกรมช่วยเหลือ นอกจากนี้ ต้องมีการจัดสรรงบประมาณในการให้การศึกษาสำหรับพ่อแม่ของเด็กด้วย อย่างเช่นในประเทศสหรัฐอเมริกาที่จะมีการจัดสรรงบประมาณการศึกษาของพ่อแม่ให้กับโรงเรียน ด้วยเหตุที่ว่าไม่มีที่ไหนจะให้การศึกษาแก่พ่อแม่ได้ดีเท่าที่โรงเรียน ประกอบกับจากงานวิจัยพบว่าในเด็กกลุ่มเสี่ยงที่พ่อแม่เข้ามามีส่วนร่วมความเสี่ยงจะลดลงอย่างชัดเจน

๔) ขาดโอกาสทางสังคมและการให้งานทำหลังจบการศึกษา

ปัจจุบันสังคมส่วนใหญ่ยังไม่เปิดโอกาสให้คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าทำงาน เนื่องจากยังเห็นว่าคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไม่สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาอื่นที่สำคัญ เช่น ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านการบังคับใช้กฎหมาย ปัญหาของผู้ปกครองที่ไม่ยอมรับในความพิการของบุตรและปฏิเสธการรักษาที่ถูกต้อง เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ควรดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มีประสิทธิภาพต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้เพื่อแก้ไขปัญหบางประการในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดนโยบายในการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการขับเคลื่อนแนวทางความร่วมมือด้านการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไปสู่ความสำเร็จต้องอาศัยปัจจัยสำคัญในการบริหารงานภายในองค์กร ซึ่งประกอบด้วย บุคคล งบประมาณ ทรัพยากรหรือวัตถุ และการบริหารจัดการ รวมทั้งต้องมีกลไกและระบบในการขับเคลื่อน จากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนเครือข่ายมีส่วนร่วมด้านการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา ๔ ประเภท โดยแบ่งตามระดับการศึกษาและช่วงวัย ดังนี้

- ๑) ช่วงวัยก่อนปฐมวัย (แรกเกิด-๓ ปี)
- ๒) ระดับการศึกษาปฐมวัย (๓-๕ ปี)
- ๓) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๖-๑๗ ปี)
- ๔) ระดับการศึกษาอุดมศึกษา (๑๘ ปีขึ้นไป)

กรอบแนวทางความร่วมมือ เพื่อให้มีแนวทางในการขับเคลื่อนที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับกลไกและระบบในระดับปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าถึงบริการทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านครอบครัวและชุมชน ท้องถิ่น ด้านสังคม ด้านการแพทย์ ด้านโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ จึงได้มีการกำหนดแนวทางความร่วมมือ กำหนดผู้รับผิดชอบหลัก ผู้รับผิดชอบรอง เป้าหมายความร่วมมือ รวมทั้งจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตารางกรอบแนวทางการร่วมมือ

ช่วงวัย	แนวทางการร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
ก่อน ปฐมวัย (แรกเกิด - ๓ ปี)	๑. คัดกรอง การฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์ รวมถึงสิทธิประโยชน์ทาง การแพทย์สำหรับบุคคลที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงศึกษาธิการ -องค์กร สมาคม -ชุมชน	๑. จัดทำบันทึกข้อตกลง ความร่วมมือระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการกับ กระทรวงสาธารณสุข เนื่อหาดังต่อไปนี้ - บุคคลที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษได้รับบริการ ทางการแพทย์ - ได้รับการช่วยเหลือ ระยะแรกเริ่มตั้งแต่แรกเกิด อาทิ การคัดกรอง กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด ฯลฯ - ได้รับการฟื้นฟูภาษาและ การสื่อสาร หลังการผ่าตัดฝัง ประสาทหูเทียม - ได้รับการ รักษาพยาบาลทาง การแพทย์อย่างถูกต้อง ตามความต้องการจำเป็น ได้รับบริการสิทธิประโยชน์ ต่างๆ ตามความต้องการ จำเป็น เช่น กายอุปกรณ์ ขาเทียม เครื่องช่วยฟังและ อื่นๆที่จำเป็น
	๒. จัดให้มีการให้บริการ ช่วยเหลือระยะแรกเริ่มการ บริการช่วยเหลือบำบัดฟื้นฟู การเตรียมความพร้อมและ การเชื่อมต่อโดยศูนย์การศึกษา พิเศษ ศูนย์บริการคนพิการ โดยครอบครัว หรือชุมชน หรือโรงพยาบาลในชุมชน เป็นฐานในการให้บริการ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวง ศึกษาธิการและ ท้องถิ่น -องค์กรด้าน คนพิการ	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	๒. จัดทำบันทึกข้อตกลง ความร่วมมือระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการกับ กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม เนื่อหาดังต่อไปนี้ - จัดระบบข้อมูล
	๓. จัดให้มีการบริการทาง การแพทย์	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงศึกษาธิการ -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	
	๔. พัฒนาระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อให้มีข้อมูล บุคคลที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ ที่เป็นปัจจุบัน และสามารถใช้เป็นข้อมูล ในการบริหารจัดการได้	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและ การสื่อสาร	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -ชุมชน -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงศึกษาธิการ	

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
				สารสนเทศเพื่อให้มีข้อมูลบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เป็นปัจจุบันและสามารถใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการได้ - มีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารและบริการสื่อสารสาธารณะสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และอื่นๆที่เป็น - มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษครอบคลุมทุกจังหวัด ๓. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เนื่อหาดังต่อไปนี้ - จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการและศูนย์การศึกษาพิเศษสาขาใน ๗๖ จังหวัดและกรุงเทพมหานคร และอื่นๆที่เป็น

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
	๕. จัดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม -ชุมชน	๔. กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติของหน่วยงานในสังกัด สพฐ. การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เน้นหาดังต่อไปนี้ - การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
	๖. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารและบริการสื่อสารสนเทศสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -ชุมชน -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงศึกษาธิการ	เพื่อให้บุคคลที่มีความเสี่ยงได้รับการคัดกรองทุกคน - บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกคนได้รับบริการช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูและเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น
	๗. จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ เพื่อให้บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่อยู่ห่างไกลเข้าถึงบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	- บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นเฉพาะบุคคล
	๘. จัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษสาขาเพื่อให้บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่อยู่ห่างไกลได้รับบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มอย่างทั่วถึงและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงศึกษาธิการ -สำนักงานประมาณ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -ชุมชน -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	- มีหลักสูตร เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ในทุกระบบและระดับการศึกษา - จัดให้มีพี่เลี้ยงสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

ช่วงวัย	แนวทางการร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
ปฐมวัย (๓-๕ปี)	๑. คัดกรอง การฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์ รวมถึงสิทธิประโยชน์ทาง การแพทย์สำหรับบุคคลที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงมหาดไทย	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -ชุมชน	จำเป็นพิเศษความต้องการ จำเป็นพิเศษตามความ เหมาะสม - มีห้องเรียนที่มีบุคคลที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษ ตามความเหมาะสม
	๒. คัดกรองและประเมิน ความสามารถพื้นฐานทาง การศึกษาเพื่อนำไปสู่ การจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล และการเชื่อมต่อ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -ครูผู้ดูแล -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข -ชุมชน	- มีบุคลากรสายสนับสนุน การสอน และครูแนะแนว - ครูได้รับการพัฒนาด้าน เทคนิคการสอนและ กิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษ
	๓. จัดให้มีการบริการทาง การศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนเฉพาะความพิการ โรงเรียนจัดการเรียนรวม	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -ครูผู้ดูแล -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม -ชุมชน	- ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัด หน่วยบริการช่วยเหลือ สนับสนุนบุคคลที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ (Student Support Services Unit: SSS Unit) และห้องเรียนคู่ขนาน สำหรับบุคคลออทิสติก หรืออื่นๆ
	๔. จัดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และ ความช่วยเหลืออื่นใดทาง การศึกษาที่สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษ เฉพาะบุคคล	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม -ชุมชน	- บุคคลที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ ได้รับการ ประเมินความสามารถ พื้นฐานและมีแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคลที่ สอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นทุกคน - โรงเรียนมีหลักสูตรอาชีพ เลือกใช้อย่างเหมาะสมกับ บุคคลที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษแต่ละประเภท
	๕. จัดทำหลักสูตร เกณฑ์การ วัดและประเมินผลให้เหมาะสม กับบุคคลที่มีความต้องการ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงวัฒนธรรม -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการ	

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
	จำเป็นพิเศษในทุกประเภท ของบุคคลที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ ทุกระบบและ ระดับการศึกษา		ห้องเที่ยวและกีฬา -ชุมชน	ความพิการ - มีนักสหวิชาชีพที่จำเป็น เพียงพอกับความต้องการ จำเป็นของบุคคลที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ
	๖. เตรียมทักษะอาชีพ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงมหาดไทย	- จัดตั้งโรงเรียนบุคคล ออทิสติกจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดสุพรรณบุรี
	๗. พัฒนาระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อให้ข้อมูล บุคคลที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษ ที่เป็นปัจจุบันและ สามารถใช้เป็นข้อมูล ในการบริหารจัดการได้	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงศึกษาธิการ -ชุมชน	- จัดตั้งโรงเรียนศึกษา พิเศษจังหวัดชลบุรี โรงเรียน ศึกษาพิเศษจังหวัดยะลา และอื่นๆที่จำเป็น ๕. จัดทำบันทึกข้อตกลง ความร่วมมือระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการ กับ Monash University เนือหาดังต่อไปนี้
	๘. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการสื่อสารและบริการสื่อ สารสนเทศสำหรับบุคคลที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงมหาดไทย -ชุมชน	- พัฒนาบุคลากรให้ครู มีเทคนิคและทักษะในการ จัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับพัฒนาการของผู้เรียน ในรูปแบบที่หลากหลาย
	๙. จัดระบบและสนับสนุนการ ดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้เฉพาะ ความพิการของหน่วยงานและ ภาคีเครือข่าย	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -ชุมชน	- ผู้บริหารศูนย์การศึกษา พิเศษ จำนวน ๗๗ คน มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ - การพัฒนาบุคลากร

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
	๑๐. จัดให้มีพี่เลี้ยงบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ช่วยเหลือในห้องเรียนที่มีบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตามความเหมาะสม	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงสาธารณสุข -ชุมชน	ด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ - จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในทุกระดับที่มีการผลิตครู บุคลากรทางการศึกษาและอื่นๆที่จำเป็น
	๑๑. พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	-กระทรวงศึกษาธิการ -กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม -กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	๖. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่าง สพฐ. กับ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื้อหาดังต่อไปนี้ - เปิดหลักสูตรการสอนสาขาการศึกษาพิเศษ สำหรับครูที่สอนบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษซ้อนให้เข้าเรียนในระดับปริญญาโท โดยรับทุนสนับสนุนการศึกษาจำนวน ๓๐ ทุนและอื่นๆที่จำเป็น
	๑๒. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมพร้อมให้มีบุคลากรสนับสนุน อาทิ ครูแนะแนว นักสหวิชาชีพ ครูการศึกษาพิเศษ เป็นต้น	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ -กระทรวงสาธารณสุข	-ชุมชน	๗. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กับสถาบันเพอร์กินส์ เนื้อหาดังต่อไปนี้ - พัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน ๒ คน ให้ศึกษาในสถาบันเพอร์กินส์คนละ ๙ เดือน - การร่วมกันจัดทำหลักสูตรการสอนครูสำหรับบุคคลที่มี
การศึกษาขั้นพื้นฐาน (๖-๑๗ ปี)	๑. คัดกรอง การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ รวมถึงสิทธิประโยชน์ทางการแพทย์สำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	
	๒. คัดกรองและประเมินความสามารถพื้นฐานทางการศึกษา เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	
	๓. จัดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่สอดคล้องกับ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ -กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
	ความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล		-กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม -ชุมชน	ความต้องการจำเป็นพิเศษอื่น ๆ ที่จำเป็น ๘. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กับโรงเรียน Eastern Ranges School เนื้อหาดังต่อไปนี้ - เพื่อพัฒนาผู้บริหาร ครู ฝึกอบรมในโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก และอื่น ๆ ที่จำเป็น
	๔. จัดทำหลักสูตร เภมภ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในทุกระบบและระดับการศึกษา	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงวัฒนธรรม -กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา -ชุมชน	๙. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและครุสภา เนื้อหาดังต่อไปนี้ - มีระบบและกลไกในการผลิตบุคลากรตรงความต้องการของสถานศึกษาและอื่น ๆ ที่จำเป็น
	๕. จัดทำหลักสูตรอาชีพให้โรงเรียนเลือกใช้อย่างเหมาะสมกับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภทความพิการ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงแรงงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ -กระทรวงอุตสาหกรรม -กระทรวงพาณิชย์ -สถานประกอบการ -ชุมชน	
	๖. เตรียมความพร้อมทักษะอาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบการทำงานและการมีงานทำ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงแรงงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ -กระทรวงอุตสาหกรรม -กระทรวงพาณิชย์ -สถานประกอบการ	

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
			-ชุมชน	
	๗. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้มีข้อมูลบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ที่เป็นปัจจุบันและสามารถใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการได้	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	-กระทรวงศึกษาธิการ -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	
	๘. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารและบริการสื่อสารณะโดยจัดให้มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	
	๙. จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการและศูนย์การศึกษาพิเศษสาขา เพื่อให้บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่อยู่ห่างไกลได้รับการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มอย่างทั่วถึงและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ -องค์กรอื่นๆ กรุงเทพมหานคร	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -ชุมชน	
	๑๐. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในทุกสถานศึกษาทุกสังกัด	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ -กรุงเทพมหานคร -ท้องถิ่น	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและ	

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
			การสื่อสาร -ชุมชน	
	๑๑. จัดให้มีพี่เลี้ยงบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ความช่วยเหลือในห้องเรียนที่มีบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตามความเหมาะสม	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงสาธารณสุข ชุมชน	
	๑๒. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมพร้อมให้มีบุคลากรสนับสนุน อาทิ ครูแนะแนว นักสหวิชาชีพ ครูการศึกษาพิเศษ เป็นต้น	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ชุมชน	
	๑๓. จัดให้มีระบบการจัดการศึกษาทางเลือกสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องระดับมากถึงรุนแรง	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-ท้องถิ่น -องค์กรด้านคนพิการ	
	๑๔. จัดตั้งหน่วยบริการการศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมทุกสังกัด	-กระทรวงศึกษาธิการ -ท้องถิ่น -กรุงเทพมหานคร -กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
	๑๕. พัฒนาระบบกลไกการบริหารจัดการในสถานศึกษา รวมถึงให้ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
			-ชุมชน	
อุดม ศึกษา (๑๘ ปี ขึ้นไป)	๑. การฟื้นฟูสมรรถภาพ ทางการแพทย์ รวมถึงสิทธิ ประโยชน์ทางการแพทย์ สำหรับบุคคลที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ	-กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	
	๒. ประเมินความสามารถ พื้นฐานทางการศึกษา	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -ครูผู้ดูแล -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	
	๓. จัดและพัฒนาเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลือ อื่นใดทางการศึกษาที่ สอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม	
	๔. จัดทำเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลให้เหมาะสมกับ ทุกรูปแบบ ระบบและระดับ การศึกษา	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ -กระทรวงสาธารณสุข	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	
	๕. เตรียมความพร้อม ทักษะอาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบ การทำงานและการมีงานทำ	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงแรงงาน กระทรวงเกษตรและ	

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
			สหกรณ์ -กระทรวง อุตสาหกรรม -กระทรวงพาณิชย์ -สถานประกอบการ	
	๖. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือ นักศึกษาที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ(Disability Support Services : DSS)	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงสาธารณสุข	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงศึกษาธิการ	
	๗. พัฒนาระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อให้ข้อมูล นักศึกษาที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ ที่เป็นปัจจุบัน และสามารถใช้เป็นข้อมูล ในการบริหารจัดการได้	-ผู้ปกครอง -ครอบครัว -กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม	-กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ -กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงศึกษาธิการ	
	๘. พัฒนาผู้บริหารให้มีภาวะ ผู้นำทางวิชาการด้านการจัด การศึกษาสำหรับนักศึกษา ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	-กระทรวงสาธารณสุข -กระทรวงศึกษาธิการ	-กระทรวงมหาดไทย -กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	
	๙. มีระบบและกลไก ในการผลิตและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	-กระทรวงศึกษาธิการ -กรุงเทพมหานคร -คุรุสภา -คณะกรรมการ ข้าราชการครูและ บุคลากรทาง การศึกษา -สถาบันที่ผลิตครู -สำนักงาน คณะกรรมการ การอาชีวศึกษา -สำนักงาน คณะกรรมการ		

ช่วงวัย	แนวทางความร่วมมือ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบรอง	เป้าหมายความร่วมมือ
		การอุดมศึกษา -มหาวิทยาลัย เชียงใหม่		

ทั้งนี้ โดยมุ่งเน้น ๔ ประเด็นสำคัญ ประกอบด้วย

- ๑) การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI)
- ๒) การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)
- ๓) การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ (Transition from School to Work)
- ๔) ส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Capacity Promotion and Development of Teachers, Educational Personnel and Relevant Stakeholders)

๒. วิธีการปฏิรูป

การปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปโดยคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนและความสัมฤทธิ์ผลของการปฏิรูปในระยะเวลาที่เหลืออยู่ โดยได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุแล้วกำหนดแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสม บนพื้นฐานของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๙ นโยบายภาครัฐ กฎหมาย และหลักวิชาการด้านการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้เกิดการยกระดับและพัฒนาระบบการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคมให้ได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อนึ่ง การที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ และภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ การปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการจึงควรมีกรอบและแนวทางในการปฏิรูปให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศดังกล่าว โดยจากการที่ประเทศไทยได้นำเสนอรายงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ต่อคณะกรรมการประจำอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส เมื่อวันที่ ๓๐ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการ ฯ ได้มีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) คณะกรรมการ ฯ แนะนำให้รัฐภาคีจัดให้มีข้อมูล บริการและการสนับสนุนตั้งแต่ระยะแรกเริ่มและอย่างครอบคลุมสำหรับคนพิการ และครอบครัวเพิ่มมากขึ้น

(๒) คณะกรรมการ ฯ กังวลว่าคนพิการจำนวนมากยังคงไม่ได้รับสิทธิในการเรียนรวมอย่างเต็มที่ และโรงเรียนบางแห่งปฏิเสธไม่รับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าเรียน รวมทั้งบุคลากรและสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะในชนบทและพื้นที่ห่างไกล ยังมีข้อจำกัดทั้งในด้านศักยภาพ ทักษะ และทรัพยากร

(๓) คณะกรรมการ ฯ เรียกร้องให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการทางกฎหมายและอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการประกันให้มีการจัดการเรียนรวมสำหรับคนพิการอย่างมีคุณภาพในโรงเรียนทั่วไปในชุมชน โดยให้เป็นสิทธิที่มีผลบังคับใช้ได้ตามกฎหมาย คณะกรรมการ ฯ แนะนำให้รัฐภาคีจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ จัดให้มีการช่วยเหลือที่สมเหตุสมผลและมีมาตรการสนับสนุนคนพิการเป็นรายบุคคล และประกันให้มีการอบรมภาคบังคับเกี่ยวกับการเรียนรวมสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ทั้งก่อนเข้าทำงานและระหว่างทำงาน

คณะกรรมการ ฯ ยังแนะนำให้รัฐภาคีให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงระหว่างข้อ ๒๔ ของอนุสัญญาซึ่งว่าด้วยการศึกษา กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายรองที่ ๔.๕ (ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ขนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓) และ 4a (สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก คนพิการ และเพศสภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน) เพื่อประกันความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาทุกระดับและการฝึกอบรมวิชาชีพ รวมถึงการสร้างและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาที่คำนึงถึงความพิการและความปลอดภัย

จากหลักการของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช นโยบายภาครัฐและพันธะสัญญาระหว่างประเทศ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ จึงเห็นควรให้มีการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยมีประเด็นการปฏิรูปและแนวทางสรุปได้ ดังนี้

๑) ปฏิรูปด้านกฎหมาย นโยบาย เพื่อให้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

๑.๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ อาทิ การกำหนดให้มีการจัดการศึกษาตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

๑.๒) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ อาทิ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ การแก้ไขปัญหาคาดแคลนครูการศึกษาพิเศษ การสนับสนุนการเรียนรวม

๒) ปฏิรูปการบูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ

๒.๑) กระทรวงศึกษาธิการ อาทิ พัฒนาข้อมูลนักเรียนพิการรายบุคคล การจัดระบบสนับสนุนทุกช่วงวัย จัดระบบการส่งต่อ การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ และจัดทำระบบฐานข้อมูลคนพิการเพื่อบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒) กระทรวงสาธารณสุข อาทิ เชื่อมโยงระบบการตรวจประเมินคัดกรองตั้งแต่แรกเกิด (Birth Defect Registration) การคัดกรองในวัยต่าง ๆ และระบบข้อมูลสุขภาพรายบุคคล

๒.๓) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อาทิ ข้อมูลรายบุคคลคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การดูแลคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหลังวัย ๑๘ ปี และการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพและด้านสังคม

๒.๔ กระทรวงแรงงาน อาทิ จัดระบบการส่งต่อและการจ้างงานคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

๓) ปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาเฉพาะคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

๓.๑) การศึกษาของบุคคลที่บกพร่องทางการได้ยิน อาทิ การจัดการเรียนการสอน การสอนภาษามือให้กับครอบครัว การจัดบริการล่ามภาษามือ และการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

๓.๒) การศึกษาของบุคคลที่บกพร่องทางสติปัญญา ออทิสติก การเรียนรู้ จิตใจและพฤติกรรม อาทิ การเรียนรวม ห้องคู่ขนาน และการสอนเสริม

๔) ปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) เพื่อให้คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับ

ความสามารถของเด็ก อีกทั้งยังช่วยให้เด็กปกติมีการยอมรับ และปรับตัว เพื่อสามารถเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ การจัดการเรียนรวมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ นั้นสามารถจัดการศึกษาได้หลายหลายรูปแบบ คือ

- การเรียนรวมบางเวลา (Integration) เป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนในโรงเรียนปกติ โดยอาจจัดให้อยู่ในชั้นปกติในบางเวลา เช่น วิชาดนตรี พลศึกษา หรือร่วมกิจกรรม ลูกเสือ- เนตรนารี กีฬา เป็นต้น คาดหวังว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสแสดงออก และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กปกติ และยังหมายถึงการจัดชั้นเรียนเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ เด็กที่รับบริการในลักษณะนี้มักเป็นเด็กที่มีความพิการระดับปานกลางถึงระดับมาก จึงไม่อาจเรียนรวมเต็มเวลาได้ ต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาพิเศษเฉพาะบุคคลให้กับเด็ก

- การเรียนรวมเต็มเวลา (Main Streaming) การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกับเด็กปกติ ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน เด็กปกติได้รับการจัดการกระบวนการเรียนรู้และบริการนอกห้องเรียนอย่างไร เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ได้รับการเช่นเดียวกัน

๔.๑) นโยบายเรียนรวม อาทิ ให้มีครูศึกษาพิเศษในโรงเรียนรวมให้เพียงพอ และมีระบบคัดกรองที่มีประสิทธิภาพ

๔.๒) ฐานข้อมูลนักเรียนรายบุคคล

๔.๓) การพัฒนาบุคลากร อาทิ ระดับมหาวิทยาลัย และการพัฒนาทักษะการคัดกรองนักเรียน

๔.๔) งบประมาณรายหัวนักเรียนพิการและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

๕) ปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาตลอดชีวิต

๕.๑) ส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนโดยภาคประชาชน

๕.๒) ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ อาทิ ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพ

๖) ข้อเสนอการปฏิรูปเร็ว (Quick Wins)

๖.๑) การคัดกรอง เด็กทุกคนต้องได้รับการคัดกรอง และได้รับความช่วยเหลือ เช่น การคัดกรองและให้ได้รับความช่วยเหลือตั้งแต่แรกคลอด (บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม Early Intervention : EI) การคัดกรองเพื่อเข้าสู่ระบบการศึกษาและการประเมินความสามารถพื้นฐาน เพื่อจัดการศึกษา เด็กบางคนที่ไม่มองเห็นทางกายภาพ อาจไม่ต้องการจดทะเบียนเป็นคนพิการ เช่น เด็กสมาธิสั้น เด็กออทิสติก แต่ทั้งนี้จำเป็นต้องได้รับการทางการศึกษาพิเศษ จึงเห็นควรให้ให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นชุดหนึ่งเพื่อพิจารณารับรองมาตรฐานเครื่องมือในการคัดกรองและจัดให้มีการอบรมพัฒนาบุคลากรครูให้มีความรู้ในการคัดกรอง และจัดทำสื่อเกี่ยวกับการคัดกรองและกระบวนการในการให้ความช่วยเหลือภายหลังจากตรวจพบความเสี่ยงเพื่อให้บุคลากรครูสามารถศึกษาในเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง

๖.๒) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต้องทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงและสามารถใช้ได้ตามมาตรฐานสากล เช่น EPUB 3.0 : Electronic Publishing 3.0

๖.๓) การผลิตและพัฒนา ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้บุคคลที่จะมาทำงานด้านการศึกษา ควรรู้จักเด็กทุกประเภท เช่น เด็กสมาธิสั้น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา เด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ เด็กออทิสติก และเด็กพิการซ้อน

๖.๓.๑) พัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ครูประจำการ ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พ่อแม่ หรือผู้ดูแล ควรมีความรู้ด้านการดูแลเด็กแต่ละประเภท) ให้มีความรู้ด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (คนพิการ) เช่น การคัดกรอง การจัดการเรียนรู้ หลักสูตร และการวัดประเมินผล

๖.๓.๒) การผลิตครูควรบรรจุเนื้อหาความรู้ด้านการจัดการสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในสถาบันที่มีการผลิตครูอย่างน้อย ๙ หน่วยกิต

๖.๔) จัดสภาพแวดล้อมที่ทุกคนรวมถึงคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ แบ่งออกเป็น ๔ มิติ คือ

๖.๔.๑) หลักการ ออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design) คือ การออกแบบผลิตภัณฑ์และสิ่งแวดล้อมที่ทุกคนสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ซึ่งทุกคนสามารถใช้ได้เลยโดยไม่ต้องมีการปรับปรุงเพิ่มเติมอีก มีหลักการสำหรับการจัดทำ Universal Design (UD) ดังนี้ (Burgstahler, 2009; Eagleton, 2008)

- Equitable Use เป็นการออกแบบเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้สำหรับคนทุกคน
- Flexibility in Use เป็นการออกแบบที่ทำให้คนแต่ละคนที่มีความหลากหลายได้ ใช้ได้เหมือนกัน
- Simple and Intuitive Use เป็นการออกแบบที่ทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นใช้งานง่าย
- Perceptible Information เป็นการออกแบบที่ทำให้แต่ละคนเข้าถึงข้อมูลได้เหมือนกัน
- Tolerance for Error เป็นการออกแบบที่คำนึงความปลอดภัยของผู้ใช้
- Low Physical Effort เป็นการออกแบบเพื่อให้ผู้ใช้มีความเมื่อยล้าในการใช้น้อยที่สุด
- Size and Space for Approach and Use เป็นการออกแบบเพื่อผู้ใช้ที่มีขนาดร่างกาย ที่แตกต่างกันใช้อย่างสะดวก

๖.๔.๒) เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology) หมายถึง สิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์คิดค้นขึ้นเพื่อนำมาช่วยให้ผู้พิการ หรือผู้ที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษามีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตใน สังคม และการท ากิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกมีส่วนช่วยให้ผู้สอน ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความหลากหลาย ในขณะที่ผู้เรียนก็ สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและเรียนรู้อย่างเต็มขีดความสามารถของตนได้ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกมีหลายประเภท

- ● ประเภทที่ช่วยในการอ่าน
- ประเภทที่ช่วยในการเขียน
- ประเภทที่ช่วยในการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- ประเภทที่ช่วยในการรับรู้ทางสายตา
- ประเภทที่ช่วยในด้านภาษาและการสื่อสาร
- ประเภทที่ช่วยในการเคลื่อนไหวและการเดินทาง การใช้เทคโนโลยีเพื่อ

อำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาพิการ ควรเลือกให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับความต้องการพิเศษและความสามารถในการจัดหาของสถานศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวก ให้นักศึกษาพิการได้เรียนและอยู่ในสังคมมหาวิทยาลัยได้อย่างไม่มีอุปสรรค

๖.๔.๓) การให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมหรือที่สมเหตุสมผล (Reasonable Accommodation) เพื่อลดความเสียเปรียบทางสังคมของคนพิการแต่ละประเภท เช่น การจัดบริการล่ามภาษามือให้แก่คนหูหนวก การให้มีผู้ช่วยคนพิการสำหรับคนพิการที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ อันไม่อาจตอบสนองได้โดยวิธีทั่วไป

๖.๔.๔) การออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากล (Universal Design for Learning : UDL) เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนที่มีความต้องการหลากหลาย โดยมีหลักการว่าต้องอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจว่าผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน และมีความต้องการที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งการนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการศึกษาพิเศษก็เพื่อสร้างสรรค์ สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละคน และส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพ (Eagleton, 2008) โดยเป็นสื่อการสอน และวิธีการสอนที่พร้อมใช้สำหรับครูผู้สอนที่สามารถนำไปใช้กับนักเรียนได้เลย แบ่งเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๑ การนำเสนอ การจัดการเรียนรู้ ควรใช้รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายวิธี ได้แก่

- การใช้รูปแบบของข้อมูลหลากหลายรูปแบบ เช่น ข้อมูลภาพ ข้อมูลเสียง หรือข้อมูลที่ สัมผัสได้ ๕

- การใช้ภาษาและสัญลักษณ์ที่หลากหลาย
 - การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ ความเข้าใจจากการเรียน
- ระดับที่ ๒ การสื่อสาร การให้โอกาสในการแสดงออกได้หลากหลายวิธีการ ได้แก่
- การใช้ร่างกาย
 - การพูด
 - การใช้การทำงานของสมองระดับสูง (Executive Function)
- ระดับที่ ๓ การมีส่วนร่วม เป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจ ได้แก่
- การพยายามชักจูงความสนใจ โดยให้อิสระในการเลือก
 - สนับสนุนให้ใช้ความพยายามในการทำงาน
 - เสริมสร้างทักษะการกำกับตนเอง (Self-regulation)

๖.๕) การจัดสรรงบประมาณรายหัวตามจำนวนผู้เรียน (Demand Side Financing) โดยคำนวณค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากพื้นฐานที่ได้รับ เช่น เด็กอาจได้รับการกายภาพบำบัด แก้อาการปวด กิจกรรมบำบัด หรืออื่น ๆ

๖.๖) นำแนวทางประชารัฐผนวกกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนำเอาการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าร่วมกับแนวทางประชารัฐ

๓. กลไกในการดำเนินการ

๑) มุ่งเน้นใช้กลไกในการทำงานเชิงพื้นที่ในทุกระบบ โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน (ครอบครัวและชุมชน) ร่วมจัดการศึกษา

๒) ใช้กลไกการจัดการศึกษาในระดับจังหวัดให้มีบทบาทหน้าที่ที่จะบ่งชี้ว่าคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรได้รับบริการทางการศึกษาและได้รับระบบสนับสนุนทางการศึกษา โดยคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรได้รับบริการทางการศึกษา แม้จะไม่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์

๔. กำหนดเวลาการปฏิรูป

ระยะที่ ๑ แผน ๑ ปี (ธ.ค. ๒๕๕๙ – พ.ย. ๒๕๖๐)

- ดำเนินการการปฏิรูปตามข้อเสนอการปฏิรูปเร็ว (Quick Wins)

ระยะที่ ๒ แผน ๒ ปี

- ให้อำนาจรัฐบาลปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และผลักดันให้มีการนำไปปฏิบัติโดยให้นำไปบรรจุลงในแผนงานปกติของรัฐบาล

ระยะที่ ๓ แผน ๓ ปี

- มีการดำเนินการจัดตั้งและปรับเปลี่ยนโครงสร้างตามที่กฎหมายกำหนด
- มีสถานศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเพียงพอต่อความต้องการของคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ระยะยาว สถานศึกษาทุกแห่งมีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)

๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ

- ๑) งบประมาณจากกระทรวงต่าง ๆ ตามภารกิจ
- ๒) งบประมาณบูรณาการตามความร่วมมือจากกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการปฏิรูป

๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงแรงงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์

๗. ข้อเสนอแนะ

จากผลการพิจารณาศึกษาวิเคราะห์ข้างต้น คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ จึงได้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปด้านการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จึงขอเสนอให้ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณาและมีมติดังต่อไปนี้

๑) เห็นชอบกับรายงานผลการศึกษาของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เรื่อง “การปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ”

๒) เห็นชอบกับ “ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.” ตามที่คณะกรรมการเสนอ

๓) เห็นชอบให้ส่งมอบรายงานผลการศึกษา ตามข้อ ๑ และร่างพระราชบัญญัติ ตามข้อ ๒ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป

๘. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส จึงเสนอรายงานเรื่อง “การปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ” ซึ่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้เห็นชอบแล้ว และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการได้แนบร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาพร้อมกับรายงานฉบับนี้

(นายต่อพงศ์ เสนานนท์)

เลขานุการกรรมการ

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
(ร่างมาตรา ๒)

บทยกเลิก

ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ (ร่างมาตรา ๓)

บทนิยาม

กำหนดบทนิยามไว้ดังนี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

“ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือรับอุปการะคนพิการ

“แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล” หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพ และการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

“เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการโดยเฉพาะ หรือที่มีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่ม รักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีวิตอิสระ

“ครูการศึกษาพิเศษ” หมายความว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการศึกษาพิเศษหรือเรียนการศึกษาพิเศษไม่น้อยกว่าสามสิบหน่วยกิต รวมถึงผู้ที่จบปริญญาตรีด้านการศึกษาอื่นหรือล่ำ

ภาษามือ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษจำนวนไม่น้อยกว่าสองร้อยชั่วโมงตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

“บุคลากรทางการศึกษาพิเศษ” หมายความว่า ความรวมถึง ล่ามภาษามือ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา และผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนสำหรับคนพิการตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“การเรียนรวม” หมายความว่า การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับ และหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษา ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ

“สถานศึกษาเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานที่ของรัฐหรือเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ ทั้งในลักษณะอยู่ประจำ ไป กลับ และรับบริการที่บ้าน

“ศูนย์การศึกษาพิเศษ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง

“ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการโดยเฉพาะ โดยหน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์และสถาบันทางสังคมอื่นเป็นผู้จัด ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษาและหลักสูตรระยะสั้น

“องค์กรคนพิการแต่ละประเภท” หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการที่ได้แจ้งชื่อไว้กับกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

รัฐมนตรีผู้รักษาการ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

๑. กำหนดให้คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา ดังนี้

(๑) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

(๒) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น

(๓) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคณพิการแต่ละประเภทและบุคคล (ร่างมาตรา ๖)

๒. กำหนดให้ครูการศึกษาพิเศษ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้ การศึกษาต่อเนื่องและทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคณพิการ โดยครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรทางการศึกษาพิเศษในทุกสังกัดมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๗)

๓. กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนรวม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการการศึกษาสำหรับคณพิการโดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ (ร่างมาตรา ๘)

๔. กำหนดให้สถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคณพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยอาจจัดการศึกษาสำหรับคณพิการทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนรวม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด ตลอดจนให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คณพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ โดยอาจประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คณพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคณพิการ

นอกจากนี้ สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคณพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๙)

๕. กำหนดให้รัฐจัดเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถในการจัดการศึกษาสำหรับคณพิการ และต้องจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคณพิการและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคณพิการ (ร่างมาตรา ๑๐)

๖. กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบ หรือประกาศ และอาจจัดสรรงบประมาณของตนเองเพื่อตั้งเป็นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคณพิการส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาสำหรับคณพิการ (ร่างมาตรา ๑๑)

การส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

๑. กำหนดให้มีให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนขององค์การคนพิการตาม (๔) เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และอธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงด้านการบริหารการศึกษา ด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ ด้านกฎหมาย ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน โดยในจำนวนนี้ต้องมีบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนของสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์การคนพิการแต่ละประเภทจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ แผนการจัดสรรทรัพยากรและแนวทางการพัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทุกระบบและทุกระดับต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตร การกำหนดมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินและการทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การได้มาและจำนวนเงิน ค่าตอบแทนพิเศษของครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ

(๓) พิจารณานุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้เงินกองทุนในส่วนที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน

(๔) วางระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ การอุดหนุนทางการศึกษา การจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมทั้งศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการการศึกษาสำหรับคนพิการ รวมทั้งสนับสนุนโครงการเพื่อสิทธิทางการศึกษาของคนพิการ

(๖) ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างบูรณาการ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูการศึกษาพิเศษ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ให้มีองค์ความรู้ การศึกษาต่อเนื่อง และทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ร่างมาตรา ๑๓)

ฯลฯ

๓. กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน (ร่างมาตรา ๑๔)

๔. กำหนดการพ้นจากตำแหน่ง นอกจากตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย (ร่างมาตรา ๑๕)

๕. กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษขึ้นเป็นส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ และให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษทำหน้าที่เกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษา รวมทั้งประเมินและรายงานผลต่อคณะกรรมการ

(๒) สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดการเรียนรวมแก่คนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

(๓) วิจัย และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของคนพิการ

(๔) ผลิต วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการ เพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการแต่ละประเภท

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการของกองทุน

(๗) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาสามารถผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๘) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๙) ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

โดยให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงศึกษาธิการ

(ร่างมาตรา ๑๙)

๖. กำหนดให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด โดยมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐาน ตลอดจนออกใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ รวมถึงสนับสนุนเงินอุดหนุน และมีอำนาจ ดังนี้

(๑) จัดและส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมคนพิการเพื่อเข้าสู่วิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน

(๒) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ดูแลคนพิการ บุคลากรที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๓) จัดระบบและส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ส่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดให้กับสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับคนพิการ

(๕) ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยครอบครัวและชุมชนด้วยกระบวนการทางการศึกษา

(๖) เป็นศูนย์ข้อมูล รวมทั้งจัดระบบสารสนเทศด้านการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด

(๗) จัดระบบสนับสนุนการเรียนรู้รวมและประสานงานการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๐)

๗. กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนรวม การนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุนทรัพยากร องค์ความรู้ และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (ร่างมาตรา ๒๑)

กองทุนส่งเสริมและพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการ

๑. กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้น เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการ” ในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเพื่อใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการ อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง โดยกองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาจากเงินกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๓) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เงินรายได้ที่ได้จากการออกสลากหรือการจัดกิจกรรม

(๕) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๖) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้

(๗) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็นสาเหตุแห่งความพิการตามที่กฎหมาย

กำหนด

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา ๒๓)

๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่ปลัดกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้แทนองค์กรคนพิการหนึ่งคนเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนสิบเอ็ดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์กรคนพิการแต่ละประเภทไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๒๔)

๓. กำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของหน่วยงานในทุกสังกัดที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๓) พิจารณานุมัติการจ่ายเงิน เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๕)

บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพันทั้งปวง เงินงบประมาณ และรายได้ที่ประกอบเป็นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนงบประมาณ ทรัพย์สิน บุคลากร และสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๙)

(๒) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๐)

(๓) กำหนดให้เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ของกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนตามมาตรา ๑๓ ให้นาระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ใช้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๑)

(๔) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ทำหน้าที่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๒)

(๕) กำหนดให้ครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการอบรมวุฒิปัฒนครูการศึกษาพิเศษตามหลักสูตรที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอนุมัติก่อนการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นครูการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ที่ผ่านการอบรมวุฒิปัฒนครูการศึกษาพิเศษตามหลักสูตรที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอนุมัติ มีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นครูการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพในบางกรณี ดังนั้น สมควรปรับปรุงกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ครูการศึกษาพิเศษ” ให้มีความหมายกว้างขึ้น และกำหนดให้มีบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ โดยให้มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษ อันเป็นการป้องกันปัญหาความไม่เพียงพอของบุคลากร ซึ่งทำการสอนคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ รวมทั้งเห็นควรให้มีการเปลี่ยนชื่อและยกระดับสำนักบริหารงานการศึกษาให้เป็นส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดทำหน้าที่ในการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อยกระดับและพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในรูปแบบการเรียนรวม ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคมให้ได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
พ.ศ.

.....
.....
.....

๕

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

“ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับผิดชอบหรือรับอุปการะคนพิการ

“แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล” หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพ และการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

“เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการโดยเฉพาะ หรือที่มีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่ม รักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีวิตอิสระ

“ครูการศึกษาพิเศษ” หมายความว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการศึกษา พิเศษหรือเรียนการศึกษาพิเศษไม่น้อยกว่าสามสิบหน่วยกิต รวมถึงผู้ที่จบปริญญาตรีด้านการศึกษาอื่นหรือล่ามภาษามือ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษจำนวนไม่น้อยกว่าสองร้อยชั่วโมงตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

“บุคลากรทางการศึกษาพิเศษ” ให้หมายความรวมถึง ล่ามภาษามือ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา และผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนสำหรับคนพิการตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“การเรียนรวม” หมายความว่า การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับ และหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษา ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ

“สถานศึกษาเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานที่ของรัฐหรือเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ ทั้งในลักษณะอยู่ประจำ ไป กลับ และรับบริการที่บ้าน

“ศูนย์การศึกษาพิเศษ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง

“ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการโดยเฉพาะ โดยหน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์และสถาบันทางสังคมอื่นเป็นผู้จัด ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษาและหลักสูตรระยะสั้น

“องค์กรคนพิการแต่ละประเภท” หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการที่ได้แจ้งชื่อไว้กับกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๖ คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา ดังนี้

- (๑) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
- (๒) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น
- (๓) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ แต่ละประเภทและบุคคล

มาตรา ๗ ให้ครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรทางการศึกษาพิเศษในทุกสังกัดมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด

ให้ครูการศึกษาพิเศษ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้ การศึกษาต่อเนื่องและทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘ ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนรวม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๙ ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการ

ปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง

สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนรวม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด

ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย

ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐจัดเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

ให้รัฐจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจจัดสรรงบประมาณของตนเองเพื่อตั้งเป็นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ การบริหารกองทุน การจัดการกองทุนและการอนุมัติการจ่ายเงิน ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการนั้น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นอาจนำระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดมาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้

หมวด ๒

การส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนขององค์การคนพิการตาม (๔) เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และอธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงด้านการบริหารการศึกษา ด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ ด้านกฎหมาย ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน โดยในจำนวนนี้ต้องมีบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนของสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์การคนพิการแต่ละประเภทจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ แผนการจัดสรรทรัพยากร และแนวทางการพัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทุกระบบและทุกระดับต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตร การกำหนดมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินและการทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การได้มาและจำนวนเงิน ค่าตอบแทนพิเศษของครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ

(๓) พิจารณานุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้เงินกองทุนในส่วนที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน

(๔) วางระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ การอุดหนุนทางการศึกษา การจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมทั้งศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการการศึกษาสำหรับคนพิการ รวมทั้งสนับสนุนโครงการเพื่อสิทธิทางการศึกษาของคนพิการ

(๖) ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างบูรณาการ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูการศึกษาพิเศษ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ให้มีองค์ความรู้ การศึกษาต่อเนื่อง และทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๗) วางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๕ (๑)

(๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามมาตรา ๒๕ (๓)

(๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๕ (๔)

(๑๐) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน การตัดหนี้เป็นสูญโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๖

(๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน ให้การรับรอง หรือเพิกถอนการรับรองแก่สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนรวม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ และศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ รวมถึงระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งและระเบียบว่าด้วยการอุดหนุนศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ

(๑๒) ปฏิบัติงานอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลืออยู่ไม่ถึงหกสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมครั้งใดถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งหมด ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษขึ้นเป็นส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ และให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษทำหน้าที่เกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษา รวมทั้งประเมินและรายงานผลต่อคณะกรรมการ

(๒) สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดการเรียนรวมแก่คนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

(๓) วิจัย และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของคนพิการ

(๔) ผลิต วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการ เพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการแต่ละประเภท

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการของกองทุน

(๗) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาสามารถผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๘) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๙) ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

ให้สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการสนับสนุน กำกับ ดูแล ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนปฏิบัติการของกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๒๐ ให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด โดยมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐาน ตลอดจนออกใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ รวมถึงสนับสนุนเงินอุดหนุนตามระเบียบที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการกำหนด

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ศูนย์การศึกษาพิเศษมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) จัดและส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมคนพิการเพื่อเข้าสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๒) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ดูแลคนพิการ บุคลากรที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๓) จัดระบบและส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดให้กับสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับคนพิการ

(๕) ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยครอบครัวและชุมชนด้วยกระบวนการทางการศึกษา

(๖) เป็นศูนย์ข้อมูล รวมทั้งจัดระบบสารสนเทศด้านการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด

(๗) จัดระบบสนับสนุนการเรียนรู้รวมและประสานงานการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ศูนย์การศึกษาพิเศษอาจจัดตั้งสาขา เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

มาตรา ๒๑ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนรวม การนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด

เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้การสนับสนุนทรัพยากร องค์ความรู้ และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ...

มาตรา ๒๒ ให้สถานศึกษาเฉพาะความพิการของรัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาตามภารกิจแก่คนพิการ โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล

หมวด ๓

กองทุนส่งเสริมและพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการ

มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้น เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการ” ในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเพื่อใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง โดยกองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาจากเงินกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๓) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เงินรายได้ที่ได้จากการออกสลากหรือการจัดกิจกรรม

(๕) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๖) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้

(๗) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็นสาเหตุแห่งความพิการตามที่กฎหมายกำหนด

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่ปลัดกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้แทนองค์กรคนพิการหนึ่งคนเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนสิบ

เอ็ดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์การคนพิการแต่ละประเภทไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของหน่วยงานในทุกสังกัดที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

(๓) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน เพื่อกู้รส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

มาตรา ๒๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการตัดหนี้เป็นสูญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๙ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพันทั้งปวง เงินงบประมาณ และรายได้ที่ประกอบเป็นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้อองบประมาณ ทรัพย์สิน บุคลากร และสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐ ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ออบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ของกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนตามมาตรา ๑๓ ให้นำระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ใช้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ทำหน้าที่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้ครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการอบรมวุฒิปัฒนครูการศึกษาพิเศษตามหลักสูตรที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอนุมัติก่อนการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นครูการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ที่ผ่านการอบรมวุฒิปัฒนครูการศึกษาพิเศษตามหลักสูตรที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอนุมัติ มีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นครูการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.
ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด “ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือรับอุปการะคนพิการ “แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล” หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก	มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด “ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือรับอุปการะคนพิการ “แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล” หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทาง <u>การพัฒนาศักยภาพและการจัดการศึกษา</u> ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการตั้งแต่แรกเกิดจน	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล “เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการโดยเฉพาะ หรือที่มีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่ม รักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีวิตอิสระ “ครูการศึกษาพิเศษ” หมายความว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป หรือครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษระดับปริญญาตรีที่ผ่านการประเมินทักษะการสอนคนพิการตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการกำหนด และปฏิบัติหน้าที่สอน จัดการศึกษา นิเทศ หรือหน้าที่อื่นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน	<u>ตลอดชีวิต ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล</u> “เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการโดยเฉพาะ หรือที่มีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่ม รักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีวิตอิสระ “ครูการศึกษาพิเศษ” หมายความว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป หรือครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษระดับปริญญาตรีที่ผ่านการประเมินทักษะการสอนคนพิการตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการกำหนด และปฏิบัติหน้าที่สอน จัดการศึกษา นิเทศ หรือหน้าที่อื่นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน <u>ระดับปริญญาตรีด้านการศึกษาพิเศษหรือเรียนการศึกษาพิเศษไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยกิต รวมถึงผู้ที่จบปริญญาตรีด้านการศึกษาอื่นหรือล่ามภาษามือ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา ที่ผ่านการอบรมตาม</u>	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
“การเรียนรู้ร่วม” หมายความว่า การจัดให้คนพิการได้เข้า ศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับและหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษา ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับ คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ “สถานศึกษาเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษา ของรัฐหรือเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ ทั้งใน ลักษณะอยู่ประจำ ไป กลับ และรับบริการที่บ้าน “ศูนย์การศึกษาพิเศษ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรก เกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตลอดจน	<u>หลักสูตรการศึกษาพิเศษจำนวนไม่น้อยกว่าสองร้อยชั่วโมงตามที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด</u> <u>“บุคลากรทางการศึกษาพิเศษ” ให้ความหมายรวมถึง ลำม ภาษามือ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา และผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน สำหรับคนพิการตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u> “การเรียนรู้ร่วมรวม” หมายความว่า การจัดให้คนพิการได้ เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับและหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษา ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับ คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ “สถานศึกษาเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษาที่ ของรัฐหรือเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ ทั้งใน ลักษณะอยู่ประจำ ไป กลับ และรับบริการที่บ้าน “ศูนย์การศึกษาพิเศษ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรก เกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตลอดจน	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้วิชาชีพที่ทำ หน้าที่สนับสนุนการศึกษาเป็น บุคลากรทางการศึกษาพิเศษ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง “ศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ โดยเฉพาะ โดยหน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์และสถาบันทางสังคมอื่นเป็นผู้จัด ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และหลักสูตรระยะสั้น “องค์กรคนพิการแต่ละประเภท” หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการที่ได้แจ้งชื่อไว้กับสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ “กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการ	ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง “ศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ โดยเฉพาะ โดยหน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์และสถาบันทางสังคมอื่นเป็นผู้จัด ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษาและหลักสูตรระยะสั้น “องค์กรคนพิการแต่ละประเภท” หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการที่ได้แจ้งชื่อไว้กับสำนักงาน<u>กรม</u>ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ “กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนา	แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงส่วนราชการจากเดิม “สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ” เป็น “กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ”

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
การศึกษาสำหรับคนพิการ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้	การศึกษาสำหรับคนพิการ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๖ ให้ครูการศึกษาพิเศษในทุกสังกัดมีสิทธิได้รับเงิน ค่าตอบแทนพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด ให้ครูการศึกษาพิเศษ ครู และคณาจารย์ ได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้ การศึกษาต่อเนื่องและ ทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด	มาตรา ๗ ให้ครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรทางการ ศึกษาพิเศษในทุกสังกัดมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษตามที่ กฎหมายกำหนด ให้ครูการศึกษาพิเศษ ครู และคณาจารย์ และบุคลากร ทางการศึกษาพิเศษ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ องค์ ความรู้ การศึกษาต่อเนื่องและทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคน พิการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด	
มาตรา ๗ ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียน ร่วม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเงินอุดหนุนและความ ช่วยเหลือเป็นพิเศษ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด	มาตรา ๘ ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียน ร่วมรวม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการการศึกษาสำหรับคน พิการโดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการ รับรองมาตรฐานได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจาก รัฐ หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเงินอุดหนุนและความ ช่วยเหลือเป็นพิเศษ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด	เพื่อให้สอดคล้องกับการ แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยามในมาตรา ๔
มาตรา ๘ ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น	มาตรา ๙ ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
พิเศษของคนพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคน	บุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วมรวม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย	เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมคำนิยามในมาตรา ๔

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
พิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ	ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ	
มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนดระเบียบหรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนดระเบียบหรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ <u>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจจัดสรรงบประมาณของตนเองเพื่อตั้งเป็นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ การบริหารกองทุนการจัดการกองทุนและการอนุมัติการจ่ายเงิน ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการนั้น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นอาจนำระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดมาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้</u>	
มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ” ประกอบด้วย (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ (๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธาน	มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ” ประกอบด้วย (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ (๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธาน	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
กรรมการ คนที่หนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนขององค์การคนพิการตาม (๔) เป็นรอง ประธานกรรมการ คนที่สอง (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา อธิบดี กรมการแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรม สุขภาพจิต ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเลขาธิการสำนักงาน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบสี่คน ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและ ประสบการณ์สูงด้านการบริหารการศึกษา ด้านการศึกษาสำหรับคน พิการ ด้านกฎหมาย ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน โดยในจำนวนนี้ต้องมีบุคคลซึ่ง เป็นผู้แทนขององค์การคนพิการแต่ละประเภทจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ด	กรรมการ คนที่หนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนขององค์การคนพิการตาม (๔) เป็นรอง ประธานกรรมการ คนที่สอง (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา อธิบดี กรมการแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรม สุขภาพจิต ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเลขาธิการสำนักงาน <u>อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ</u> (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบสี่คน ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและ ประสบการณ์สูงด้านการบริหารการศึกษา ด้านการศึกษาสำหรับคน พิการ ด้านกฎหมาย ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน โดยในจำนวนนี้ต้องมีบุคคล ซึ่งเป็นผู้แทนของสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย และองค์การคนพิการแต่ละประเภทจำนวนไม่น้อยกว่า<u>เจ็ด</u>บุคคล <u>ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u>	แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงส่วนราชการ จากเดิม “สำนักงานส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการแห่งชาติ” เป็น “กรม ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ”

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
คน ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเป็น กรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษแต่งตั้งข้าราชการในสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ	ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็น กรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัด การศึกษาพิเศษแต่งตั้งข้าราชการในสำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็น ผู้ช่วยเลขานุการ	
มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ แผนการจัดสรรทรัพยากรและแนวทางการ พัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทุกระบบ และทุกระดับต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและ มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ (๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตร การกำหนดมาตรฐานและ ประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินและการทดสอบทาง การศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของคนพิการ รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ การได้มาและจำนวนเงิน	มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ แผนการจัดสรรทรัพยากรและแนวทางการ พัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทุกระบบและ ทุกระดับต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและ มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ (๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตร การกำหนดมาตรฐานและ ประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินและการทดสอบทาง การศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของคนพิการ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การได้มาและ	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
คำตอบแทนพิเศษของครูการศึกษาพิเศษ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ (๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของหน่วยงานในทุกสังกัดที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ รวมทั้งอนุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้เงินกองทุนในส่วนที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน (๔) วางระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ การอุดหนุนทางการศึกษา การจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมทั้งศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ (๕) ส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการการศึกษาสำหรับคนพิการ รวมทั้งสนับสนุนโครงการเพื่อสิทธิทางการศึกษาของคนพิการ (๖) ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างบูรณาการ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูการศึกษาพิเศษ ครู และคณาจารย์ ให้มีองค์ความรู้	จำนวนเงินคำตอบแทนพิเศษของครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ (๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของหน่วยงานในทุกสังกัดที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ รวมทั้งอนุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้เงินกองทุนในส่วนที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน (๔) วางระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ การอุดหนุนทางการศึกษา การจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมทั้งศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ (๕) ส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการการศึกษาสำหรับคนพิการ รวมทั้งสนับสนุนโครงการเพื่อสิทธิทางการศึกษาของคนพิการ (๖) ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างบูรณาการ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูการศึกษาพิเศษ ครู และคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ให้มีองค์ความรู้ การศึกษาต่อเนื่อง และทักษะ	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
การศึกษาต่อเนื่อง และทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๗) วางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๓ (๑) (๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามมาตรา ๒๓ (๒) (๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๓ (๓) (๑๐) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน การตัดหนี้เป็นสูญโดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๔ (๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน ให้การรับรอง หรือเพิกถอนการรับรองแก่สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่ จัดการเรียนร่วม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการศึกษาสำหรับ คนพิการ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ (๑๒) ปฏิบัติงานอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ	ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๗) วางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๕ (๑) (๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามมาตรา ๒๕ (๓) (๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๕ (๔) (๑๐) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน การตัดหนี้เป็นสูญโดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๖ (๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน ให้การรับรอง หรือเพิกถอนการรับรองแก่สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่ จัดการเรียน<u>รวมรวม</u> สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการศึกษา สำหรับคนพิการ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ <u>รวมถึง</u> ระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งและระเบียบว่าด้วยการอุดหนุนศูนย์การ <u>เรียนเฉพาะความพิการ</u> (๑๒) ปฏิบัติงานอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
มาตรา ๑๘ ให้สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทำหน้าที่เกี่ยวกับงานเลขานุการ ของคณะกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือในการจัด การศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษา รวมทั้งประเมินและรายงาน ผลต่อคณะกรรมการ (๒) สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดการเรียน ร่วมแก่คนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ (๓) วิจัย และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการ เรียนรู้ของคนพิการ (๔) ผลิต วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก	มาตรา ๑๘ ให้สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษขึ้นเป็นส่วนราชการใน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็น อธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ และให้สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษทำหน้าที่เกี่ยวกับงาน เลขานุการของคณะกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือในการจัด การศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษา รวมทั้งประเมินและ รายงานผลต่อคณะกรรมการ (๒) สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดการเรียน ร่วมรวมแก่คนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ (๓) วิจัย และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการ เรียนรู้ของคนพิการ (๔) ผลิต วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการ เพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการแต่ละประเภท (๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา	เนื่องจากแต่เดิมการสังกัด สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งผลต่อ การดำเนินงานของสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษใน การดูแลเด็กที่มีความพิการหรือ เด็กที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษ ที่จะดูแลได้จนถึงอายุ ๑๘ ปี แต่หลังจากนั้นยังไม่มี หน่วยงานในการดูแล จึงควร ปรับเปลี่ยนให้หน่วยงานมา สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการของกองทุน (๗) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาสามารถผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๘) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๙) ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับ ดูแล ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และ	(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการของกองทุน (๗) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาสามารถผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๘) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๙) ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา <u>ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการสนับสนุน กำกับ ดูแล ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล</u> <u>ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนัก</u>	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
แผนปฏิบัติการของกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	<u>บริหารงานการศึกษาพิเศษสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัด การศึกษาพิเศษให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนปฏิบัติ ราชการของกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานศึกษาธิการ</u> <u>มาตรา ๒๐ ให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด โดยมี</u> <u>อำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการ</u> <u>ดำเนินงานของสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่</u> <u>รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐาน ตลอดจนออก</u> <u>ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ</u> <u>รวมถึงสนับสนุนเงินอุดหนุนตามระเบียบที่คณะกรรมการส่งเสริม</u> <u>การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการกำหนด</u> <u>นอกจากอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ศูนย์การศึกษา</u> <u>พิเศษมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้</u> <u>(๑) จัดและส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาในลักษณะ</u> <u>ศูนย์บริการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อม</u> <u>คนพิการเพื่อเข้าสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน</u> <u>(๒) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ดูแลคนพิการ บุคลากรที่จัด</u> <u>การศึกษาสำหรับคนพิการ</u> <u>(๓) จัดระบบและส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนการจัด</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีการจัดตั้งศูนย์ การศึกษาพิเศษขึ้นในทุกจังหวัด ซึ่งเป็นปัญหาของกฎหมาย ฉบับเดิม

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
	<u>การศึกษาเฉพาะบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และ</u> <u>ความช่วยเหลืออื่นใดให้กับสถานศึกษาในทุกสังกัดหรือหน่วยงานอื่น</u> <u>ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u> (๔) <u>จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับคนพิการ</u> (๕) <u>ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยครอบครัวและ</u> <u>ชุมชนด้วยกระบวนการทางการศึกษา</u> (๖) <u>เป็นศูนย์ข้อมูล รวมทั้งจัดระบบสารสนเทศด้าน</u> <u>การศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด</u> (๗) <u>จัดระบบสนับสนุนการเรียนรู้รวมและประสานงานการ</u> <u>จัดการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด</u> (๘) <u>ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u> <u>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ศูนย์การศึกษาพิเศษอาจ</u> <u>จัดตั้งสาขา เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้</u>	
มาตรา ๑๙ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่ ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนร่วม การนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมี คุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้การสนับสนุน	มาตรา ๒๑ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่ ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนร่วมรวม การ นิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและ มีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้การสนับสนุน	เพื่อให้สอดคล้องกับการ แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยามในมาตรา ๓

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
ทรัพยากร องค์ความรู้ และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	ทรัพยากร องค์ความรู้ และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	
มาตรา ๒๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้น เรียกว่า “กองทุนส่งเสริม และพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการ” ในสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนา การศึกษาสำหรับคนพิการอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง โดยกองทุน ประกอบด้วย (๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาจากเงินกองทุนการศึกษา สำหรับคนพิการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกอง ทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล (๓) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๔) เงินรายได้ที่ได้จากการออกสลากหรือการจัดกิจกรรม (๕) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของ กองทุน (๖) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้ (๗) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็น	มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้น เรียกว่า “กองทุนส่งเสริม และพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการ” ในสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน<u>ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ</u>เพื่อใช้จ่ายในการ ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างเป็น ธรรมและทั่วถึง โดยกองทุนประกอบด้วย (๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาจากเงินกองทุนการศึกษา สำหรับคนพิการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกอง ทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๖<u>พระราชบัญญัติการจัด การศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑</u> (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล (๓) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๔) เงินรายได้ที่ได้จากการออกสลากหรือการจัดกิจกรรม (๕) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สิน ของกองทุน (๖) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้ (๗) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็น	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
สาเหตุแห่งความพิการตามที่กฎหมายกำหนด	สาเหตุแห่งความพิการตามที่กฎหมายกำหนด <u>เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องส่งคลัง เป็นเงินรายได้แผ่นดิน</u>	
มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น ประธานกรรมการ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานที่เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมอบหมายเป็น รองประธานกรรมการคนหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้แทนองค์การคน พิการหนึ่งคนเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ผู้แทนสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทน กระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนัก งบประมาณ ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนสิบเอ็ดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์การคนพิการแต่ละประเภทอย่าง น้อยเจ็ดคน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษเป็นกรรมการและเลขานุการ	มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน <u>ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ</u> เป็นประธานกรรมการ รองเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานมอบหมายรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่ <u>ปลัดกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย</u> เป็นรองประธานกรรมการคนที่ หนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้แทนองค์การคนพิการหนึ่งคนเป็นรอง ประธานกรรมการคนที่สอง ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ <u>คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน</u> ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทน กระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนัก งบประมาณ ผู้แทนสำนักงาน <u>กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน</u> <u>พิการแห่งชาติ</u> และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนสิบ เอ็ดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทน <u>สมาคมสภาคนพิการทุก</u> <u>ประเภทแห่งประเทศไทยและ</u> องค์การคนพิการแต่ละประเภท อย่างน้อยเจ็ดไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการ	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
	สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษเป็นกรรมการและเลขานุการ	
มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงิน เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๔) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย	มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของหน่วยงานในทุกระดับที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (๓) พิจารณานุมัติการจ่ายเงิน เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๔) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย	
มาตรา ๒๗ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิหนี้ของกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุนการศึกษาสำหรับ	มาตรา ๒๙ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพันทั้งปวง เงินงบประมาณ และรายได้ที่ประกอบเป็นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติ	

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
คนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนตามมาตรา ๑๒ ให้นำระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ใช้ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้โอนงบประมาณ ทรัพย์สิน บุคลากร และสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๒๘ ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัด การศึกษาสำหรับคนพิการ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาพิเศษตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ทำหน้าที่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๓๐ ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาสำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	

ภาคผนวก ค

ภาคผนวก ค

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
(ร่างมาตรา ๒)

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่ให้ยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ครู” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (ร่างมาตรา ๓)

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ให้รวมถึงนักวิชาชีพต่าง ๆ ในศูนย์การศึกษาพิเศษด้วย”

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (ร่างมาตรา ๔)

“มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา รัฐต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเป็นเวลาสิบห้าปีตั้งแต่การศึกษานูบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ตามกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น”

๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (ร่างมาตรา ๕)

“มาตรา ๒๒/๑ การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จัดการศึกษาอย่างเหมาะสมตามวัยของผู้เรียนและตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

(๑) การเตรียมความพร้อมของเด็กเล็ก เป็นการเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติตน และเตรียมความพร้อมของบิดาและมารดาสำหรับการดูแลเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์และหลังคลอดเพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาและเจริญเติบโตตามวัย

(๒) การศึกษาปฐมวัย เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการปลูกฝัง อบรม ดูแล และพัฒนาความพร้อมของเด็กทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม วินัย สติปัญญา และบุคลิกภาพเพื่อการเรียนรู้ในขั้นต่อไป

(๓) การศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน และทักษะการดำรงชีวิต และมีคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดี ควบคู่กับการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีและมีศักยภาพในการประกอบกิจการงานหรืออาชีพ

(๔) การศึกษาสำหรับผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน เป็นการศึกษา อบรม และพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะ ให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ในการปฏิบัติงานตามวิชาชีพที่แต่ละคน มีความถนัด เพื่อการมีงานทำ มีรายได้ และตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ นอกเหนือจากการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน และทักษะการดำรงชีวิต และมีคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดีเพื่อให้มีคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่ดีตัวไปตลอดชีวิตในการเป็นพลเมืองที่ดี

(๕) การศึกษาสำหรับผู้สูงวัย เป็นการศึกษา อบรม และพัฒนาให้ผู้สูงวัย สามารถปรับตัวกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของวัย สามารถดูแลตนเองให้มีสุขภาพและอนามัยที่ดี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีคุณค่า ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ”

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้นิยาม คำว่า “ครู” รวมถึงนักวิชาชีพต่าง ๆ ในศูนย์การศึกษาพิเศษด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเป็นเวลาสิบห้าปีตั้งแต่การศึกษานูบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย และสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ตามกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๓) กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องจัดอย่างเหมาะสมตามวัยของผู้เรียนและตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน (เพิ่มมาตรา ๒๒/๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ดังนั้น สมควรแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อยกระดับและพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลของชาติให้ได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล

หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ตามกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๒๒/๑ การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จัดการศึกษาอย่างเหมาะสมตามวัยของผู้เรียนและตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

(๑) การเตรียมความพร้อมของเด็กเล็ก เป็นการเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติตน และเตรียมความพร้อมของบิดาและมารดาสำหรับการดูแลเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์และหลังคลอดเพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาและเจริญเติบโตตามวัย

(๒) การศึกษาปฐมวัย เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการปลูกฝัง อบรม ดูแล และพัฒนาความพร้อมของเด็กทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม วินัย สติปัญญา และบุคลิกภาพเพื่อการเรียนรู้ในขั้นต่อไป

(๓) การศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน และทักษะการดำรงชีวิต และมีคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดี ควบคู่กับการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีและมีศักยภาพในการประกอบกิจการหรืออาชีพ

(๔) การศึกษาสำหรับผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน เป็นการศึกษา อบรม และพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะ ให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ในการปฏิบัติงานตามวิชาชีพที่แต่ละคน มีความถนัด เพื่อการมีงานทำ มีรายได้ และตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ นอกเหนือจากการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน และทักษะการดำรงชีวิต และมีคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดีเพื่อให้มีคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่ติดตัวไปตลอดชีวิตในการเป็นพลเมืองที่ดี

(๕) การศึกษาสำหรับผู้สูงวัย เป็นการศึกษา อบรม และพัฒนาให้ผู้สูงวัย สามารถปรับตัวกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของวัย สามารถดูแลตนเองให้มีสุขภาพและอนามัยที่ดี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีคุณค่า ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ”

.....

.....

ภาคผนวก ง

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลัก ทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย วิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน	มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลัก ทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน <u>ให้รวมถึงนัก</u> <u>วิชาชีพต่าง ๆ ในศูนย์การศึกษาพิเศษด้วย</u>	
“มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและ โอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่ รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทาง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ พึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมี สิทธิและโอกาสได้รับ การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ”	“มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา รัฐต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิ และโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบ สองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย <u>เป็นเวลาสิบห้าปีตั้งแต่การศึกษาอนุบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอน</u> <u>ปลาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</u> การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทาง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ พึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคล ดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ <u>ตามกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น”</u>	

พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
	<u>“มาตรา ๒๒/๑ การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จัดการศึกษาอย่างเหมาะสมตามวัยของผู้เรียนและตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ดังต่อไปนี้</u> <u>(๑) การเตรียมความพร้อมของเด็กเล็ก เป็นการเรียนรู้ ผูกปฏิบัติตน และเตรียมความพร้อมของบิดาและมารดาสำหรับการดูแลเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์และหลังคลอดเพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาและเจริญเติบโตตามวัย</u> <u>(๒) การศึกษาปฐมวัย เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการปลูกฝังอบรม ดูแล และพัฒนาความพร้อมของเด็กทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม วินัย สติปัญญา และบุคลิกภาพเพื่อการเรียนรู้ในชั้นต่อไป</u> <u>(๓) การศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน และทักษะการดำรงชีวิต และมีคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดี ควบคู่กับการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีและมีศักยภาพในการประกอบกรงานหรืออาชีพ</u> <u>(๔) การศึกษาสำหรับผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน เป็นการศึกษา</u>	คณะกรรมการเพิ่มความขึ้นใหม่เพื่อกำหนดให้การจัดการศึกษาต้องพิจารณาตามความจำเป็นพิเศษของผู้เรียน เพื่อให้เกิดกระบวนการคัดกรองเด็กตั้งแต่เข้าเรียน เพื่อจะได้รู้ว่าเด็กคนดังกล่าวต้องได้รับการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างไร

พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	หมายเหตุ
	<u>อบรม และพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะ ให้ผู้ที่</u> <u>อยู่ในกำลังแรงงาน ในการปฏิบัติงานตามวิชาชีพที่แต่ละคน มีความ</u> <u>ถนัด เพื่อการมีงานทำ มีรายได้ และตอบสนองความต้องการของ</u> <u>ตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ นอกเหนือจากการปลูกฝัง</u> <u>คุณลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การพัฒนาทักษะ</u> <u>การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน และทักษะการดำรงชีวิต และมีคุณลักษณะ</u> <u>ของความเป็นพลเมืองที่ดีเพื่อให้มีคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่</u> <u>ติดตัวไปตลอดชีวิตในการเป็นพลเมืองที่ดี</u> (๕) <u>การศึกษาสำหรับผู้สูงวัย เป็นการศึกษา อบรม และ</u> <u>พัฒนาให้ผู้สูงวัย สามารถปรับตัวกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของวัย</u> <u>สามารถดูแลตนเองให้มีสุขภาพและอนามัยที่ดี และอยู่ร่วมกับผู้อื่น</u> <u>ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และ</u> <u>ประเทศชาติ”</u>	

บรรณานุกรม

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (๒๕๒๒). คู่มือการออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับคนพิการ และคนทุพพลภาพ. สำนักงานส่งเสริมศักยภาพและสิทธิสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๕). คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา. สืบค้นเมื่อ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙, จาก www.scc.ac.th/.../academic%5C%20คู่มือนักเรียนฝ่ายวิชาการ.doc

มูลนิธิเด็กพิการ. (๒๕๔๐). สืบค้นเมื่อ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙, จาก <http://fcdthailand.org/library/>

มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย. (๒๕๕๓). แนวทางการจัดการศึกษา. สืบค้นเมื่อ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙, จาก www.tddf.or.th/tddf/library/files/doc/library-๒๐๐๖-๑๐-๒๘-๑๒๓.doc

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (๒๕๕๕). เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา เรื่อง การเรียนรู้ที่เป็นสากล (Universal Design for Learning). สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กทม.

สมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย. (๒๕๕๕). ข้อเสนอแนะเชิงสรุปของคณะกรรมการประจำอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการต่อรายงานการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการของประเทศไทย

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (๒๕๕๕). ยุทธศาสตร์อินซอน...เพื่อ “ทำสิทธิให้เป็นจริง” สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๕๙). ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (๒๕๕๗). การสำรวจคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๕ THE ๒๐๑๒ DISABILITY SURVEY. บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด : กทม.

ปรเมธี วิมลศิริ. (๒๕๕๙). ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี อนาคตประเทศไทย เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน. สืบค้นเมื่อ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙, จาก <http://plan.vru.ac.th/wp-content/uploads/๒๐๑๖/๑๑/>

ไกรยส ภัทราวาท. (๒๕๕๔). เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ๑๗ ประการ. สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน.

วัชรารัฐ ไร่ไพบูลย์ และคณะ. (๒๕๕๓). ประสบการณ์การทำงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

สวาทิรี ไชยเลิศ. (๒๕๕๙). การศึกษาพิเศษ. สืบค้นเมื่อ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙, จาก <http://school.obec.go.th/sakeaw/Special๒/eye๒.htm>

อนุชา แพ่งเกสร ณาตา ทับทิมจรรยา และวุฒิ คงรักษา. (๒๕๕๓). การออกแบบสภาพแวดล้อมภายใน
สถาบันการศึกษาด้านศิลปะและการออกแบบเพื่อคนพิการ. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

รายนามคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	รองประธานกรรมการ
๓. พลเอก พหล สง่าเนตร	กรรมการ
๔. พลเอก พอพล มณีรินทร์	กรรมการ
๕. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	กรรมการ
๖. พลอากาศเอก วัชร มณีชัย	กรรมการ
๗. พลเอก วุฒินันท์ สีสายุทธ	กรรมการ
๘. นายชาติ เอียดสกุล	กรรมการ
๙. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๐. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาภิต	กรรมการ
๑๒. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๓. นายมนต์ชัย บุญตัน	กรรมการ
๑๔. นางสาววันทนี พันธ์ชาติ	กรรมการ
๑๕. นายวิเชียร ขวาลิต	กรรมการ
๑๖. นายวินัย ดะห์ลัน	กรรมการ
๑๗. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	กรรมการ
๑๘. นายศิริชัย ไหมงาม	กรรมการ
๑๙. ศาสตราจารย์สุมาลี สังข์ศรี	กรรมการ
๒๐. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑. อธิบดีกรมการแพทย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. อธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓. ผู้อำนวยการสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าผ่านศีก หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสารภี หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครพิงค์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘. อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์	กรรมการ
๓๑. นางญาณกร จันทหาร	กรรมการ
๓๒. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	กรรมการและเลขานุการ

รายนามคณะกรรมการคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ
ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

๑. นายต่อพงศ์ เกลานนท์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายชาติ เอียดสกุล	รองประธานอนุกรรมการ
๓. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	ที่ปรึกษาและอนุกรรมการ
๔. นายมนต์เฑียร บุญตัน	อนุกรรมการ
๕. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	อนุกรรมการ
๖. นางนุชจารี สว่างวรรณ	อนุกรรมการ
๗. นายวิฑูต บุณนาค	อนุกรรมการ
๘. นายสุชาติ โอวาทวรรณสกุล	อนุกรรมการ
๙. อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีธัญญา หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสถาบันราชานุกูล หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๕. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์	อนุกรรมการ
๑๖. นายบรรลือ วิเศษอนุพงษ์	อนุกรรมการ
๑๗. นางสาววันทนี พันธ์ชาติ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘. นางสาวอรนุช สิมศิริวงษ์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

รายงาน

ของ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ”

สำนักกรรมการธิการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด่วนที่สุด

ที่ (สปท) ๒๕๓ ส / ๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พิจารณาเสร็จแล้ว

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๓ เรื่อง

ตามที่ ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วย

๑. ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ประธานกรรมการ
๒. รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง	รองประธานกรรมการ
๓. รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง	รองประธานกรรมการ
๔. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการเมือง	กรรมการ
๕. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน	กรรมการ
๖. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	กรรมการ
๗. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๘. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา	กรรมการ
๙. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	กรรมการ
๑๐. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านพลังงาน	กรรมการ
๑๑. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๑๒. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสื่อสารมวลชน	กรรมการ
๑๓. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสังคม	กรรมการ

/๑๔. ประธานกรรมการ...

๑๔. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม
และจริยธรรม กรรมการธิการ
๑๕. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กรรมการธิการ
๑๖. พลเอก พหล สง่าเนตร กรรมการธิการ
๑๗. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช กรรมการธิการ
๑๘. นายวัลลภ พริ้งพวงษ์ กรรมการธิการ
๑๙. นายสมชัย ฤชุพันธุ์ กรรมการธิการ
๒๐. พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย กรรมการธิการ
๒๑. นายคำคุณ สิทิสมาสน เลขานุการคณะกรรมการ

ในการนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๔๗ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาศึกษารายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

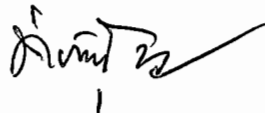
๑. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ”
๒. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ”
๓. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส”

และได้มีมติเห็นชอบให้นำรายงานทั้ง ๓ เรื่องดังกล่าว บรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)

ประธานกรรมการวิสามัญกิจการสภา
ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๔๖, ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๔

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปท) ๔๓๓๐/๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้มีคำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ที่ ๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ
ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส คำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ ๒๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม
๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส (เพิ่มเติม)
และคำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ ๒๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง
กรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส (เพิ่มเติม) นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	รองประธานกรรมการ
๓. พลเอก พหล สง่าเนตร	กรรมการ
๔. พลเอก พอพล มณีรินทร์	กรรมการ
๕. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	กรรมการ
๖. พลอากาศเอก วัชร มณีชัย	กรรมการ
๗. พลเอก วุฒินันท์ สีสายทศ	กรรมการ
๘. นายชาติ เอียดสกุล	กรรมการ
๙. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๐. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาภรณ์	กรรมการ
๑๒. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๓. นายมนต์ชัย บุญตัน	กรรมการ
๑๔. นางสาววันทนี พันธ์ชาติ	กรรมการ
๑๕. นายวิเชียร ขวาลิต	กรรมการ
๑๖. นายวินัย ดะห์ลัน	กรรมการ
๑๗. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	กรรมการ
๑๘. นายศิริชัย ไม้งาม	กรรมการ
๑๙. ศาสตราจารย์สุมาลี สังข์ศรี	กรรมการ
๒๐. นางญาณกร จันทหาร	กรรมการ
๒๑. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. อธิบดีกรมการแพทย์ หรือผู้แทน	กรรมการ

๒๓. อธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์	กรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสารภี หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครพิงค์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒. นายต่อพงศ์ เสงานนท์	กรรมการและเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เสร็จแล้ว จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ ศัลยกำธร

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)

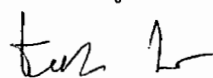
ประธานกรรมการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

สำนักกรรมการธิการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๓

สำเนาถูกต้อง

(นายธวัชชัย เทพรัดน์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

คณะกรรมการธิการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แทนผู้อำนวยการสำนักกรรมการธิการ ๓

เนติรัฐ/ร่าง
ชาติชาย/พิมพ์
ธวัชชัย/ตรวจ

สารบัญ
 รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อน
 การปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
 เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ”

	หน้า
๑. สถานการณ์ของผู้สูงอายุไทย	
๑.๑ โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ	๑
๑.๒ ผลกระทบด้านสังคม และวัฒนธรรม	๑
๑.๓ สภาวะทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ	๑
๑.๔ สุขภาพ	๒
๑.๕ สภาพแวดล้อม	๒
๑.๖ การศึกษาของผู้สูงอายุ	๒
๑.๗ การดำเนินงานที่ผ่านมาในการส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะให้กับผู้สูงอายุ	๓
๒. แนวคิดและหลักการ	
๒.๑ วัตถุประสงค์	๕
๒.๒ กระบวนการ	๕
๒.๓ หน่วยงานที่ดำเนินการ	๗
๓. วิธีการปฏิรูป	
วิเคราะห์ จัดทำแนวทาง เกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป	๗
๔. กำหนดการปฏิรูป	๗
๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ	๗
๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๘
๗. ข้อเสนอแนะ	๘
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	
ภาคผนวก ข.	

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อน
การปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ”

๑. แผนการปฏิรูปประเทศ

สถานการณ์ของผู้สูงอายุไทย

๑.๑ โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ

ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงอายุมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ อันเป็นผลมาจากโครงสร้างประชากรที่ไม่สมดุล ประชากรที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๐๖ – ๒๕๒๖ หรือรุ่นเกิดเก็นล้าน^๑ ประชากรเหล่านี้กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่วัยผู้สูงอายุ โดยสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุของประเทศไทยสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สัดส่วนของประชากรวัยเด็กและวัยทำงานกลับมีทิศทางตรงกันข้าม สืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ไม่สมดุล ทำให้ในอนาคตอันใกล้ประเทศไทยจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged society) ซึ่งคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ หรืออีก ๓ ปีข้างหน้าจะเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยจะมีจำนวนผู้สูงอายุมากกว่าประชากรในวัยเด็ก โดยประชากรสูงอายุจะมีสัดส่วนประมาณ ๑ ใน ๕ ของประชากรทั้งหมด ในอีกไม่เกิน ๖ ปีข้างหน้าหรือในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประเทศไทยจะกลายเป็น “สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์” (Complete aged society) คือมีประชากรที่เป็นวัยสูงอายุถึงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๗๘ หรืออีก ๒๐ ปีข้างหน้า จำนวนประชากรผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น ถึงร้อยละ ๓๐ ส่งผลให้ประเทศไทยจะกลายเป็นสังคมสูงอายุระดับสุดยอด (Super aged society)^๒

๑.๒ ผลกระทบด้านสังคม และวัฒนธรรม

สืบเนื่องจากสถานการณ์ทางประชากรที่เปลี่ยนไป วิถีชีวิต ความสัมพันธ์ของคนในสังคมที่ต่างไปจากอดีต ขนาดครัวเรือนประเทศไทยมีแนวโน้มเล็กลง ผู้สูงอายุมีแนวโน้มอยู่อาศัยเพียงลำพังเพิ่มมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้สูงอายุอยู่อาศัยคนเดียวเพียงร้อยละ ๘.๖ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สูงขึ้นเป็นร้อยละ ๑๐.๔^๓ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีการย้ายถิ่นของบุตรเพื่อไปทำงานในเขตเมืองมากขึ้น

ขณะเดียวกันได้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในกิจกรรมสังคม ด้วยการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ และศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) ที่เป็นการร่วมมือและการสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย และสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี โดยในปัจจุบัน มีชมรมผู้สูงอายุกว่า ๒๕,๐๐๐ แห่ง และศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) จำนวน ๘๗๘ แห่ง

^๑ สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. ๒๕๕๗, ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. ปราโมทย์ ประสาทกุล

^๒ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย (มส.ผส.), สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. ๒๕๕๖, ๒๕๕๗

^๓ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๗

๑.๓ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ

จากรายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่ามีผู้สูงอายุที่ยังคงทำงานอยู่ประมาณ ๓.๕ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๖ ของผู้สูงอายุทั้งหมด โดยงานที่ผู้สูงอายุทำส่วนใหญ่เป็นงานนอกระบบ อาทิ การเกษตร ประมง งานฝีมือ เป็นต้น สำหรับแหล่งรายได้หลักในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุ จะได้รับการสนับสนุนจากบุตร ร้อยละ ๓๕.๗ รองลงมาคือ รายได้จากการทำงานของผู้สูงอายุเอง ร้อยละ ๓๔.๓ จากเบี้ยยังชีพจากทางราชการ ร้อยละ ๑๕.๓ จากคู่สมรส ร้อยละ ๔.๖ จากเงินบำเหน็จ/บำนาญ ร้อยละ ๔.๕ และจากดอกเบี้ยเงินออมที่ผู้สูงอายุได้เก็บออม/เงินออม/การขายทรัพย์สินที่มีอยู่ ร้อยละ ๓.๘^๔

๑.๔ สุขภาพ

การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ระบุว่าผู้สูงอายุยิ่งอายุมากขึ้นยิ่งมีความเสี่ยงสูงขึ้นต่อการเป็นโรคเรื้อรังหรือโรคประจำตัวที่เกิดจากพฤติกรรม การบริโภคที่ผ่านมา การออกกำลังกาย ความเสื่อมถอยของสุขภาพ และพันธุกรรม ปัญหาสุขภาพที่เป็นโรคเรื้อรัง ของผู้สูงอายุ ๕ อันดับแรก ได้แก่ (๑) ความดันโลหิตสูง ไชมันในเลือดสูง คอเลสเตอรอลสูง (๒) เบาหวาน (๓) เก๊าท์ รูมาตอยด์ ปวดเข่า หลัง คอ เรื้อรัง (๔) หัวใจ และ (๕) อัมพฤกษ์ อัมพาต การที่ผู้สูงอายุเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง ย่อมจะส่งผลให้ความสามารถในการทำกิจกรรมประจำวันลดลง อีกทั้งโรคเรื้อรังเหล่านี้จะสร้างภาระด้านค่าใช้จ่าย อย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้มีการคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสุขภาพของผู้สูงอายุจะมีสัดส่วน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จากร้อยละ ๐.๖๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓^๕

๑.๕ สภาพแวดล้อม

จากข้อเท็จจริงในเรื่องการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วของผู้สูงอายุ อีกทั้งผู้สูงอายุยังมี แนวโน้มที่จะต้องใช้ชีวิตอยู่ตามลำพังมากขึ้นนั้น การให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เหมาะสม และปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุจึงเป็นความจำเป็นที่ภาครัฐและ ชุมชนต้องให้ความสำคัญและดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งในเขตเมืองและชนบท

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๑ (๕) กำหนดว่าผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนในด้านการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะหรือบริการสาธารณะอื่น แม้กฎหมายฉบับนี้จะคำนึงถึงแนวคิดในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อม ที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ (Age friendly environment) แต่ในทางปฏิบัติ การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้ยังคงมี ความจำกัดอยู่เฉพาะพื้นที่ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ยังไม่สามารถดำเนินการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๆ มีผู้สูงอายุ พักอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นประเด็นการจัดสภาพแวดล้อมนี้ มีความสัมพันธ์กับการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนัก รวมทั้งการสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้มีการดำเนินการ

๑.๖ การศึกษาของผู้สูงอายุ

ข้อมูลจากรายงานผลการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ ของสำนักงาน สถิติแห่งชาติ ได้แสดงข้อมูลด้านการศึกษาของผู้สูงอายุไว้ ดังนี้ คือ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๕.๘ จบการศึกษา

^๔ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ; รายงานผลการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๗

^๕ สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย (สวปก.) เครือสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) ; (ถาวร สกุลพานิชย์, ๒๕๕๔)

ในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าระดับประถมศึกษา มีเพียงร้อยละ ๑๒.๖ ที่จบสูงกว่าระดับประถมศึกษา และร้อยละ ๑๑.๖ เป็นผู้สูงอายุที่ไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้

จะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาในภาพรวมของผู้สูงอายุไทย ยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ดังนั้น การส่งเสริมและให้โอกาสผู้สูงอายุไทยในการเข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านระบบการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ จึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญและจำเป็น อีกทั้งยังสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย

๑.๗ การดำเนินงานที่ผ่านมาในการส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะให้กับผู้สูงอายุ มีหน่วยงานหลักที่ร่วมดำเนินการ อาทิ

(๑) กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ได้ดำเนินการจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้สูงอายุ โดยมีหน่วยงานในระดับภูมิภาค และระดับพื้นที่เป็นหน่วยปฏิบัติทั้ง ๗๗ จังหวัด ๙๒๘ อำเภอ ๗,๔๒๔ ตำบล อย่างไรก็ตาม พบว่า ยังมีข้อจำกัดทั้งในเรื่องของความครอบคลุมด้านเนื้อหาในการจัดการศึกษาที่ยังไม่หลากหลาย ในการเสริมสร้างทักษะให้ผู้สูงอายุ รวมทั้งการเข้าถึงของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สูงอายุยังคงมีความจำกัด ซึ่งมีจำนวนผู้สูงอายุที่เข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ที่ดำเนินการโดยหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยทั่วประเทศปีละประมาณ ๙๐,๐๐๐ คน โดยเนื้อหาหลักสูตรของการจัดการศึกษา และการเรียนรู้ในผู้สูงอายุจะยังคงจำกัดอยู่ในเรื่องส่งเสริมสุขภาพ การฝึกทักษะด้านอาชีพ งานฝีมือ งานศิลปะประดิษฐ์ และการจัดกิจกรรมนันทนาการ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อผู้สูงอายุนั้น ควรพิจารณาเรื่องการค้นหาความต้องการและจัดทำระบบข้อมูลความต้องการ การศึกษาและการเรียนรู้ของผู้สูงอายุในแต่ละพื้นที่ ควบคู่ไปกับการศึกษาและพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรเพื่อให้การจัดการศึกษานอกระบบและการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้สูงอายุได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

(๒) กระทรวงแรงงาน โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้มีการดำเนินโครงการฝึกอบรมทักษะด้านอาชีพให้กับผู้สูงอายุมาเป็นระยะเวลาเกือบทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีผลการดำเนินงานในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๙ ครอบคลุมผู้สูงอายุได้เพียงประมาณ ๖๐๐ คน (เฉลี่ยปีละประมาณ ๖๐ - ๗๐ คน) ซึ่งอีกทั้งเนื้อหาของหลักสูตรที่จัดการอบรมยังขาดความหลากหลายและยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบัน

นอกจากนี้ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานควรให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนที่อยู่ปลายวัยทำงาน ซึ่งเป็นกลุ่มที่สะสมประสบการณ์ตลอดวัยทำงานมาอย่างยาวนาน โดยการเพิ่มพูนขีดความสามารถด้านทักษะอาชีพเสริม หรือการต่อยอดความรู้ เพิ่มทักษะด้านอาชีพให้กับกลุ่มคนเหล่านี้ เพื่อให้ยังคงมีความรู้ความสามารถ และยืดระยะเวลาของการร่วมเป็นกำลังการผลิต (Productive manpower) ให้กับภาคการผลิต รวมถึงภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ เพื่อรองรับเป้าหมาย Thailand 4.0 ให้กับประเทศไทย

(๓) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการผู้สูงอายุ ในระยะ ๓ ปี ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีการสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) ขึ้นในพื้นที่ตำบลในแต่ละอำเภอทั่วประเทศ เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา

คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ (รวมถึงคนต่างวัย) ในระดับท้องถิ่น ซึ่งในปัจจุบันมีจำนวนศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) ที่ดำเนินการอยู่ จำนวน ๘๗๘ แห่ง ในพื้นที่ ๗๗ จังหวัดทั่วประเทศ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดย ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) จะครอบคลุมเรื่องของการส่งเสริมสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้

ในปัจจุบันกรมกิจการผู้สูงอายุ โดยความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้สนับสนุนให้มีการดำเนินกิจกรรม “โรงเรียนผู้สูงอายุ” ขึ้นในศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) ซึ่งในขณะนี้ มีโรงเรียนผู้สูงอายุ ที่ดำเนินการอยู่ในระดับตำบลแล้วจำนวนกว่า ๕๐๐ แห่ง ทั่วประเทศ และจะดำเนินการเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่อีกกว่า ๑,๓๐๐ แห่ง ทั้งในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดต่าง ๆ ตามความต้องการของพื้นที่ในทั่วประเทศที่มีความประสงค์ และมีความพร้อมที่จะดำเนินการโรงเรียนผู้สูงอายุ ซึ่งกิจกรรมโรงเรียนผู้สูงอายุนี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะทางด้านสังคม จิตใจ อารมณ์ ทำให้ผู้สูงอายุมีสังคม มีเพื่อนฝูง ลดความเหงา ความว้าเหว และภาวะซึมเศร้าในวัยสูงอายุได้ จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการขยายผลการดำเนินการให้ครอบคลุมผู้สูงอายุทั้งในเขตเมืองและชนบท

นอกจากนี้ ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) ในบางพื้นที่ยังมีการดำเนินกิจกรรมฝึกอบรมความรู้ให้แก่อาสาสมัครในชุมชน เพื่อเพิ่มทักษะด้านการดูแลและการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในชุมชน ซึ่งอาสาสมัครเหล่านี้จะร่วมทำหน้าที่ในการเป็นกลไกเฝ้าระวังคุ้มครองดูแลผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง

๒. แนวคิดและหลักการ

แนวคิดสำคัญในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ ได้กำหนดความหมายของการศึกษาไว้ชัดเจนว่า

“เป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต”

นอกจากนี้ ในมาตราเดียวกันยังได้ระบุเรื่อง “การศึกษาตลอดชีวิตว่า หมายถึง การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต”

และในมาตรา ๑๕ (๒) ยังได้ระบุถึงขอบเขตของการศึกษานอกระบบว่า เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาของหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม และในมาตราเดียวกัน (๓) ได้ให้ขอบเขตของการศึกษาตามอัธยาศัยว่า เป็นการศึกษาตามอัธยาศัยที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ คักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยเป็นการศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ยังได้เสนอแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา ๘ ไว้ด้วยว่า จะต้องยึดหลัก

(๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน

(๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

(๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ขณะเดียวกัน พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ (๒) ได้มีการกำหนดให้ผู้สูงอายุทุกคนมีสิทธิได้รับการคุ้มครองการส่งเสริม และการสนับสนุนในด้านการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

จะเห็นได้ว่า แนวคิดของพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับได้เน้นความสำคัญของ กระบวนการศึกษาและการเรียนรู้ว่า เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนามนุษย์ ทุกเพศ ทุกวัย เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ การส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ จึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ที่เป็นโลกแห่งสังคมข้อมูลข่าวสารและเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งประชากรทุกกลุ่มวัยสามารถได้รับโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายดาย ไร้ขีดจำกัด รวมทั้งผู้สูงอายุด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการศึกษา และเข้าถึงข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความรู้ตามสนใจ และความรู้ที่จำเป็นและมีประโยชน์สำหรับการดูแลตัวเองในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้กระบวนการศึกษาและการเรียนรู้ยังเป็นกลวิธีสำคัญในการช่วย “เสริมพลัง” (Empower) ให้ผู้สูงอายุเป็น “พลฒพลัง” (Active Ageing) ด้วยการส่งเสริมโอกาสให้ผู้สูงอายุ สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ผ่านรูปแบบต่าง ๆ ของระบบการศึกษาที่มีอยู่ ด้วยการระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคมให้ร่วมกันเปิดโอกาส และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุไทยเป็นผู้สูงอายุที่มีความรู้ และได้รับการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการศึกษา และสามารถใช้ความรู้ในการพัฒนาตนเองเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีคุณภาพ

๒.๑ วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อสร้างและขยายโอกาสให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ทางวิชาการและความรู้ทั่วไป ที่จะประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

(๒) เพื่อส่งเสริมให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมในสังคมของผู้สูงอายุทุกระดับ

(๓) เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะความรู้ด้านอาชีพ เพื่อการสร้างรายได้ และการพึ่งพาตนเอง

๒.๒ กระบวนการ

(๑) ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ของผู้สูงอายุผ่านการศึกษาตามอัธยาศัย

การเรียนรู้ผ่าน “การศึกษาตามอัธยาศัย” (Informal Education) ที่มุ่งเน้นให้ผู้สูงอายุเรียนรู้ตามความสนใจจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดประชาชน ศูนย์การเรียนรู้ ศูนย์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เรียนรู้จากสื่อประเภทต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้น เพื่อให้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ผู้สูงอายุ เรียนรู้จากการทำงาน การประกอบอาชีพ จากประสบการณ์การทำงาน จากบุคคล จากครอบครัวและชุมชน ทั้งนี้ รูปแบบของ

การเรียนรู้ควรมีความยืดหยุ่น ทั้งในเรื่องของหลักสูตร ระยะเวลา สถานที่ รวมถึงคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และทุกช่วงวัยของชีวิต^๖ เป้าหมายสำคัญของการศึกษาตามอัธยาศัย มุ่งเน้น การพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม ซึ่งปัจจุบัน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษา ตามอัธยาศัย กระทรวงศึกษาธิการ มีการดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนทุกตำบลทั่วประเทศ

(๒) ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้สูงอายุผ่านทางการศึกษานอกระบบ เพื่อให้ได้รับการศึกษาพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง

การศึกษานอกระบบเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่ผู้ที่พ้นวัยเรียนไปแล้ว และมีความยืดหยุ่นในเรื่อง ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น หลักสูตร ระยะเวลาเรียน หน่วยงานผู้จัดการศึกษา สถานที่เรียน การประเมินผล กิจกรรมการศึกษานอกระบบ ได้แก่ การสอนอ่านเขียนสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่รู้หนังสือหรือลืมนักเรียน การให้ การศึกษาพื้นฐานในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับประถม มัธยมต้น และมัธยมปลาย การดำเนินการโรงเรียนผู้สูงอายุ ซึ่งจัดโดยศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) หรือกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณภาพ ชีวิตซึ่งจัดโดยชุมชน สมาคม ชมรม เป็นต้น

โรงเรียนผู้สูงอายุ ที่ดำเนินการโดยชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ ผู้สูงอายุ (ศพอส.) กลุ่มเครือข่ายองค์กรด้านผู้สูงอายุ ที่ได้รับความสนับสนุนการดำเนินงานจากองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้ง เครือข่ายภาคประชาสังคมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning) และพัฒนาทักษะให้กับผู้สูงอายุ

กิจกรรมส่งเสริมความรู้ผ่านโรงเรียนผู้สูงอายุนั้น จะให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ในเรื่องที่ ผู้สูงอายุสนใจ และมีสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตทั้งทางด้านสุขภาพกาย ใจ สังคม เศรษฐกิจ การฝึกทักษะอาชีพ ตลอดจน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารปัจจุบัน เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยมีวิทยากรจิตอาสา หรือวิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาทำหน้าที่ให้ความรู้ ขณะเดียวกันจะเปิดโอกาส ให้ผู้สูงอายุที่เป็นภูมิปัญญา ได้ใช้โรงเรียนผู้สูงอายุ เป็นพื้นที่ในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ เพื่อสืบสาน ภูมิปัญญาที่มีอยู่ให้แก่ชุมชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้าง “คุณค่า” พลังความรู้ และประสบการณ์ของ ผู้สูงอายุให้เป็นที่ประจักษ์ และได้รับการยอมรับจากชุมชน ซึ่งประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมผู้สูงอายุนั้น นอกจากผู้สูงอายุจะได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับการดำรงชีวิตประจำวันทั้งทางด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ และสังคมแล้ว ผู้สูงอายุยังได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม โดยจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ กับคนวัยเดียวกัน และคนต่างวัย มีความรู้สึกร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและสังคม (Social Engagement) ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง (Self-Value) มีสุขภาพจิตที่ดี

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพและการมีงานทำของผู้สูงอายุ

เป็นการส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะด้านอาชีพ โดยจะนำไปสู่การ สร้างรายได้ หรือเพิ่มรายได้ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ใช้เวลาว่างให้เกิดมูลค่าในทางเศรษฐกิจให้กับ ตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม การดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และขยายโอกาสให้ผู้สูงอายุ มีรายได้จากการทำงานนั้น สามารถทำได้โดยการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ จากผู้สูงอายุที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ รวมทั้งผู้สูงอายุที่เป็นภูมิปัญญา

^๖บทความเรื่องการเรียนการสอนประเภท-แบบต่าง ๆ ; วิศน์ ศิลตระกูล และอมรา ปฐกัญญ์บุญ, ๒๕๔๔ : ๒-๓

ให้กับกลุ่มผู้สูงอายุด้วยกันเอง รวมถึงคนวัยอื่น ๆ ทั้งงานศิลปะประดิษฐ์ หัตถกรรม งานช่างฝีมือ อาหารสำเร็จรูป การถนอมอาหาร การเกษตร พืชสมุนไพรต่าง ๆ ฯลฯ โดยมีการจัดการผลิตภัณฑ์ เพื่อการจำหน่าย ทั้งในระดับท้องถิ่น และการขยายตลาดให้กว้างขวางออกไปเชิงพาณิชย์ รูปแบบที่มีการดำเนินการอยู่ อาทิ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชน OTOP ผลิตภัณฑ์จากชมรมกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุต่าง ๆ เป็นต้น

๒.๓ หน่วยงานที่ดำเนินการ

- (๑) กระทรวงศึกษาธิการ โดย หน่วยงานในสังกัดที่จัดการศึกษาในระบบปกติ และการศึกษานอกระบบ
- (๒) กระทรวงแรงงาน โดย กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๓) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดย กรมกิจการผู้สูงอายุ
- (๔) กระทรวงมหาดไทย โดย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) กระทรวงสาธารณสุข
- (๖) องค์การภาคเอกชนต่าง ๆ ที่ดำเนินกิจกรรมด้านการศึกษาและส่งเสริมการศึกษา

๒.๔ แนวทาง/กลไกการดำเนินงาน

ให้คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินงาน โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖

๓. วิธีการปฏิรูป

วิเคราะห์ จัดทำแนวทาง เกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ได้กำหนดกรอบและการดำเนินการเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการปฏิรูปในประเด็นเรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ” โดยมีกระบวนการดำเนินการในภาพรวม ประกอบด้วย

๓.๑ รวบรวมข้อมูลจากการประชุมรับฟังข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จากหน่วยงาน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการทบทวนเอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเสนอให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ เพื่อดำเนินการส่งรายละเอียดให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาสืบสนุนการดำเนินการ

๓.๓ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานขับเคลื่อนการปฏิรูปในประเด็นเรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ” ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อรับทราบผลการดำเนิน ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางแก้ไข เพื่อให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปประสบผลสำเร็จ

๔. กำหนดการปฏิรูป

ระยะที่ ๑ เสนอรายงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เดือนธันวาคม ๒๕๕๙

ระยะที่ ๒ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศมีมติเห็นชอบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เดือนมกราคม ๒๕๖๐

๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ

- ๕.๑ กระทรวงแรงงาน
- ๕.๒ กระทรวงศึกษาธิการ
- ๕.๓ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๕.๔ กระทรวงสาธารณสุข
- ๕.๕ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
- ๕.๖ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
- ๕.๗ กองทุนผู้สูงอายุ
- ๕.๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๕.๙ กองทุนสุขภาพตำบล

๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- ๖.๑ กระทรวงศึกษาธิการ โดย สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)
- ๖.๒ กระทรวงแรงงาน โดย กรมการจัดหางานและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๖.๓ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดย กรมกิจการผู้สูงอายุ
- ๖.๔ กระทรวงมหาดไทย โดย กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๖.๕ กระทรวงสาธารณสุข

๗. ข้อเสนอแนะ

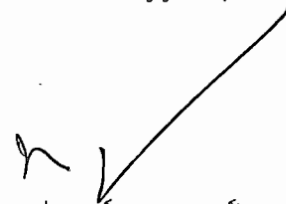
- ๗.๑ ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงโอกาสการศึกษาและการเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางได้โดยไม่มีข้อจำกัด
- ๗.๒ เพิ่มศักยภาพ และขยายกลุ่มเป้าหมายรองรับสังคมผู้สูงอายุ โดยกระทรวงแรงงาน เพื่อรองรับความต้องการของการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพและการมีงานทำ รวมทั้งการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยกรมการจัดหางาน และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๗.๓ สนับสนุนการศึกษาแก่ผู้สูงอายุหลากหลายรูปแบบ ทั้งการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) โรงเรียนผู้สูงอายุ และชมรมผู้สูงอายุ ให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง ภายใต้โครงการประชารัฐ ผ่านกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรชุมชน
- ๗.๔ เร่งรัดพัฒนาคนที่อยู่ในช่วงปลายวัยทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับสภาพรองรับ Thailand 4.0 โดย กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม
- ๗.๕ รวบรวมและส่งเสริมภูมิปัญญาผู้สูงวัยเพื่อเป็นครู หรือผู้ทรงความรู้ ถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ ผ่านกระบวนการศึกษาผู้สูงวัย

๗.๖ เร่งรัดพัฒนาผู้สูงวัย โดยให้การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อให้การดูแลผู้สูงวัยที่ช่วยตนเองไม่ได้ ผ่านกระบวนการอาสาสมัคร และศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗.๗ ส่งเสริมความร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

๗.๘ ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาผู้สูงอายุ

๗.๙ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนโดยนำความรู้และประสบการณ์ของผู้สูงอายุมาใช้ประโยชน์

(นายต่อพงศ์ เสนานนท์)
เลขานุการคณะกรรมการ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ”

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พรบ. (ถ้ามี)
การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ	-	๑. รวบรวมข้อมูลจากการประชุมรับฟังข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากหน่วยงาน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนงานการทบทวนเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ๒. วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อเสนอแนะทางในการดำเนินการขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเสนอให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ เพื่อดำเนินการส่งรายละเอียดให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาสับสนุนการดำเนินการ ๓. ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานขับเคลื่อนการปฏิรูปในประเด็นเรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ” ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อรับทราบผลการดำเนิน ปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางแก้ไข เพื่อให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปประสบผลสำเร็จ	ระยะที่ ๑ เสนอรายงานการขับเคลื่อนการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ระยะที่ ๒ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ มีมติเห็นชอบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐	๑. กระทรวงแรงงาน ๒. กระทรวงศึกษาธิการ ๓. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๔. กระทรวงสาธารณสุข ๕. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ๖. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ๗. กองทุนผู้สูงอายุ ๘. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๙. กองทุนสุขภาพตำบล	๑. กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (สอศ.) ๒. กระทรวงแรงงาน โดยกรมการจัดหางานและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ๓. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการผู้สูงอายุ ๔. กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ๕. กระทรวงสาธารณสุข	รายละเอียดในเอกสารหน้า ๘	-

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๕๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่น ในส่วน
ที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล
และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์
จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้
และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่าง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพ ชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มี อำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึง ประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการ เที่ยบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพ ทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษา นั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าว รับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา

“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร สถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร การศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัด กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“กระทรวง”^๒ หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “กระทรวง” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๕^๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจ ในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

(๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

- (๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

^๓ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หมวด ๒

สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๑๗ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ

- (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด
- (๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓
ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๑๖ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของกรศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษา
ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

(๓) ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๐ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

แนวการจัดการศึกษา

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ บิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา ๒๕ รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การศึกษาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่น อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๖ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความรู้ใน กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำ ผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อ เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับ บุคคลตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและ วรรคสองแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้าวิจัย เพื่อ พัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

มาตรา ๒๙ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและ วิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา ๓๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ การศึกษา

หมวด ๕

การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑

การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

มาตรา ๓๑^๔ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษา ทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อ การศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้ง

^๔ มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง

มาตรา ๓๒^๕ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มืองค์กรหลักที่เป็น คณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณา ให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กำหนด

มาตรา ๓๓^๖ สภาการศึกษา มีหน้าที่

(๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ

(๒) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาเพื่อดำเนินการให้เป็นไป ตามแผนตาม (๑)

(๓) พิจารณาเสนอนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา

(๔) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (๑)

(๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและกฎกระทรวงที่ออกตามความ ในพระราชบัญญัตินี้

การเสนอแนะนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการโดย ตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทน องค์กรวิชาชีพ พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่น รวมกัน

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็น กรรมการและเลขานุการ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการ ดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๔^๗ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

^๕ มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^๖ มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^๗ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐ และเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และ มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา ระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๕ องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการแต่ละคณะ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละคณะด้วย

ให้สำนักงานคณะกรรมการตามตรา ๓๔ เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๖ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรมและความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาได้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของ

มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

สถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ

(๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกลและการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๘^๙ ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน^{๑๐}

มาตรา ๓๙^{๑๑} ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

^๙ มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^{๑๐} มาตรา ๓๘ วรรคห้า เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐^{๑๒} ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๓)

ส่วนที่ ๒

การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น

มาตรา ๔๒ ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓

การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

มาตรา ๔๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

^{๑๑} มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

^{๑๒} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔๔ ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๘ (๒) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา

การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชน และประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย^{๑๓}

ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้ โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๔๖ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อย่างอื่น ที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

หมวด ๖

มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร

^{๑๓} มาตรา ๔๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา ๔๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะ เป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผล การจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและ หลักการและแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก ห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ สาธารณชน

มาตรา ๕๐ ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้ง ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมิน คุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมิน คุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา ๕๑^{๑๔} ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตาม มาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวด ๗

ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๕๒ ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากร ทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากร ประจำการอย่างต่อเนื่อง

^{๑๔} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา ๕๓ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่ กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๓) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยาการพิเศษทางการศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา ๕๔ ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ

ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา-การพัฒนา มาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ ในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษา แต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๗ ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคล

ดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

หมวด ๘

ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศ มาใช้จัดการศึกษา ดังนี้

(๑) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุน และใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณให้สถานศึกษา

สามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖๐ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(๑) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

(๒) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น

(๓) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตาม มาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการและงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐ ตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและการกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหาร งบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๕) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน

(๖) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้

(๗) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

มาตรา ๖๑ ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

มาตรา ๖๒ ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๓ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา ๖๔ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๖๕ ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา ๖๖ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ทำ เพื่อให้ความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖๗ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา ๖๘ ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไร ที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคน และสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙ รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๗๐ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๑ ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษา และสถานศึกษาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการบริหารและการจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้บังคับ

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และวรรคสี่ ให้แล้วเสร็จ

ภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงจัดให้มีการประเมินผลภายนอกครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๕ การบริหารและการจัดการศึกษา และหมวด ๗ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มาใช้บังคับจนกว่าจะได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดดังกล่าว รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ที่การจัดตั้งกระทรวงยังไม่แล้วเสร็จ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนที่การจัดระบบบริหารการศึกษาตามหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้จะแล้วเสร็จ ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๕ ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การมหาชนเฉพาะกิจ ที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชนเพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

^{๑๔} มาตรา ๗๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๑) เสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงาน ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอการจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ ของพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๘ ของพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ ตาม (๑) (๒) และ (๓) ต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่บังคับใช้อยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ตาม (๑) (๒) และ (๓) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน
ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนประกอบด้วย

มาตรา ๗๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาจำนวนเก้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหารรัฐกิจ การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและการคลัง กฎหมายมหาชน และกฎหมายการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องมิใช่ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีใช้ราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาและแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมายได้

ให้เลขาธิการสำนักงานปฏิรูปการศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการบริหาร และบริหารกิจการของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารและเลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งวาระเดียวเป็นเวลาสามปี เมื่อครบวาระแล้วให้ยุบเลิกตำแหน่งและสำนักงานปฏิรูปการศึกษา

มาตรา ๗๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาคณะหนึ่งจำนวนสิบห้าคน ทวหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นคณะกรรมการบริหารจำนวนสองเท่าของจำนวนประธานและกรรมการบริหาร เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

(๒) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน และคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวน

สามคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นคนบดีคณะครุศาสตร์ ศาสนศาสตร์ หรือการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพด้านการศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนห้าคน

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๗๘ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา และมีอำนาจกำกับดูแลกิจการของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

นอกจากที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหาร ตามมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖

(๒) องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา และการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ตามมาตรา ๗๗

(๓) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามรวมทั้งการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการบริหาร เลขานุการ และเจ้าหน้าที่

(๔) ทุน รายได้ งบประมาณ และทรัพย์สิน

(๕) การบริหารงานบุคคล สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่น

(๖) การกำกับดูแล การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

(๗) การยุบเลิก

(๘) ข้อกำหนดอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการดำเนินไปได้โดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย ในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดการศึกษาวិทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕^{๑๖}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบราชการ โดยให้แยกภารกิจเกี่ยวกับงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ไปจัดตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรม และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารและการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับสมควรให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓^{๑๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียน ในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๑๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๒๓ ก/หน้า ๑๖/๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๕

^{๑๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๔๕ ก/หน้า ๑/๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ณัฐพร/แก้ไข
พลรัฐวิษ/ตรวจ
๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

พระราชบัญญัติ

ผู้สูงอายุ

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้สูงอายุ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนผู้สูงอายุ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนผู้สูงอายุตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กผส.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง

(๓) ประธานสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขาธิการสภาการศึกษาเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับงานในด้านการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนสถานภาพ บทบาท และกิจกรรมของผู้สูงอายุจำนวนไม่เกินห้าคน

(๖) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และผู้อำนวยการสถาบันเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ กรรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเอกชนตาม (๕) ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งองค์กรเอกชนได้เลือกกันเองและการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐ เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรเอกชนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ โดยให้กรรมการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ดำเนินการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการตาม (๖)

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๖ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๗ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการไม่น้อยกว่าปีละสองครั้ง

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน สถานภาพ บทบาท และกิจกรรมของผู้สูงอายุโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันครอบครัวได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้สูงอายุ

(๒) กำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักตาม (๑) ตลอดจนประสานงาน ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักดังกล่าว

(๓) พิจารณาให้การสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการพัฒนาผู้สูงอายุ

(๔) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์และการจัดการกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๐ (๑)

(๕) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนผู้สูงอายุตามมาตรา ๒๐ (๒)

(๖) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๐ (๓)

(๗) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๑

(๘) กำหนดระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน สถานภาพ บทบาท และกิจกรรมของผู้สูงอายุ

(๑๐) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับผู้สูงอายุตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและรับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแนวทางปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน สถานภาพ บทบาทและกิจกรรมของผู้สูงอายุเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) รวบรวมข้อมูล ศึกษา วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับงานคุ้มครอง ส่งเสริม และสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ

(๓) เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

(๔) สร้างระบบการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน

(๕) ร่วมมือและประสานงานกับราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนองค์กรอื่นในการจัดให้ผู้สูงอายุได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนหลักของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

(๗) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการให้มีหรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนสถานภาพ บทบาท และกิจกรรมของผู้สูงอายุ

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(๑) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ

(๒) การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

(๓) การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม

(๔) การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน

(๕) การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น

(๖) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม

(๗) การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ

(๘) การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง

(๙) การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หรือในทางการแก้ไขปัญหาคบครัว

(๑๐) การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง

(๑๑) การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๑๒) การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

(๑๓) การอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและประกาศกำหนดให้หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดของกระทรวงหรือทบวงในราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ความสัมพันธ์กับการกิจหลักและปริมาณงานในความรับผิดชอบ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนประกอบด้วยเป็นสำคัญ

การคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานตามวรรคสองดำเนินการให้โดยไม่คิดมูลค่าหรือโดยให้ส่วนลดเป็นกรณีพิเศษก็ได้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ การเรียกร้อยสิทธิหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้สูงอายุจะได้รับตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ เรียกว่า “กองทุนผู้สูงอายุ” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้

(๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือ

โดยนิติกรรมอื่น

(๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๑๕ เงินและดอกผลตามมาตรา ๑๔ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๖ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำปลอดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้ หรือได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับทรัพย์สินที่บริจาคแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๗ ผู้อุปการะเลี้ยงดูบุพการีซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริม สวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง คณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนห้าคนในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์กรของผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับงานในด้านการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนสถานภาพ บทบาท และกิจกรรมของผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งคน และผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการระดมทุน จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุเป็นกรรมการและ เลขาธิการ

มาตรา ๑๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับ กับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น การประชุมและการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการของคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์และการจัดการ กองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน เพื่อการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน ผู้สูงอายุตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำบทและบัญชีทำการส่งผู้สอบ บัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนในรอบปีแล้วทำรายงาน ผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

ประกาศ หรือระเบียบเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุให้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ และเพื่อให้ได้กฎหมายที่ครอบคลุมทุกด้านสำหรับผู้สูงอายุ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนต่อสิทธิและประโยชน์ของผู้สูงอายุเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปรีดาภรณ์/แก้ไข

พลรัฐฯ/ตรวจ

๒๘ มกราคม ๒๕๕๖

ภาคผนวก ข.

รายนามคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	รองประธานกรรมการ
๓. พลเอก พหล สง่าเนตร	กรรมการ
๔. พลเอก พอพล มณีรินทร์	กรรมการ
๕. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	กรรมการ
๖. พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	กรรมการ
๗. พลเอก วุฒินันท์ สีสายุทธ	กรรมการ
๘. นายชาลี เอียดสกุล	กรรมการ
๙. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๐. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	กรรมการ
๑๒. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๓. นายมนเทียร บุญตัน	กรรมการ
๑๔. นางสาววันทนี พันธ์ชาติ	กรรมการ
๑๕. นายวิเชียร ขวาลิต	กรรมการ
๑๖. นายวินัย ดะห์ลัน	กรรมการ
๑๗. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	กรรมการ
๑๘. นายศิริชัย ไม้งาม	กรรมการ
๑๙. ศาสตราจารย์สุมาลี สังข์ศรี	กรรมการ
๒๐. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑. อธิบดีกรมการแพทย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. อธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓. ผู้อำนวยการสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าผ่านศีก หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสารภี หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครพิงค์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘. อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์	กรรมการ
๓๑. นางญาณกร จันทหาร	กรรมการ
๓๒. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	กรรมการและเลขานุการ

รายนามคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ
ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

๑. นายวิเชียร ขวาลิต	ประธานอนุกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์สุมาลี สังข์ศรี	อนุกรรมการ
๓. นายอนุสันต์ เทียนทอง	อนุกรรมการ
๔. นายชลทิตย์ เอี่ยมสำอางค์	อนุกรรมการ
๕. นายประพันธ์ พงศ์คณิตานนท์	อนุกรรมการ
๖. นายภูศักดิ์ ธรรมศาล	อนุกรรมการ
๗. นางสาวดา วงศ์สวัสดิ์	อนุกรรมการ
๘. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙. นายพานิช ศรีงาม	อนุกรรมการ
๑๐. นายพัฒนา ทิวะพันธ์	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชิชณุพงศ์ รัตนพันธ์	อนุกรรมการ

รายงาน

ของ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ
ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส”

สำนักกรรมการธิการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด่วนที่สุด

ที่ (สปท) ๒๕๓๘ / ๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

✓ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พิจารณาเสร็จแล้ว

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๓ เรื่อง

ตามที่ ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วย

๑. ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ประธานกรรมการ
๒. รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง	รองประธานกรรมการ
๓. รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง	รองประธานกรรมการ
๔. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการเมือง	กรรมการ
๕. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน	กรรมการ
๖. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	กรรมการ
๗. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๘. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา	กรรมการ
๙. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	กรรมการ
๑๐. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านพลังงาน	กรรมการ
๑๑. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๑๒. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสื่อสารมวลชน	กรรมการ
๑๓. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านสังคม	กรรมการ

/๑๔. ประธานกรรมการ...

๑๔. ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม
และจริยธรรม กรรมการธิการ
๑๕. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กรรมการธิการ
๑๖. พลเอก พหล สำนเตร กรรมการธิการ
๑๗. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช กรรมการธิการ
๑๘. นายวัลลภ พริ้งพวง กรรมการธิการ
๑๙. นายสมชัย ฤชุพันธุ์ กรรมการธิการ
๒๐. พันตรี อาณันย์ วัชรวิทย์ กรรมการธิการ
๒๑. นายคำณูณ สิริสมาน เลขานุการคณะกรรมการ

ในการนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๔๗ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาศึกษารายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

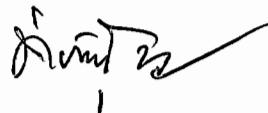
๑. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ”
๒. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ”
๓. เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส”

และได้มีมติเห็นชอบให้นำรายงานทั้ง ๓ เรื่องดังกล่าว บรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)

ประธานกรรมการวิสามัญกิจการสภา
ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๔๖, ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๔

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปท) ๔๓๓๐/๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้มีคำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ที่ ๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ
ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส คำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ ๒๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม
๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส (เพิ่มเติม)
และคำสั่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ ๒๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง
กรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส (เพิ่มเติม) นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	รองประธานกรรมการ
๓. พลเอก พหล สง่าเนตร	กรรมการ
๔. พลเอก พอล มณีรินทร์	กรรมการ
๕. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	กรรมการ
๖. พลอากาศเอก วัชร มณีนิย	กรรมการ
๗. พลเอก วุฒินันท์ สิลายุทธ	กรรมการ
๘. นายชาติ เอียดสกุล	กรรมการ
๙. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๐. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาผาด	กรรมการ
๑๒. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๓. นายมณฑิร บุญตัน	กรรมการ
๑๔. นางสาววันทนี พันธชาติ	กรรมการ
๑๕. นายวิเชียร ขวาลิต	กรรมการ
๑๖. นายวินัย ดะห์ลัน	กรรมการ
๑๗. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	กรรมการ
๑๘. นายศิริชัย ไม้งาม	กรรมการ
๑๙. ศาสตราจารย์สุมาลี สังข์ศรี	กรรมการ
๒๐. นางญาณกร จันทหาร	กรรมการ
๒๑. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. อธิบดีกรมการแพทย์ หรือผู้แทน	กรรมการ

๒๓. อธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์	กรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสาร์ก หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครพิงค์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	กรรมการและเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เสร็จแล้ว จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ ศัลยกำธร

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)

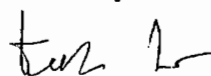
ประธานกรรมการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๓

สำเนาถูกต้อง

(นายธวัชชัย เทพรรัตน์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แทนผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

เนติรัฐ/ร่าง
ชาติชาย/พิมพ์
ธวัชชัย/ตรวจ

คำนำ

ตามที่ ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส และคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยให้มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ให้สัมฤทธิ์ผล

ในการนี้ คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงที่ว่า ยังคงมีผู้ด้อยโอกาสจำนวนมากไม่อาจเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่จัดไว้ให้ เนื่องจากกลไกที่มีอยู่เดิมไม่สามารถขับเคลื่อนและสร้างการเข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ร่วมกันพิจารณาศึกษาหาแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของประเทศที่จำเป็นต้องเตรียมกำลังพลให้พร้อม โดยการให้การศึกษาอย่างทั่วถึงและเหมาะสมเพื่อเป็นกำลังในการสนับสนุนการขับเคลื่อนประเทศ และการเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (No One Left Behind)

บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษาและเห็นชอบผลการศึกษารายงานดังกล่าว และจัดทำเป็นรูปแบบฉบับสมบูรณ์แล้ว จึงได้เสนอรายงานฉบับนี้ต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

บทสรุปผู้บริหาร

ด้วยการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยที่จะช่วยขับเคลื่อนประเทศให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน จำเป็นต้องมีการพัฒนาคนในทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม รวมถึงผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสไปพร้อมกัน แต่ปัจจุบันบุคคลดังกล่าวยังขาดโอกาสในการเข้าสู่ระบบการศึกษา นอกจากนี้การดูแลกลุ่มบุคคลที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษยังไม่มีระบบการดำเนินการและการจัดการที่ดีอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการศึกษาของผู้ด้อยโอกาสต้องมีการบูรณาการร่วมกันในหลายส่วน อาทิ ด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข การจัดสวัสดิการสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาได้รับการแก้ไขอย่างรอบด้านครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยให้เกิดผลเป็นรูปธรรม คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส จึงเห็นสมควรให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสขึ้น เพื่อดำเนินการพิจารณาศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อน โดยกำหนดระยะเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน และได้มีมติให้ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไป โดยพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในวันอังคารที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

จากการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ โดยการเชิญบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุมเพื่อให้ข้อมูล ความคิดเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา ตลอดจนการพิจารณาศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริง รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส คณะอนุกรรมการฯ พบว่ากลไกการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสที่มีอยู่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนและสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียม ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว คณะอนุกรรมการฯ จึงเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ดังนี้

๑. ให้มีผู้จัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสหรือครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาสในทุกท้องถิ่น/ตำบล โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หรือเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการเชิงรุกร่วมกับศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และครูในสังกัดเทศบาล ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรเอกชน ในการค้นหา คัดกรอง ประเมินศักยภาพ จัดการศึกษา ให้คำปรึกษา รวมทั้งการส่งต่อกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้การบริหารจัดการของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่และจังหวัดซึ่งจะต้องมีรูปแบบรองรับผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท โดยท้องถิ่นหรือเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีหน้าที่ที่ต้องจัดให้มีครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาสทุกตำบล

๒. ให้มีระบบการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายทั้งในและนอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย องค์กรเอกชน องค์กรทางศาสนา เพื่อรองรับการจัดการศึกษา รวมทั้งการส่งต่อและการจัดหางานสำหรับผู้ด้อยโอกาสในแต่ละพื้นที่ โดยให้ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานอย่างบูรณาการกัน ตลอดจนมีการติดตาม ประเมินผล และมีการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

๓. ให้มีกลไกในการดำเนินการ (ระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ (เทศบาล/ตำบล) ดำเนินการภายใต้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) เพื่อมุ่งเน้นการเข้าถึงการศึกษาในแต่ละพื้นที่โดยให้มีกลไกในการดำเนินการ ๒ ระดับ ๑) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับ

จังหวัด และ ๒) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ (เทศบาล/ตำบล)

๔. จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลางสำหรับผู้ด้อยโอกาสโดยใช้กลไกในระดับพื้นที่ (Area-based) ต้องมีข้อมูลเพื่อใช้เป็นฐานในการปฏิบัติการและส่งต่อในระดับจังหวัด รวมทั้งนำไปสู่การจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงต่อความต้องการของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

๕. ให้มีศูนย์กลางการดูแลผู้ด้อยโอกาสและพักพิงซึ่งบริหารจัดการโดยคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัด และคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ เป็นสถานที่คัดกรองและปรับตัวเด็กให้สามารถเข้าสู่สังคมได้ โดยใช้โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ถูกยุบเลิก/ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล เป็นสถานที่ในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ศูนย์กลางการดูแลเด็กและพักพิงดำเนินงานโดยเชื่อมโยงกับศูนย์พักพิงดูแลเด็กเล็ก บ้านพักเด็กและครอบครัว ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิต ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และวัดเป็นศูนย์กลางการดูแล

๖. การจัดงบประมาณทั้งในด้านการบริหารจัดการและพัฒนา ให้แปรผันตามจำนวนผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในแต่ละพื้นที่ โดยแบ่งที่มาของงบประมาณออกเป็น ๓ ส่วนหลัก ดังนี้

๑) งบประมาณรายหัวและงบประมาณสนับสนุนของกระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดสรรไปยังคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัดเป็นผู้บริหารจัดการ

๒) งบประมาณของแต่ละท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล) ซึ่งประกอบด้วย งบประมาณดำเนินการ (การจัดการศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน) และงบอุดหนุน (ค่าจ้างครูผู้สอน) ให้แต่ละจังหวัดมอบให้ท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ

๓) งบอุดหนุนจากกองทุนคุ้มครองเด็ก/กองทุนส่งเสริมสวัสดิการที่อยู่ในการดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือกองทุนอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ อาจมีการใช้งบประมาณของส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

๗. ให้มีการผลิตและพัฒนาศักยภาพครู (ครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาส/ครูศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล/ครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูของเทศบาล) ทั้งในเชิงวิชาการ และในมิติด้านจิตสังคม (Psychosocial) มิติด้านสุขภาพจิต และด้านทักษะชีวิตด้วย เพื่อให้สามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสได้

๘. ให้มีระบบและกลไกในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการติดตาม ประเมินผล การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยให้คณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการดังกล่าว และสมัชชาการศึกษาจังหวัดเป็นผู้ประเมินภายนอก

๙. การแก้ไขกฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ หรือเรื่องอื่น ๆ เช่น การเทียบโอนหลักสูตร เป็นต้น โดยอาจมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ อาทิ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส พ.ศ. หรือการปรับแก้วิธีปฏิบัติ เช่น มติคณะรัฐมนตรีหรือกฎกระทรวง เป็นต้น หรือการปรับปรุงวิธีการจัดสรรงบประมาณ เรื่องวิชาชีพครูผู้สอนเด็กด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำเนินการปฏิรูปได้สะดวกยิ่งขึ้น

สารบัญ
คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ
ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส”

๑. แผนการปฏิรูป	๑
๒. วิธีการปฏิรูป	๑๖
๓. กำหนดระยะเวลาปฏิรูป	๒๒
๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ	๒๓
๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๒๔
๖. ข้อเสนอแนะ	๒๔
๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตารางแผนปฏิรูป	๒๔ ๒๕
บรรณานุกรม	๓๕
ภาคผนวก	๓๗
ภาคผนวก ก	๓๙
ภาคผนวก ข	๕๕
ภาคผนวก ค	๕๙

การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

๑. แผนการปฏิรูป

๑.๑ เรื่องที่เห็นว่าเป็นประเด็นสมควรปฏิรูป โดยคำนึงถึงความเร่งด่วนและสัมฤทธิ์ผลของการปฏิรูป

๑. ประเด็นการปฏิรูป : ปฏิรูปบุคลากรทางการศึกษา
๒. ประเด็นการปฏิรูป : ปฏิรูปกลไกในการดำเนินการทั้งในระดับจังหวัดและระดับพื้นที่
๓. ประเด็นการปฏิรูป : ปฏิรูประบบการจัดการศึกษา
๔. ประเด็นการปฏิรูป : ปฏิรูประบบฐานข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้ด้อยโอกาส
๕. ประเด็นการปฏิรูป : ปฏิรูประบบการจัดสรรงบประมาณ
๖. ประเด็นการปฏิรูป : ปฏิรูประบบและกลไกในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล
๗. ประเด็นการปฏิรูป : ปฏิรูประบบการบูรณาการในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ

๑.๒ ปัญหา

การศึกษานับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาคือการพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนาสังคมและประเทศต่อไป ประเทศไทยที่ประชากรมีการศึกษาย่อมนำความเจริญมาสู่ประเทศนั้นเช่นกัน ดังนั้นรัฐจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนในประเทศได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต เห็นได้จากมาตรา ๕๔ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับผ่านการลงประชามติ) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของรัฐที่ต้องจัดการศึกษาให้กับประชาชนทุกช่วงวัยตั้งแต่วัยก่อนวัยเรียนโดยให้มีการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมวัย ตลอดจนการจัดการศึกษาภาคบังคับ จนเมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาตามความต้องการของแต่ละคนซึ่งมีความชอบหรือความถนัดแตกต่างกันไป โดยรัฐมีกองทุนช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาระหว่างผู้มีกับผู้ไม่มีทุนทรัพย์ โดยการศึกษาทุกระดับต้องสอนผู้เรียนเป็นคนดี มีวินัย และภูมิใจในชาติ เพื่อให้ประชาชนชาวไทยมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และมีความสามารถในการปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคต และขณะนี้ประเทศไทยกำลังเดินทางเข้าสู่ประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม หรือ Value-Based Economy ภายใต้กระบวนการทศวรรษประเทศไทย ๔.๐ เปลี่ยนจากประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมไปสู่ประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในขั้นตอนและวิธีการผลิตจากการเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) เน้นให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) และการสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (Startups) รวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของประเทศจึงจำเป็นต้องเตรียมกำลังพลให้พร้อม โดยการให้การศึกษาอย่างทั่วถึงและเหมาะสมเพื่อเป็นกำลังในการสนับสนุนการขับเคลื่อน และการเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (No One Left Behind)

แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันยังพบว่า มีประชากรจำนวนมากที่เข้าไม่ถึงบริการด้านการศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ซึ่งคำว่า “ผู้ด้อยโอกาส” นั้นมีผู้ให้คำจำกัดความ คำนิยามที่แตกต่างกัน ดังนี้

นิยามและคำจำกัดความของผู้ด้อยโอกาส

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ให้ความหมายของ “ผู้ด้อยโอกาส” หมายถึง ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การสาธารณสุข การเสียเปรียบไม่ได้ ได้รับความเป็นธรรมทางกฎหมาย และได้รับผลกระทบจากครอบครัว ต้องการอยู่ในกระบวนการเอาใจใส่จากสังคมเพื่อให้เข้าถึงบริการ ได้รับข่าวสาร การสงเคราะห์และสวัสดิการ การบำบัดฟื้นฟู การคุ้มครองทางกฎหมาย ได้รับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาอาชีพเพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการพัฒนาในระดับต่าง ๆ^๑

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ ได้ให้คำจำกัดความของ “ผู้ด้อยโอกาส” หมายถึง ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน และได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติ และภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบ อันจะส่งผลให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น เห็นได้ว่า ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก หรือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนมีหลากหลายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ทางสังคม และได้กำหนดขอบเขตของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานส่งเสริมสวัสดิภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาสไว้ ๕ กลุ่ม ดังนี้

๑. คนยากจน หมายถึง บุคคลที่มีรายได้ไม่เพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสนองตอบความต้องการพื้นฐานขั้นต่ำที่ทุกคนในสังคมควรได้รับเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขตามอัตภาพ โดยปี ๒๕๕๔ เส้นความยากจนกำหนดไว้ที่ ๒,๔๒๒ บาท/คน/เดือน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

๒. คนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่อาศัย หมายถึง บุคคลที่ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ ขาดบริการขั้นพื้นฐานและขาดโอกาสในการได้รับการพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน

๓. ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งไม่ได้รับการยอมรับว่ามีสัญชาติของรัฐใดเลย หรือไม่มีกฎหมายของรัฐใดที่ยอมรับให้สัญชาติแก่บุคคลดังกล่าว มี ๒ ประเภท คือ คนไร้สัญชาติ ซึ่งมีสิทธิอาศัยในประเทศไทย และคนไร้สัญชาติซึ่งไม่มีสิทธิอาศัยในประเทศไทย

๔. ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์/ครอบครัวผู้ได้รับผลกระทบ

- ผู้ติดเชื้อเอชไอวี หมายถึง บุคคลที่มีกลุ่มอาการของโรคที่เกิดขึ้นจากระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายเสื่อมหรือบกพร่องที่เกิดขึ้นมาภายหลัง ซึ่งไม่ได้เป็นมาแต่กำเนิด โดยมีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัสเอชไอวี

- ผู้ป่วยเอดส์ หมายถึง ผู้ที่ได้รับเชื้อเอดส์แล้ว และเมื่อร่างกายอ่อนแอ ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายเกิดการติดเชื้อโรคอื่น ๆ ได้ง่าย

- ครอบครัวและผู้ได้รับผลกระทบ หมายถึง ครอบครัว บิดามารดา บุตร ญาติพี่น้องของผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบจากผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์

๕. ผู้พันโทษ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยจากเรือนจำหรือทัณฑสถาน ได้รับการพักการลงโทษหรือลดวันต้องโทษจำคุก อภัยโทษ และได้รับการปลดปล่อยเมื่อจำคุกครบกำหนดตามคำพิพากษา

^๑ จงรักษ์ มุสิกะมาน, “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรชุมชน,” https://www.m-society.go.th/article_attach/๔๔๐๘/๔๖๓๕.doc (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)

ของศาล รวมทั้งผู้พ้นจากการคุมประพฤติ ผู้พ้นการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด^๒

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ได้ให้คำจำกัดความของ “ผู้ด้อยโอกาส” หมายรวมถึง ผู้รับบริการซึ่งมีชีวิตความเป็นอยู่ การศึกษาและการเรียนรู้ที่ด้อยโอกาส พลาดโอกาส และขาดโอกาสทางการศึกษาอันจะส่งผลให้การพัฒนาศักยภาพและการพัฒนาอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับวัยรวมถึงการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทัดเทียมกับผู้อื่น

โดยได้แบ่งกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เพื่อจัดและส่งเสริมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑. ผู้ด้อยโอกาส คือ ผู้ที่มีโอกาสแต่ไม่ได้รับโอกาสนั้น จึงเกิดความเสียเปรียบหรือด้อยโอกาส
๒. ผู้พลาดโอกาส คือ ผู้ที่พลาดหรือพลาดโอกาสไปจากหนทางหรือเวลาที่เหมาะสม
๓. ผู้ขาดโอกาส คือ ผู้ที่ไม่ได้รับโอกาสเลย^๓

องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ได้ให้คำจำกัดความของ “เด็กด้อยโอกาส” หมายถึง เด็กที่อยู่ในสภาพที่เป็นปัญหาสังคม เช่น เด็กพิการ เด็กที่มาจากครอบครัวยากจน เด็กที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรือในชุมชนแออัด และเด็กที่ต้องอพยพย้ายถิ่นตามพ่อแม่ ความด้อยโอกาสของเด็กเหล่านี้ครอบคลุมทั้งเรื่องของการศึกษา สภาพแวดล้อม ภาษา วัฒนธรรมและโอกาสในการได้รับการบริการ^๔

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้คำจำกัดความของ “เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา” หมายถึง เด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก มีชีวิตความเป็นอยู่ด้อยกว่าเด็กปกติทั่วไป จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพื่อให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีพัฒนาการที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย และสามารถบรรลุถึงศักยภาพขั้นสูงสุดได้ แบ่งออกเป็น ๑๐ ประเภท ได้แก่

๑. เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือแรงงานเด็ก
๒. เด็กเร่ร่อน
๓. เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณีเด็ก
๔. เด็กที่ถูกทอดทิ้ง/กำพร้า
๕. เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ
๖. เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ)
๗. เด็กในชนกลุ่มน้อย
๘. เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด
๙. เด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ

^๒ ขนิษฐา กมลวัฒน์, “การส่งเสริมสนับสนุนการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน,” www.dla.go.th/upload/ebook/column/๒๐๑๓/๓/๒๐๔๙_๕๒๑๗.pp (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)

^๓ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, “ผู้ด้อยโอกาส นิยาม/ขอบข่าย,” เอกสารนำเสนอในการประชุม : การประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ครั้งที่ ๔ , ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙, รัฐสภา

^๔ รัตนาพร วงษ์ตาไข, “การพัฒนาแบบการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพสำหรับเด็กชายวัยเรียนในสถานสงเคราะห์.” (วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๔), ๒๔

๑๐. เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน^๔

นอกจากนี้สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (สสค.) ร่วมกับองค์กรภาคีและผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเรื่องเด็กด้อยโอกาส ได้จำแนกลักษณะเด็กด้อยโอกาสออกเป็น ๑๔ ประเภท ตามลักษณะปัญหาหรือตามสภาพปัญหา สาเหตุและแนวทางช่วยเหลือที่แตกต่างกันไปตามเด็กแต่ละประเภท อย่างไรก็ตามเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจก็พอจะจัดประเภทของความด้อยโอกาส ออกเป็น ๔ กลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

๑. กลุ่มเปราะบางทางเศรษฐกิจ ได้แก่ เด็กยากจนพิเศษ เด็กที่อยู่ในครอบครัวใช้แรงงานหรือรับจ้าง ตลอดจนเด็กที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร

- เด็กยากจน หรือเด็กที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท/ปี มีจำนวน ๔,๕๘๔,๒๐๗ คน^๕ เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่แม้จะอยู่ในระบบการศึกษาแต่ก็มีโอกาสสูงที่จะกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการออกจากโรงเรียนกลางคันเนื่องจากความจำเป็นของครอบครัว เด็กกลุ่มนี้ต้องการทั้งการสนับสนุนด้านโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพตั้งแต่ชั้นปฐมวัยจนถึงขั้นสูงสุดตามศักยภาพ ตลอดจนการช่วยเหลือสงเคราะห์ครอบครัวให้มีปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่พอเพียงอันจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กกลุ่มนี้โดยตรงอีกด้วย

- เด็กที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร โดยเด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นเด็กยากจนที่ต้องการการสนับสนุนด้านโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับช่วงวัยด้วยเช่นกัน

๒. กลุ่มพิการและกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษด้านการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มที่มีความพิการทางร่างกายและกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ครอบคลุมตั้งแต่กลุ่มเด็กที่มีความพิการทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหวและภาวะพิการซ้ำซ้อน กลุ่มเด็กที่มีการรับรู้ผิดปกติ (Learning Disorder) สมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder : ADHD) ออทิสติกและเรียนรู้ช้า (Slow Learner) ซึ่งอาจจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

- เด็กพิการขาดโอกาสและเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

๑) เด็กพิการขาดโอกาส มีจำนวนราวร้อยละ ๑ ของเด็กทั้งหมดในประเทศไทย หรือประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน โดยมีเด็กพิการที่ไม่ได้เรียนหรือไม่เคยเรียนหนังสือถึงร้อยละ ๕๑.๗ (ปี ๒๕๕๐) หรือมีเพียงไม่ถึงครึ่งหนึ่งที่ได้รับการศึกษาในระบบเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไปคิดเป็นนักเรียนพิการเรียนร่วม ซึ่งเด็กพิการที่ไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษานี้ย่อมหมดโอกาสที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วย นอกจากนี้โอกาสในการได้รับความช่วยเหลือคนพิการจากรัฐยังถูกจำกัดเฉพาะเด็กที่มีอายุมากกว่า ๗ ปีขึ้นไป ทำให้เด็กพิการแต่กำเนิดจำนวนมากขาดโอกาสในการได้รับความช่วยเหลือด้านสุขภาพ อาทิ ปากแหว่งเพดานโหว่ ลำไส้ออกมานอกช่องท้อง เป็นต้น และระบบบริการอนามัยผดุงครรภ์เองก็ยังไม่สามารถเข้าไปดูแลป้องกันภาวะพิการแต่กำเนิดอย่างทั่วถึงได้อีกด้วย

^๔ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, www.plan.obec.go.th/download/sss.ppt (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)

^๕ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, “สถิติทางการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๖”. http://www.bopp-obec.info/home/?page_id=๑๐๙๖๘ (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)

๒) เด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านการเรียนรู้กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มที่มีความผิดปกติในการรับรู้หรือเรียนรู้ (Learning Disorder : LD) และกลุ่มเด็กสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder : ADHD) โดยเด็กกลุ่มนี้มีเพียงบางส่วนที่ได้รับการดูแลเรื่องการศึกษาอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักวิชาการในสถานศึกษาที่มีความพร้อม มีครูที่ฝึกหัดมาด้านการศึกษาพิเศษ (Special Education) เด็กที่เรียนรู้ช้า เด็กออทิสติก ซึ่งเด็กที่มีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพเหล่านี้สามารถเติบโตใช้ชีวิตเป็นปกติได้เหมือนเด็กอื่น ๆ แต่เด็กที่โชคดีเหล่านี้ยังคงเป็นเด็กเพียงกลุ่มน้อยของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ การส่งเสริมให้ครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาได้ร่วมกัน ขยายผลการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่เด็กเหล่านี้ให้ครอบคลุมเด็กจำนวนมากขึ้น จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เพื่อให้เด็กกลุ่มนี้ทุกคนพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพและอยู่ร่วมกันในสังคมได้เหมือนเด็กทั่วไป

๓. กลุ่มเปราะบางทางสังคม กลุ่มที่มีลักษณะปัญหาในกลุ่มใหญ่ที่สุด คือ กลุ่มพ่อแม่วัยรุ่น หรือเด็กที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจนนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อม เด็กกำพร้าถูกทอดทิ้ง เด็กออกจากโรงเรียน กลางคันอยู่นอกระบบการศึกษา เด็กที่ใช้สารเสพติด นอกจากนี้กลุ่มเปราะบางทางสังคมยังรวมถึงเด็กที่กระทำความผิดต้องคดีอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นต้น โดยมีรายละเอียดจำแนกแต่ละกลุ่มดังนี้

- เด็กกำพร้า ถูกทอดทิ้ง ซึ่งเด็กเหล่านี้ถูกทอดทิ้งตามโรงพยาบาล สถานรับเลี้ยงเด็ก และที่สาธารณะโดยมีสาเหตุหลักจากแม่ที่อยู่ในวัยเรียน และแม่ที่ไม่สามารถเลี้ยงลูกได้ เด็กในกลุ่มนี้นอกจากต้องการโอกาสทางการศึกษาเหมือนเด็กทั่วไปตั้งแต่ปฐมวัยแล้ว ยังต้องการความรักความเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้

- เด็กที่ใช้สารเสพติด จำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดยาเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา

- กลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มมัธยมศึกษา เป็นกลุ่มที่น่าจับตาเป็นพิเศษจากจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมาที่ทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการช่วยเหลือดูแล และป้องกันปัญหาเสพติดให้เด็กช่วงวัยนี้ ซึ่งประเภทของสารเสพติดที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นนี้ยังคงเป็นยาบ้า และยาไอซ์ เป็นหลัก

- แม่วัยรุ่น รายงานสถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นในประเทศไทย ในปี ๒๕๕๘ พบว่า วัยรุ่นอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี คลอดบุตรเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๔,๒๘๙ คน จากประมาณ ๙๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๓ ในจำนวนดังกล่าวเป็นวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๒,๙๘๘ คน^๗ ซึ่งจากสภาพปัญหาดังกล่าวยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเด็กกำพร้าที่ถูกทอดทิ้งตามมา หรือปัญหาเด็กที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างมีคุณภาพตามหลักพัฒนาการเด็ก ซึ่งเด็กที่เป็นลูกของแม่วัยรุ่นเหล่านี้ย่อมมีโอกาสสูงที่จะกลายเป็นเด็กด้อยโอกาสหรือเด็กกลุ่มเสี่ยงอีกกลุ่มในอนาคต

- เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปัญหาหลักของเด็กกลุ่มนี้คือการถูกปฏิเสธจากสังคม เมื่อได้รับการปล่อยตัวจะมีปัญหาการกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาและนำไปสู่ปัญหาการกระทำผิดซ้ำในที่สุด

๔. กลุ่มปัญหาเฉพาะ ที่ต้องอาศัยกระบวนการทางกฎหมายเข้าช่วย เช่น เด็กที่ได้รับเชื้อเอชไอวี เด็กที่ค้าประเวณี หรือถูกบังคับใช้แรงงาน เด็กที่ไร้สัญชาติ และเด็กด้อยโอกาสในจังหวัดชายแดนภาคใต้

^๗ ดนยา สุเวทเวทิน, “แม่วัยใส ใจต้องเข้มแข็ง,” สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), นำข้อมูลขึ้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙, <http://www.thaihealth.or.th/Content/๓๒๘๘๔> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

- เด็กเร่ร่อน ในปัจจุบันมีองค์กรของภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนหลายหน่วยงานเข้าช่วยเหลือเด็กในกลุ่มดังกล่าว แต่ช่วยเหลือได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น เด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ประสบปัญหาครอบครัวแตกแยก ถูกทารุณกรรมและอาศัยอยู่ในชุมชนแออัดที่มีความเสี่ยงในการเผชิญต่อปัญหายาเสพติด การขายบริการทางเพศ และอาชญากรรม เด็กกลุ่มนี้จึงต้องการความช่วยเหลือต่อเนื่องระยะยาว พื้นฟูสภาพพื้นฐานในชีวิต การช่วยเหลือเยียวครอบครัวตลอดจนการนำเด็กกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาที่สร้างความมั่นคงในชีวิตให้เด็กในระยะยาว

- เด็กไร้สัญชาติ เป็นเด็กจากชนกลุ่มน้อยที่เข้ามาพักพิงในประเทศไทย มีทั้งที่อยู่มานานเป็นชั่วอายุคน และที่เพิ่งอพยพเข้ามาอยู่ที่ยังประสบปัญหาการไม่ถูกรับรองสัญชาติ ทำให้เด็กในกลุ่มนี้ไม่ได้รับการบริการเท่าเทียมกับเด็กทั่วไป โดยเฉพาะการขาดโอกาสทางการศึกษา เด็กกลุ่มนี้จะไม่ได้รับสิทธิรับทุนการศึกษาแม้เรียนดี เพราะไม่มีสัญชาติไทย เด็กกลุ่มนี้จึงมีความเสี่ยงในการหลุดจากระบบการศึกษาสูง เสี่ยงต่อการถูกล่อลวงไปสู่วงจรการค้ามนุษย์และความเสี่ยงอื่น ๆ อีกมากมายทั้งกระบวนการยาเสพติด และอาชญากรรมอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีเด็กถูกแรงงานต่างด้าวและเด็กชนเผ่าอีกจำนวนไม่น้อยที่ประสบปัญหาดังกล่าวเช่นกัน

- เด็กติดเชื้อเอชไอวี ส่วนใหญ่ติดเชื้อเอชไอวีจากพ่อแม่ จึงมีจำนวนไม่น้อยที่เป็นทั้งเด็กกำพร้าและติดเชื้อเอชไอวี จึงต้องเผชิญกับปัญหาทางสุขภาพทั้งกายและใจ ขาดการยอมรับจากสังคมทำให้ผู้ป่วยเข้าไม่ถึงบริการด้านสุขภาพและการศึกษาที่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการส่งต่อเด็กระหว่างองค์กรไม่เป็นความลับ และการที่เด็กที่ป่วยไม่สามารถอยู่ร่วมกับครอบครัวได้ เด็กในกลุ่มนี้จึงต้องการการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว เครือญาติ การดูแลด้านสุขภาพ การฝึกฝนเยียวยา และได้รับการรักษาพยาบาลตามสิทธิอย่างต่อเนื่อง ระบบสวัสดิการดูแลเด็กติดเชื้อ การเข้าใจและยอมรับจากสังคม และโอกาสในการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ

- เด็กถูกบังคับใช้แรงงาน ปัญหาหลักของเด็กกลุ่มนี้ คือ การเข้าไม่ถึงระบบการคุ้มครองของกฎหมายและบริการทางสังคม เนื่องจากสถานประกอบการมีลักษณะซ่อนเร้น เช่น โรงงานขนาดเล็กตามห้องแถวและชานเมือง ความต้องการของเด็กในกลุ่มนี้ คือ ความช่วยเหลือทั้งสุขภาพ จิตใจ และการสร้างโอกาสกลับสู่ระบบการศึกษา ตลอดจนพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำที่มั่นคงในอนาคต

- เด็กถูกบังคับให้ค้าประเวณี รวมถึงเด็กที่ทำงานในสถานบริการ เช่น สไน็กเกอร์คลับ ผับ คาเฟ่ ฯลฯ โดยพบว่ามีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีที่เข้าสู่การค้าประเวณีไม่ต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ คน ซึ่งความต้องการของเด็กกลุ่มนี้คือ ความช่วยเหลือทั้งทางสุขภาพ จิตใจ โอกาสทางการศึกษา รวมถึงกลไกทางสังคมและชุมชนในการให้กำลังใจเพื่อฟื้นฟูจิตใจ การฝึกฝนอาชีพให้มีความมั่นคงของชีวิตทั้งแม่และเด็กในอนาคต

- เด็กถูกแรงงานต่างด้าว โดยปัญหาของเด็กกลุ่มนี้คือ การเข้าไม่ถึงโอกาสทางการศึกษาและการดูแลสุขภาพ เนื่องจากขาดการรับรองสถานะตามกฎหมายที่จะประกันสิทธิดังกล่าว

- เด็กด้อยโอกาสในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เด็กกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะเป็นเด็กกลุ่มเสี่ยงกับปัญหา ยาเสพติดและปัญหาอื่น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่ นอกจากนี้ปัญหาเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ภาคใต้ได้ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนให้กลายเป็นเด็กด้อยโอกาสอีกจำนวนมาก ส่วนหนึ่งเป็นเด็กที่กำพร้าบิดามารดา อีกส่วนหนึ่งกลายเป็นเด็กที่อยู่กับครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวขาดหัวหน้าครอบครัวซึ่งเป็นเสาหลัก จึงทำให้เด็ก

เหล่านี้อยู่ในภาวะยากลำบากมากยิ่งขึ้น จากการที่แม่ไม่สามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงดูบุตร^๘

จากผลการสำรวจของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการสำรวจข้อมูลด้านการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสในปีการศึกษา ๒๕๕๖ พบว่ามีจำนวนเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาที่อยู่ในระบบการศึกษาแล้วมากถึง ๔,๘๙๒,๐๖๓ คน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ : แสดงจำนวนนักเรียนด้อยโอกาสทางการศึกษา จำแนกตามประเภทนักเรียนและระดับการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๖^๙

ประเภท	ระดับการศึกษา				
	รวม	ก่อนประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย
รวม	๔,๘๙๒,๐๖๓	๖๕๑,๗๑๕	๒,๕๐๓,๑๙๒	๑,๑๗๙,๐๒๓	๕๕๘,๑๓๓
๑. เด็กถูกบังคับให้ขายแรงงาน	๑๑๔	๙	๓๗	๔๙	๑๙
๒. เด็กอยู่ในธุรกิจทางเพศ	๖๑	๕	๕	๓๗	๑๔
๓. เด็กถูกทอดทิ้ง	๑๔,๕๖๓	๘๗๓	๘,๒๒๖	๔,๑๙๙	๑,๒๖๕
๔. เด็กในสถานพินิจฯ	๔๕๕	๓๗	๒๐๔	๑๘๑	๓๓
๕. เด็กเร่ร่อน	๑,๓๖๓	๒๖๓	๙๒๖	๑๔๑	๓๓
๖. เด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์	๒,๒๘๖	๗๓	๑,๑๗๑	๙๐๑	๑๔๑
๗. เด็กในชนกลุ่มน้อย	๒๙,๒๕๒	๔,๔๖๐	๑๘,๑๓๖	๔,๙๑๐	๑,๗๕๖
๘. เด็กที่ถูกทำร้าย	๒,๐๘๑	๓๐๔	๘๐๘	๕๘๗	๓๘๒
๙. เด็กยากจน	๔,๕๘๕,๒๐๗	๖๒๔,๕๑๑	๒,๓๘๙,๒๒๖	๑,๐๘๗,๓๑๔	๔๘๔,๑๕๖
๑๐. เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด	๑,๓๐๖	๑๑๕	๓๐๐	๔๘๒	๔๐๙
๑๑. อื่น ๆ	๒๕๕,๓๗๕	๒๑,๐๖๕	๘๔,๑๕๓	๘๐,๒๒๒	๖๙,๙๓๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

และข้อมูลจากสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าในปีการศึกษา ๒๕๕๘ มีเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาในจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ๔,๘๐๒,๗๖๗ คน^{๑๐}

^๘ สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (สสค.), “เด็กด้อยโอกาส จุดพลิกผันอนาคตชาติ” เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ อภิวัตน์การเรียนรู้...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย ๖-๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^๙ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, “สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา ๒๕๕๖-๒๕๕๗,” www.moe.go.th/moe/upload/news๒๐/FileUpload/๓๗๗๑๙-๒๓๕๗.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๐} กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, “ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๘ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,” https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=๑๖๙๙๗ (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙)

ตารางที่ ๒ : แสดงจำนวนนักเรียนด้อยโอกาส จำแนกตามประเภทความด้อยโอกาส และรายชั้น ปีการศึกษา ๒๕๕๘

ระดับการศึกษา	เด็กถูกบังคับให้ขายแรงงาน	เด็กอยู่ในธุรกิจทางเพศ	เด็กถูกทอดทิ้ง	เด็กในสถานพินิจฯ	เด็กเร่ร่อน	เด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์	เด็กในชนกลุ่มน้อย	เด็กที่ถูกทำร้าย	เด็กยากจน	เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด	อื่น ๆ	รวมทั้งสิ้น
อ.๓ ขวบ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๔๖	๐	๔๘	๑๙๔
อ. ๑	๒๒	๒	๒๐๑	๕	๗๓	๖	๑,๑๓๐	๒๕๑	๒๕๒,๑๖๐	๗๕	๕,๓๒๒	๒๕๙,๒๔๗
อ. ๒	๖	๒	๒๘๓	๙	๙๔	๒๒	๑,๕๕๒	๒๒๕	๓๐๐,๕๕๒	๖๕	๕,๘๙๓	๓๐๘,๗๐๓
ป. ๑	๙	๓	๔๖๐	๑๖	๑๕๘	๔๕	๒,๕๒๖	๒๐๐	๓๖๓,๘๙๕	๗๒	๙,๙๕๔	๓๗๗,๓๓๘
ป. ๒	๙	๓	๖๒๙	๒๓	๑๒๓	๕๙	๒,๕๒๓	๑๑๗	๓๘๐,๑๓๔	๕๑	๙,๘๒๓	๓๙๓,๔๙๔
ป. ๓	๖	๑	๗๘๐	๒๒	๑๐๙	๕๘	๒,๖๐๐	๑๔๕	๓๙๐,๙๗๙	๔๘	๑๐,๒๗๓	๔๐๕,๐๒๑
ป. ๔	๙	๑	๙๓๒	๓๐	๑๒๕	๗๔	๒,๖๐๒	๘๔	๔๐๓,๙๒๓	๔๑	๑๐,๕๗๒	๔๑๘,๓๙๓
ป. ๕	๑๓	๐	๑,๑๙๖	๑๖	๘๕	๑๒๒	๒,๕๘๕	๑๓๘	๔๑๔,๙๘๗	๕๖	๑๑,๖๗๔	๔๓๐,๘๗๔
ป. ๖	๕	๐	๑,๓๔๕	๕๓	๙๙	๑๘๘	๒,๓๘๓	๑๑๗	๔๐๖,๖๐๕	๔๕	๑๒,๑๕๑	๔๒๒,๙๙๑
ม. ๑	๑๗	๓	๑,๒๖๔	๕๓	๕๒	๑๘๙	๑,๗๖๖	๑๔๙	๓๙๒,๐๖๖	๘๗	๑๓,๓๘๑	๔๐๙,๐๐๗
ม. ๒	๑๗	๕	๑,๓๓๖	๕๐	๓๘	๒๕๐	๑,๕๒๒	๑๒๗	๓๘๔,๕๗๑	๗๐	๑๔,๐๔๔	๔๐๒,๐๓๐
ม. ๓	๑๙	๙	๑,๓๑๒	๔๕	๕๑	๓๔๓	๑,๖๓๑	๑๔๒	๓๘๓,๑๘๕	๘๐	๑๗,๗๒๒	๔๐๔,๕๓๙
ม. ๔	๑๖	๗	๔๒๒	๑๑	๑๖	๖๕	๖๔๗	๙๔	๑๗๖,๕๕๐	๗๙	๑๒,๗๘๓	๑๙๐,๖๙๐
ม. ๕	๙	๑๐	๔๐๐	๑๐	๗	๔๗	๕๖๙	๙๙	๑๗๑,๕๔๔	๘๑	๑๒,๘๑๑	๑๘๕,๕๘๗
ม. ๖	๗	๗	๓๘๘	๘	๑๓	๖๘	๖๔๖	๑๑๖	๑๗๘,๓๘๗	๑๒๐	๑๔,๘๙๙	๑๙๔,๖๕๙
รวม	๑๖๔	๕๓	๑๐,๙๕๐	๓๕๑	๑,๐๔๓	๑,๕๓๖	๒๔,๖๖๒	๒,๐๐๔	๔,๕๙๙,๖๘๔	๙๗๐	๑๖๑,๓๕๐	๔,๘๐๒,๗๖๗

ที่มา : สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับกลุ่มผู้ใหญ่วัยที่ด้อยโอกาสนั้น สามารถจำแนกได้เป็น ๘ ประเภท ได้แก่ ๑) กลุ่มคนยากจน ๒) กลุ่มคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่อาศัย ๓) กลุ่มคนไร้ที่พึ่ง ๔) กลุ่มผู้ต้องขัง ๕) ผู้พำนัโทษ ๖) กลุ่มคนไร้สัญชาติ ๗) กลุ่มคนไร้สถานะทางทะเบียนราษฎร และ ๘) กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ดังข้อมูลเชิงปริมาณที่จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายดังนี้

ตารางที่ ๓ : แสดงข้อมูลเชิงปริมาณที่จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายของผู้ใหญ่ที่ด้อยโอกาส

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน (คน)
๑. คนยากจน ^{๑๑}	๗,๐๕๘,๐๐๐
๒. คนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่อาศัย ^{๑๒}	๓๓,๑๔๐
๓. คนไร้ที่พึ่ง ^{๑๓}	๔,๓๘๘
๔. ผู้ต้องขัง ^{๑๔}	๒๙๙,๘๘๕
๕. ผู้พ้นโทษ (ตุลาคม ๒๕๕๘ – กันยายน ๒๕๕๙) ^{๑๕}	๕๗,๑๗๓
๖. คนไร้สัญชาติ ^{๑๖}	๔๔๓,๘๖๒
๗. คนไร้สถานะทางทะเบียนราษฎร ^{๑๗}	๓๔๒,๗๐๘
๘. ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ^{๑๘}	๑,๕๒๖,๐๒๘
รวม	๙,๗๖๕,๑๘๔

อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำหรับการจัดการศึกษาให้กับผู้ใหญ่ที่ด้อยโอกาสนั้นมีกลไกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องค่อนข้างรองรับได้ดีในระดับหนึ่ง ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด การให้ความช่วยเหลือและการพัฒนาส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาด้านอาชีพและคุณภาพชีวิต ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดการที่ดี เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการที่แตกต่างให้กับคนทุกประเภทและทุกวัยได้ ฉะนั้นจากการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ โดยพิจารณาการนิยามและการให้ความหมายของผู้ด้อยโอกาส รวมถึงกลไกทางภาครัฐที่ได้มีการบริหารจัดการรองรับการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ที่ด้อยโอกาสไว้แล้วดังที่กล่าวมาในข้างต้น อนุกรรมการฯ จึงได้วิเคราะห์โดยอ้างอิงเกณฑ์การแบ่งกลุ่มจากสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (สสค.) ร่วมกับองค์กรภาคีและผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเรื่องเด็กด้อยโอกาส ได้จำแนกลักษณะผู้ด้อยโอกาสออกเป็น ๔ กลุ่มใหญ่ ดังนี้

^{๑๑} สำนักงานสถิติแห่งชาติ, “คำถามข้อมูลสถิติ,” <http://service.nso.go.th/nso/web/faq/faq.html#> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๒} กรมกิจการเด็กและเยาวชน, “ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส ๕ กลุ่ม,” intranet.dcy.go.th/intranet_child/fls/fls_uploads/๕๑๒๐๐/ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส.doc (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๓} กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, “พม.บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งแก้ไขปัญหาคคนไร้ที่พึ่งและคนขอทานในพื้นที่สาธารณะกรุงเทพฯ,” https://www.m-society.go.th/mobile_detail.php?cid=๓๒&nid=๑๗๔๒๙ (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๔} กรมราชทัณฑ์, “สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ สํารวจ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙,” <http://www.correct.go.th/stat๑๐๒/display/result.php?date=๒๐๑๖-๐๙-๒๒> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๕} กรมราชทัณฑ์, “รายงานผลการดำเนินงานเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑,๒ (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๘ – เดือนกันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๖} สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ, “UNHCR ชื่นชมกระบวนการแก้ปัญหาเด็กไร้สัญชาติในประเทศไทย,” https://www.unhcr.or.th/news/stateless_news (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๗} กรมกิจการเด็กและเยาวชน, “ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส ๕ กลุ่ม,” intranet.dcy.go.th/intranet_child/fls/fls_uploads/๕๑๒๐๐/ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส.doc (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

^{๑๘} สำนักกระบวนวิชา, “สรุปสถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์และการติดเชื้อเอดส์ประเทศไทย ปี ๒๕๕๘,” http://www.boe.moph.go.th/files/report/๒๐๑๕๑๑๒๖_๘๗๙๐๓๓๓๗.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

๑) กลุ่มเปราะบางทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ยากจนพิเศษ เด็กที่อยู่ในครอบครัวใช้แรงงานหรือรับจ้างตลอดจนเด็กที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร

๒) กลุ่มพิการและกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษด้านการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มที่มีความพิการทางร่างกายและกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

๓) กลุ่มเปราะบางทางสังคม อาทิ กลุ่มพ่อแม่วัยรุ่น เด็กกำพร้าถูกทอดทิ้ง เด็กออกจากโรงเรียนกลางคันที่อยู่นอกระบบการศึกษา เด็กที่ใช้สารเสพติด เด็กที่บิดามารดาต้องโทษจำคุก เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างคุมความประพฤติ

๔) กลุ่มปัญหาเฉพาะ อาทิ เด็กที่ได้รับเชื้อเอชไอวี เด็กที่ค้าประเวณีหรือถูกบังคับใช้แรงงานเด็กที่ไร้สัญชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาสามารถเข้าถึงคนในทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะอย่างเท่าเทียม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้มีการจัดรูปแบบการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไว้ดังนี้

ตารางที่ ๔ แสดงรูปแบบการจัดการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาส

รูปแบบ	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	หลักสูตร/วิธีการ	ความต้องการในการช่วยเหลือ
๑. การเรียนรวม	๑. เพื่อให้เด็กด้อยโอกาสได้รับบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเสมอภาคอย่างทั่วถึง ๒. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดบริการแก่เด็กด้อยโอกาส	๑. เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) ๒. เด็กเร่ร่อนหรือเด็กซึ่งติดตามผู้ปกครองที่อพยพเข้ามาประกอบอาชีพในพื้นที่ ๓. เด็กในชนกลุ่มน้อย เด็กที่ไม่ได้รับสัญชาติไทย และเด็กที่ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนบ้าน	๑. ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ ๒. จัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลร่วมกับหรือเหมือนกับเด็กทั่วไปในชั้นเรียนปกติ ๓. สนับสนุนปัจจัยพื้นฐาน เช่น อาหารกลางวัน วัสดุอุปกรณ์ เงินทุนการศึกษา ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตเพื่อช่วยเหลือให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ๕. ติดตามและเยี่ยมบ้านเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองของเด็กด้อยโอกาสและผู้นำชุมชน	การพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาคุณภาพเด็กด้อยโอกาส

รูปแบบ	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	หลักสูตร/วิธีการ	ความต้องการในการช่วยเหลือ
๒. ศูนย์การเรียนรู้	๑. เพื่อให้ พ่อ แม่ หรือ ผู้ปกครองมีโอกาสเลือกและปรับแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแผนชีวิต ความเชื่อ ความต้องการและความพร้อมของเด็กและครอบครัวได้อย่างยืดหยุ่น	๑. เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) ๒. เด็กเร่ร่อนหรือเด็กซึ่งติดตามผู้ปกครองที่อพยพเข้ามาประกอบอาชีพในพื้นที่	๑. สืบหาข้อมูลเด็กที่ตกหล่นและเด็กออกจากโรงเรียนกลางคัน ๒. จัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่น เหมาะสมกับความจำเป็นตามบริบทของพื้นที่ในการจัดศูนย์การเรียนรู้ ๓. ประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง และสถานประกอบการหรือองค์กรหน่วยงานในพื้นที่ ๔. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลักษณะของศูนย์การเรียนรู้ เช่น Block Course ศูนย์การเรียนรู้บ้านหนูไกล ศูนย์การเรียนรู้ ๑ โรงเรียน ๒ ระบบ ๕. ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของศูนย์การเรียนรู้	การสนับสนุนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์อย่างเพียงพอในแต่ละศูนย์การเรียนรู้
๓. การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Home School)	๑. เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) ๒. เด็กเร่ร่อนหรือเด็กซึ่งติดตามผู้ปกครองที่อพยพเข้ามาประกอบอาชีพในพื้นที่	๑. เด็กพิการรุนแรง ๒. เด็กที่มีปัญหาสุขภาพ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ	๑. ครอบครัวกำหนดหลักการ กรอบแนวทางในประเด็นที่มีความสำคัญในแต่ละช่วงระยะเวลาของระดับการศึกษาที่จะจัดให้กับผู้เรียนโดยอิงจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒. ครอบครัวยื่นคำร้องขออนุญาตจัดการศึกษาพร้อมรายละเอียดประกอบคำขออนุญาตต่อสำนักงานเขตพื้นที่	

รูปแบบ	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	หลักสูตร/วิธีการ	ความต้องการในการช่วยเหลือ
			๓. จัดทำแผนการจัดการศึกษาของครอบครัวที่มีข้อมูลพื้นฐานของครอบครัวและผู้เรียน ๔. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัดและประเมินผล รายงานผลต่อสำนักงานเขตพื้นที่ ๕. พัฒนา ปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่สำนักงานเขตพื้นที่เสนอแนะ ๖. ขออนุญาตรับรองผลการจัดการศึกษาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	
๔. การจัดการศึกษา สงเคราะห์	๑. เพื่อให้บริการการศึกษาแก่เด็กด้อยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเสมอภาคและทั่วถึง ๒. เพื่อให้เด็กด้อยโอกาสมีทักษะในการดำรงชีพ และได้รับการพัฒนาศักยภาพ	๑. เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือแรงงานเด็ก ๒. เด็กเร่ร่อน ๓. เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณีเด็ก ๔. เด็กที่ถูกทอดทิ้ง / กำพร้า ๕. เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ ๖. เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) ๗. เด็กในชนกลุ่มน้อย ๘. เด็กเร่ร่อนที่มีปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด	๑. สำรวจและคัดกรองเด็กด้อยโอกาส ๒. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและเพิ่มเติมกิจกรรมทักษะชีวิตสำหรับเด็กด้อยโอกาส ๓. จัดปัจจัยบริการพื้นฐาน ได้แก่ ที่พักให้อยู่ประจำ อาหาร ชุดนักเรียน วัสดุ อุปกรณ์การเรียน และเครื่องใช้ส่วนตัว ๔. จัดระบบการวัดและประเมินผลการจัดการศึกษาอิงมาตรฐานเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด	การจัดงบประมาณให้เพียงพอและทันตามระยะเวลาที่กำหนด

รูปแบบ	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	หลักสูตร/วิธีการ	ความต้องการในการช่วยเหลือ
๕. การศึกษานอกโรงเรียนแบบเปิดเสรีขั้นพื้นฐาน	๑. เพื่อยกระดับผู้พลาดโอกาสทางการศึกษาให้มีระดับการศึกษาสูงขึ้น ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กวัยเรียนที่ด้อยโอกาสและประสบปัญหาออกจากโรงเรียนกลางคัน	๑. เด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน หรือนักเรียนที่ไม่สามารถเรียนในระบบโรงเรียนได้เนื่องจากประสบปัญหาได้เกรดศูนย์ (๐) รอการพิจารณา (ร.) ไม่มีสิทธิสอบ (มส.) ครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น ชู้สาว ยาเสพติด	๑. สืบหาข้อมูลเด็กออกจากโรงเรียนกลางคัน เด็กที่ไม่สามารถเรียนในระบบโรงเรียนได้ ๒. ศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัญหา และความต้องการของเด็กที่ไม่สามารถเรียนในระบบโรงเรียนได้ ๓. ทำข้อตกลง MOU กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ๔. ส่งเด็กต่อสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จัดการเรียนรู้ วัดผลและประเมินผลตามหลักสูตร ๕. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งให้โรงเรียนจำหน่ายนักเรียนออกจากทะเบียนนักเรียน	
๖. การจัดการเรียนรู้วิชาชีพ	๑. เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ และทักษะวิชาชีพตามความสนใจ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างน้อยคนละ ๑ อาชีพ ๒. เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับวุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	เด็กยากจนที่ต้องรับผิดชอบตนเองและครอบครัว หรือเด็กที่ต้องขายแรงงาน	๑. สืบหาความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน และตรวจสอบความพร้อมของโรงเรียนหรือแหล่งเรียนรู้ ๒. ประสานงานสถานศึกษาอาชีวศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อจัดทำบันทึกความเข้าใจร่วมกัน (MOU)	๑. การประสานงานเพื่อทำบันทึกความเข้าใจให้มีการส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๒. มาตรการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจศึกษาสายอาชีพมากขึ้น ๓. งบประมาณในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ

รูปแบบ	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	หลักสูตร/วิธีการ	ความต้องการในการช่วยเหลือ
	ที่สามารถศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้		๓. จัดกลุ่มผู้เรียนตามความสมัครใจและแต่งตั้งมอบหมายหน้าที่ให้ครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม ๔. การเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน ในสถานอาชีวศึกษา และการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ ๕. สนับสนุน ส่งเสริมการฝึกทักษะวิชาชีพ สู่การพัฒนาเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ และการหารายได้ระหว่างเรียน ๖. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามสภาพจริงของผู้เรียนรายบุคคลรวมทั้งการเทียบโอนผลการเรียนจากการปฏิบัติจริง	
๗. การเรียนนอกระบบในโรงเรียน	เพื่อช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาที่ออกจากโรงเรียนกลางคันหรือมีปัญหาทางการเรียนให้สามารถเรียนจบหลักสูตรและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	เด็กออกจากโรงเรียนกลางคันที่มีปัญหาทางการเรียน ได้เกรดศูนย์ (๐) รอการพิจารณา (ร.) ไม่มีสิทธิสอบ (มส.) เด็กยากจนเร่ร่อน ขาดแรงงาน มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดหรือขี้สาว	๑. ตรวจสอบข้อมูลเด็กกลุ่มเป้าหมาย ติดตามแนะนำให้ทำสัญญาการเป็นนักเรียน ๒. ปฐมนิเทศ และทดสอบความรู้ความสามารถในรายวิชาต่าง ๆ ๓. จัดทำคู่มือและคำแนะนำในการเรียนและปฏิทินนัดหมาย ๔. จัดการเรียนรู้อยู่โดยให้เด็กศึกษาด้วยตนเองจาก	๑. งบประมาณ ค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าตอบแทนอย่างเพียงพอ ๒. ครูและบุคลากรผู้รับผิดชอบโครงการ ๓. การสนับสนุน ส่งเสริมอย่างต่อเนื่องจากผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบ	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	หลักสูตร/วิธีการ	ความต้องการในการช่วยเหลือ
			ชุดการเรียนรู้ / บทเรียนสำเร็จรูป สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยี ๕. จัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ เช่น ค่ายวิชาการ ค่ายคุณธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์ ๖. พบครูประจำวิชาเพื่อนำส่งผลงานและติดตามความก้าวหน้าในการเรียน ๗. ทดสอบความรู้ และประเมินผลงาน	
๘. ห้องเรียนสาขา	เพื่อให้เด็กที่อยู่ห่างไกลพื้นที่ที่เป็นจุดอับยากลำบากในการเดินทางได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึง	เด็กในชนกลุ่มน้อย	๑. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเด็กวัยเรียนในพื้นที่ห่างไกล กันดาร ๒. จัดทำโครงสร้างการบริหาร หลักสูตร และจัดเตรียมครู วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ อาคาร สถานที่ และงบประมาณ ๓. รับสมัครนักเรียน วางแผนการจัดการเรียนการสอน ๔. จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในห้องเรียนสาขาใกล้บ้านนักเรียน ๕. จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในแหล่งเรียนรู้ หรือสถาบันการศึกษาอื่น ๖. วัดผลและประเมินผล การเรียนตามหลักสูตร	๑. การสนับสนุนงบประมาณค่าวัสดุ สื่อ อุปกรณ์ ค่าพาหนะ ๒. ครูและบุคลากรผู้รับผิดชอบประจำห้องเรียนสาขา ๓. งบประมาณปรับปรุงซ่อมแซมห้องเรียนสาขา

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะมีมาตรการรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสแล้วก็ตาม แต่ยังมีผู้ด้อยโอกาสจำนวนมากกลับเข้าไม่ถึงบริการทางการศึกษาที่จัดไว้ให้ เนื่องจากกลไกที่มีอยู่เดิมไม่สามารถขับเคลื่อนและสร้างการเข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ร่วมกันพิจารณาศึกษาเพื่อหาแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ดังนี้

๒. วิธีการปฏิรูป

จากการพิจารณาของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสแล้วเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมได้นั้น ขึ้นอยู่กับกลไกการบริหารจัดการ โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับกลไกระดับพื้นที่ซึ่งจะทำให้การกระจายโอกาสทางการศึกษาสามารถเข้าถึงผู้ด้อยโอกาสได้อย่างแท้จริง

๒.๑ วิเคราะห์ จัดแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป

๑) จัดให้มีคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ โดยจัดให้มีการประชุมและเชิญนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ ข้อมูล และข้อเท็จจริง

๒) รวบรวมข้อมูลจากการประชุมรับฟังข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จากหน่วยงาน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการทบทวนเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓) วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อน แนวทางการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเสนอให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบ เพื่อดำเนินการส่งรายละเอียดให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการ

๔) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานขับเคลื่อนการปฏิรูปในประเด็นเรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส” ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อรับทราบผลการดำเนินการ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางแก้ไข เพื่อให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปประสบผลสำเร็จ

๒.๒ แนวทางการปฏิรูป

๑) ให้มีผู้จัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสหรือครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาสในทุกท้องถิ่น/ตำบล โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หรือเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการเชิงรุกร่วมกับศูนย์ศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และครูในสังกัดเทศบาล ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรเอกชน ในการค้นหา คัดกรอง ประเมินศักยภาพ จัดการศึกษา ให้คำปรึกษา รวมทั้งการส่งต่อกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้การบริหารจัดการของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ระดับพื้นที่และจังหวัดซึ่งจะต้องมีรูปแบบรองรับผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท โดยท้องถิ่นหรือเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีหน้าที่ที่ต้องจัดให้มีครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาสทุกตำบล

๒) ให้มีระบบการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายทั้งในและนอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย องค์กรเอกชน องค์กรทางศาสนา เพื่อรองรับการจัดการศึกษา รวมทั้งการส่งต่อและการจัดหางานสำหรับผู้ด้อยโอกาสในแต่ละพื้นที่ โดยให้ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานอย่างบูรณาการกัน ตลอดจนมีการติดตาม ประเมินผล และมีการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

๓) ให้มีกลไกในการดำเนินการ (ระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ (เทศบาล/ตำบล) ดำเนินการภายใต้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) เพื่อมุ่งเน้นการเข้าถึงการศึกษาในแต่ละพื้นที่โดยให้มีกลไกในการดำเนินการ ๒ ระดับ ดังนี้

๓.๑) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัด
ประกอบด้วย

(๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานกรรมการ
(๒) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	รองประธานกรรมการ
(๓) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	กรรมการ
(๔) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	กรรมการ
(๕) ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	กรรมการ
(๖) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
(๗) ผู้แทนมูลนิธิหรือองค์กรเอกชน	กรรมการ
(๘) ผู้แทนสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก	กรรมการ
(๙) ผู้แทนสำนักงานคุมประพฤติ	กรรมการ
(๑๐) ผู้แทนกรมราชทัณฑ์	กรรมการ
(๑๑) แรงงานจังหวัด	กรรมการ
(๑๒) ผู้แทนจากเทศบาลในจังหวัด	กรรมการ
(๑๓) ท้องถิ่นจังหวัด	กรรมการ
(๑๔) ผู้แทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	กรรมการ
(๑๕) ตัวแทนจากท้องที่ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	กรรมการ
(๑๖) ตัวแทนองค์กรภาคเอกชนต่าง ๆ ในระดับจังหวัด	กรรมการ
(๑๗) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ	กรรมการ
(๑๘) ศึกษาธิการจังหวัด	กรรมการและเลขานุการ
(๑๙) ผู้แทนสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(๒๐) ผู้แทนจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

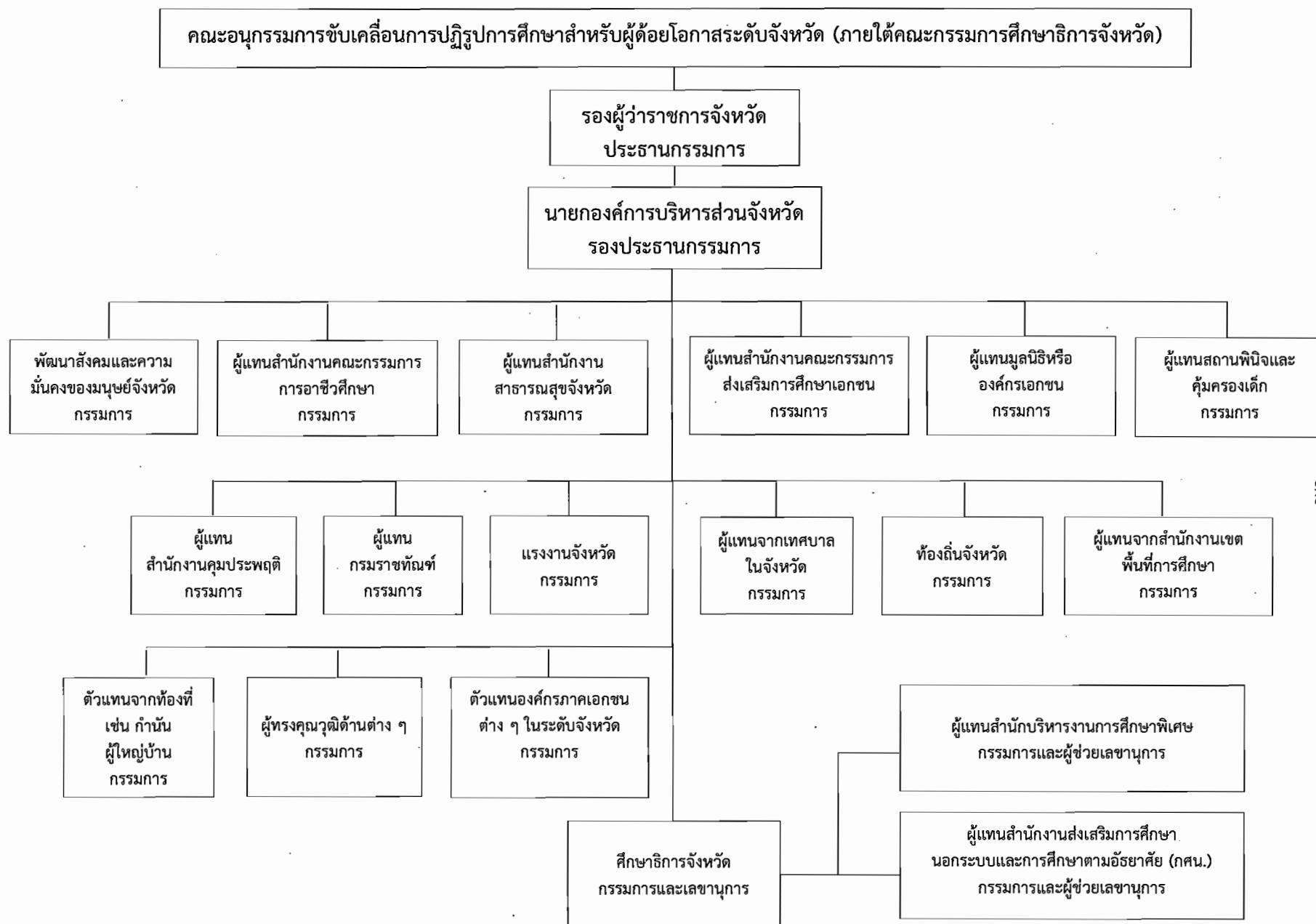
โดยให้คณะอนุกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่

- (๑) วางกรอบแนวทางในการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
- (๒) สืบค้น สำรวจ คัดกรอง และส่งต่อผู้ด้อยโอกาส
- (๓) จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลางระดับจังหวัดสำหรับผู้ด้อยโอกาส
- (๔) สร้างและขยายภาคีเครือข่ายในการมีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
- (๕) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
- (๖) ประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสร่วมกับ
หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

(๗) พัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
(๘) กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษา
สำหรับผู้ด้อยโอกาสต่อคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) ทราบ

(๙) ด้านงบประมาณ ให้มีการจัดสรรและผลักดันในการใช้กองทุนเพื่อการศึกษาของ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๑๐) จัดให้มีศูนย์กลางการดูแลเด็กและพักพิงเป็นสถานที่คัดกรองและปรับตัวเด็กให้
สามารถเข้าสู่สังคมได้

ภาพที่ ๑ แสดงโครงสร้างคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัด (ภายใต้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด)

๓.๒) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ (เทศบาล/ตำบล) ประกอบด้วยนายกเทศมนตรีเป็นประธาน และผู้แทนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลร่วมกับหัวหน้าฝ่ายการศึกษาของเทศบาล เป็นเลขานุการ โดยให้ภาคเอกชน รวมถึงผู้มีจิตอาสาในพื้นที่เข้ามาทำงานร่วมกับคณะอนุกรรมการด้วย

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ (เทศบาล/ตำบล) ประกอบด้วย

(๑) นายกเทศมนตรี	ประธานกรรมการ
(๒) กำนัน	รองประธานกรรมการ
(๓) ผู้ใหญ่บ้าน	กรรมการ
(๔) ประธานชุมชน	กรรมการ
(๕) ผู้แทนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)/ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.)	กรรมการ
(๖) ผู้แทนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล	กรรมการ
(๗) ผู้แทนสถานีนอนมัยประจำตำบล	กรรมการ
(๘) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา	กรรมการ
(๙) ผู้อำนวยการโรงเรียนระดับตำบล/เทศบาล	กรรมการ
(๑๐) ผู้แทนองค์กรทางศาสนา	กรรมการ
(๑๑) หัวหน้าฝ่ายการศึกษาของเทศบาล ร่วมกับ ผู้แทนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล	กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะอนุกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่

- (๑) สืบค้น สำรวจ คัดกรอง และส่งต่อผู้ด้อยโอกาสในชุมชน
- (๒) สร้างและขยายภาคีเครือข่ายในการมีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

ผู้ด้อยโอกาส

- (๓) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
- (๔) ประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสร่วมกับ

หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

- (๕) ให้มีครูและพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

ผู้ด้อยโอกาส

(๖) กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสต่อคณะอนุกรรมการศึกษาธิการจังหวัด

(๗) จัดให้มีศูนย์กลางการดูแลเด็กและพักพิงเป็นสถานที่คัดกรองและปรับตัวเด็กให้สามารถเข้าสู่สังคมได้

๕๐

ภาพที่ ๒ แสดงโครงสร้างคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ (ภายใต้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด)

สำหรับกลไกในการดำเนินการในเขตการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานคร/เมืองพัทยา) นั้น ให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับเขต ประกอบด้วยรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร/รองนายกเมืองพัทยา เป็นประธาน ส่วนคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ ประกอบด้วยผู้อำนวยการเขตเป็นประธาน

๔) จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลางสำหรับผู้ด้อยโอกาสโดยใช้กลไกในระดับพื้นที่ (Area-based) ต้องมีข้อมูลเพื่อใช้เป็นฐานในการปฏิบัติการและส่งต่อในระดับจังหวัด รวมทั้งนำไปสู่การจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงต่อความต้องการของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

๕) ให้มีศูนย์กลางการดูแลผู้ด้อยโอกาสและพักพิงซึ่งบริหารจัดการโดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัด และคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ เป็นสถานที่คัดกรองและปรับตัวเด็กให้สามารถเข้าสู่สังคมได้ โดยใช้โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ถูกยุบเลิก/ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล เป็นสถานที่ในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ศูนย์กลางการดูแลเด็กและพักพิงดำเนินงานโดยเชื่อมโยงกับศูนย์พักพิงดูแลเด็กเล็ก บ้านพักเด็กและครอบครัว ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการข่มขืนและคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิต ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และวัดเป็นศูนย์กลางการดูแล

๖) การจัดงบประมาณทั้งในด้านการบริหารจัดการและพัฒนา ให้แปรผันตามจำนวนผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในแต่ละพื้นที่ โดยแบ่งที่มาของงบประมาณออกเป็น ๓ ส่วนหลัก ดังนี้

๖.๑) งบประมาณรายหัวและงบประมาณสนับสนุนของกระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดสรรไปยังคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัดเป็นผู้บริหารจัดการ

๖.๒) งบประมาณของแต่ละท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล) ซึ่งประกอบด้วยงบประมาณดำเนินการ (การจัดการศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน) และงบอุดหนุน (ค่าจ้างครูผู้สอน) ให้แต่ละจังหวัดมอบให้ท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ

๖.๓) งบอุดหนุนจากกองทุนคุ้มครองเด็ก/กองทุนส่งเสริมสวัสดิการที่อยู่ในการดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือกองทุนอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ อาจมีการใช้งบประมาณของส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

๗) ให้มีการผลิตและพัฒนาศักยภาพครู (ครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาส/ครูศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล/ครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูของเทศบาล) ทั้งในเชิงวิชาการ และในมิติด้านจิตสังคม (Psychosocial) มิติด้านสุขภาพจิต และด้านทักษะชีวิตด้วย เพื่อให้สามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสได้ ดังนี้

๗.๑) จัดให้มีหลักสูตรที่ชัดเจนในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาบุคลากรครู โดยกำหนดให้มีหน่วยงานหลักเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำหลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้หลักสูตรมีความเป็นมาตรฐานกลาง (โดยสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษและสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยหรือ กศน. เป็นผู้รับผิดชอบ)

๗.๒) ให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัด และคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในการพัฒนาครูในพื้นที่ของตน

๘) ให้มีระบบและกลไกในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการติดตาม ประเมินผล การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) เป็นผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินการดังกล่าว และสมัชชาการศึกษาจังหวัดเป็นผู้ประเมินภายนอก

๙) การแก้ไขกฎหรือระเบียบต่าง ๆ หรือเรื่องอื่น ๆ เช่น การเทียบโอนหลักสูตร เป็นต้น โดยอาจมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ อาทิ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส พ.ศ. หรือการปรับแก้วิธีปฏิบัติ เช่น มติคณะรัฐมนตรีหรือกฎกระทรวง เป็นต้น หรือการปรับปรุงวิธีการจัดสรร งบประมาณ เรื่องวิชาชีพครูผู้สอนเด็กด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำเนินการปฏิรูปได้สะดวกยิ่งขึ้น

๓. กำหนดระยะเวลาปฏิรูป

ระยะที่ ๑ เสนอรายงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสต่อสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ เดือนธันวาคม ๒๕๕๙

ระยะที่ ๒ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศมีมติเห็นชอบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในเดือน มกราคม ๒๕๖๐

- ระยะ ๖ เดือนแรก ดำเนินการขับเคลื่อนตามข้อเสนอแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับผู้ ด้อยโอกาส ในประเด็น ดังนี้

๑) กำหนดกลไกในการดำเนินการ (ระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ (เทศบาล/ตำบล))

๒) จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลางสำหรับผู้ด้อยโอกาสโดยใช้กลไกในระดับพื้นที่ (Area-based) เพื่อใช้เป็นฐานในการปฏิบัติงานและส่งต่อ รวมทั้งนำไปสู่การจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสได้อย่างมี ประสิทธิภาพและตรงต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

๓) จัดให้มีระบบและกลไกในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการติดตาม ประเมินผล การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการดังกล่าว และสมัชชาการศึกษาจังหวัดเป็นผู้ประเมินภายนอก

- ระยะ ๖ เดือนถัดไป ดำเนินการขับเคลื่อนตามข้อเสนอแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับผู้ ด้อยโอกาส ในประเด็น ดังนี้

๑) ให้มีผู้จัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสหรือครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาสในทุกท้องถิ่น/ตำบล โดย องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หรือเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการเชิงร่วมกับศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยตำบล โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และครูในสังกัดเทศบาล ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และ องค์การเอกชน ในการค้นหา คัดกรอง ประเมินศักยภาพ จัดการศึกษา ให้คำปรึกษา รวมทั้งการส่งต่อกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาส ภายใต้การบริหารจัดการของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ระดับพื้นที่และคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัดโดยมีรูปแบบ ร่องรับผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท

๒) ให้มีระบบการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายทั้งในและนอกระบบ การศึกษา ตามอัธยาศัย องค์การเอกชน องค์การทางศาสนา เพื่อรองรับการจัดการศึกษา รวมทั้งการส่งต่อและ การจัดหาทุนสำหรับผู้ด้อยโอกาสในแต่ละพื้นที่ โดยให้ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานอย่าง บูรณาการกัน ตลอดจนมีการติดตาม ประเมินผล และมีการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

๓) ให้มีการผลิตและพัฒนาศักยภาพครู (ครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาส/ครูศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยตำบล/ครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูของเทศบาล)

ทั้งในเชิงวิชาการ และในมิติด้านจิตสังคม (Psychosocial) มิติด้านสุขภาพจิต และด้านทักษะชีวิตด้วย เพื่อให้สามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสได้ โดย

- จัดให้มีหลักสูตรที่ชัดเจนในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาบุคลากรครู โดยกำหนดให้มีหน่วยงานหลักเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำหลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้หลักสูตรมีความเป็นมาตรฐานกลาง (โดยสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษและสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นผู้รับผิดชอบ)

- ให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัดและ คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ ในการพัฒนาครูในพื้นที่ของตน

๔) ให้มีศูนย์กลางการดูแลผู้ด้อยโอกาสและพักพิงซึ่งบริหารจัดการโดยคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัดและคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ เป็นสถานที่คัดกรองและปรับตัวเด็กให้สามารถเข้าสู่สังคมได้ โดยใช้ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ถูกยุบเลิก/ศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยตำบล เป็นสถานที่ในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ศูนย์กลางการดูแลเด็กและพักพิง ดำเนินงานโดยเชื่อมโยงกับศูนย์พักพิงดูแลเด็กเล็ก บ้านพักเด็กและครอบครัว ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง สถาน คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาทและคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนา ทักษะชีวิต ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และวัดเป็นศูนย์กลางการดูแล

๕) จัดงบประมาณทั้งในด้านการบริหารจัดการและพัฒนาให้แปรผันตามจำนวนผู้ด้อยโอกาสที่ อยู่ในแต่ละพื้นที่

๖) แก้ไขกฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ หรือเรื่องอื่น ๆ เช่น การเทียบโอนหลักสูตร เป็นต้น โดยอาจ มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ อาทิ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส พ.ศ. หรือการปรับแก้วิธีปฏิบัติ เช่น มติคณะรัฐมนตรีหรือกฎกระทรวง เป็นต้น หรือการปรับวิธีการจัดสร งบประมาณ เรื่องวิชาชีพครูผู้สอนเด็กด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำเนินการปฏิรูปได้สะดวกยิ่งขึ้น

ระยะที่ ๓ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ

ที่มาของงบประมาณแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนหลัก ดังนี้

๑) งบประมาณรายหัวและงบประมาณสนับสนุนของกระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดสรรไปยัง คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัด เป็นผู้บริหารจัดการ

๒) งบประมาณของแต่ละท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล) ซึ่งประกอบด้วย งบประมาณดำเนินการ (การจัดการศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน) และงบอุดหนุน (ค่าจ้างครูผู้สอน) ให้แต่ละ จังหวัดมอบให้ท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ

๓) งบอุดหนุนจากกองทุนคุ้มครองเด็ก/กองทุนส่งเสริมสวัสดิการที่อยู่ในการดูแลของกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือกองทุนอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- ๑) กระทรวงศึกษาธิการ
- ๒) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๓) กระทรวงสาธารณสุข
- ๔) กระทรวงยุติธรรม
- ๕) กระทรวงแรงงาน
- ๖) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๗) องค์การภาคเอกชนอื่น ๆ
- ๘) เครือข่ายภาคประชาชน

๖. ข้อเสนอแนะ

- ๑) กำหนดให้มีกฎหมายเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
- ๒) ระบุผู้รับผิดชอบในระเบียบ ข้อบังคับของกฎหมายเพื่อการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสให้ชัดเจน
- ๓) มีการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกฎหมายอย่างเป็นระบบ พร้อมรายงานผลต่อหน่วยงานต้นสังกัด และสาธารณชน
- ๔) เพื่อให้กลไกการดำเนินการในระดับพื้นที่เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการ ควรกำหนดให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทำงานประสานกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) โดยให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักและสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) เป็นหน่วยประสานงาน

๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

- ไม่มี

(นายต่อพงศ์ เสนานนท์)
เลขาธิการคณะกรรมการ

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส”

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
การขับเคลื่อน การปฏิรูป การศึกษา สำหรับ ผู้ด้อยโอกาส	๑.ปฏิรูปบุคลากร ทางการศึกษา ๒. ปฏิรูปกลไกใน การดำเนินการทั้ง ในระดับจังหวัดและ ระดับพื้นที่ ๓. ปฏิรูประบบการ จัดการศึกษา ๔. ปฏิรูประบบ ฐานข้อมูลสารสนเทศ สำหรับผู้ด้อยโอกาส ๕. ปฏิรูประบบการ จัดสรรงบประมาณ ๖. ปฏิรูประบบและ กลไกในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล	ระยะที่ ๑ เสนอสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ	ธันวาคม ๒๕๕๙	ที่มาของงบประมาณ แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน หลัก ดังนี้ ๑. งบประมาณราย หัวและงบประมาณ สนับสนุนของ กระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดสรรไปยัง คณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษาสำหรับ ผู้ด้อยโอกาสระดับ จังหวัดเป็นผู้บริหาร จัดการ ๒. งบประมาณของ แต่ละท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วน	๑. กระทรวง ศึกษาธิการ ๒. กระทรวงการ พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ๒. กระทรวง สาธารณสุข ๓. กระทรวงยุติธรรม ๔. กระทรวงแรงงาน ๕. องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ๖. องค์กรภาคเอกชน อื่น ๆ ๗. เครือข่ายภาค ประชาชน	๑. กำหนดให้มี กฎหมายเพื่อ ขับเคลื่อนการ ปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาส ๒. ระบุผู้รับผิดชอบ ในระเบียบ หรือ กฎหมายเพื่อการ ขับเคลื่อนการ ปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาส ให้ชัดเจน ๓. มีการกำกับ ติดตามและ ประเมินผลการ ดำเนินงานตาม	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
	๗. ปฏิรูประบบ การบูรณาการของ หน่วยงานต่างๆ			จังหวัด/เทศบาล) ซึ่งประกอบด้วย งบประมาณ ดำเนินการ (การจัดการศึกษา อุปกรณ์การเรียนการ สอน) และงบอุดหนุน (ค่าจ้างครูผู้สอน) ให้แต่ละจังหวัดมอบ ให้ท้องถิ่นเป็น ผู้รับผิดชอบ ๓. งบอุดหนุนจาก กองทุนคุ้มครองเด็ก/ กองทุนส่งเสริม สวัสดิการที่อยู่ในการ ดูแลของกระทรวง การพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของ มนุษย์ หรือกองทุน อื่นใดที่เกี่ยวข้อง		กฎหมายอย่างเป็น ระบบ พร้อม รายงานผลต่อ หน่วยงานต้นสังกัด และสาธารณชน ๔. เพื่อให้กลไก การดำเนินการใน ระดับพื้นที่เกิด ความคล่องตัวใน การดำเนินการ ควรกำหนดให้ กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น ทำงานประสานกับ สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอก ระบบและ การศึกษาตาม อัธยาศัย (กศน). โดยให้กรมส่งเสริม	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
						การปกครอง ท้องถิ่นเป็น หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก และสำนักส่งเสริม การศึกษานอก ระบบและ การศึกษาตาม อัธยาศัย (กศน.) เป็นหน่วย ประสานงาน	
		ระยะที่ ๒ สถาปนาขึ้นการ ปฏิรูปประเทศมีมติเห็นชอบ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรี	มกราคม ๒๕๖๐				
		๑. กำหนดกลไกในการ ดำเนินการ (ระดับจังหวัดและ ระดับพื้นที่ (เทศบาล/ตำบล)) ๒. จัดทำระบบฐานข้อมูล สารสนเทศกลางสำหรับ	ระยะ ๖ เดือนแรก				

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
		ผู้ด้อยโอกาสโดยใช้กลไกในระดับพื้นที่ (Area-based) เพื่อใช้เป็นฐานในการปฏิบัติงานและส่งต่อ รวมทั้งนำไปสู่การจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ๓. จัดให้มีระบบและกลไกในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการติดตาม ประเมินผล การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการดังกล่าว และสมัชชาการศึกษาจังหวัดเป็นผู้ประเมินภายนอก					

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
		๑. ให้มีผู้จัดการศึกษาสำหรับ ผู้ด้อยโอกาสหรือครูผู้สอน ผู้ด้อยโอกาสในทุกท้องถิ่น/ ตำบล โดยองค์การบริหารส่วน จังหวัด (อบจ.) หรือเทศบาล เป็นผู้ดำเนินการเชิงรุกร่วมกับ ศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยตำบล โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และ ครูในสังกัดเทศบาล ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรเอกชน ในการค้นหา คัดกรอง ประเมินศักยภาพ จัดการศึกษา ให้คำปรึกษา รวมทั้งการส่งต่อกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาส ภายใต้การบริหาร จัดการของคณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ และคณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา	ระยะ ๖ เดือน ถัดไป				

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
		สำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับ จังหวัดโดยมีรูปแบบรองรับ ผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท ๒. ให้มีระบบการจัดการศึกษา ที่มีความยืดหยุ่นและ หลากหลายทั้งในและนอก ระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย องค์กรเอกชน องค์กรทาง ศาสนา เพื่อรองรับการจัด การศึกษา รวมทั้งการส่งต่อ และการจัดหางานสำหรับ ผู้ด้อยโอกาสในแต่ละพื้นที่ โดยให้ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานอย่าง บูรณาการกัน ตลอดจนมีการ ติดตาม ประเมินผล และมีการ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มี คุณภาพและประสิทธิภาพอย่าง ต่อเนื่อง ๓. ให้มีการผลิตและพัฒนา ศักยภาพครู (ครูผู้สอน					

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
		ผู้ด้อยโอกาส/ครูศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยตำบล/ครูโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูของเทศบาล) ทั้งในเชิง วิชาการ และในมิติด้านจิตสังคม (Psychosocial) มิติด้าน สุขภาพจิต และด้านทักษะชีวิต ด้วย เพื่อให้สามารถเป็นผู้ให้ คำปรึกษาแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดย - จัดให้มีหลักสูตรที่ชัดเจนใน การเตรียมความพร้อมและ พัฒนาบุคลากรครู โดย กำหนดให้มีหน่วยงานหลักเป็น ผู้รับผิดชอบในการจัดทำ หลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้ หลักสูตรมีความเป็นมาตรฐาน กลาง (โดยสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษและสำนัก ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ					

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
		และการศึกษาตามอัธยาศัยเป็น ผู้รับผิดชอบ) -ให้คณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับ จังหวัดและคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในการ พัฒนาครูในพื้นที่ของตน ๔. ให้มีศูนย์กลางการดูแล ผู้ด้อยโอกาสและพักพิงซึ่งบริหาร จัดการโดยคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับ จังหวัดและคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับพื้นที่ เป็นสถานที่คัดกรองและปรับตัว เด็กให้สามารถเข้าสู่สังคมได้ โดย ใช้โรงเรียนสังกัดสำนักงาน					

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
		คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ถูกยุบเลิก/ ศูนย์การศึกษาอนุบาลและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล เป็นสถานที่ในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ศูนย์กลางการดูแลเด็กและพักพิงดำเนินงาน โดยเชื่อมโยงกับศูนย์พักพิงดูแลเด็กเล็ก บ้านพักเด็กและครอบครัว ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการขูดรีดและคนไร้ที่พึ่ง ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิต ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และวัดเป็นศูนย์กลางการดูแล ๕. จัดงบประมาณทั้งในด้าน การบริหารจัดการและพัฒนาให้					

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ. หรือร่าง พ.ร.บ. (ถ้ามี)
		แปรผันตามจำนวนผู้ด้อยโอกาส ที่อยู่ในแต่ละพื้นที่ ๖. แก้ไขกฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ หรือเรื่องอื่น ๆ เช่น การเทียบ โอนหลักสูตร เป็นต้น โดยอาจมี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ อาทิ ร่างพระราชบัญญัติการจัด การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส พ.ศ. หรือการปรับแก้วิธี ปฏิบัติ เช่น มติคณะรัฐมนตรี หรือกฎกระทรวง เป็นต้น หรือ การปรับวิธีการจัดสรร งบประมาณ เรื่องวิชาชีพ ครูผู้สอนเด็กด้อยโอกาส เพื่อให้ สามารถดำเนินการปฏิรูปได้ สะดวกยิ่งขึ้น					

บรรณานุกรม

วิทยานิพนธ์

รัตนพร วงษ์ตาไข. “การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพสำหรับเด็กชายวัยเรียนในสถาน
สงเคราะห์.” วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน,
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๔

เอกสารอื่น ๆ

กรมราชทัณฑ์. “รายงานผลการดำเนินงานเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ครึ่ง
ที่ ๑,๒ (เดือนตุลาคม ๒๕๕๘ – เดือนกันยายน ๒๕๕๙)

ณัชชาธิ์ นาคนคร. “การปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส.” เอกสารประกอบการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ
ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับ
ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๖, ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙, รัฐสภา
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. “ผู้ด้อยโอกาส นิยาม/ขอบข่าย.” เอกสาร
นำเสนอในการประชุม : การประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้
ด้อยโอกาส ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และ
ผู้ด้อยโอกาส ครั้งที่ ๔ , ๒๐ กันยายน. ๒๕๕๙, รัฐสภา

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (สสค.). “เด็กด้อยโอกาส จุดพลิกผันอนาคต
ชาติ” เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ อภิวัฒน์การเรียนรู้...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย ๖-๘
พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. “ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๘ สำนัก
นโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.”
https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=๑๖๙๙๗ (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน
๒๕๕๙)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. “พม.บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งแก้ไขปัญหาคคน
ไร้ที่พึ่งและคนขอทานในพื้นที่สาธารณะกรุงเทพฯ” [https://www.m-society.go.th/mobile_](https://www.m-society.go.th/mobile_detail.php?cid=๓๒&nid=๑๗๔๒๙)
[detail.php?cid=๓๒&nid=๑๗๔๒๙](https://www.m-society.go.th/mobile_detail.php?cid=๓๒&nid=๑๗๔๒๙) (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

กรมกิจการเด็กและเยาวชน. “ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส ๕ กลุ่ม,” [intranet.dcy.go.th/intranet_child/](http://intranet.dcy.go.th/intranet_child/fls/fls_uploads/๕๑๒๐๐/ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส.doc)
[fls/fls_uploads/๕๑๒๐๐/ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส.doc](http://intranet.dcy.go.th/intranet_child/fls/fls_uploads/๕๑๒๐๐/ข้อมูลผู้ด้อยโอกาส.doc) (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

กรมราชทัณฑ์. “สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ สํารวจ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙,” [http://www.](http://www.correct.go.th/stat๑๐๒/display/result.php?date=๒๐๑๖-๐๙-๒๒)
[correct.go.th/stat๑๐๒/display/result.php?date=๒๐๑๖-๐๙-๒๒](http://www.correct.go.th/stat๑๐๒/display/result.php?date=๒๐๑๖-๐๙-๒๒) (สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน
๒๕๕๙)

ชนิษฐา กมลวัฒน์. “การส่งเสริมสนับสนุนการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน. [www.dla.go.th/upload/ebook/](http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/๒๐๑๗/๗/๒๐๔๙_๕๒๑๗.pp)
[column/๒๐๑๗/๗/๒๐๔๙_๕๒๑๗.pp](http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/๒๐๑๗/๗/๒๐๔๙_๕๒๑๗.pp) (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)

จงรักษ์ มุสิกมาน. “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรชุมชน.” [https://www.m-](https://www.m-society.go.th/article_attach/๘๔๐๙/๘๖๓๕.doc)
[society.go.th/article_attach/๘๔๐๙/๘๖๓๕.doc](https://www.m-society.go.th/article_attach/๘๔๐๙/๘๖๓๕.doc) (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)

- ดนยา สุเวทเวทิน. “แม่วัยใส ใจต้องเข้มแข็ง,” สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
นำข้อมูลขึ้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙, <http://www.thaihealth.or.th/Content/๓๒๘๘๔>
(สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)
- สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ. “UNHCR ขึ้นชมกระบวนการแก้ปัญหาเด็กไร้สัญชาติใน
ประเทศไทย,” https://www.unhcr.or.th/news/stateless_news (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน
๒๕๕๙)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. “สถิติทางการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๖”.
http://www.bopp-obec.info/home/?page_id=๑๐๙๖๘ (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. “คำถามข้อมูลสถิติ.” <http://service.nso.go.th/nso/web/faq/faq.html#> (สืบค้น
เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. “ตารางที่ ๑๓.๑ ตัวชี้วัดความยากจนและการกระจายรายได้ ทัวราชอาณาจักร ปี พ.ศ.
๒๕๓๑-๒๕๕๗. http://social.nesdb.go.th/SocialStat/StatReport_Final.aspx?reportid=๖๙๔&template=๑R๑C&yeartype=M&subcatid=๗๑ (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙)
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. <http://www.plan.obec.go.th/download/sss.ppt> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙)
- สำนักกระบวนวิธี. “สรุปสถานการณ์ผู้ป่วยเอชไอวีและการติดเชื้อเอชไอวีประเทศไทย ปี ๒๕๕๘,”
http://www.boe.moph.go.th/files/report/๒๐๑๕๑๑๒๖_๘๗๙๐๓๓๓๗.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่
๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. “สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา ๒๕๕๖-
๒๕๕๗.” <http://www.moe.go.th/moe/upload/news๒๐/FileUpload/๓๙๗๑๙-๒๓๕๗.pdf>
(สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๓๐/๒๕๕๙

เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

โดยที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงถึงสภาพปัญหาในการจัดการศึกษาในส่วนภูมิภาคของประเทศไทย
เกิดจากปัญหาการสั่งการและบริหารจัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เป็นเอกภาพเป็นปัญหาสำคัญ
ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูประบบการศึกษาให้สามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพและ
เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
โดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้มีคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค
ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ
- (๓) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกรรมการ
- (๔) เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นกรรมการ
- (๕) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นกรรมการ
- (๖) เลขาธิการสภาการศึกษา เป็นกรรมการ
- (๗) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค
มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดทิศทางในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด
- (๒) วางแผนงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาค
หรือจังหวัด
- (๓) พิจารณาการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาค
หรือจังหวัด

(๔) แต่งตั้ง โอน หรือย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้ปฏิบัติงาน
ในตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด ทั้งนี้ ตามประเภท
หรือระดับตำแหน่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(๕) สั่งให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ
ในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด หยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือให้พ้นจากตำแหน่ง

- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็น

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานตามข้อ ๗ (๗)

(๘) เชิญข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามข้อเท็จจริง รวมทั้งเรียกเอกสารจากหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ในระหว่างที่ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ถูกสั่งให้หยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตาม (๕) บุคคลนั้นไม่อาจได้รับเงินค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์ใด ๆ ในตำแหน่งที่ถูกสั่งให้หยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่มิมีบทบัญญัติใดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้องค์กรใดมีอำนาจหน้าที่ตาม (๔) มิให้นำบทบัญญัตินั้นมาใช้บังคับแก่องค์กรซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว

ข้อ ๓ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานตามข้อ ๒ (๖) และให้การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ และการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบของพระราชการ โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๔ ให้ยุบเลิกคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และให้โอนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ. ของจังหวัดนั้น ๆ ตามคำสั่งนี้

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้

ข้อ ๕ ให้ยุบเลิก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และให้โอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ. ของจังหวัดนั้น ๆ ตามคำสั่งนี้

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้

ข้อ ๖ ในแต่ละจังหวัด ให้มีคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “กศจ.” ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) ศึกษาธิการภาคในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เป็นรองประธานกรรมการ
 - (๓) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นกรรมการ
 - (๔) ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด และวัฒนธรรมจังหวัด เป็นกรรมการ
 - (๕) ผู้แทนภาคประชาชนในท้องถิ่นซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
 - (๖) ผู้แทนข้าราชการครูในท้องถิ่นซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
 - (๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านกฎหมาย ด้านบริหารงานบุคคล หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ
 - (๘) ศึกษาธิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ
- สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในภูมิภาคทำหน้าที่เป็น กศจ.

ข้อ ๗ นอกจากอำนาจหน้าที่ที่รับโอนมาตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ ในแต่ละเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดยุทธศาสตร์ แนวทางการจัดการศึกษา และการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา ทุกระดับและทุกประเภท ประสานและส่งเสริมการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในจังหวัด
- (๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัด

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานและตัวชี้วัดในการดำเนินงานในลักษณะตัวชี้วัดร่วมของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

(๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคเพื่อใช้อำนาจตามข้อ ๒ (๔)

(๕) กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

(๖) วางแผนการจัดการศึกษาในจังหวัดและพิจารณาเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษา

(๗) เสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ได้ตามความจำเป็น

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคมอบหมาย

ข้อ ๘ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ให้มีคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อกศจ.” เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจาก กศจ.

ให้ อกศจ. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) บุคคลซึ่ง กศจ. แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็น กศจ. เป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) บุคคลซึ่ง กศจ. แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็น กศจ. จำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่ง กศจ. แต่งตั้งจำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่ง กศจ. แต่งตั้ง จำนวนไม่เกินสามคน เป็นอนุกรรมการ

(๕) ศึกษาธิการจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมของ กศจ. อกศจ. รวมทั้งคณะกรรมการและคณะทำงานตามข้อ ๗ (๗) เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ และการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการ โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๑๐ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ถือว่าอ้างอิง กศจ. ตามคำสั่งนี้
ทั้งนี้ เพ่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๓๔ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๑๓/๒๕๕๙

เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีเอกภาพ และสามารถประสานเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจในเรื่องการศึกษาของประเทศ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารงานโดยพระราชรัฐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปการศึกษาอันจะส่งผลในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑-๑๓ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕

(๒) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๓๖๙๓/๒๕๕๕ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๓) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๓๖๙๔/๒๕๕๕ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๔) บรรดาคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาธิการภาคที่ใช้อยู่บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒ ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด โดยการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น ๆ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ ตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่

(๒) สนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การวิจัยและพัฒนา

(๓) กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ

(๔) สนับสนุนการตรวจราชการ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

(๕) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๓ ให้มีศึกษาธิการภาค เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการภาค ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยอาจให้มีรองศึกษาธิการภาคจำนวนไม่เกินหนึ่งคนเพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการภาค

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งศึกษาธิการภาคและรองศึกษาธิการภาคจากข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการตามที่ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเสนอ

ข้อ ๔ ในแต่ละจังหวัด ให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มอบหมาย และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด และการปฏิบัติงานราชการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด และตามที่คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดมอบหมาย

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนางานด้านวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการในระดับจังหวัด

(๓) สั่งการ กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด ให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

(๔) จัดทำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน และกำหนดตัวชี้วัดการดำเนินงานในลักษณะตัวชี้วัดร่วมของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

(๕) ปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ และประสานงานต่าง ๆ ในระดับจังหวัด

ข้อ ๕ ให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค โดยอาจให้มีรองศึกษาธิการจังหวัดจำนวนไม่เกินหนึ่งคนเพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด

ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งศึกษาธิการจังหวัดและรองศึกษาธิการจังหวัดจากข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๖ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เฉพาะงานที่เกี่ยวกับ อ.ก.ค.ศ.

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัด

ข้อ ๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานศึกษาธิการภาคที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑-๑๓ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ไปเป็นของสำนักงานศึกษาธิการภาคตามข้อ ๒ ทั้งนี้ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต ๑ ในจังหวัดต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในจังหวัดนั้น ๆ ไปพลางก่อน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๑๐ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๓๘/๒๕๕๙

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙

และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙

ตามที่มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ นั้น ปรากฏว่ายังมีข้อขัดข้องในการดำเนินการ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งดังกล่าวเพื่อให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของข้อ ๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดตามข้อ ๘”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของข้อ ๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

“(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบริหารจัดการการศึกษาในภูมิภาค เพื่อให้การดำเนินการตามคำสั่งนี้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของข้อ ๗ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) เสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดตามข้อ ๘”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) ของข้อ ๗ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

“(๗/๑) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงวงเงินงบประมาณที่ได้รับ ความคุ้มค่า และความประหยัด เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ในส่วนที่ไม่มี การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการศึกษาธิการจังหวัดตามข้อ ๘ วรคหนึ่ง”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้ กศจ. เสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในภูมิภาค เพื่อแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อกศจ.” ทำหน้าที่ช่วยเหลือ หรือกลั่นกรองงานเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การโยกย้าย การดำเนินการทางวินัย การกำหนดวิทยฐานะ หรือการกำหนดสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดให้แก่ กศจ.

ให้ อกศจ. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการใน กศจ. จำนวนหนึ่งคน เป็นประธานอนุกรรมการ
- (๒) กรรมการใน กศจ. จำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการ
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือผู้อำนวยการสถานศึกษาในจังหวัดนั้น จำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการ
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสามคน เป็นอนุกรรมการ
- (๕) ศึกษาธิการจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

กรณีมีความจำเป็น กศจ. อาจเสนอแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๓ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ให้มีศึกษาธิการภาค เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ในสำนักงานศึกษาธิการภาค ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยอาจให้มี รองศึกษาธิการภาคเพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการภาคก็ได้”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๕ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง
ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค โดยอาจให้มี
รองศึกษาธิการจังหวัดเพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัดก็ได้”

ข้อ ๘ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ภาคผนวก ข

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๒๘/๒๕๕๙

เรื่อง ให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

ตามที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้รัฐต้องจัดให้บุคคลได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายนั้น รัฐบาลที่ผ่านมามีนโยบายจัดการศึกษาดังกล่าวโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเป็นเวลา ๑๕ ปี ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ โดยขออนุมัติตั้งงบประมาณเป็นรายปี และขยายขอบเขตการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลแต่ละคณะมาเป็นลำดับ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่าโดยที่เรื่องนี้สอดคล้องกับนโยบายด้านการศึกษาของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และนโยบายปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาล ทั้งสามารถลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสทางการศึกษา และความเป็นธรรมในสังคม แก้ปัญหาความยากจน ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน จึงสมควรยืนยันแนวทางดังกล่าวและพัฒนาต่อไป ด้วยการยกระดับจากการเป็นโครงการตามนโยบายของแต่ละรัฐบาลให้เป็นหน้าที่ของรัฐและมาตรการตามกฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันความยั่งยืนมั่นคง และเพื่อให้สามารถจัดงบประมาณสนับสนุนได้อย่างต่อเนื่อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคำสั่งนี้

“ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา” หมายความว่า งบประมาณที่รัฐจัดสรรให้แก่หรือผ่านทางสถานศึกษา หรือผู้จัดการศึกษาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี” หมายความว่า การศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) (ถ้ามี) ระดับประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ๓) หรือเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ด้วย

“การศึกษาพิเศษ” หมายความว่า การจัดการศึกษาให้แก่บุคคลซึ่งมีความผิดปกติอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เป็นรูปแบบโดยเฉพาะ และอาศัยเทคนิคต่าง ๆ ในการสอนตามลักษณะ ความต้องการและความจำเป็นของแต่ละบุคคล

“การศึกษาสงเคราะห์” หมายความว่า การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก หรืออยู่ในสถานภาพที่ด้อยกว่าเด็กทั่วไป หรือที่มีลักษณะเป็นการกุศล เพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีพัฒนาการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย

ข้อ ๒ ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดเตรียมการเพื่อจัดให้เด็กเล็กก่อนวัยเรียนได้รับการดูแล และพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

ข้อ ๓ ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ให้มีมาตรฐานและคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี เพื่อเสนอตามกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ค่าใช้จ่ายตามวรรคสอง ได้แก่

- (๑) ค่าจัดการเรียนการสอน
- (๒) ค่าหนังสือเรียน
- (๓) ค่าอุปกรณ์การเรียน
- (๔) ค่าเครื่องแบบนักเรียน
- (๕) ค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
- (๖) ค่าใช้จ่ายอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ

ข้อ ๔ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้แทนและขยายผลต่อจากคำสั่งนี้แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในหกเดือนนับแต่วันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๕ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๖ ให้อัตราค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผลใช้อยู่ในวันก่อนวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ตามข้อ ๓

ข้อ ๗ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ภาคผนวก ค

รายนามคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	รองประธานกรรมการ
๓. พลเอก พหล สง่าเนตร	กรรมการ
๔. พลเอก พอพล มณีรินทร์	กรรมการ
๕. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	กรรมการ
๖. พลอากาศเอก วัชร มณีนัย	กรรมการ
๗. พลเอก วุฒินันท์ สีสายุทธ	กรรมการ
๘. นายชาติ เอียดสกุล	กรรมการ
๙. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๐. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	กรรมการ
๑๒. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๓. นายมณฑิร บุญตัน	กรรมการ
๑๔. นางสาววันทนี พันธ์ชาติ	กรรมการ
๑๕. นายวิเชียร ขวาลิต	กรรมการ
๑๖. นายวินัย ตะห์ลัน	กรรมการ
๑๗. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	กรรมการ
๑๘. นายศิริชัย ไม้งาม	กรรมการ
๑๙. ศาสตราจารย์สุมาลี สังข์ศรี	กรรมการ
๒๐. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑. อธิบดีกรมการแพทย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. อธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓. ผู้อำนวยการสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสาร์ภี หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครพิงค์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘. อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์	กรรมการ
๓๑. นางญาณกร จันทหาร	กรรมการ
๓๒. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	กรรมการและเลขานุการ

**รายนามคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส**

๑. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	ประธานอนุกรรมการ
๒. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	รองประธานอนุกรรมการ
๓. นายไกรศักดิ์ วรทัต	อนุกรรมการ
๔. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทนอนุกรรมการ	
๕. อธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖. นางสุภัชชา สุทธิพล	อนุกรรมการ
๗. นายอภิชาติ จารุศิริ	อนุกรรมการ
๘. นายอนุกุล ปิตแก้ว	อนุกรรมการ
๙. นางญาณกร จันทหาร	อนุกรรมการ
๑๐. พันตำรวจเอก กริธา ตันคนารัตน์	อนุกรรมการ
๑๑. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒. อธิบดีกรมคุมประพฤติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๓. อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครอง และช่วยเหลือเด็กนักเรียน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๕. นางวัทนา จันทรีโอกุล	อนุกรรมการ
๑๖. นายสัมฤทธิ์ สุภามา	อนุกรรมการ
๑๗. นายจิระศักดิ์ ศรีพรหมมา	อนุกรรมการ
๑๘. นายนภมณฑล ลิขหมื่นเปี่ยม	อนุกรรมการ
๑๙. นายจำรัส สุขประเสริฐ	อนุกรรมการ
๒๐. นางชงโค สุรวทวงศ์ภาส	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา	อนุกรรมการ
๒๒. นายจอมพจน์ ภูรักศักดิ์ศรี	อนุกรรมการ
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวดี สมเป็น	อนุกรรมการ
๒๔. ผู้แทนองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๕. นายพะโยม ชินวงศ์	อนุกรรมการ
๒๖. นางอนงค์ พิษสิงห์	อนุกรรมการ
๒๗. นายวุฒิสักดิ์ เหล็กคำ	อนุกรรมการ
๒๘. นายสมนัต มอนไช้	อนุกรรมการ
๒๙. นายทอม ศรีทิพย์ศักดิ์	อนุกรรมการ
๓๐. นางสาววาสนา เก้านพรัตน์	อนุกรรมการ
๓๑. นางสาวทองพูล บัวศรี	อนุกรรมการ
๓๒. นายธนิต กิตติพิธโนทัย	อนุกรรมการ
๓๓. นางสาวเพ็ญวดี แสงจันทร์	อนุกรรมการ
๓๔. นายศิริชัย ไม้งาม	อนุกรรมการและเลขานุการ

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

พรมภิมล ๓/๑

ขอเรียนเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายคุรุจิต นาครทรรพ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม คุรุจิต นาครทรรพ ตามที่ท่านประธานได้กล่าวว่าคณะกรรมการได้เสนอเรื่องให้พิจารณา ๓ เรื่อง และท่านประธานได้สั่งบรรจุเป็นเรื่องเดียวกัน และให้คณะกรรมการได้นำเสนอพร้อมกัน ๓ เรื่อง กระผมก็อยากจะนำเรียนหรือว่าเรื่องแต่ละเรื่อง ผมอ่านดูแล้วมันก็มีลักษณะเหมือนกันบ้างแล้วก็ไม่เหมือนกันบ้าง แต่ถ้าท่านให้สมาชิกอภิปรายรวมกัน สมาชิกก็จะอภิปรายได้คนละ ๑๐ นาทีเท่านั้น ทั้งที่จะต้องแบ่งเป็นเรื่องทั้ง ๓ เรื่องก็เลยต้องหาหรือว่าจริง ๆ น่าจะแบ่งให้อภิปรายเรื่องละ ๑๐ นาทีของแต่ละสมาชิก เพราะเนื้อหามันก็ไม่เหมือนกัน ก็ขอกราบเรียนหรือครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : เรื่องเวลาที่ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรนะครับ ก็สามารถอนุโลมให้ได้ตามที่ท่านคุรุจิตกรุณาแนะนำมา ด้วยประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ได้มีหนังสือขออนุญาตให้ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ และคณะ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและตอบประเด็นซักถามของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งผมได้พิจารณาแล้วจึงได้อนุญาต จึงขอเชิญผู้มีรายชื่อดังกล่าวและคณะเข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมด้วย สำหรับผู้ร่วมชี้แจงก็ได้แก่ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ได้แก่ ๑. ท่านต่อพงศ์ เสลานนท์ กรรมการและเลขานุการ ในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ท่านเป็นนายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย ปัจจุบันท่านก็เป็นสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ อีกท่านหนึ่ง คือท่านศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมการ ท่านเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำหรับคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ก็คือท่านวิเชียร ขวาลิต กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ท่านเป็นอดีตปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ท่านเป็นสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศต่อไปเป็นคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

ก็คือท่านณรงค์ สหเมธาพัฒน์ กรรมการในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ท่านเป็นอดีตปลัดกระทรวงสาธารณสุขและเป็นสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นแล้วบุคคลสำคัญอีกท่านหนึ่งก็คือ ท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ท่านเป็นประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ท่านเป็นประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ท่านเป็นประธานสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง เป็นอดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ขอเรียนเชิญประธานกรรมการ ท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิก สปท. ที่เคารพทุกท่าน ด้านการศึกษาได้กราบเรียนที่ประชุมนี้ได้นำเสนอแผนไปแล้วทั้งหมด ๑๐ แผน ครั้งนี้เป็นการศึกษาซึ่งท่านประธานได้กรุณาตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่เป็นความร่วมมือระหว่าง ๔ คณะกรรมาธิการ มีคณะกรรมาธิการศึกษา คณะกรรมาธิการสังคม คณะกรรมาธิการสาธารณสุข และคณะกรรมาธิการท้องถิ่นได้ร่วมกันทำแผนปฏิรูปด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ สำหรับผู้สูงอายุและสำหรับผู้ด้อยโอกาส ๓ แผน เพื่อจะนำเสนอที่ประชุมได้กรุณาพิจารณา

สำหรับแผนแรกนั้นคือการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ ที่จริงทั้ง ๓ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สืบเนื่องกันและกัน ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ว่า สังคมไทยกำลังเป็นสังคมผู้สูงอายุ กำลังจะเป็นสังคมผู้สูงอายุที่สมบูรณ์ภายใน ๕ ปีเศษ ๆ ที่จะถึงนี้ แปลง่าย ๆ ว่าเราจะมีผู้สูงอายุประมาณ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ ตัวเลขกลม ๆ คือประมาณ ๑๐ ล้านคน แล้วด้วยเทคโนโลยีทางการแพทย์ทำให้เราอายุยืน ในขณะเดียวกันแนวโน้มเราจะเป็นสังคมผู้สูงอายุที่มากขึ้นเรื่อย ๆ จะถึง ๒๐ ล้านคนในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ในขณะเดียวกันคนทำงานหรือวัยทำงานนั้นจะลดลงเรื่อย ๆ เนื่องจากคนไทยเกิดน้อยลง ปกติปีละ ๗๐๐,๐๐๐ กว่าคนก็มีแนวโน้มจะเกิดลดลงเหลือ ๖๐๐,๐๐๐ กว่าคน คนที่เข้าสู่วัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ในขณะเดียวกันสถานะเศรษฐกิจของโลก เทคโนโลยีใหม่ของโลก ซึ่งกำลังจะอุบัติขึ้นนั้นจะทำให้คนที่อยู่ในระบบวัยแรงงานประมาณ ๓.๘ ล้านคนจะตกงานกันเป็นจำนวนมากซึ่งเพื่อนสมาชิกคงเห็นข้อมูลอยู่บ้างแล้ว บางบริษัทใหญ่ ๆ ปลดคนงานออกที่เป็นพันคน และคนเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อจะประกอบอาชีพใหม่ อัตราการแบกภาระสำหรับคนที่อยู่ในวัยทำงานที่ต้องรับภาระต่อผู้สูงอายุนั้นกันวันจะมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นทั้งผู้สูงอายุซึ่งแนวโน้มถ้าไม่ได้รับการศึกษา ไม่ได้รับการะทันกลับมาทำงานสมองก็จะเสื่อมลง ร่างกายก็จะเสื่อมลง จิตใจก็จะเสื่อมลง และสุดท้ายก็จะกลายเป็นผู้พิการ ผู้สูงอายุที่กลายเป็นผู้พิการแล้วขณะนี้มาถึง ๕๑ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งหากผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแลอย่างดี ไม่ได้รับการศึกษาอย่างดีที่จะดูแล ผู้สูงอายุนี้อาจกลายเป็นผู้ที่เพิ่มภาระของคนพิการมากขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะเดียวกันผู้ด้อยโอกาสในสังคมซึ่งมีความเหลื่อมล้ำทางสังคมสูง รุนแรงมากถึงขั้นรัฐบาลนี้ประกาศว่าจะต้องแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคมให้ได้นั้นก็แปลว่าผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในสังคมเรานั้นมีมาก

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

สิริพร ๔/๒

ทั้ง ๓ เรื่องนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ท่านประธานก็ได้กรุณาตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง ๔ คณะกรรมการมาร่วมกันทำงานซึ่งจะกราบเรียนขอความเห็นชอบและขอความเห็นเพิ่มเติมจากเพื่อนสมาชิกทุกท่านตามลำดับดังต่อไปนี้ครับ

เรื่องแรกผมคิดว่าการศึกษาสำหรับผู้พิการซึ่งท่านอาจารย์ต่อพงศ์ เสนานนท์ ท่านทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการและท่านก็ได้กรุณาทำหน้าที่เป็นประธานอนุกรรมการทำการศึกษา แล้วก็สำเร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อจะนำเสนอในที่ประชุม ได้กรุณาช่วยกันพิจารณาในขั้นต้น ผมขออนุญาตกราบเรียนเชิญท่านอาจารย์ต่อพงศ์ เสนานนท์ ได้นำเสนอรายงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการต่อไป ขออนุญาตครับ

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

เปมิศา ๕/๑

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
ขอบคุณครับ ต่อไปขอเรียนเชิญท่านต่อพงศ์ เสลานนท์ ครับ

นายต่อพงศ์ เสลานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กระผม นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ลำดับที่ ๕๙ ในฐานะประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จะขออนุญาตนำเสนอรายงานการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยผมจะขออนุญาตแบ่งเนื้อหาเป็น ๓ ส่วน

ในส่วนที่ ๑ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักการแล้วก็สภาพปัญหาซึ่งผมจะขออนุญาตนำเสนอเอง และ

ในส่วนที่ ๒ ซึ่งจะเป็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอการปฏิรูปแผนระยะเวลาดำเนินการ ๕ ปี จะขออนุญาตให้ท่านอาจารย์ สปท. ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์ ได้ช่วยนำเสนอ

ในส่วนสุดท้ายที่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวกฎหมายพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับในเรื่องนี้จะขออนุญาตให้ท่านศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ได้เป็นผู้นำเสนอ

ต้องกราบเรียนท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกว่าเป็นผู้ที่รู้กันว่าการศึกษาคือเป็นพื้นฐานสำคัญของมนุษย์ทุกคน เพราะการศึกษาจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ไม่ว่าใครก็แล้วแต่สามารถที่จะยกระดับชีวิตตัวเองเรียนรู้แล้วก็อยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีคุณภาพ สิ่งที่เป็นเป้าหมายสำคัญของการศึกษาส่วนหนึ่งก็คือทำอย่างไรให้การศึกษามีความเท่าเทียมเสมอภาค แล้วก็ในขณะเดียวกันก็มีคุณภาพที่กระจายอย่างเท่าเทียมกันด้วย ผมคิดว่าอันนี้เป็นอุดมการณ์เป็นเป้าหมายสำคัญที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาก็ควรจะคาดหวังให้เป็นเช่นนั้น ซึ่งในส่วนการศึกษาของคนพิการ ต้องเรียนว่าก็เป็นการศึกษาของคนที่ต้องการที่จะได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมที่มีคุณภาพเช่นเดียวกัน โดยหลักการสำคัญในการที่เสนอรายงานฉบับนี้ก็จะประกอบด้วยกันอยู่หลายส่วนนะครับ

ในส่วนที่ ๑ ก็คือเป็นหลักการที่อ้างอิงจากร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ลงประชามติไปเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคมที่ผ่านมา ในมาตรา ๔ เรื่องเกี่ยวกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มาตรา ๒๗ ว่าด้วยการห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม แล้วก็มาตรา ๕๔ ที่ว่าด้วยการจัดการศึกษา ๑๒ ปี แล้วก็พูดถึงคุณภาพและการกระจายการจัดการศึกษาให้เท่าเทียม

ทุกกลุ่มคนให้กับประชาชนทุกคน นอกนั้นก็จะเป็นหลักการที่มาจากอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ
คนพิการ ซึ่งประเทศไทยของเราได้ให้สัตยาบรรณกับอนุสัญญานี้แล้วนะครับ แล้วก็
ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ เรื่องการศึกษาก็ถือว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานสำคัญที่รัฐภาคี
ของอนุสัญญาจำเป็นต้องดำเนินการให้เกิดการจัดการศึกษาให้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
และมีคุณภาพนะครับ -----

นอกเหนือจากนี้ก็ยังพูดถึงหลักการในเรื่องของเป็นความร่วมมือในกลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก เรียกว่าเป็นอินซอนสทราทีจี (Incheon strategy) หรือยุทธศาสตร์อินซอน ซึ่งเป็นการบูรณาการการทำงานด้านคนพิการในแต่ละประเทศที่อยู่ในกลุ่มภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งแน่นอน เรื่องการศึกษาก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกัน

อีกส่วนหนึ่งถ้าพวกเราย้อนไปเมื่อหลายปีก่อนมันจะมีหลักการการพัฒนาของโลก เป้าหมายของการพัฒนาของโลกที่เรียกว่าเอ็มดีจี (MDGs) มิลเลนเนียม ดีเวลอปเมนต์ โกลส์ (Millennium Development Goals) ซึ่งก็สิ้นสุดไปเมื่อเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๘ แล้วก็เปลี่ยนมาเป็นซัสเทนเนเบิล ดีเวลอปเมนต์ โกลส์ (Sustainable Development Goals) หรือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือเป้าหมายที่ ๔ เรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ก็ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของประชาชนทุกคนทุกกลุ่ม ซึ่งแนวทางที่เอสดีจี (SDGs) ได้ให้ไว้ก็จะเรียกว่าเป็นการศึกษาแบบอินคลูซิฟเอดูเคชัน (Inclusive Education) หรือการศึกษาที่เป็นการเรียนรวม หรือทำให้นักเรียนหรือว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการจัดการศึกษา นอกนั้นก็จะเป็นในส่วนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีการกำหนดแนวทางการยกระดับคุณภาพในการจัดการศึกษา ทั้งเกี่ยวข้องกับการบริหาร การจัดการต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาที่สูงขึ้น

ส่วนต่อมาก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับคลังเพื่อการศึกษาซึ่งก็มุ่งเน้นที่จะให้งบประมาณ มุ่งตรงไปสู่ผู้เรียนเพื่อที่จะทำให้นักเรียนไม่ว่าจะเรียนที่ไหนก็สามารถที่จะมีงบประมาณ ที่จะไปปรับตัวให้เขามีการศึกษาที่ดีที่มีคุณภาพได้ตามสถานะความเป็นจริงที่เขาเป็นอยู่นะครับ

ต่อมาก็คือเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ ของสังคมไทยเราของประเทศเรา ในเรื่องเกี่ยวกับบุคลากรหรือว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ที่ต้องพูดถึงตัวคุณภาพ แล้วก็ความสามารถในการที่จะเข้าไปฝึกทักษะหรือว่าปลูกฝังสิ่งที่ดี ให้กับเด็กนักเรียน แล้วก็พูดถึงการปฏิรูประบบการเรียนรู้ซึ่งก็มีใช้การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น หรือการศึกษาที่เกิดขึ้นเฉพาะในชั้นเรียนนะครับ

ส่วนต่อมาก็เป็นเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์ของชาติซึ่งก็มุ่งเน้นในเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติในระยะยาว ซึ่งก็มีทั้งยุทธศาสตร์ที่ ๓ และที่ ๔ ที่เกี่ยวข้องกันเรื่องนี้โดยตรง

และท้ายสุดในส่วนของหลักการที่ได้หยิบยกมาเป็นสิ่งอ้างอิงแล้วก็เป็นแนวคิดหลักในการดำเนินการเรื่องนี้ ซึ่งผมขออนุญาตอัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งทรงพระราชทานไว้กับมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในการเปิดโรงเรียนศรีสังวาลย์ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๗ ใจความสำคัญก็คือไม่มีใครอยากพิการ แต่เมื่อมีความพิการหรือมีการพิการขึ้นมาก็จะเป็นเรื่องที่หนักต่อครอบครัวต่อชุมชน เพราะฉะนั้นการพัฒนาคนพิการที่ถูกต้องที่ถูกวิธีก็คือจะอย่างไรหรือพัฒนาอย่างไรให้เขาสามารถที่จะพึ่งพาตัวเองหรือช่วยเหลือตัวเองได้ให้มีเศรษฐกิจของตัวเองแล้วก็ไม่เป็นภาระของสังคม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือที่มาที่ไปและแนวคิดที่จะเป็นตัวชี้้นำในการเสนอการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการในครั้งนี้นะครับ

ต่อมาจะขออนุญาตนำเรียนว่ากลุ่มเป้าหมายในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ ในการจัดการศึกษาคนพิการจะมีบุคคลที่เกี่ยวข้องที่เป็นตัวเป้าหมายเป็นคนพิการอยู่ ๙ ประเภท บางท่านอาจจะบอกว่าใน พ.ร.บ. เรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แบ่งคนพิการไว้ ๗ ประเภท แต่ว่าในด้านการศึกษาแบ่งความพิการไว้ที่ ๙ ประเภท

(๑) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในคำสามัญทั่วไป ก็คือเป็นคนตาบอดคือไม่สามารถใช้สายตาในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้

(๒) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหรือว่าคนหูหนวก

(๓) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

(๔) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ

(๕) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

(๖) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา

(๗) บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์

(๘) บุคคลออทิสติก

๙) บุคคลพิการซ้อน

ซึ่งต้องเรียนว่าในบรรดาคนพิการ ๙ ประเภท จำนวนคนพิการในปัจจุบันมีถึง ๔๔๘,๙๗๖ คน ใน ๙ ประเภทความพิการ ประเภทที่เยอะที่สุดก็คือประเภทบกพร่องในการเรียนรู้มีถึงประมาณ ๒๘๐,๐๐๐ คน สิ่งที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คืออะไรครับ ในตัวเลขจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ คนเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่จะอยู่ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเมื่อไปดูตัวเลขของการศึกษาของเด็กพิการที่อยู่ในระบบการศึกษาที่ระดับสูงขึ้นไปจากขั้นพื้นฐาน ในระดับอุดมศึกษาจะพบว่าตัวเลขเด็กพิการที่อยู่ในระดับอุดมศึกษาเพียงแค่ ๒,๙๐๐ คนเศษ ๆ ไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดนะครับ สาเหตุส่วนหนึ่งก็เพราะว่าปัญหาในการจัดการศึกษาหรือระบบการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถที่จะพัฒนาเขาไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงขึ้นไปทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา แล้วก็มุ่งไปสู่อุดมศึกษา เพราะฉะนั้นแล้วถ้าจะพูดถึงการศึกษาเพื่อการไปสู่มีงานทำหรือการมีเศรษฐกิจของตัวเองตามแนวพระราชดำริของรัชกาลที่ ๙ ก็ต้องเรียกว่ายังอีกห่างไกล ดังนั้นแล้วสิ่งที่เป็นปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้อง

ทำอย่างไรให้เด็กพิการที่อยู่ในระบบการศึกษาสามารถที่จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถที่จะนำพาเขาไปสู่การศึกษาที่สูงขึ้นไปได้ โดยสภาพปัญหาที่คณะอนุกรรมการได้สรุปมาเป็น ๕ ปัญหาหลัก ซึ่งผมขออนุญาตได้กราบเรียนก็คือ

อันที่ ๑ ก็คือเรื่องเกี่ยวกับบุคลากร การขาดแคลนบุคลากรต้องถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ของการจัดการศึกษา ต้องเรียนว่าในบรรดาโรงเรียนทั้งหลายต้องบอกว่าอาจจะมีน้อยมากหรือไม่มีเลยที่บุคลากรจะมีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้คนพิการ เพราะฉะนั้นแล้วสิ่งที่สำคัญก็คือต้องแก้ปัญหาทำให้ปริมาณของบุคลากรที่มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้คนพิการแต่ละประเภทมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจจะรวมหมายถึงการผลิตครูหรือหมายความว่ารวมถึงเกี่ยวกับการเพิ่มเติมความรู้ให้บุคลากรปัจจุบันที่เป็นอยู่ นะครับ

อันที่ ๒ เมื่อบุคลากรมีความรู้ที่จำกัดนั้นะครับ สิ่งต่อมาที่จำกัดตามก็คือ เรื่องสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่นำมาใช้นะครับ ต้องเรียนว่าในปัจจุบันนี้ทั้งเทคโนโลยีและสื่อที่เป็นทั้งฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) นั้นะครับ ในโลกเรานี้มีบทบาทสำคัญที่เข้ามาช่วยการจัดการศึกษาคนพิการค่อนข้างมาก แล้วก็เป็นการลดภาระต่าง ๆ ให้กับบุคลากร ให้กับครู แล้วก็รวมถึงการใช้ทรัพยากรในเชิงงบประมาณรายจ่ายต่าง ๆ ด้วย แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงในปัจจุบันก็คือสิ่งเหล่านี้ยังขาดแคลนนะครับ แล้วก็ทำให้การจัดการศึกษาให้กับคนพิการในหลายกรณีที่เป็นต้องใช้สื่อที่ทันสมัย ใช้ซอฟต์แวร์ (Software) ใช้โปรแกรม (Program) ที่เข้ามาช่วยต่าง ๆ นี้ไม่ได้เกิดขึ้นหรือไม่สามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึงนะครับ

อันที่ ๓ ที่เป็นสภาพปัญหาก็คือการขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ต้องเรียนท่านประธานและที่ประชุมว่าการจัดการศึกษาคนพิการมิได้หมายความว่า จะเริ่มต้นเฉพาะวัยเรียนหรือ ๓ ขวบเข้าประถมวัยแล้วก็มาสู่ประถมศึกษา การจัดการศึกษาให้คนพิการนั้นะครับ หรือผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษยิ่งเกิดขึ้นเร็วเท่าไรหรือว่ายิ่งจัดให้เร็วเท่าไรยิ่งดีเท่านั้น เพราะฉะนั้นปัญหาว่าการค้นพบเด็กก่อนวัยเรียนจึงเป็นปัญหาสำคัญว่า ถ้าเราไม่สามารถพบเขาตั้งแต่เขาเริ่มมีความพิการหรือตั้งแต่กำเนิดนี้และเตรียมความพร้อมเขามาตั้งแต่ในวัยเยาว์ ๐-๓ ปีอย่างนี้ พอพาเขาเข้าสู่ระบบโรงเรียนเลยก็กลายเป็นปัญหาที่โรงเรียนไม่สามารถที่จะเตรียมความพร้อมหรือรองรับเขาได้ เพราะฉะนั้นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นกระทรวงสาธารณสุขหรือว่ากับกระทรวงศึกษาธิการก็จะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้แพทย์หรือระบบสาธารณสุขที่รู้จัก รู้แล้วว่าเด็กคนนี้มีคามพิการนี้ แล้วก็ ได้เตรียมความพร้อมร่วมกับโรงเรียนเพื่อที่จะทำให้การจัดการศึกษาของเด็กมีความราบรื่น และนอกเหนือจากนั้นนะครับ ต้องเรียนนะครับว่าในประเทศไทยเรามีหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษานี้ค่อนข้างหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นส่วนของท้องถิ่น กรุงเทพมหานครก็ดี หรือในส่วนองแม้กระทั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มีโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้นะครับ เพราะฉะนั้นการบูรณาการที่จะเข้าไปช่วยให้ความช่วยเหลือเรื่องการจัดการศึกษานี้ ภาคหน่วยงานก็จะเป็นปัญหาอุปสรรคอยู่นะครับ พอปัญหาการศึกษามีข้อจำกัดก็นำไปสู่ การขาดโอกาสทางสังคมซึ่งเป็นปัญหาใหญ่

อันที่ ๔ เป้าหมายสำคัญอันหนึ่งก็คือการจัดการศึกษาที่ผมเรียนขั้นต้น ก็คือต้องจัดการศึกษาเพื่อมุ่งไปสู่การที่ทำให้เด็กพิการกลายเป็นคนพิการ แล้วก็เป็นคนพิการ ในที่สุดที่มีงานทำ ทุกวันนี้ที่มีการจ้างงาน ๑๐๐ ต่อ ๑ ภาคเอกชนก็มีเสียงสะท้อนมา หลายส่วนว่ามีคนพิการที่อาจจะมีความรู้หรือพื้นฐานในการศึกษาอาจจะไม่ตรงกับสิ่งที่ ทางภาคเอกชนต้องการ ซึ่งรากฐานต่าง ๆ ก็มาจากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าเราสามารถ แก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ในอนาคตข้างหน้าก็เชื่อว่าคนพิการที่ได้รับการจ้างงาน ตามอัตราส่วน ๑๐๐ ต่อ ๑ ก็จะตรงกับความต้องการของภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้นนะครับ และกรณีคนพิการที่ไม่สามารถที่จะเข้าสู่ระบบการจ้างงานทั่วไปได้ก็ให้นำเขาไปสู่ การประกอบอาชีพอิสระหรือว่าสร้างผลผลิตต่าง ๆ เพื่อส่งเข้าสู่อุตสาหกรรมต่อไป

และปัญหาอื่น ๆ ก็คือเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณ การบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ แล้วก็ปัญหาสำคัญอันหนึ่งที่ในกลุ่มเคลื่อนไหวหรือที่ทำงานด้านคนพิการนี้พยายามทำมาตลอด ก็คือเรื่องเกี่ยวกับการสร้างทัศนคติหรือปรับเจตนาคติของคนในสังคมโดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการ ---

ต้องเรียนนะครับว่าการยอมรับคนพิการเข้าไปในสังคมนี้มีส่วนสำคัญมากในการที่นำพาคนพิการออกมาจากบ้านและเข้าไปสู่ระบบการศึกษา ย้อนไปสัก ๑๐ ปี ๒๐ ปี ต้องเรียนว่าพ่อแม่จำนวนมากนี้ไม่ประสงค์ที่จะเปิดเผยหรือจะให้ลูกตัวเองที่มีความพิการนี้ออกมาสู่ระบบโรงเรียนหรือออกมาสู่สังคม แต่ว่าเวลาผ่านมารวมถึงกฎหมายเรื่องการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เรามีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เรามีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เรามีการสื่อสารกับสังคมให้เห็นถึงความสามารถต่าง ๆ ของคนพิการนี้ ทักษะคติเหล่านี้ก็เริ่มเปลี่ยนไปแล้ว ก็ทำให้คนพิการออกมาสู่สังคมได้ นี่คือหลักการและสภาพปัญหาเบื้องต้นที่ผมขออนุญาตท่านประธานได้กรabenำเรียนกับเพื่อนสมาชิกแล้วก็ทุกท่านนะครับ ซึ่งสิ่งต่อไปที่จะเป็นข้อเสนอที่คณะกรรมการได้ร่วมกันพิจารณาเพื่อนำมาเสนอนี้ จะขออนุญาตให้ท่าน สปท. ธรรมศักดิ์ ได้ช่วยกรุณานำเสนอต่อไป ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปครับ ขอเชิญท่านอาจารย์ธรรมศักดิ์ครับ

ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตรย์ (กรรมการ) : กรabenเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตรย์ เป็นประธานอนุกรรมการด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาร่วมงานกับคณะทำงานชุดผู้พิการเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าสหประชาชาติก็ได้มีคอนเวนชัน ออน เดอะ ไรต์ ออฟ เพอร์ซัน วิท ดิสอะบิลิตี (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญกระผมเองซึ่งได้สัมผัสกับสิ่งนี้มา แต่ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญมากนัก แต่พอถูกเชิญมาร่วมงานนี้ ก็รู้สึกว่าร้อมที่จะช่วยทำ ท่านคงทราบดีว่าประชากร ๗๐ ล้านคนของเราเมื่อที่ท่านต่อพงศ์ รายงานว่ามีถึง ๔๐๐,๐๐๐ คนเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ คนเป็นบุคคลที่พิการตั้ง ๙ ลักษณะด้วยกัน ใน ๙ ลักษณะนี้ก็จะเห็นว่ากลุ่มที่พิการมากที่สุดคือพิการทางด้านการเรียนรู้ และพิการทางด้านบกพร่องทางร่างกายเป็นกลุ่มใหญ่ ท่านคงทราบดีว่าบุคคลเหล่านี้เป็นประชากรของชาติไทย

ถ้าดูในบริบทของโลกจะเห็นว่าเรามีบุคลากรที่พิการ แต่ทำงานได้อย่างเยี่ยมยอด ยกตัวอย่างเช่น โพรเฟสเซอร์ (Professor) สตีเฟน ฮอว์คิง ซึ่งเป็นคนพิการพูดไม่ได้ ควรจะสิ้นอายุไปเมื่ออายุ ๓๐ แต่จนปัจจุบันจะ ๗๐ กว่าไปแล้วสามารถเป็นนักวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและฟิสิกส์ที่สำคัญของโลก หรือนักวิ่งที่วิ่งเร็วกว่าคนธรรมดา แต่ว่าเขาไม่มีไข้เขาเทียม เป็นเหล็กนี่นะครับ เป็นวัสดุอัลลอย (Alloy) ออสการ์ ก็เป็นคนหนึ่ง แต่อาจจะมีพฤติกรรมที่ไม่ดี ก็ไม่ใช่ตัวอย่างของบุคคลทั่วไป คนอื่นมีอีกเยอะแยะอยู่ในกลุ่มที่น่าจะให้ความสำคัญนะครับ กระผมเองจึงพร้อมที่จะรายงานให้ทุกท่านเป็นสไลด์ (Slide) ซึ่งทางฝ่ายคณะเลขาธิการ ได้จัดเตรียมมานะครับ วิธีการปฏิรูปตามความต้องการของคณะกรรมการชุดนี้จะมีอยู่ทั้งหมด ๖ ขั้นตอนนะครับ สไลด์ (Slide) แผ่นนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่คงจะฉายให้ท่านดูนะครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชฎาตย์ (กรรมการ) : ก็คือ ๑. เรื่องการปฏิรูปกฎหมายนโยบายที่เกี่ยวข้อง ๒. ปฏิรูปการบูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ ๓. ปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาเฉพาะคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ๔. ปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาแบบเรียนรวม ๕. ปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาตลอดชีวิต ตามสไลด์ (Slide) ที่ฉายอยู่ และสุดท้ายข้อเสนอการปฏิรูปแบบควิกวิน (Quick Win) สไลด์ (Slide) ถัดไปครับ

ข้อ ๑ แนวทางการปฏิรูปกฎหมายนโยบายที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ เป็นการปรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ เช่นการกำหนดให้มีการจัดการศึกษาตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

๑.๒ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช ๒๕๕๑ เช่น จัดให้มีศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ การแก้ไขปัญหาคาราคาเข่ง การศึกษาพิเศษ การสนับสนุนการเรียนรวม เรื่องนี้จริง ๆ แล้วทุกสถาบัน ผมเองเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยอยู่ เราก็พยายามเตรียมการด้านนี้แต่เราก็ทราบดีว่าเด็กกลุ่มนี้ที่จะเข้าสู่ระบบของเรามีอยู่แค่ ๒,๙๐๐ คนเองจากเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ คน อาชีวะยิ่งน้อยไปอีกน้อยมากเลย อันนี้เป็นสิ่งที่เราไม่อยากให้เกิดขึ้น ควรจะอยู่อาชีวะเยอะ ๆ หรือเข้าสู่ศูนย์อะไรลดลงไปนะครับ

ข้อ ๒ การปฏิรูปการบูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ทั้ง ๙ แบบ

๒.๑ การพัฒนาและเชื่อมโยงข้อมูลสุขภาพรายบุคคล ข้อมูลการเปรียบเทียบ ประเมินคัดกรองตั้งแต่แรกเกิด หรือ เบิร์ท ดีเฟกต์ รีจิสเทรชัน (Birth Defect Registration)

๒.๒ การดูแลคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหลังวัย ๑๘ ปี อันนี้คือวัยทำงานนะครับ หลายท่านก็เก่งที่จะทำงานได้ดี

๒.๓ จัดระบบการส่งต่อหรือการจ้างงานคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

๒.๔ การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพและด้านสังคม อันนี้ก็ยังคงพร่องอยู่ ซึ่งต้องปฏิรูป

ข้อ ๓ การปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาเฉพาะคนพิการและบุคคลที่มีความพร้อม การจำเป็นพิเศษ ได้แก่

๓.๑ การศึกษาของบุคคลที่บกพร่องทางการได้ยิน อาทิ การจัดการเรียนการสอน การสอนภาษามือให้กับครอบครัว การจัดบริการล่ามภาษามือและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา อันนี้คือชั้นเรียนต่าง ๆ

๓.๒ การศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาออทิสติก การเรียนรู้จิตใจและพฤติกรรม อาทิ การเรียนรวม ในภาษาอังกฤษเราเรียกว่าอินคลูซิฟ เอดูเคชัน (Inclusive Education) ห้องคู่ขนาน อันนี้อาจจะเป็นกลุ่มของอินทิเกรเตด เอดูเคชัน (Integrated Education) เดิม หรือการเรียนสอนเสริม

ข้อ ๔ การปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาแบบเรียนรวม อันนี้เป็นข้อที่ทาง คณะกรรมาธิการชุดนี้เสนออย่างมากเลยนะครับ คือจัดเป็นแบบที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า อินคลูซิฟเอดูเคชัน(Inclusive Education) การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับ เด็กที่พิการ อันนี้เรียนร่วมและสามารถจัดการศึกษาได้หลายรูปแบบ มี ๒ ส่วน คือการเรียนร่วม บางเวลาซึ่งทำอยู่แล้ว อันนี้เรารู้จักกันในชื่ออินทิเกรชัน (Integration) อินทิเกรชันเอดูเคชัน (Integration Education) เป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนในโรงเรียน ตามปกติซึ่งเราเห็นอยู่ทั่วไป โดยการจัดให้อยู่ในชั้นปกติบางเวลา เช่น วิชาดนตรี วิชาพลศึกษา เป็นต้น อันนี้เป็นเรื่องที่หลัก ๆ เลยการเรียนร่วมเต็มเวลาเป็น เมนสตรีม (Main Stream)

ของอินคลูซิฟเอดูเคชัน(Inclusive Education) เป็นการจัดให้เด็กมีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาสเรียนชั้นเดียวกับเด็กปกติตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียนตั้งแต่เช้าถึงเย็นที่อยู่โรงเรียนต้องมีครู หรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือนักวิชาชีพบางประการ เช่น ภาษาลาม ภาษามือ ต้องช่วยอาจารย์ในชั้นเรียนมากขึ้นให้เด็กเหล่านี้เป็นเด็กปกติเช่นเดียวกับเด็กอื่น ๆ

ข้อ ๕ ปฏิรูปเพื่อรองรับการศึกษาตลอดชีวิต

๕.๑ คือส่งเสริมให้ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนโดยภาคประชาชนทั่วประเทศจัดให้มีขึ้น

๕.๒ ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ อาทิ ด้านอาชีพและด้านสุขภาพ อันนี้เพื่อให้เขาได้ครองชีวิตอย่างมีความเป็นปกติทั้งทำงานได้แล้วก็สามารถเลี้ยงชีพตนได้

ข้อ ๖ ของการปฏิรูปคือการทำความวิน (Quick Win) มีทั้งหมด ๖ ระดับด้วยกัน

๖.๑ คือการคัดกรอง การคัดกรองต้องเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิก ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีเกียรติทุกท่านว่าระบบการคัดกรองเด็กอายุตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงก่อนเข้าชั้นเรียน ป. ๑ เรามีระบบคัดกรองที่มีคุณภาพจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แล้วก็ เป็นรูปแบบที่ กทม. นำมาใช้ในการคัดกรองโรงเรียนของ กทม. ด้วย สิ่งนี้เป็นตัวช่วยสำคัญ เพราะจะทำให้เด็กจะถูกแยกออกไปให้ชัดเจนว่าเขาพิการแบบไหน ต้องการความช่วยเหลือ ต้องการอะไรในชั้นเรียนเป็นพิเศษไม่อย่าให้เขามีความแตกต่างจากเด็กทั่วไป ระบบนี้ ค่อนข้างจะมีประสิทธิภาพสมควรที่จะพัฒนาต่อไป

๖.๒ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เมื่อที่ท่านต่อพงศ์ก็บอกไปแล้วว่าในปัจจุบันท่านต่อพงศ์ ท่านวิริยะที่นั่งอยู่สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างดีมากเลย มีความสามารถเท่าเทียมกับ พวกเราซึ่งเป็นคนปกติ เราอยากเห็นบุคคลที่เป็นทรัพยากรของชาติลักษณะนี้อยู่ในสังคม ถึงแม้เขาจะพิการก็ตาม -----

ตามที่ผมยกตัวอย่างว่าสตีเฟน ฮอว์คิง เป็นโพรเฟสเซอร์(Professor) ที่อังกฤษ หรือใครก็แล้วแต่ที่สำคัญ ๆ หรือหลาย ๓๐ ปีก่อนทุกคนอาจจะเคยเห็นดารา หรือนักแสดงเดินโชว์เดินแบบสวยงาม แต่สุดท้ายเขากระโดดโชว์ ปรากฏว่าเขาไม่มีขาสักข้างหนึ่ง สวย ทุกอย่างพร้อมแต่เขาเทียม อันนี้เป็นต้นนะครับ

๖.๓ ผลิตและพัฒนาบุคลากร อันนี้ก็ได้เกริ่นไปบ้างแล้วว่าควรจะมีอาจารย์พิเศษ นักวิชาชีพพิเศษ ครูพิเศษต่าง ๆ ที่อยู่ประจำชั้นเรียนเพื่อช่วยหรือประจำโรงเรียนนะครับ อันนี้ก็ต้องเพิ่มขึ้น

๖.๔ จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมก็จะเห็นว่าทุกมหาวิทยาลัย ทุกโรงเรียนตอนนี้ก็ทำทางขึ้นทางลงพร้อมกับตัวอักษรบนในลิฟต์ ในอะไรยังไม่พอนะครับ มันต้องทำเพิ่มขึ้นให้พอเพียงกับกลุ่มคนพิการทั้ง ๙ แบบ เพราะว่าเขาคือคนไทยคนหนึ่ง

๖.๕ จัดสรรงบประมาณรายหัว อันนี้ก็ต้องเจรจากับทางกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐบาลต่อไป

๖.๖ ใช้แนวทางประชารัฐ

ทั้งหมดนั้นเป็นขั้นตอนหรือแนวทางการปฏิรูป ส่วนกลไกการดำเนินการ สไลด์ (Slide) ถัดไปครับ

ข้อ ๑ กลไกการดำเนินการมุ่งเน้นใช้กลไกในการทำงานเชิงพื้นที่ในทุกระบบ เห็นไหมครับ ผมคนปกติแต่ยังอ่านบทพร่องจากหนังสือต้องขอลายนะครับ อยากจะให้เราให้ความสำคัญตรงส่วนนี้มากขึ้น ข้อนี้โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน ครอบครั้ว ชุมชน ซึ่งเราทราบดีว่าครอบครั้วมักจะไม่ค่อยเปิดเผยลูก บุตรหลานตนเอง ดังนั้นการจัดการร่วมแบบอินคลูซิฟเอดูเคชัน(Inclusive Education) มันต้องเป็นทุกภาคส่วนมาช่วยกัน

ข้อ ๒ ใช้กลไกการจัดการศึกษาในระดับจังหวัด อำเภอ ให้มีบทบาทหน้าที่ที่จะบ่งชี้ว่าคนพิการและบุคคลที่มีความจำเป็นพิเศษควรได้รับการทางการศึกษา และได้รับระบบการสนับสนุนทางการศึกษาโดยคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษควรได้รับการทางการศึกษาแม้จะไม่ได้รับการวินิจฉัยทางแพทย์ อันนี้ก็สอดคล้องกับยูเอ็นซีอาร์พีดี (UNCRPD) ที่อ่านไปแล้วว่าเป็นคอนเวนชัน (Convention) ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของคนพิการทั่วโลกนะครับ

ข้อ ๓ กำหนดเวลาการปฏิรูป

ระยะที่ ๑ แผน ๑ ปี ธันวาคม ๒๕๕๙ จนถึงพฤศจิกายน ๒๕๖๐ ๑ ปี
จะดำเนินการปฏิรูปตามข้อกำหนดการปฏิรูปเร็วหรือควิกวิน (Quick Win)

ระยะที่ ๒ แผน ๒ ปี อันนี้ก็คือปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ
และผลักดันให้นำไปปฏิบัติโดยนำไปบรรจุในแผนงานปกติของรัฐบาล

ระยะที่ ๓ เป็นแผน ๓ ปี ก็มี ๒ ขั้นตอน ๑. มีการดำเนินการจัดตั้งและปรับเปลี่ยน
โครงสร้างตามที่กฎหมายกำหนด ๒. มีสถานศึกษาแบบเรียนรวมอินคลูซิฟเอดูเคชัน
(Inclusive Education) อย่างพอเพียงต่อความต้องการของคนพิการและบุคคลที่มีความ
ต้องการจำเป็นพิเศษ

ระยะที่ ๔ แผนระยะยาว ก็คือดำเนินการให้สถานศึกษาทุกแห่งมีการจัด
การศึกษาแบบอินคลูซิฟเอดูเคชัน (Inclusive Education) อย่างเพียงพอต่อความต้องการ
ของทุกคน

ระยะที่ ๕ แหล่งที่มาของงบประมาณ ก็แน่นอนครับ ๑. งบประมาณจากทุกกระทรวง
ที่เกี่ยวข้อง ณ ปัจจุบันก็มีอยู่ ๔-๕ กระทรวง ตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น ๒. งบประมาณบูรณาการตามความร่วมมือจากกระทรวง
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการปฏิรูป

รายละเอียดผมคิดว่าท่านศาสตราจารย์วิริยะและท่านต่อพงศ์คงพร้อมที่จะ
ตอบในคำถามที่ท่านมีนะครับ ผมขอขอบคุณและรายงานจบเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมการและอาจารย์
ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ขอเชิญครับ

ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศและผู้มีเกียรติทุกท่านครับ ผม ศาสตราจารย์วิริยะ
นามศิริพงศ์พันธุ์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในฐานะ
อนุกรรมการนะครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผมอยากให้เข้าใจว่าในทุกโรงเรียน
มีคนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและพิการอยู่แล้วเพียงแต่เราไม่รู้

ด้วยเหตุนี้ในเรื่องควิกวิน (Quick Win) จึงเสนอว่าจะต้องรื้บคัดกรองเด็กในทุกโรงเรียน ตั้งแต่เล็ก ให้ทราบว่าเขามีความต้องการจำเป็นพิเศษอะไร หรือพิการอะไร ความต้องการจำเป็นพิเศษก็คือกลุ่มเสี่ยงที่เรายังเห็นไม่ชัด เช่นแอลดี (LD) ที่ยังไม่ชัด หรือออทิสติก ที่ยังไม่ชัดนะครับ หรือกลุ่มอื่นที่มีบกพร่องทางอารมณ์ สมาธิสั้นที่ยังไม่ชัดนะครับ ถ้าเราคัดกรองพบแล้วว่าเขามีความบกพร่องก็ต้องรื้บให้ความช่วยเหลือ คนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ไม่ชัด ถ้าเรารื้บช่วยเหลือแล้วเขาก็จะหาย แต่ถ้าเขาเป็นถาวร อย่างแอลดี (LD) ถาวรอย่างคุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ แบบนี้ ถึงเราจะช่วยอย่างไรเขาก็ไม่สามารถที่จะอ่านออกเขียนได้ แอลดี (LD) คือไม่สามารถอ่านออกเขียนได้หรือคิดเลขยาก ๆ ไม่ได้นะครับ ถ้าเรารู้แล้วว่าเขาแอลดี (LD) แท้ ไม่ใช่เทียม เราก็ต้องสื่อสารด้วยวิธีที่ถูกต้อง เช่น แอลดี (LD) แท้ เราก็ต้องให้เขาเรียนหนังสือ ใช้สื่อการเรียนการสอน เหมือนกับคนตาบอดครับ เพราะว่าอย่างคุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ ท่านไม่สามารถจะอ่านหนังสือได้ แต่เมื่อเราให้ท่าน ฟังเพลงสัก ๒-๓ รอบท่านก็จำได้ แล้วก็สามารถที่จะร้องเพลงได้ เพราะฉะนั้นความพิการมันไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถนะครับ ทุกวันนี้เมื่อเราไม่คัดกรอง เราพอเห็นเด็กอ่านออกเขียนไม่ได้ คณิตศาสตร์ไม่ดี เราก็บอกเง่า ทุบตี ลงโทษให้ท่องให้จำ ในที่สุดเด็กก็ออกจากโรงเรียน เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นตัวเลขสถิติว่าเด็กพื้นฐานมีจำนวนมากแต่ค่อย ๆ หายไป หายไปนี้ไม่ใช่เพราะอะไร เพราะเราไล่เขาออกนะครับ แต่เราอยากจะเปลี่ยนระบบว่า เราควรจะรื้บเข้ามาแก้ไข เมื่อเรารื้บแก้ไขตั้งแต่เล็กเขาหายนะครับ เขาหายไปจากระบบเหมือนกันแต่เขาเข้ามาสู่ในระบบของคนทั่วไป ก็เหลือที่พิการจริง ๆ ที่เราแน่ใจ เราก็เข้าช่วยเหลือตามวิธีการนั้นนะครับ ด้วยเหตุนี้ในการแก้ไขควิกวิน (Quick Win) อันนี้ก็ต้องขอบคุณ ท่านรัฐมนตรีที่ได้รับประกาศเป็นนโยบายที่จะรื้บให้มีการคัดกรองเด็กทุกคนในทุกโรงเรียน โดยเร็วนะครับ แล้วก็เข้าช่วยเหลือตามที่เขาคควรจะได้รับการช่วยเหลือนะครับ

ในส่วนของกฎหมายนั้นที่สไลด์ (Slide) ที่ผมขอสลับเป็น ๓๔ ก่อน และเป็น ๓๓ ก็เพราะว่าเราต้องเริ่มจาก พ.ร.บ. การจัดการศึกษาแห่งชาติซึ่งเป็นธรรมนูญการศึกษา เราก็เริ่มด้วยการแก้ไขคำนิยามในมาตรา ๔ ให้คลุมถึงครูที่ศูนย์การศึกษาพิเศษซึ่งส่วนใหญ่ ก็จะเป็นนักกายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด อรรถบำบัด ทุกวันนี้เมื่อเราไม่ถือเขาว่าเป็นครู เพราะฉะนั้นเราไม่สามารถเอาครูที่จะมาฝึกหัด มาฝึกหัดที่ศูนย์การศึกษาพิเศษได้ ซึ่งมันน่าเสียดายนะครับ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องให้มีคำนิยามว่าครูรวมถึงบุคคลเหล่านี้

๒๓

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

ศิริวรรณ ๑๒/๒

เพราะฉะนั้นต่อไปศูนย์การศึกษาพิเศษก็ถือว่ามีความครบถ้วนนะครับ การที่จะเอาบุคลากรครูมาฝึกงานที่ศูนย์การศึกษาพิเศษก็สามารถที่จะทำได้

ส่วนในมาตรา ๑๐ นั้นเราก็เพียงแค่ให้เห็นว่าเรื่องคนของคนพิการก็ไม่เพียงจะถูกทอดทิ้งก็ควรจะพูดได้ด้วยว่าการศึกษา ๑๕ ปีฟรีนั้นก็ให้รวมถึงคนพิการด้วย อันที่จริงแล้วคนพิการนั้นเรามีสิทธิได้รับการศึกษาฟรีจนถึงระดับมหาวิทยาลัยอยู่แล้วในทุกวันนี้เพียงแค่ควรจะกล่าวไว้ไม่ให้ตกหล่นนะครับ

- ๑๓/๑

ในมาตรา ๒๒ นั้นอันนี้เป็นเรื่องสำคัญเพื่อรองรับเรื่องการคัดกรองว่าในทุกช่วงวัยนั้นเราต้องให้การศึกษาตามความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการนั้นหมายความว่าเราต้องมีการคัดกรองทุกช่วงวัยที่ได้รับการศึกษาแล้วก็ให้การดูแลตามปัญหาที่เขาเป็นะครับ ในส่วนนี้ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องการปฏิรูปของครู แต่ผมก็อยากจะพูดเพื่อให้ที่นี้สบายใจว่าการปฏิรูปครูนั้น เราก็คอยจะเน้นคุณครูที่เราจะพัฒนาใหม่นั้นก็น่าจะมีความรู้เรื่องการศึกษาพิเศษเหมือนในอารยประเทศ แล้วก็ควรจะมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเด็กได้อย่างง่าย ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ครูที่เข้าไปดูแลทุกโรงเรียนสามารถที่จะดูแลเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ไม่ยุ่งยากได้นะครับ ส่วนที่ยุ่งยากนั้นค่อยมาเชื่อมกับศูนย์การศึกษาพิเศษต่อไป ด้วยเหตุนี้ในมาตรา ๒๒ เราจึงต้องเน้นว่าทุกช่วงวัยต้องได้รับการศึกษาตามความต้องการจำเป็นพิเศษของเขา เมื่อเรารู้ว่าเป็นพิการก็ให้ตามความพิการของเขา

ที่นี้มาที่ พ.ร.บ. การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้นก็เป็นการล้อตาม พ.ร.บ. การจัดการศึกษาแห่งชาติในมาตรา ๔ ว่าคำนิยามของคำว่า ครู นั้นก็ให้ความหมายกว้างอันนี้จะอยู่ในสไลด์ (Slide) ที่ ๓๓ ว่าครูนั้นก็หมายถึงผู้มีวิชาชีพต่าง ๆ ด้วยที่ผมได้พูดไปแล้วรวมถึงคุณครูทั่วไปที่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เรื่องการศึกษาพิเศษก็ควรจะรวมเข้ามาเป็นครูตามกฎหมายนี้ด้วย เพราะครูตามกฎหมายนี้จะได้รับค่าตอบแทนเป็นพิเศษซึ่งทุกวันนี้ได้อยู่แล้วซึ่งเราก็ตี๋เขียนรองรับในกฎหมายนี้เป็นการตอกย้ำอีกครั้งหนึ่ง อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เราแก้ไขเรื่องนิยามของคำว่า ครู นอกจากนี้เราต้องการยกระดับสำนักบริหารการศึกษาพิเศษนั้นให้มีฐานะเทียบเท่ากรมและมาอยู่ที่สำนักปลัด เหตุผลเพื่อสามารถเข้าไปช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกช่วงวัย คือเราอย่าลืมนะว่าในระบบงบประมาณของเรานั้นเมื่ออยู่ สพฐ. ก็ช่วยได้แต่ สพฐ. อาชีววะ การศึกษานอกโรงเรียน กทม. อะไรก็ถูกทอดทิ้ง เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าควรจะยกสำนักนี้ขึ้นมาเทียบเท่ากรมเหมือน กศน. เหมือน สช. แล้วก็อยู่ที่สำนักปลัดเพื่อที่จะเข้าไปสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษและคนพิการที่เรียนรวมอยู่ในทุกโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นด้วยเหตุนี้เราจึงอาศัยเครือข่ายของสำนักนี้ก็คือศูนย์การศึกษาพิเศษซึ่งมีอยู่ในทุกจังหวัดอยู่แล้วแล้วก็มีบุคลากรพร้อมทุกวันนี้นี้ก็มีสาขาขยายลงไปถึงอำเภอ ก็เข้ามาเป็นกลไกสำคัญของสำนักนี้ในการที่จะเข้าไปช่วยสนับสนุนก็จึงต้องเพิ่มงานบางอย่างเข้าไปให้ศูนย์การศึกษาพิเศษ

รับผิดชอบในการที่จะไปสนับสนุนและไปติดตามประเมินผลในการจัดการศึกษาในทุกโรงเรียนให้มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานของการศึกษาพิเศษที่ควรจะมี อันนี้ก็เป็นเนื้อหาทั้งหมดในการที่เราจะปรับปรุงกฎหมาย ซึ่งก็อยู่ในมาตรา ๔ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ ขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : สำหรับรายงานเรื่องแรก การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จะมีข้อเสนอเป็นการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับด้วยกันนะครับ ก็คือร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ซึ่งเรามีพระราชบัญญัติเดิมอยู่เมื่อปี ๒๕๕๑ นะครับ

ต่อไปจะเป็นรายงานเรื่องต่อไป โดยคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ขอเชิญท่านวิเชียร ชวลิต ในฐานะประธานอนุกรรมการและเป็นอดีตปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอเชิญครับ

นายวิเชียร ชวลิต (กรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ผม วิเชียร ชวลิต สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศและในฐานะของประธานอนุกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ขออนุญาตเรียนโดยสรุปถึงรายงานการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งก็ต้องเรียนย้อนกลับไปนิดหนึ่งถึงสภาพที่เราควรจะได้พบพวก็คือว่าขณะนี้เราเป็นสังคมผู้สูงอายุซึ่งกำลังมีส่วนของจำนวนประชากรผู้สูงอายุจำนวนมาก และที่สำคัญที่ผมอยากจะเรียนในประเด็นก่อนที่จะไปสู่ประเด็นปัญหาการศึกษาของผู้สูงอายุให้ทราบว่าปัจจุบันนี้ผู้สูงอายุที่ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมนั้นเป็นผู้สูงอายุที่อาศัยการพึ่งพาหรือการสนับสนุนจากบุตรเป็นรายได้หลักนะครับ เพราะว่าเรามีถึง ๓๕.๗ เปอร์เซ็นต์ที่พึ่งพาการสนับสนุนจากบุตร ในขณะที่ผู้สูงอายุที่ทำงานหารายได้เองมีลำดับกับรองลงมาคือมีประมาณ ๓๔.๓ เปอร์เซ็นต์ แล้วสำหรับพวกเราที่อยู่ในห้องนี้แล้วก็หลายท่านที่อยู่ในระบบการรับเบี้ยยังชีพต่าง ๆ มีเพียงร้อยละ ๑๕.๓ เท่านั้นเองนะครับ แต่ก็ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการพึ่งพารายได้จากคู่สมรสก็จะมีอยู่ร้อยละ ๔.๖ เพราะฉะนั้นนี่ก็คือสถานะทางเศรษฐกิจที่จะต้องพูดถึงเพราะว่าจะเกี่ยวเนื่องกับการที่สังคมจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุซึ่งการพึ่งพากลุ่มคนต่าง ๆ คงจะมีผลกระทบ เพราะฉะนั้นจากสภาพดังกล่าวผู้สูงอายุจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีการศึกษาที่ดี แล้วก็สามารถพัฒนาตนเองเพื่อที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างดี จากตัวเลขที่อยากจะเรียนให้ท่านทั้งหลายได้รับทราบก็คือการศึกษาของผู้สูงอายุในปัจจุบัน เรามีถึงร้อยละ ๗๕.๘ ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าระดับประถมศึกษา และมีเพียงร้อยละ ๑๒.๖ เท่านั้นเองที่จบสูงกว่าระดับประถมศึกษา และเรายังมีคนที่ไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ถึงร้อยละ ๑๑.๖ นี่ก็คือตัวเลขที่อยากจะนำเสนอที่ประชุมเพื่อได้รับทราบว่าระดับการศึกษาในภาพรวมของผู้สูงอายุไทยนั้นมีปัญหาและอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ เพราะฉะนั้นการส่งเสริมหรือให้โอกาสผู้สูงอายุในการที่จะมีแหล่งความรู้ในการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง คณะอนุกรรมการการศึกษาผู้สูงอายุได้ศึกษาแล้วก็รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นการดำเนินการสำหรับการศึกษาของผู้สูงอายุนี้ ปัจจุบันอยากจะเรียนให้ท่านทราบว่า มีหน่วยงานที่ทำอยู่ดำเนินการเป็นหลักอยู่ก็คือ

หน่วยแรกคือกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานส่งเสริม
การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งมีหน่วยงานต่าง ๆ กระจายอยู่ทุกจังหวัด
แล้วก็ลงไปถึงอำเภอและตำบล แต่ว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมามีปรากฏผลว่าน่าจะเกิดจาก
การจัดการศึกษาไม่ได้มีเป้าหมายเพราะว่าเรายังไม่ได้อยู่ในสถานะของสังคมผู้สูงอายุ
จึงเป็นการส่งเสริมหรือจัดการศึกษาเพื่อตอบรับกับกลุ่มคนทั่วไปหรือโดยเฉพาะคนที่อยู่
ในวัยทำงาน เพราะฉะนั้นขณะนี้จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการที่จะพิจารณาว่า
การจัดการศึกษาซึ่งเดิมอาจจะจะเป็นลักษณะของการข้างเคียงไม่ใช่เป็นเป้าหมายหลัก
เพราะฉะนั้นในระบบการจัดการศึกษาของผู้สูงอายุสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัยคงจะต้องเข้ามามีบทบาทและจัดการศึกษาให้กับผู้สูงอายุ ขณะนี้
ตัวเลขที่มีก็คงจะเป็นตัวเลขน้อยนิดแล้วก็มีจำนวนไม่มาก เพราะน่าจะเกิดจากการที่ไม่ได้
เป็นเป้าหมายหลักนะครับ

หน่วยที่ ๒ ก็คือกระทรวงแรงงานโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ก็จะมีเป้าหมายหรือนโยบายที่จะทำหน้าที่ในการฝึกอบรมทักษะด้านอาชีพให้กับผู้สูงอายุ นี่ก็เป็นลักษณะเดียวกันก็คือเป็นจุดเริ่มต้นของการหันมามองผู้สูงอายุในฐานะที่เรา กำลังเข้าสู่กระบวนการของสังคมผู้สูงอายุ ซึ่งในกระทรวงแรงงานมีอยู่ ๒ หน่วยที่ผมอยากจะเอ่ยถึงก็คือกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและกรมการจัดหางาน ซึ่งขณะนี้ก็ได้เริ่มขับเคลื่อนในการที่จะหันมาดูแลผู้สูงอายุในฐานะที่จะเป็นคนที่เข้ามาเป็นกำลังสำคัญในช่วงเวลาต่อไปนะครับ

หน่วยที่ ๓ ก็คือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งก็มีหน่วยที่เกี่ยวข้องโดยตรงก็คือกรมกิจการผู้สูงอายุ ซึ่งท่านทั้งหลายก็คงจะทราบดีว่าเพิ่งตั้งมาได้เพียงปีเศษ ก็มีการขับเคลื่อนผ่านศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุหรือเรียกย่อ ๆ ว่า ศพอส. ขึ้นในตำบลต่าง ๆ ในลักษณะของการเป็นหน่วยนำร่อง ซึ่งขณะนี้ก็ขับเคลื่อนไว้ทุกอำเภออยู่ในราวประมาณ ๘๗๘ ศพอส. นะครับ

แล้วก็มีอีกหน่วยหนึ่งที่ทำเนิการแล้วขณะนี้ น่าจะเป็นการดำเนินการที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วที่เราได้ยินและเห็นภาพกันอยู่เป็นที่ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้เมื่อเราอาวุโสแล้วเป็นผู้สูงอายุ เราก็สามารถไปเข้าโรงเรียนเป็นโรงเรียนผู้สูงอายุ มีการแต่งเนื้อแต่งตัวแบบเด็กนักเรียน ลักษณะ แต่ว่าเป้าหมายหลักก็คือการพัฒนาองค์ความรู้หรือการจัดการในรูปของโรงเรียนที่เราเรียกว่าโรงเรียนผู้สูงอายุ ซึ่งขณะนี้ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ กำลังเกิดขึ้นและกระจายตัวเป็นจำนวนมาก ผมก็อยากจะนำไปถึงว่า ในกฎหมายที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติซึ่งบัญญัติตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แก้ไขเมื่อปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๕๓ ได้พูดถึงการศึกษาไว้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิตนะครับ แล้วก็นิยามความหมายของการศึกษาตลอดชีวิตก็ได้พูดถึงไว้ว่าการศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นี่ก็นิยามความหมายในพระราชบัญญัติซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ในยุคปัจจุบันที่จะนำไปสู่ว่าทำอย่างไรถึงจะจัดการศึกษาให้กับผู้สูงอายุที่เป็นสภาพปัญหาอยู่นะครับ ผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมว่า

การจัดการศึกษานั้นในพระราชบัญญัติการศึกษา ปี ๒๕๔๒ แก้ไขเมื่อปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๕๓ ดังที่ผมเรียนว่าการจัดการศึกษามีอยู่ ๓ หลักก็คือจะต้องเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิต สำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง นี่คือบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา ซึ่งสามารถที่จะนำมาปรับใช้ในการศึกษาของผู้สูงอายุได้ ที่นี้ก็จะประเด็นว่า ในการจัดการศึกษาผู้สูงอายุนั้นคนที่จะเป็นหน่วยหรือเป็นกลไกในการดำเนินการหลัก ต้องเรียนว่าเรามีองค์กรที่เป็นองค์กรเชิงนโยบายสำหรับผู้สูงอายุซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้บัญญัติไว้ว่ามีการกำหนดให้ผู้สูงอายุทุกคน มีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนในด้านการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต นี่ก็คือหลักการกว้าง ๆ ที่พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ได้บัญญัติไว้ -----

ในพระราชบัญญัติดังกล่าวมีบทบัญญัติที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติที่จะขับเคลื่อนแล้วก็ดำเนินการในการที่จะจัดการหรือดูแลผู้สูงอายุ เพราะฉะนั้น ๑ ในปัญหาสำหรับผู้สูงอายุก็คือการศึกษาก็คงจะเป็นบทบาทหน้าที่ที่คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติจะต้องขับเคลื่อนภายใต้กรอบและความคิดดังกล่าวผ่านกระบวนการที่สามารถจะดำเนินการได้ในหน่วยงานที่ผมได้นำเรียนถึงบทบาทหน้าที่ในฐานะที่จะจัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุได้ เพราะว่าการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุนั้นคณะกรรมการได้มีความเห็นแล้วก็ได้สรุปถึงวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการศึกษาผู้สูงอายุไว้ ๓ ประการที่อยากจะเรียนให้ท่านทั้งหลายได้รับทราบ สรุปง่าย ๆ ของวัตถุประสงค์

ประการแรกก็คือการศึกษาเพื่อการศึกษาก็คือเพื่อสร้างและขยายโอกาสให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ทางวิชาการและความรู้ทั่วไปที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ นี่ก็คือการศึกษาเพื่อศึกษานะครับ

ประการที่ ๒ เพื่อส่งเสริมให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมในสังคมของผู้สูงอายุทุกระดับ นั่นก็คือการศึกษาที่ผู้สูงอายุนั้นมีความจำเป็นต้องเข้ามีส่วนร่วมแล้วก็สร้างโอกาสให้มีโอกาสในการมีส่วนร่วม ถ้าจะอธิบายขยายความก็เหมือนกับกรณีของผู้สูงอายุไปรวมกันแล้วก็อยากจะให้มีการจัดให้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ การดูแลตัวเอง การทำอะไรที่จะทำให้ตัวเองนั้นมีสุขภาพที่แข็งแรงแล้วก็ต่อสู้กับภาวะปวดเมื่อย ไขข้อไม่ดี ปัญหาอื่น ๆ ที่ปรากฏในผู้สูงอายุนะครับ

ประการที่ ๓ ซึ่งเป็นประการสำคัญที่ผมได้กราบเรียนถึงเหตุผลที่ผู้สูงอายุมีปัญหาในวันนี้และต่อไปก็คือการพึ่งพาเพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะความรู้ด้านอาชีพเพื่อการสร้างรายได้และการพึ่งพาตนเอง ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

เพราะฉะนั้นโดยวัตถุประสงค์ ๓ ประการนี้ก็คงจะอธิบายสรุปความให้ท่านทั้งหลายได้รับทราบว่าการศึกษาเพื่อผู้สูงอายุนั้นต้องทำทั้ง ๓ อย่างไปพร้อม ๆ กัน ก็คือจะปิดกันไม่ให้ผู้สูงอายุไม่อยากจะไปเรียนปริญญาตรีจนจบปริญญาตรี ซึ่งหลายคนก็บอกว่าอายุไม่ได้เป็นเครื่องขีดคั่นอายุ ๗๐ ปี ๘๐ ปี แล้วก็สามารถจะไปเรียนรับปริญญาได้ อันนี้ก็คือการศึกษาเพื่อการศึกษา ประการที่ ๒ การศึกษาเพื่อจะดูแลตนเองในช่วงปลายของชีวิต แล้วก็ประการที่ ๓ ก็คือการศึกษาที่ต้องการให้ผู้สูงอายุสามารถพัฒนาตนเองก็คงจะต่อเนื่องไปจากหลักการ

ที่ท่านประธานคณะกรรมการท่านวิวัฒน์ได้พูดถึงก็คือว่าในยุคปัจจุบันนั้นในเวลาต่อไปเมื่อเรามีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เราก็จะขาดแคลน ถ้าเราให้ผู้สูงอายุกลับบ้านหมดไม่ทำงานเลยก็จะเป็นอุปสรรค เป็นปัญหาว่าเราขาดแคลนบุคลากรหรือคนหรือทรัพยากรบุคคลที่จะเข้าสู่หรือสามารถจะทำงานสร้างผลผลิตให้กับชาติโดยรวมได้ เพราะฉะนั้นผู้สูงอายุที่วันนี้ได้รับการดูแล มีสุขภาพแข็งแรง มีความสมบูรณ์ มีจิตใจ มีความพร้อมในหลาย ๆ ประการก็สามารถจะเข้าสู่ หรือว่าสามารถมีส่วนร่วมในการทำงานแล้วก็ทำให้ตนเองนั้นจะมีชีวิตที่ยืนยาว และที่ยืนยาวอย่างมีคุณภาพนั้นก็คือถ้าเราไม่พัฒนาหรือเราไม่ส่งเสริมการศึกษาให้กับผู้สูงอายุทั้ง ๓ ประการดังกล่าวแล้วก็จะทำให้ผู้สูงอายุนั้นในที่สุดก็จะกลายเป็นผู้ที่อยู่โดดเดี่ยวเหงาหงอย และที่สำคัญที่สุดก็คือสุขภาพไม่ดี เมื่อสุขภาพไม่ดีก็จะเป็นคนไข้ที่เป็นภาระของสังคมต่อไป เพราะฉะนั้นแนวทางและกลไกในข้อเสนอของคณะกรรมการที่สำคัญก็คือให้คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการในฐานะที่เป็นหน่วยทางยุทธศาสตร์ที่จะดำเนินการผ่านองค์กรที่สำคัญที่เป็นหน่วยดำเนินงานก็คือกระทรวงศึกษาธิการ -----

ดังที่ผมเรียนแล้วก็คือการศึกษาในระบบและนอกระบบ กระทรวงแรงงานโดยกรมการจัดหางาน และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงมหาดไทยโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงสาธารณสุข แล้วก็องค์กรภาคเอกชนต่าง ๆ ที่ดำเนินกิจกรรมด้านการศึกษาและการส่งเสริมการศึกษา นี่ก็คือการขับเคลื่อนและการดำเนินงาน ซึ่งข้อเสนอในการปฏิรูปต้องเรียนว่าระยะแรกนี้ เป็นการรายงานการขับเคลื่อนการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุต่อสภา และระยะต่อไปก็คือ การที่สภาขับเคลื่อนจะเสนอให้มีมติคณะรัฐมนตรีในการที่จะกำหนดข้อเสนอในเชิงนโยบาย ที่จะทำให้การจัดการศึกษาผ่านกลไกและองค์กรต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองกับ สังคมผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้นในเวลาที่จะถึงและในเวลานี้ให้สามารถรองรับสังคมผู้สูงอายุได้ อย่างทั่วถึง เรามีข้อเสนอแนะจากคณะอนุกรรมการในนามของคณะกรรมการว่า

ประการที่ ๑ ผู้สูงอายุจะต้องสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ ได้อย่างกว้างขวางโดยไม่มีข้อจำกัด นั่นก็คือวัตถุประสงค์ประการแรกการศึกษาเพื่อการศึกษา

ประการที่ ๒ จะต้องเพิ่มศักยภาพและกลุ่มเป้าหมายรองรับสังคมผู้สูงอายุ โดยกระทรวงแรงงาน เพื่อรองรับความต้องการของการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ และการมีงานทำ รวมทั้งการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับตลาดแรงงานที่เปลี่ยนไป ซึ่งขณะนี้ กระทรวงแรงงานก็ได้ทราบว่ากำลังเริ่มต้นในการที่จะขับเคลื่อน ก็ขออนุญาตเสนอแนะ เป็นเชิงนโยบายว่าจะต้องมีเป้าหมายและมีการขับเคลื่อนที่เข้มข้นเพื่อรองรับให้ได้กับ สถานะของสังคมผู้สูงอายุ

ประการที่ ๓ คือสนับสนุนการศึกษากับผู้สูงอายุหลากหลายรูปแบบ ทั้งการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย เช่น ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริม อาชีพผู้สูงอายุ คือ ศพอส. โรงเรียนผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ ให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง ภายใต้โครงการพระราชดำริผ่านกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชนต่าง ๆ

ประการที่ ๔ คือเร่งรัดพัฒนาคนที่อยู่ในช่วงปลายวัยทำงานเพื่อเตรียมความพร้อม ในการปรับสภาพรองรับสภาพไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand 4.0) โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม

ประการที่ ๕ คือรวบรวมและส่งเสริมภูมิปัญญาผู้สูงวัยเพื่อเป็นครูผู้ทรงความรู้ ถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ

ประการที่ ๖ คือเร่งรัดพัฒนาผู้สูงวัยโดยให้การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อให้ดูแล ผู้สูงวัยที่ช่วยตนเองไม่ได้ ผ่านกระบวนการอาสาสมัครและศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ ศพอส. โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประการที่ ๗ คือส่งเสริมความร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

ประการที่ ๘ ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาผู้สูงอายุ

ประการสุดท้าย คือสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนโดยนำเอาความรู้และ ประสบการณ์ของผู้สูงอายุมาใช้ประโยชน์

นี่ก็คือข้อเสนอแนะเชิงปฏิรูปเชิงนโยบายในการขับเคลื่อนงานต่อการศึกษา ผู้สูงอายุ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศขอต้อนรับคณาจารย์และคณะนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน ๑๖๐ ท่าน ซึ่งก็เป็นเยาวชนและอนาคตของชาติต่อไป โดยที่อีก ๓๐-๔๐ ปีข้างหน้าก็จะเป็นผู้สูงอายุ เช่นกัน และควรจะพึงทราบว่าประเทศกำลังปฏิรูปประเทศครั้งใหญ่ในทุกด้านนะครับ อีก ๒ ปีข้างหน้า คือปี ๒๕๖๑ จะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ก่อตั้งประเทศไทย ๗๐๐ กว่าปี ที่เราจะมีประชากรผู้สูงอายุสูงกว่าประชากรวัยเด็กเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์นะครับ มันเป็นจุดเปลี่ยน เพราะฉะนั้นสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศและแม่น้ำ ๕ สาย โดยการนำของ ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้นำการปฏิรูป จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสร้างจุดเปลี่ยน ด้วยการยกเครื่องอัปเกรด (Upgrade) ยกระดับประเทศไปสู่การตอบโจทย์ในอนาคต ของประเทศ -----

และวันนี้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ การศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสนั้นก็กำลังนำเสนอรายงานเสร็จไปแล้ว ๒ เรื่อง ต่อไปขอเชิญท่านณรงค์ สหเมธาพัฒน์ ในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ซึ่งท่านเป็นอดีตปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเป็นสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ขอเชิญครับ

นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา และสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ณรงค์ สหเมธาพัฒน์ ตัวแทนจากกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมในคณะอนุกรรมการชุดนี้ ขออนุญาตนำเสนอรายงานการศึกษา การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ในองค์ประกอบของ คณะอนุกรรมการชุดการศึกษาผู้ด้อยโอกาสนี้จะมีองค์ประกอบที่หลากหลาย โดยเฉพาะ ประเด็นประสบการณ์สำคัญจากมูลนิธิองค์การภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้จัดการการศึกษา ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคที่มีประสบการณ์ แล้วก็มีผลสัมฤทธิ์อย่างยิ่ง ตลอดจนตัวแทน จากยูนิเซฟ (UNICEF) ประเทศไทยที่เข้ามาให้ความคิดเห็น ที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งก็คือ ส่วนของท้องถิ่นโดยเฉพาะประเด็นท่านปลัด อบจ. สุรินทร์ที่เป็นพื้นที่นำร่องในการจัดการศึกษา แบบเบญจภาคี รวมทั้งตัวแทนกระทรวงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น พม. หรือกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งผู้บริหารส่วนกลางแล้วก็ผู้ปฏิบัติที่อยู่หน้างานที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ในองค์ประกอบของเรา ก็ได้้นำประสบการณ์ แล้วก็ปัจจัยของความสำเร็จของการทำงานทั้งภาครัฐและเอกชนมา ศึกษาร่วมกัน แล้วก็สังเคราะห์ข้อเสนอที่จะมีข้อเสนอในที่นี้จะนำเสนอสภาในวันนี้อยู่ ๙ ประเด็น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นประเด็นการบริหารจัดการว่า ๙ ประเด็นนี้จะมีอะไรบ้าง อย่างไร ส่วนประเด็นเรื่องกฎหมายถึงแม้ว่าจะมียกร่างเรื่องนี้อยู่แต่คิดว่าเรื่องนี้เราคงจะใช้ ผลของการศึกษาเรื่องนี้ถ้าสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้ในพื้นที่อาจจะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะ แก้ไขกฎหมายในอนาคตต่อไปนะครับ

สำหรับข้อมูลพื้นฐาน ขออนุญาตนำเสนอด้วยเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ในเอกสารที่เป็นกรรมาธิการจะเห็นว่าทั้งข้อมูลผู้ด้อยโอกาสที่มีทั้งเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ก็เป็นเด็ก ในส่วนผู้ใหญ่มีประมาณ ๑๐ ล้านคน ในส่วนของเด็กเรามีข้อมูลเฉพาะผู้ที่เข้าอยู่ในระบบแล้ว ทั้ง ๒ ปีการศึกษา คือปี ๒๕๕๖ กับปี ๒๕๕๘ มีตัวเลขของผู้เข้าสู่ระบบการศึกษา

ประมาณ ๔.๘ ล้านคน ถ้าถามถึงข้อมูลภาพใหญ่ของผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะเด็กนี้เรายังไม่มีข้อมูล ดังนั้นระบบข้อมูลอันนี้จะเป็นข้อเสนอหนึ่งในประเด็นของการปฏิรูปที่จะต้องทำให้เกิดขึ้น สำหรับการศึกษาในชุดของอนุกรรมการมีความเห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ที่ด้อยโอกาสนี้ ซึ่งมีหลายกลุ่มขณะนี้กลไกต่าง ๆ ก็เคลื่อนไปได้พอสมควร ดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเด็กด้อยโอกาส โดยเราจำแนกกลุ่มเป้าหมายออกเป็น ๔ กลุ่ม ก็คือกลุ่มเปราะบางทางเศรษฐกิจ กลุ่มพิการและกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษด้านการเรียนรู้ กลุ่มเปราะบางทางสังคม แล้วก็กลุ่มปัญหาเฉพาะ ซึ่งเราให้ความสำคัญกับกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๓ แล้วก็กลุ่มที่ ๔ ในบางประเด็น อันนี้คือกลุ่มเป้าหมายที่เราได้ศึกษากรอบแนวคิดหลักในการที่เราจะปฏิรูปทั้ง ๙ ประเด็นนี้ มีอยู่ ๓ แนวคิดหลักใหญ่ ๆ นะครับ

ประเด็นแรกคือคณะอนุกรรมการให้ความสำคัญกับการดำเนินงานในพื้นที่ โดยเฉพาะที่เรียกว่าแอเรียเบส (Area-based) ให้ความสำคัญกับการจัดการในพื้นที่มากกว่าที่จะเป็นการจัดการเชิงนโยบายหรือเรียกว่าเซนทรัลไลซ์ (Centralize) ดังนั้นจุดแตกหักของเราคงให้ความสำคัญกับจังหวัด แล้วก็ในระดับตำบล

ประเด็นที่ ๒ คือให้ความสำคัญกับการทำงานในรูปประชารัฐ ในรูปพหุภาคี ก็คือการทำงานร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการ การงบประมาณ เรื่องกำลังคน โดยให้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนผสมผสานในส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดกับส่วนราชการต่าง ๆ ในส่วนของท้องถิ่น โดยเฉพาะ อบจ. แล้วก็เทศบาลนครครับ แล้วก็ส่วนของผู้นำ ผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่ที่จะทำงานร่วมกัน อันนี้คงเป็นหลักการอันที่ ๒ ที่เราวางไว้

ประเด็นที่ ๓ ก็คือการทำงานในเชิงรุก เรื่องนี้คงต้องทำงานในเชิงรุก เนื่องจากว่ากลุ่มด้อยโอกาสคงไม่ได้อยู่กับที่ ที่มีอยู่แล้วไม่ว่าการศึกษานอกโรงเรียนที่ทำอยู่ประจำอยู่แล้วก็คงดำเนินไป แต่เราคงจะให้ความสำคัญกับการทำงานเชิงรุกที่จะเข้าไปค้นหา เข้าไปประเมิน แล้วก็นำเข้าสู่ระบบการศึกษา อันนี้คงเป็นหลักการ ๓ ข้อที่เราวางไว้สำหรับข้อเสนอในวันนี้ครับ

สำหรับวิธีการปฏิรูปในเรื่องที่ ๑ ที่เราถือว่าเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่ง

ข้อที่ ๑ ก็คือมีความเห็นว่าครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาส ถ้าตามคำศัพท์ขององค์กรภาคเอกชนก็จะเรียกว่าครูข้างถนน จะเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่ง เป็นกำลังสำคัญที่จะทำงานเชิงรุก เรามีข้อเสนอให้มีผู้จัดการการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสหรือว่าครูผู้สอน เนื่องจากว่าหลายคนที่จะเข้าสู่ระบบ หรือที่เข้าสู่ระบบอยู่แล้วอาจจะไม่ได้เป็นครู มีความเป็นวิชาชีพอยู่ เราก็เลยพูดถึงว่าน่าจะมีผู้จัดการการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส หรือมีครูในทุกท้องถิ่น ซึ่งตรงนี้เราให้ความสำคัญกับท้องถิ่น โดยเฉพาะ อบจ. ที่จะต้องมองภาพรวมของจังหวัด แล้วก็สนับสนุนให้เกิดครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาสให้เกิดขึ้นจะต้องทำงานเชิงรุกร่วมกัน ขณะนี้บุคลากรที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็น กศน. ตำบลที่มีอยู่เกือบจะทุกตำบล จริง ๆ ใน กศน. จะมีครูข้างถนนเหมือนกัน แต่มีจำนวนระดับสิบ แล้วก็ กศน. ตำบลเองก็คงมีการกิจอื่นที่ถูกมอบหมายนะครับ ไม่ว่าจะเป็น กกต. ไม่ว่าจะเป็นอื่น ๆ ต่าง ๆ ที่มากมาย จนกระทั่งภารกิจหลักอาจจะทำได้น้อยลงนะครับ เราอยากเห็นครูผู้สอนเด็กผู้ด้อยโอกาสทำงานร่วมกันในเชิงรุกกับ กศน. ตำบล ทำงานร่วมกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ครูในสังกัดเทศบาล ภาครัฐ เอกชน และองค์กรเอกชนที่มีอยู่ในพื้นที่นะครับ หน้าที่หลักก็คือการที่จะต้องค้นหา คัดกรอง ประเมินศักยภาพของผู้ด้อยโอกาส ของเด็กผู้ด้อยโอกาส ต้องเรียนว่าเด็กผู้ด้อยโอกาสคงไม่ใช่เด็กธรรมดา มีสภาพปัญหาที่ไม่ว่าจะเป็นเปราะบางในด้านต่าง ๆ ดังนั้นครูผู้สอนอันนี้จะต้องมีลักษณะ

ที่จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องของไซโคโซเชียล (Psychosocial) ต่าง ๆ และที่สำคัญคือจะต้องทำงานเชิงรุกในการที่จะเข้าไป คบหานักภาพของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส หรือว่าผู้ที่เป็กลุ่มปัญหาเฉพาะที่อยู่ในพื้นที่เฉพาะต่าง ๆ ประสบการณ์เรื่องนี้องค์กรภาคเอกชนคงมีอยู่มากไม่ว่าจะเป็นที่จังหวัดขอนแก่น หรือว่าเด็กด้อยโอกาสแถวสะพานพุทธ เพราะฉะนั้นการจัดการการศึกษานี้คงทำงานตั้งรับไม่ได้ ต้องทำงานเชิงรุกนะครับ หลังจากที่ค้นหาคัดกรอง ประเมินศักยภาพ จัดการศึกษารวมทั้งให้คำปรึกษาอาจจะเป็นเรื่องวิชาชีพมากกว่าเรียนต่าง ๆ ที่สำคัญคือจะต้องส่งต่อกลุ่มเป้าหมายนี้ไปยังระบบการศึกษาที่จะมีนะครับทั้งนี้อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของอนุกรรมการ ซึ่งผมจะเสนอในข้อเสนอถัดไปถึงกลไกในระดับจังหวัด แล้วก็จะระดับพื้นที่นะครับ ภาพรวมก็คือ อบจ. กับท้องถิ่นน่าจะต้องมองเรื่องนี้ส่วนจำเป็นจะต้องมีครูผู้สอนผู้ด้อยโอกาสทุกตำบลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับขนาดของปัญหา ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจ การวางแผนร่วมกันของกลไกในระดับจังหวัด อันนี้ถือว่าเป็นความสำคัญแล้วก็เป็คีย์เพอร์สัน (Key Person) ที่เราคงจะต้องจัดให้มีภายใต้การจ้างงานของท้องถิ่นนะครับ

ข้อที่ ๒ ก็คือระบบการจัดการศึกษาที่จะต้องมีความยืดหยุ่นหลากหลายซึ่งอาจจะต้องมีทั้งในระบบ นอกกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การฝึกงาน เรื่องแรงงาน เรื่องของวิชาชีพ รวมทั้งองค์กรศาสนาในแต่ละพื้นที่คงจะต้องเข้ามาเพื่อที่จะได้ช่วยกันจัดการศึกษาอย่างมีความยืดหยุ่น ไม่แข็งตัวเฉพาะหลักสูตร หรือว่าจะต้องเป็นไปตามกรอบของหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น จะเป็การจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นให้สอดคล้องกับเด็กด้อยโอกาสที่มีความต้องการตรงนั้น

ข้อที่ ๓ ซึ่งคิดว่าเป็นกลไกที่เรามีข้อเสนอแนะก็คือเราอยากเห็นอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสในระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ที่ระดับจังหวัดถือว่าเป็นความสำคัญ เดิมเราจะมีข้อเสนอว่า กศจ. คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดที่ตั้งตาม ม. ๔๔ อยากจะใช้ชุดนั้น แต่เนื่องจากชุดนั้นคงมีภารกิจอื่น ๆ ด้วย เลยมีข้อเสนอว่าน่าจะมีอนุกรรมการที่ระดับจังหวัดภายใต้ กศจ. ให้ กศจ. ไปตั้งอนุกรรมการระดับจังหวัดเพื่อที่จะขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม สำหรับองค์ประกอบก็เสนอให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน แล้วก็มียายก อบจ. เป็นรองประธาน โดยมีศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่จะมองภาพรวมของการจัดการศึกษาในระดับจังหวัด องค์ประกอบก็จะมีส่วนราชการที่เป็นส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ตัวแทนองค์กรภาคเอกชน รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้น่าจะเปิดกว้าง ๆ สำหรับความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ แล้วก็ผู้แทนของสำนักบริหารการศึกษาก็พิเศษกับผู้แทนของ กศน. เป็นผู้ช่วยเลขานุการ อันนี้คงเป็นกลไกหลักที่เราจะมีข้อเสนอให้ กศจ. ตั้งขึ้นเพื่อที่จะรับผิดชอบภาพของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสทั้งจังหวัด ส่วนอีกระดับหนึ่งก็คือในระดับพื้นที่ซึ่งมีความเห็นว่าจะมีในระดับเทศบาลหรืออาจจะในระดับตำบลในส่วนที่จะเป็นส่วนที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตของการควมรวมต่าง ๆ โดยที่จะมีท่านนายกเทศมนตรีหรือกำนัน ประสพการณ์ที่สุรินทร์บอกว่าเรื่องนี้ต้องทำงานร่วมกันระหว่างท้องถิ่นกับท้องที่ที่จะทำงานในพื้นที่ รวมทั้งผู้แทนอาสาสมัครอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น อสม. หรืออื่น ๆ ที่จะต้องทำงาน เพราะว่ากลไกที่จะเคลื่อนหลักคงเป็นอนุกรรมการในระดับตำบลหรือในระดับเทศบาลภายใต้การกำกับของอนุกรรมการในระดับจังหวัด ตรงนี้คงเป็นกลไกที่เราจะเสนอให้เกิดขึ้นสำหรับใน กทม. เอง แล้วก็ในพื้นที่พิเศษไม่ว่าจะเป็นเมืองพัทยา ถ้าจะได้ทำในลักษณะเดียวกันในระดับเขตก็อาจจะให้ผู้อำนวยการเขตได้เป็นประธานของอนุกรรมการจัดการศึกษาในระดับพื้นที่ ในระดับส่วนกลางน่าจะเป็นรองผู้ว่า กทม. ผมคิดว่าตรงนี้จะพินิจสำคัญที่เราให้ความสำคัญกับแอเรียเบส (Area-based) มากกว่าการที่จะโยนความสำคัญอันนี้ให้กับกรรมการในส่วนกลางที่จะเป็นผู้รับผิดชอบ อันนี้คงเป็นข้อที่ ๓ นะครับ

ข้อที่ ๔ ก็คือระบบข้อมูล ขณะนี้ข้อมูลเท่าที่เราศึกษาจะมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับส่วนราชการ ดังนั้นข้อเสนอเรื่องนี้คืออนุกรรมการระดับจังหวัดกับพื้นที่ที่จะต้องทำให้เกิดข้อมูลที่เป็นแอเรียเบส (Area-based) และที่สำคัญคือเอาไว้อ่าน ไม่ใช่เอาไว้อ่าน

เป็นการเอาไว้ใช้แล้วก็ให้มันปัจจุบันสำหรับการที่จะเคลื่อนไหวสำหรับการที่จะจัดการ
การศึกษานะครับ

ข้อที่ ๕ มีความเห็นว่าศูนย์กลางในการดูแลผู้ด้อยโอกาสแล้วก็อาจจะเป็น
ศูนย์พักพิงในเบื้องต้นน่าจะมีความสำคัญที่จะต้องทำงานเชื่อมโยงกับศูนย์ให้การพักพิงของ
พม. ที่มีอยู่หรือบ้านพักเด็ก ครอบครัว ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง การที่จะกำหนดศูนย์กลาง
ดูแลผู้ด้อยโอกาสและพักพิงขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่ ข้อเสนออีกคือเราจะใช้โรงเรียนที่ถูกยุบเลิก
หรือไม่อย่างไร หรืออาจจะใช้สถานที่ของ กศน. ตำบลต่าง ๆ ตรงนี้ผมคิดว่าขึ้นอยู่กับ
อนุกรรมการพื้นที่ที่จะไปกำหนด และใช้สำหรับเป็นศูนย์กลางในการประเมิน ศูนย์กลาง
ในการพักพิงเบื้องต้น อันนี้น่าจะเป็นส่วนสำคัญสำหรับการปฏิรูปอันนี้

ข้อที่ ๖ เรื่องงบประมาณ งบประมาณรายหัวแล้วถึงบสนับสนุนประมาณ ๔๐ เปอร์เซนต์ของงบประมาณรายหัว จริง ๆ เรามีความเห็นว่าถ้าจะเป็นดีมานด์ไซด์ (Demand Side) ควรจะเป็นระดับจังหวัดมากกว่าที่จะเป็นระดับพื้นที่เป็นตำบล ความเชื่อพวกเราอาจจะเห็นว่าจุดที่เล็กอยู่แล้วก็จะยังได้รับงบประมาณน้อย อำเภอรอว่าตำบลที่ใหญ่ก็อาจจะได้รับงบประมาณมากขึ้น ดังนั้นงบประมาณเรื่องนี้ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณรายหัวหรือว่างบประมาณสนับสนุน ซึ่งเป็นไปตามมติ ครม. มีข้อเสนอให้จัดสรรตรงไปยังที่อนุกรรมการระดับจังหวัด เพื่อที่จะให้อนุกรรมการระดับจังหวัดได้บริหารจัดการ แล้วก็จัดสรรให้กับแต่ละพื้นที่ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา อันนั้นคงเป็นก้อนที่หนึ่ง ส่วนที่ ๒ ก็คืองบประมาณของแต่ละท้องถิ่นที่จะจัดสนับสนุนได้เมื่อส่วนราชการร้องขอ ส่วนที่ ๓ ก็คืองบอุดหนุนจากกองทุนต่าง ๆ โดยเฉพาะของ พม. ที่มีอยู่ ซึ่งขณะนี้ทิศทางการใช้อันนี้จะเซนทรัลไลซ์ (Centralized) หรือไม่อย่างไร รวมทั้งจะสามารถเอาออกมาสนับสนุนการจัดการศึกษาตรงนี้ได้หรือไม่ ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะต้องมีการทบทวน มีการศึกษา แล้วก็ให้เป็นช่องทางสำหรับกระจายอำนาจให้กับจังหวัดที่มีท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกองทุนที่จะสนับสนุนให้การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสได้นะครับ

ข้อที่ ๗ ผมคิดว่าคงตรงกันหลายชุดที่พูดถึงเรื่องของผลิตและพัฒนา ศักยภาพของครูผู้สอน ข้อที่ ๑ ที่คณะอนุกรรมการเสนอก็คือให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการให้มี ประเด็นข้อที่ ๗ อันนี้คือการพัฒนา เพราะว่าครูที่จะต้องเข้าไปดู (Due) กับผู้ด้อยโอกาส คงไม่ใช่ครูธรรมดาเหมือนกัน อาจจะเป็นลักษณะเฉพาะเหมือนกับครูสำหรับผู้พิการบางเรื่อง แต่ตรงนี้คงต้องมีประเด็นของในมิติของจิตสังคมต่าง ๆ มิติของความเข้าใจในบริบทของ เด็กด้อยโอกาส เด็กเปราะบางทางสังคม เด็กที่มีปัญหา เด็กที่อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่าครูกลุ่มนี้จะต้องเป็นครูที่ได้รับการพัฒนาในเชิงทักษะของไซโคโซเชียล (Psychosocial) มากกว่าแล้วก็เพิ่มเติมด้วยอื่น ๆ ด้วยนะครับ ฉะนั้นอาจจะต้องมีประสบการณ์ที่หลากหลาย ส่วนหลักสูตรก็คงเป็นเรื่องส่วนกลางที่จะต้องดำเนินการ ส่วนผู้ที่จะไปดำเนินการ ก็คืออนุกรรมการจังหวัด ซึ่งคงใช้งบประมาณในที่ได้นำเรียนไปแล้วนะครับ

ข้อที่ ๘ เรื่องระบบและกลไกในการติดตามกำกับและประเมินผล มีข้อเสนอว่า ในเมื่ออนุกรรมการในระดับตำบลกับจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการ กศจ. น่าจะเป็นอินเทอร์นัลอดิต (Internal Audit) แล้วก็สมัชชาการศึกษาจังหวัดน่าจะเป็นเอกซ์เทอรัล (External)

ที่จะต้องเข้ามากำกับเรื่องนี้ เรามีความเห็นว่าการติดตามกำกับประเมินผลน่าจะเป็นประเด็นสำคัญอย่างยิ่งนะครับ

สุดท้ายการแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นการแก้ไขในระดับกระทรวง ในระดับกฎหมายรอง เช่น การเทียบโอนหลักสูตรที่อาจจะต้องเพิ่มความยืดหยุ่นให้กับหลักสูตรที่อาจจะไม่ครบ การที่จะปรับปรุงวิธีการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งอันนี้อาจจะเป็นไปตามมติ ครม. แล้วก็เรื่องวิชาชีพของครูผู้สอนเด็กผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ เหล่านี้ ประเด็นมีการยกร่าง พ.ร.บ. เรื่องนี้ไว้แต่เรายังไม่ได้ศึกษามากนัก เนื่องจากว่าในยกร่างนั้นพูดถึงกรรมกรส่วนกลางเท่านั้น ขณะที่ข้อเสนอของเราให้ความสำคัญกับแอเรียเบส (Area-based) ดังนั้นประสบการณ์ถ้าจะทำงานเรื่องนี้กับการที่จะยกร่างหรือการแก้กฎหมาย การเสนอกฎหมาย อาจจะเป็นประสบการณ์ที่จะทำในอนาคตนะครับ อันนี้เป็น ๙ ประเด็นที่เรามีข้อเสนอสำหรับการปฏิรูปการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

สำหรับแผนปฏิทินก็คงจะเป็นไปตามเอกสารนะครับ ในระยะเบื้องต้นคงให้ความสำคัญกับการทำให้เกิดกลไกระดับจังหวัดและกลไกในระดับพื้นที่เพื่อที่จะเดินหน้าระยะแรกเราเสนอให้มีการจัดการเรื่องระบบเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระบบติดตามกำกับประเมินผลระบบข้อมูล ใน ๖ เดือนแรกหลังจากที่ผ่านสภานี้แล้วเห็นตรงกันใน ๓ ฝ่าย ส่วนใน ๖ เดือนถัดไปก็จะเริ่มดำเนินการไม่ว่าจะเป็นเรื่องของท้องถิ่นทำให้มีครูผู้สอนเด็กผู้ด้อยโอกาส ทำให้มีระบบการจัดการศึกษา ทำให้มีการผลิตและพัฒนา รวมทั้งการที่จะพัฒนาศูนย์กลางการดูแลและพักพิงที่สำคัญคือเรื่องงบประมาณนะครับ ทั้งหมดเป็นข้อเสนอที่อนุกรรมการเสนอกับสภาเพื่อให้พิจารณา ขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุนมากครับ เมื่อประธานกรรมการและคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ได้นำเสนอรายงานทั้ง ๓ เรื่องพร้อมร่างพระราชบัญญัติแล้วนะครับ

ต่อไปผมจะขอเชิญท่านสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นท่านละไม่เกิน ๑๐ นาที ทั้งนี้ผมจะอนุโลมตามสมควรเกี่ยวกับช่วงเวลาของการอภิปราย ท่านแรก ขอเชิญ ท่านสุรินทร์ จิรวชิษฐ์ อดีตเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อดีตรองปลัดกระทรวงแรงงาน ขอเชิญครับ

นายสุรินทร์ จิรวชิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิก สปท. ที่รักทุกท่าน รายงานของท่านกรรมการเป็นปึกนี้ะครับ มีเรื่องใหญ่ ๆ มากเลยถึง ๓ เรื่อง อ่านแล้วก็มีความรู้สึกโดยสรุปว่าเป็นการเสนอที่ถูกเวลาอย่างยิ่ง อย่างที่ท่านได้กล่าวแล้วว่า ในอนาคตผู้สูงอายุจะมากขึ้นปีหนึ่งคนพิการก็มากขึ้น ปีใหม่นี้อาจจะต้องพิการกันอีกแล้ว ขับรถไปต่างจังหวัดก็ต้องมีผู้พิการขึ้นมาอีก ผู้ด้อยโอกาสมากขึ้นก็ถือว่าสุดยอดของการนำเสนอในวาระนี้ และเหมาะสมจะต้องจอบกับต่างประเทศและในประเทศ ในประเทศ ผมกราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ท่าน พลเอก ประยุทธ์ ท่านกล่าวไว้ก่อนเลย ว่าท่านจะพัฒนาประเทศไทยโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ท่านกล่าวมานานแล้วนะครับ ขณะเดียวกันเมื่อเดือนที่แล้วประเทศใหญ่โตมโหฬารก็เอาสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีไทยกล่าวไว้ในทุกที่ไปบอกว่าจะไม่มีการทิ้งใครไว้ข้างหลัง ทื่ออเมริกาเลยได้เป็นประธานาธิบดีของอเมริกาไป ผมกราบเรียนท่านด้วยความเคารพว่าเรื่องนี้มันมี ๓ เรื่องใหญ่ ๆ ด้วยกัน ผมอยากจะพูดทั้ง ๓ เรื่อง แต่ผมจะเน้นเรื่องผู้สูงอายุ เพราะเรื่องของคนพิการก็ดี หรือผู้ด้อยโอกาสดี ผมเตรียมมาแล้วแต่ไม่กล้านำเสนอ เพราะเนื่องจากการนำรูปของคนพิการขึ้นจออาจมีปัญหาดูได้ เพราะไม่ได้รับอนุญาตจากท่านผู้พิการเหล่านั้น

ผมขออนุญาตสไลด์ (Slide) แรกครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ผมจะบรรยายตามที่ท่านเสนอ ภาพที่ ๒ ผมอยากจะอ่านท่านให้ฟังก่อน นัตถิ ปัญญา สมาอาภา แสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี แต่ฝรั่งเขาบอกว่าไม่มีใครแก่เกินเรียนนี้แปลเป็นภาษาไทย โน วัน อีส ทุ โอลด์ ทุ เลิร์น (No one is too old to learn) ใช่ไหมครับท่านกรรมาธิการที่เคารพ ถ้าท่านมั่นใจว่าใช่ ผมจะอธิบายต่อไปว่าทำไมผมยกพุทธภาษิต นัตถิ ปัญญา สมาอาภา ขึ้นมากล่าวก่อน พระพุทธเจ้าท่านตรัสเทศนามา ๒๕๖๐ กว่าปีแล้ว ท่านก็กล่าวว่าแสงสว่าง

ในโลกนี้เป็นเรื่องของธรรมชาติ ที่ท่านเห็นแสงสว่างที่ผมนำเห็น เพราะว่าเนื่องจากแสงสว่างจากหลอดไฟ ท่านออกไปนอกสถานที่ก็คือแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ แต่เมื่อไรดวงอาทิตย์ตกไปลับฟ้าไปหรือเกิดสุริยุคราส ท่านก็มองไม่เห็นถูกไหมครับ พอถึงกลางคืนถ้าพระจันทร์เดือนหงาย ท่านก็จะเห็นแสงรำไร แต่เมื่อไรก็ตามต้นเหตุของทำให้แสงนั้นหมดไปท่านก็ไม่เห็น อ่านหนังสือไม่ได้ ไฟก็เหมือนกันถ้าไฟขาดฟิวส์ขาดก็มองไม่เห็นเช่นเดียวกัน แต่แสงสว่างแห่งปัญญานั้นไม่มีวันหมด ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหนในถ้าแม้แต่หลายท่านในโลกนี้ที่ถูกจำคุกได้ออกมาเป็นนายกรัฐมนตรีก็เพราะท่านใช้พุทธภาสิตขององค์สมเด็จพระสัมมาพระพุทธเจ้าแสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี -----

ผมเคยสงสัยเมื่อไปวัดหนองป่าพง วัดหลวงพ่อบุญมาสอนพระฝรั่งไม่ว่าจะมาจากอังกฤษ แคนาดา นิวซีแลนด์ มาเลเซีย หรือเยอรมัน ทั้ง ๆ ที่คนละภาษา หลวงปู่ชาเท่าที่ทราบท่านก็พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ นั่นคือสอนจากการกระทำหรือเรียกว่าเลิร์นนิ่ง บาย ดูอิง (Learning by doing) สอนจากการกระทำ หลวงปู่ชาท่านก็เป็นต้นแบบของการนั่งสมาธิของการทำโน่นทำนี่ร้อยแปดจิปาละ พระฝรั่งเดี๋ยวนี้อีกก็เป็นท่านเจ้าคุณไปแล้ว เช่น พระราชสุเมธาจารย์ ท่านชยสาโร ท่านสิริปัญโญเยอะมากและกระจายไปเทศนาสั่งสอนพุทธศาสนาอยู่ในหลายประเทศนะครับ ที่ผมกราบเรียนอันนี้ก็คือผมว่าท่านมาตรงแล้ว มาตรงอะไร การสร้างปัญญาผมก็ไปศึกษาค้นคว้าว่ามี ๓ ประการ

ประการที่ ๑ คือการสร้างปัญญาด้วยการคิดหาเหตุผล เรียกว่า จินตามะยะปัญญา

ประการที่ ๒ การสร้างปัญญาด้วยการเจริญภาวนา เรียกว่า สุตมะยะปัญญา

ประการที่ ๓ การสร้างปัญญาด้วยเจริญภาวนา เรียกว่า ภาวนามะยะปัญญา

ถามว่าทั้งหมดนี้ต้องเริ่มจากการศึกษาเล่าเรียนจากหนังสือก็ตามจากครู บุพพาจารย์ก็ดีแล้วนำมาคิดไตร่ตรองก็จะเกิดปัญญาขึ้น พอเกิดปัญญาก็จะเกิดการเรียนรู้ ลักษณะของปัญญามี ๒ อย่างใหญ่ ๆ คือ ๑. โลเกียปัญญาคือความรู้ระดับโลก ๆ ของเราที่เราโลกทั่ว ๆ ไป กับโลกุตระปัญญาคือปัญญาที่ทำให้เราพ้นโน่น มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ ไปไกลซึ่งยากมากที่จะไปถึง ผมอยากจะกราบเรียนว่านี่คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนผ่านประธานไปยังกรรมการถึงประชาชนที่รับฟังว่าท่านจะอยู่ที่ไหน ท่านก็สามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ผมขออนุญาตก้าวล้ำไปนิดหนึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านอาจารย์วิริยะได้พูดถึงเรื่องผู้พิการ เมื่อผมอยู่กระทรวงแรงงาน กระทรวง พม. ในอดีตเป็นกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งก็ร่วมทำงานด้วยกัน ผมก็ไปมาหลายที่นะครับ ก็จะเห็นว่าผู้พิการนั้นถ้าเมื่อไรก็ตามผู้พิการไม่พิการทางใจเขาย่อมเรียนรู้ได้เสมอ ยกตัวอย่างที่เห็นชัดเจนที่อยู่กรรมการ บนบัลลังก์นี้คือท่านศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ท่านอายุ ๑๕ ปี ท่านก็ตาเสีย ปกติคนพิการที่ไม่พิการแต่กำเนิดชีวิตอยู่ลำบากมาก เพราะอะไร เพราะผมไปเห็นมากับตา เมื่อผมเป็นอธิบดี เป็นเลขาธิการประกันสังคมเรามีศูนย์พัฒนาคนพิการอยู่ทุกภาคที่เกิดจากการทำงาน จะฆ่าตัวตายก็มีร้อยแปดจิปาละเพราะรับไม่ได้ ขออนุญาตอาจารย์นะครับ

อาจารย์วิริยะท่านรับและสู้ สู้นี้ผมกราบเรียนหลายท่านอาจจะไม่ทราบประวัติของท่านนะครับ ท่านจบเกียรตินิยมจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี ๒๕๑๙ เกียรตินิยมนะครับ ทั้ง ๆ ที่ท่านตาไม่เห็นเลยแม้แต่หน่อย ปีต่อมาปีเดียวท่านสอบเนติบัณฑิตได้เป็นอย่างไรครับ บางคนสอบ ๕ ปี ๗ ปี ยังไม่ได้เลย ท่านก็สอบได้ อีก ๒-๓ ปี ต่อมาท่านจบปริญญาโท ทางกฎหมายแพ่งที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ข้ามน้ำข้ามเรือไปเรียนที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จบปริญญาเอกทางแพ่งเช่นกัน (Taxation) ก็คือกฎหมายภาษีซึ่งก็เรียนยากมาก ฝรั่งเศสไม่ค่อยจะเรียนเลย อย่างนี้ตัวอย่างเป็นต้นเลยที่ยกอาจารย์ขึ้นมาก็เพื่อให้เป็นตัวอย่างว่าผู้พิพากษาทั้งหลายในโลกนี้โดยเฉพาะในประเทศไทยท่านสู้ ถ้าใจมันสู้แล้วก็จะประสบความสำเร็จดังตัวอย่าง หรืออาจารย์ต่อพงศ์ท่านตาไม่ดีท่านก็สามารถทำอะไร ๆ ร้อยแปดจิปาละได้ต่อไปผมขออนุญาตเข้ารูปภาพที่ผมนำเสนอ นะครับ อันนี้ก็จะเห็นเลยว่าผู้สูงอายุเรียนคอมพิวเตอร์แล้วก็มีครูสอนนะครับ

ต่อไปครับ อันนี้ก็เรียนเกี่ยวกับการวาดรูปร้อยแปดจิปาะนะครับ ให้เห็นว่า
สามารถเรียนได้ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือไม่พิการนะครับ ก็สามารถจะทำอะไรได้หลายอย่าง
ตามอัธยาศัยนะครับ อันนี้ทำดอกไม้ประดิษฐ์นะครับ อันนี้ไทยแน่อนเลยจักสานครับ
ผู้สูงอายุนี้จักสานเก่งในชนบททุกที่ที่ไหนที่มีไม้ไผ่หรือไม่มีไปหาซื้อมาก็สามารถจักสานได้
ขายได้ราคาแพงนะครับ ตั้งแต่เป็นเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ชังไก่ รวมทั้งปีใหม่นี้ก็จะเป็นกระเช้า
สำหรับใส่ของไปให้ผู้ที่เรารักเคารพนะครับ ต่อไปผู้สูงอายุแต่นักเรียนเข้าเรียนอย่าง
ที่ท่านกรรมการว่าเมื่อสักครู่นะครับ ผมไปหามาก็เป็นภาพที่น่าสนใจ แต่ผมให้ข้อสังเกต
ผู้สูงอายุนี้ไม่ว่าจะเข้าวัดก็ดีหรือทำกิจกรรมอะไรก็ดีนี่ครับ ข้อสังเกตของผมในช่วงชีวิต
๗๐ ปี ปีนี้สุขภาพสตรีมากกว่าสุขภาพบุรุษ จริงไหมท่าน رؤ้อยู่แก่ใจ ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียนถึง
เรื่องการศึกษาตลอดชีวิตที่ท่านกรรมการว่าภาพการศึกษาตลอดชีวิตนี้ ผมอยากจะเพิ่มอีกนิด
การศึกษาเพื่อชีวิตน่าจะลึกล้ำมากกว่าอันนี้ผมคิดเองนะครับ ภาพต่อไปท่านดอกเตอร์เกรียงไกร
ดวงวรรณท์ ปัจจุบันนี้ท่านอายุ ๘๔ ปี เรียนปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก เมื่ออายุเลย
๖๐ ปีแล้วที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจนจบดอกเตอร์ ไม่ใช่กิตติมศักดิ์เป็นดอกเตอร์จากการเรียน
ท่านทำวิทยานิพนธ์เรื่องอะไรครับ เรื่องคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุหลังวัยเกษียณเป็นอย่างไรครับ
ตรงกับที่ท่านนำเสนอกันไหมครับท่านกรรมการที่เคารพครับ และท่านยังบอกว่า
การมีโอกาสเรียนหนังสือจะทำให้มีการพัฒนาสมองเพราะเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ท่านบอก
อันนี้ผมไปค้นมาที่ท่านพูดนะครับ ใครไปสัมภาษณ์ท่านท่านก็บอกอย่างนี้และผมก็โดนใจ
ก็เลยนำมาเสนอท่านและผ่านไปยังกรรมการและพ่อแม่พี่น้องที่อยู่ทางบ้าน ต่อไปอันนี้
อาจจะไม่ใช่ประเทศไทยนะครับ ภาพต่อไปในประเทศญี่ปุ่นผู้สูงอายุนี้ทำงานเกือบทั่วประเทศ
หน่วยงานต่าง ๆ อันนี้ก็อยู่ที่ศูนย์การค้าช่วยแพ็ก (Pack) ช่วยเอาของใส่ร้อยแปดจิปาะ
หรือถ้าท่านไปที่สถานีรถไฟทั้งบนดินและใต้ดินที่ญี่ปุ่นก็จะเห็นผู้สูงอายุเก็บขยะร้อยแปดจิปาะ
อยู่ตามห้องน้ำทำความสะอาด หน้าตาอึมเข้มแจ่มใสมีคุณภาพชีวิตและทุกคนให้เกียรติ
ผู้สูงอายุ ภาพต่อไปอันนี้เห็นไหมครับผู้สูงอายุทำช่างไม้ ช่างเล็ก ๆ จากเล็ก ๆ ไปใหญ่ ๆ
เขาเรียกห้อยโหนอะไรไม่ได้ไปป็นอะไร ก็ทำเครื่องเรียนเครื่องไม้เล็ก ๆ ก็ทำได้นะครับ
ต่อไปผู้สูงอายุสามารถรีดผ้าได้หลังจากซักด้วยเครื่องแล้วก็สามารถหาเงินได้ ที่ผมพูดทั้งหมด
ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าผมต้องขอบคุณท่านกรรมการ
อย่างยิ่งที่นำเสนอ ๓ เรื่องนี้ รวมทั้งผู้ด้อยโอกาส ทุกปีผมจะไปที่โรงเรียนสอนคนตาบอด

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

ศิริรัตน์ ๒๔/๒

ไปที่โรงเรียนไม่ได้ยินคือหูหนวกที่ราชว้ตรและไปที่ดินแดงคือพิการทางสมอง ล้วนแล้วด้อยโอกาส
ทั้งสิ้นนะครับ แต่ผมนี้มีรูปแต่ผมไม่กล้านำเสนอ นะครับ ถ้ามว่าถ้าเรามีลูกมีหลานหรือตัวเรานี้
อยากเกิดมาพิการไหม อยากเกิดมาเป็นคนด้อยโอกาสไหม ไม่มีที่จะนอน เมื่อวานผมฟัง
กิจกรรมของ คสช. ที่ไปสัมภาษณ์คนไร้บ้าน เขาสู้ครับสู้จนบัดนี้คนไร้บ้านเริ่มมีบ้านแล้ว
และรัฐบาลก็ช่วยดูแลหาที่อยู่และให้อยู่ได้ ๓๐ ปี -----

- ๒๕/๑

โดยกระทรวง พม. โดยท่านรัฐมนตรีอดุลย์ แสงสิงแก้ว และท่านปลัดปัจจุบัน และท่านอดีตปลัดวิเชียรก็ทำเรื่องนี้มาก่อน ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อท่านนะครับ ก็ดีมากเลยครับต้องใช้คำว่าดีมาก ๆ มันเข้าข้อความที่ว่าเราคนไทยจะต้องไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เพราะการที่ทิ้งใครไว้ข้างหลังเพียงคนเดียวอาจจะสร้างปัญหาใหญ่ ๆ ให้กับชาติบ้านเมืองได้ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา ก็อาจจะตรงกับท่าน เพราะผมเตรียมมาก็ตรงกับที่ท่านพูดเลยก็คือ

๑. ต้องส่งเสริมการศึกษาผู้สูงอายุทั้งในระบบ นอกกระบบ รวมถึงการฝึกอบรมอาชีพครับ ถ้าให้เรียนไปแล้วเพิ่มไปแล้วเขาไม่มีงานทำ เขาก็หงอยเหงาแล้วก็เศร้าสร้อย แล้วก็ในที่สุดไม่มีเพื่อนฝูงก็ถึงอนิจกรรมได้เร็วเกินเหตุก็ต้องหาอาชีพที่เหมาะสมสมัยก่อนนี้ผมว่าให้ผู้สูงอายุนี้นำดอกไม้จันทน์ที่มีอาชีพได้นะครับ

๒. ต้องส่งเสริมการทำงานผู้สูงอายุโดยคำนึงถึงสภาพงาน สภาพของการเรียนว่า จะเรียนที่ไหนแล้วก็สุขภาพเขาด้วย ไม่ใช่บอกพอบจบจากกรรมการนี้ทุกคนก็เฮโลไปเชิญผู้สูงอายุไม่ว่าจะสุขภาพดีไม่ดีมานั่งเรียนหนังสือหรือฝึกอบรมอาชีพต้องดูตามเหมาะสมกับสภาพของท่านนะครับ

และผมอยากกราบเรียนว่าดอกเตอร์เมื่อกี้สักครู่นี้ครับ ท่านเรียนจบมหาวิทยาลัยรามคำแหง คนก็เลยถามท่านว่าดอกเตอร์เกรียงไกรทำไมเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง คือมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่จำกัดอายุ เพราะฉะนั้นก็เรียนได้ มหาวิทยาลัยปิด มหาวิทยาลัยหลายแห่งนี้ถ้าอายุมากก็ไม่รับแต่ที่นี้รับค่าเรียนถูกไม่แพงนะครับ ผมยังกราบเรียนว่าถ้าสังคมไทยเปิดโอกาสให้ผู้พิการ ให้ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสได้มีโอกาสช่วยตัวเอง หากความรู้ใส่ตัวเอง ภาระของเราของชาติบ้านเมืองก็จะลดน้อยลงและนอกจากนั้นเรายังได้กุศลจากการทำนี้ด้วย ผมก็ขอจบการอภิปรายของผมด้วยความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อท่านกรรมการและท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญ พลเอก สราวุธ ชลออยู่ อดีตเจ้ากรมการพลังงานทหาร กรมการพลังงานทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร ขอเชิญครับ

พลเอก สราวุธ ชลออยู่ : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พลเอก สราวุธ ชลออยู่ สปท. หมายเลข ๑๖๓ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป

การศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสที่ได้ดำเนินการศึกษาในเรื่องนี้สำหรับ
ทั้ง ๓ ประเด็นนี้ ต้องขอชื่นชมแล้วก็ขอชมนะครับ ผมจะขออภิปราย

ประเด็นแรกของผู้พิการ ซึ่งท่านได้ยกประเด็นในการแก้ไข แล้วก็
ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยแก้ไขของปี ๒๕๕๑
ถ้าเปิดไปดูในหน้า ๔๐ ในเรื่องแรกนี้พารากราฟ (Paragraph) ที่ ๒ แผนการจัดการศึกษา
เฉพาะบุคคลหมายถึงแผนซึ่งกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพและการจัดการศึกษา
ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ท่านเพิ่ม ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงตลอดชีวิต
อันนี้ผมก็เห็นด้วยนะครับ แล้วก็ในการเพิ่มประโยชน์นี้ครับ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี
สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการช่วย และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล
ในประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อ นั้นนะครับ -----

ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกต แล้วก็เพิ่มเติมให้เอกสารฉบับนี้สมบูรณ์ขึ้นในประเด็นของ ความเข้าใจของภาครัฐในการสนับสนุนอุปกรณ์ต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่นของกระทรวง สาธารณสุขและกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลผมขออนุญาตกล่าวอ้างอิงบุคคลข้างนอกนะครับ แพทย์หญิงสาวิตรี ชลออยู่ นามสกุลเดียวกับผมนะครับก็เป็นแพทย์แผนก ตา หู คอ จมูก โรงพยาบาลเด็ก โรงพยาบาลเด็กก็คือสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินีหรือโรงพยาบาลเด็ก ซึ่งดูแลเด็กตั้งแต่ ๑ ขวบแรกเกิดจนถึง ๑๘ ปี อันนี้ผมพูดประเด็นเรื่องเกี่ยวกับอุปกรณ์ คือเรื่องของเครื่องช่วยฟังหรือถ้าเกิดหูเรารู้สึกไม่ได้ยินตามความถี่ของแต่ละประเภท อันนี้ตั้งแต่เด็กกระทรวงสาธารณสุขก็จัดอุปกรณ์ให้เด็กสนับสนุนซื้อให้ราคาหลักพันบาท ถึงหลักหมื่นบาทหรือหลายหมื่นบาท เด็ก ๆ พอเข้าไปเรียนในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก็จัดให้อีก ดังนั้นอุปกรณ์ต่าง ๆ บางครั้งเด็กที่พิการเรื่องหูหรือการได้ยินมีเครื่องช่วยฟัง บางคนมี ๑-๕ เครื่องก็มี อันนี้มันเลยซ้ำซ้อนกันในประเด็นแรกซึ่งอันนี้ก็อยากเสนอว่า ควรเขียนไว้ด้วยในการปฏิรูปว่าเรื่องอุปกรณ์มอบให้กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งดูแลไปเลย กระทรวงหลัก โดยเฉพาะเรื่องนี้ก็ควรจะเป็นกระทรวงสาธารณสุขดูแลเรื่องนี้นะครับ และประเด็นเกี่ยวกับเรื่องอุปกรณ์เหมือนกัน เราควรที่จะป้องกันการพิการไม่ให้เกิด การซ้ำซ้อน ในประเด็นนี้หมายความว่าบางคนพอเรารู้ตั้งแต่เกิด ผมขออนุญาตชื่นชมว่า ตั้งแต่แรกเกิดแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเช่นครูหรือบุคลากรที่ท่านจะเพิ่มขึ้นบุคลากรพิเศษ บางครั้งอาจจะมีความรู้ด้านนี้น้อย ยกตัวอย่างว่าบางครั้งได้ยิน หูไม่ได้ยินเพียงความถี่ ไม่ก็ความถี่สามารถที่จะพูดได้ แต่ถ้าเกิดผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ทราบเลย เด็กก็จะพูดไม่ได้ มันก็จะกลายเป็นซ้ำซ้อน ไม่ได้ยินด้วย พูดไม่ได้ด้วย ก็จะส่งผลถึงการศึกษา อย่างประเด็นที่ ๒ หมายความว่าอย่างอุปกรณ์จากการได้ยินบางครั้งถ้าเรื่องจริงเลยคือคนที่ไปติดตั้งให้เด็ก ๆ ส่วนมากร้อยละ ๘๐ ถึงร้อยละ ๙๐ ปัจจุบันคือบริษัท บริษัทเข้าไปติดตั้งให้เด็กไม่ว่าเป็นตาม โรงเรียนหรือตามอะไร ดังนั้นความรู้อาจจะน้อยกว่าเจ้าหน้าที่ที่ท่านบอกว่าท่านจะปฏิรูป ให้มีก็ควร ผมสนับสนุนเรื่องนี้ควรจะมีนะครับ แล้วก็ครูบาอาจารย์บางท่านที่อยู่ตามโรงเรียน บางครั้งเครื่องช่วยฟังเอาไปวางให้เด็กใช้เฉพาะตอนเรียน นอกนั้นก็เก็บวางไว้ กลัวหายบ้าง กลัวอะไรบ้าง ดังนั้นเครื่องช่วยฟังควรที่จะติดเด็กอยู่กับเด็กตลอดเวลาเลยและมีการปรับจูน (Tune) ความถี่กัน อันนี้คือหมายความว่าคุณครูบุคลากรจะต้องทราบใน ๒ ประเด็น ที่ผมเห็นด้วยในพารากราฟ (Paragraph) ที่ ๒ นะครับ

ส่วนเรื่องต่อไปคือเรื่องที่ท่านแก้ไขพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๕๑ เพิ่มเติม
ทุกมาตราเลย มาตรา ๔ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๙ อันนี้อาจจะเป็นเรื่องเล็ก
แต่ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตอย่างเช่นท่านบอกว่าการเรียนร่วม ร่วม ท่านเปลี่ยนเป็น
รวม ๒ คำนี้มีทั้งหมดเกี่ยวข้องกับหลายมาตราเลย ถ้าไปเปิดดูราชบัณฑิตสถาน ๒ คำ ซึ่งคำว่า ร่วม
ใช้พระราชบัญญัติตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ แล้วก็แก้ไขมาตลอด ซึ่งถ้าเปิดดูแล้วก็เห็นแบบว่าร่วม
มีความหมายว่ามีส่วนร่วมอยู่ด้วยกันเป็นอันเดียวกัน แล้วก็ถ้าภาษาอังกฤษก็คือแชร์กัน
อาจจะไม่สนิท -----

แต่ถ้า รวม คือบวกเข้าด้วยกัน ผสมเข้าด้วยกัน คละปนกัน สนิท เพราะฉะนั้นผมว่า ๒ คำนี้ ผมไม่ทราบเจตนารมณ์ในการแก้ของท่านกรรมการ ท่านแก้เป็นรวมทั้งหมดเลย แล้วก็ท่าน เขียนเหตุผลว่าเพื่อให้เกิดความถูกต้อง เขียนแค่นี้ ผมก็เลยสงสัยว่า ๒ คำนี้เป็นอย่างไร ข้อเสนอแนะของผมอยากจะใช้เหมือนเดิมเหมือนพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๕๑ คือรวม มีไม้เอก นะครับ แต่ถ้าท่านยังยืนยันว่าใช้รวมเหมือนเดิมก็ขออนุญาตให้ขยายความว่าเพื่อให้เกิด ความถูกต้อง ขอบยายความให้มากกว่านี้ในประเด็นที่ ๒ นะครับ

อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องของการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ในประเด็นนี้ในหน้า ๑๗ ซึ่งข้อ ๓.๑ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสระดับจังหวัดประกอบด้วย ประธานคือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ในประเด็นเรื่องนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนถามท่านอนุกรรมการว่าตั้งขึ้นโดยใช้อำนาจของพระราชบัญญัติ หรือของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ หรือฉบับที่ ๑๑ หรือฉบับที่ ๓๘ ที่ท่าน พลเอก ประยุทธ์ลงนามใช้อำนาจตัวไหนแต่งตั้งแล้วก็ประธานนี้เป็นรองหรือจะเป็น ผู้ว่าราชการจังหวัด อันไหนจะเหมาะสมกว่ากันใน ๓ ประเด็น

สรุปได้ว่าที่เสนอท่านนี้เห็นด้วยในหลักการ ส่วนข้อสังเกตในเรื่องของการแก้ไขในร่างพระราชบัญญัติในเรื่องของการเข้าสอนของหน่วยงาน ตั้งแต่อุปกรณ์ต่าง ๆ ระหว่างควรจะเป็นหน่วยงานเดียว อย่างเช่นกระทรวงสาธารณสุขจะดูแลเรื่องอุปกรณ์ เราควรจะป้องกันไม่ให้เกิดความพิการเข้าสอนเพิ่มเติม ควรให้เป็นครูหรือผู้ที่รอบรู้สามารถ ป้องกันมีความรู้ในเรื่องของการป้องกันไม่ให้พิการเข้าสอนเพิ่มมากขึ้น แล้วก็เรียนถาม เรื่องอำนาจทั้ง ๓ ประเด็นนี้ ขอขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านครุจิต นาครทรรพ ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน อดีตปลัดกระทรวงพลังงานและอดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ขอเชิญครับ

นายครุจิต นาครทรรพ : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศที่เคารพ กระผม ครุจิต นาครทรรพ กระผมจะขออภิปรายในรายงานเรื่องแรกก่อน คือรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ

และผู้ด้อยโอกาส ภายใต้คณะกรรมการการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ หรือวิป (Whip) สปท.

เรื่องแรกก็คือเรื่องของการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ และบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ๒ ฉบับ ท่านประธานครับ คณะกรรมการพิเศษชุดนี้ก็ได้เสนอรายงานเรื่องของการปฏิรูปการศึกษา สำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเสนอร่างพระราชบัญญัติ มาด้วย ๒ ฉบับ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๑๑ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สรุปเหตุผลก็น่ารับฟังมาก เพราะว่าประเทศไทยเป็นสมาชิกภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ซึ่งกำหนดให้คนพิการสามารถเข้าถึงการศึกษาได้ทุกระดับโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตลอดชีวิต สอดคล้องกับซัสเทนเนเบิล ดีเวลอปเมนต์ โกลส์ (Sustainable Development Goals) ๑๗ ข้อ ของสหประชาชาติ แล้วก็ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปีที่ให้โอกาสแก่ผู้พิการในเรื่อง ความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันที่ประเทศไทยได้ไปร่วมประชุม แล้วก็เป้าหมาย ๑๐ ประการของสิทธิคนพิการ รายงานของท่านก็ได้ระบุถึงตัวเลขการศึกษาของ กระทรวงสาธารณสุขที่ระบุตัวเลขนักเรียนพิการที่อยู่ในระบบการศึกษามีถึง ๔๔๐,๐๐๐ คน ซึ่งส่วนใหญ่ก็อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๓๗๐,๐๐๐ คน แล้วก็มีนักเรียนที่พิการอยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระบบการศึกษา ของ สปท. อีก ๔๔,๐๐๐ คน -----

ท่านก็ได้สรุปสั้น ๆ ว่าที่ผ่านมาก็มีปัญหาเกิดขึ้นรวม ๔ ประการ ปัญหาแรกก็คือขาดบุคลากรที่สนับสนุน เช่น ล่าม นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยาที่จะมาสนับสนุนการศึกษาของผู้พิการ ขาดการสื่อสารและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนพิการ ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานและการเชื่อมโยงข้อมูล ขาดโอกาสหลังจากจบการศึกษา คณะกรรมการของท่านจึงได้เสนอความร่วมมือใน ๔ ด้านและ ๔ ช่วงวัย ก็คือก่อนวัยเรียน ปฐมวัย การศึกษาพื้นฐานและอุดมศึกษา โดยตั้งเป้าหมายไว้ ๔ ประการคือ

ข้อ ๑ การให้ความช่วยเหลือในระยะแรก ได้แก่ การตั้งศูนย์การเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับการให้บริการทางการแพทย์ และการฟื้นฟูสถานภาพการคัดกรอง

ข้อ ๒ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เรียนรวมหรือเรียนร่วมโดยจัดให้มีหลักสูตรที่มีบุคลากรที่สนับสนุนในสหวิชาชีพ เรื่องสถานที่ เรื่องการอบรมทักษะครู

ข้อ ๓ จัดการศึกษาแบบมีงานทำ

ข้อ ๔ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรการศึกษาผู้เกี่ยวข้องกับคนพิการ และนอกจากนั้นก็มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาประกอบการพิจารณา ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ซึ่งจริง ๆ ก็คือเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม แต่ท่านเสนอยกเลิก พ.ร.บ. เก้าของปี ๒๕๕๑ รวม ๖ ประเด็นนะครับ ก็คือให้มีแผนพัฒนาศักยภาพนักเรียนผู้พิการตั้งแต่เกิดจนตาย เพิ่มคำจำกัดความบุคลากรการศึกษาพิเศษ ต้องถิ่นสามารถจัดสรรงบประมาณขึ้นมาเป็นกองทุนเพื่อการนี้ได้ เพิ่มกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จากสมาคมพิการทุกประเภทในประเทศไทย

ข้อ ๕ ก็มีให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดการการศึกษาสำหรับผู้พิการ เป็นหน่วยงานใหม่ในระดับกรม สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและให้เพิ่มตำแหน่งอธิบดีที่เรียกว่าเลขาธิการขึ้นมาอีก ๑ คน

ข้อ ๖ ก็ให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษนี้ด้วยในระดับจังหวัด ประจำจังหวัด ทำหน้าที่กำกับดูแล ประเมินผลงาน

ข้อ ๗ ก็ให้มีกองทุนซึ่งเดิมก็มีอยู่แล้ว แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขอเพิ่มเติมว่ากองทุนนี้ไม่ต้องนำเงินส่งเข้าคลัง ส่วนร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกันอีกเล็กน้อย

ท่านประธานครับ กระผมก็อยากจะเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อรายงานฉบับนี้เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาของคนพิการและบุคคลผู้มีความต้องการพิเศษ และข้อเสนอแนะในบางเรื่อง ข้อเสนอหลาย ๆ ข้อของท่านกรรมาธิการก็เป็นเรื่องที่ควรสนับสนุน เช่น

เรื่องแรกก็ให้มีสถานการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการจะมีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมหรือเรียนรวมก็ควรจะได้รับเงินอุดหนุนและเงินช่วยเหลือพิเศษจากรัฐบาลตามมาตรา ๘

เรื่องที่ ๒ การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะต้องมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมเช่นเดียวกันตามมาตรา ๙

เรื่องที่ ๓ ก็คือควรสนับสนุนการศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการที่เป็นนักเรียน นักศึกษา นอกเหนือจากการออกแบบแบบยูนิเวอร์ซัลดีไซน์ (Universal Design)

เรื่องที่ ๔ ก็คือควรสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนบุคลากรการศึกษาพิเศษครูซึ่งจะต้องดำเนินการหาครูอย่างจริงจังร่วมกับสถาบันการศึกษาภายในประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้

ต่อไปก็เห็นควรสนับสนุนอย่างยิ่งเลยนะครับ การจัดทำฐานข้อมูลคนพิการที่อยู่ในระบบการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสถานะทางครอบครัว ข้อมูลความพิการ ข้อมูลที่ต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์และความต้องการที่จะช่วยเหลือทางด้านอาชีพ การศึกษาและพัฒนาทักษะ แล้วก็เห็นด้วยกับการให้กฎหมายมีสภาพบังคับตามมาตรา ๙ กรณีที่สถาบันการศึกษาไม่รับผู้พิการเข้าเรียน คือผมเห็นด้วยกับการที่ให้ผู้พิการเรียนร่วมกับคนปกติไม่ใช่แยกไปเรียนนะครับ และเห็นด้วยกับการที่พัฒนาศักยภาพผู้พิการให้เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเรียนร่วมกับคนปกตินะครับ ซึ่งตามกฎหมายเดิมเขาก็มีอยู่แล้ว

แต่ท่านประธานครับ ผมได้อ่านดูแล้วในเรื่องแรกก็เห็นว่ามีข้อเสนอที่อาจจะไม่น่าสนับสนุน หรือผมไม่ค่อยเห็นด้วยก็มีบางเรื่องนะครับ

เรื่องแรกก็คือการที่ท่านเสนอให้มีการตั้งหน่วยงานใหม่ที่เรียกว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาพิเศษเป็นหน่วยงานระดับกรม มีอธิบดีที่เรียกว่าเลขาธิการ แล้วก็ย้ายการบังคับบัญชาออกมาจาก สพฐ. มาอยู่กับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระผมเห็นว่าจะเป็นเรื่องของการเพิ่มภาระงบประมาณแล้วก็ไม่เห็นประโยชน์ในเรื่องของการจะบูรณาการหรือมีประสิทธิภาพ เดิมเขาทำงานอยู่กับ สพฐ. ท่านก็แยกมาอยู่กับปลัด แล้วก็บูรณาการกันได้อย่างไร และในยุคที่กระทรวงศึกษาธิการเขากำลังพยายามรวบรวมโรงเรียนเพราะไม่มีนักเรียน ท่านก็ไปเสนอสร้างหน่วยงานใหม่ขึ้นมาอีกทั้งระดับกรม ที่ส่วนกลางแล้วระดับจังหวัด ซึ่งมันนำมาสู่ข้อ ๒ ผมก็ไม่ค่อยเห็นด้วยที่จะตั้งหน่วยงานระดับจังหวัดศูนย์การศึกษาพิเศษ ซึ่งมันน่าจะรวมอยู่กับศึกษาธิการจังหวัดได้ ทำไมจะต้องมาตั้งและท่านจะตั้งที่จังหวัดจะตั้งอย่างไร ผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และอย่างไรส่งไปรัฐบาล เขาต้องให้ ก.พ.ร. วิเคราะห์แน่ ไม่ใช่ว่าจะมาเขียนกฎหมายตั้งกรมขึ้นมาได้เฉย ๆ

อันที่ ๓ ก็คือท่านเสนอเพิ่มจำนวนคณะกรรมการบริหารกองทุนและคณะกรรมการชุดใหญ่ที่เรียกว่าคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน จากตามกฎหมายเดิมที่เขามีตัวแทนผู้พิการอยู่ ๗ คน ท่านก็เพิ่มเป็น ๘ คน และผมดูในหมายเหตุในตารางที่ท่านแนบมาก็ไม่ได้ให้เหตุผลว่าท่านเพิ่มเพราะอะไร ซึ่งผมดูแล้วก็มองไม่เห็นประโยชน์หรือเหตุผลเลย และไม่ทราบว่าองค์ประกอบที่มีอยู่ปัจจุบันทำงานไม่ดีหรืออย่างไร มันทำให้ดูเหมือนว่าต้องการเอาจำนวนเป็นตัวตั้งและผู้พิการประเภทหนึ่งก็คงไม่สามารถจะไปดูแลเอาใจใส่ หรือดูแลผลประโยชน์ให้คนพิการอีกประเภทหนึ่งได้นะครับ แล้วก็ไม่เห็นด้วยที่จะไปแก้เพิ่มหลักการใหม่ในกฎหมายในมาตรา ๒๓ หรืออะไรนี้นะครับที่บอกว่าเงินกองทุนตามกฎหมายเดิมเป็นเงินที่ไม่ต้องส่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ทั้งนี้ผมก็อยากจะขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมนอกจากประเด็นที่ได้รายงานไปแล้ว และจะขอข้อมูลเพิ่มเติมจากกรรมการว่าท่านได้มีการศึกษาและกำหนดเป้าหมายของนักเรียนพิการที่สามารถพัฒนาไปสู่การมีอาชีพหรือการมีงานทำหรือพึ่งพาตนเองได้

มีจำนวนสักเท่าใดจากจำนวน ๔๔๐,๐๐๐ คนที่ท่านระบุไว้ในรายงานนะครับ กลุ่มเขาสามารถจะพัฒนาได้ไหม ซึ่งทำอย่างไรถึงจะพัฒนาขึ้นไปไม่ต้องเป็นภาระทางสังคมที่ต้องเลี้ยงดูต่อไป และในส่วนระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่ท่านมีตัวเลขอยู่ ๑๓,๐๐๐ คน ท่านได้มีการศึกษาหรือทำแผนว่าบุคลากรนี้เมื่อจบการศึกษาอาชีวเขาจะศึกษาขึ้นไปสูงขึ้นได้ไหม มีการร่วมมือกับกระทรวงแรงงานหรือไม่ เพราะจริง ๆ การมีงานทำมันไม่ใช่การศึกษา เพราะว่าบุคคลจะมีงานทำก็ต้องไปฝึกให้สอดคล้องกับงานด้วย เพราะฉะนั้นบางทีมันเป็นเรื่องของกระทรวงแรงงานด้วย ซึ่งท่านก็ควรจะศึกษาไปถึงเรื่องนี้ด้วยนะครับ

สำหรับรายงานอีก ๒ ฉบับของท่าน เนื่องจากเวลาจำกัดสำหรับเรื่องของผู้สูงอายุ ผมไม่มีความเห็นแล้วก็พร้อมจะสนับสนุนนะครับ และเรื่องของผู้ด้อยโอกาสก็เช่นเดียวกัน แต่อยากจะฝากเรียนว่าพลิก ๆ ดูแล้วในรายงานเรื่องผู้ด้อยโอกาสของท่านพูดถึงคนด้อยโอกาสส่วนใหญ่คือคนยากจน ๔๐๐,๐๐๐ กว่าคน ถ้าผมจำไม่ผิดหรือ ๔,๐๐๐,๐๐๐ คนไม่รู้ ซึ่งรัฐบาลเขาก็ประกาศอยู่แล้วในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่จะออกมาหรือในประกาศ คสช. มาตรา ๔๔ ว่าให้มีการศึกษาฟรี ๑๕ ปีมันก็หมายถึงคนเหล่านี้อยู่แล้ว คนเหล่านี้ไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส ขณะเดียวกันก็มีอีกกลุ่มหนึ่งในผู้ด้อยโอกาสคือเด็กไม่มีสัญชาติ ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าท่านหมายถึงเด็กเกิดจากแรงงานต่างชาติอยู่ในเมืองไทยหรืออย่างไร เพราะผมคิดว่าการศึกษาของประเทศ เงินก็มาจากภาษีอากรก็ภาษีอากรของคนเสียภาษีก็ควรจะได้รับการศึกษา ก่อน -----

เพราะฉะนั้นเราก็ต้องอย่าละเลยว่าคุณที่อยู่ในระบบคนที่คนไทยนี้ก็ควรจะได้รับ การศึกษาอย่างมีคุณภาพก่อนกับคนที่เข้ามาในเมืองไทยแล้วก็ได้เสียภาษีอันนี้ ก็อยากจะฝากท่านไว้ แล้วก็จริง ๆ ผู้ด้อยโอกาสและรวมถึงคนยากจนที่รัฐบาลเขาดูแลอยู่ แล้วไม่ควรจะมีสคีม (Scheme) ใหม่หรือกลไกใหม่ที่มาดูแลซึ่งมันจะสิ้นเปลืองงบประมาณ แล้วก็ขาดการบูรณาการ กระผมก็มีแค่เรื่องที่จะอภิปรายฝากไปยังท่านกรรมาธิการเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านกษิต ภิรมย์ อดีตเอกอัครราชทูต อดีตรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ขอเชิญครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอบขอบคุณครับท่านประธาน ผม กษิต ภิรมย์ สมาชิก สปท. อันดับที่ ๗ ท่านประธานครับ ในเอกสารที่แจกต่อพวกเราแล้วก็สิ่งที่ทางกรรมาธิการได้ กล่าวถึงคืออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ แล้วก็ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์อินซอนของการ ประชุมของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ประเทศเกาหลี หรือพูดถึงยูเอ็นเอสแคป (UNESCAP) แล้วก็อื่น ๆ แล้วก็ยังคงไม่ได้พูดอีกตั้งหลายข้อมติ แล้วก็อนุสัญญาของสหประชาชาติ ที่เกี่ยวกับทั้งคนพิการ ผู้สูงอายุแล้วก็ผู้ด้อยโอกาส ทั้งชนกลุ่มน้อยชาวไทยพม่าพลัดถิ่น ตรงจังหวัดระนอง แล้วก็แรงงานต่างชาติดูโดยเฉพาะลูกหลานของเขา และมันก็ยังมีการรอบ ของการร่วมมือของประชาคมอาเซียน ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในภาพรวมเกี่ยวกับ ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์แล้วก็ความมั่นคงในชีวิต เรื่องการศึกษาแค่เป็นส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง แล้วก็แยกเอาเรื่องการศึกษามาพิจารณาเป็นการเฉพาะโดยไม่คำนึงถึงสิทธิอื่น ๆ คงจะยากลำบากนะครับ แล้วก็ในการวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของรัฐบาลไทยโดย คณะกรรมการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ เขาก็ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าเราต้อง ปรับปรุงอีกตั้ง ๔-๕ ประเด็น โดยเฉพาะเขาได้พูดไว้แน่ชัดที่ปรากฏในเอกสารว่าคนพิการ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการดูแลคงไม่ใช่แค่เรื่องการศึกษา นะครับ เรื่องของการดูแลโดยทั่ว ๆ ไป และเราก็ยังมีปัญหาของระบบการบริหารจัดการ เรื่องของครูแล้วก็บุคลากรที่จะดูแล คนพิการและมันก็อาจจะขยายไปจนถึงผู้ด้อยโอกาสแล้วก็ผู้สูงอายุด้วย เพราะฉะนั้น ผมอยากจะขอให้มีการทบทวนและพิจารณาใหม่ว่าต้องเอาเรื่องของสิทธิโดยองค์รวมศักดิ์ศรี แห่งความเป็นมนุษย์แล้วก็ความมั่นคงแห่งชีวิตนั้นเป็นตัวตั้งเสียก่อน แล้วก็ดูสิว่าในกรอบอันนี้

นอกจากเรื่องการศึกษาแล้วก็มีเรื่องของการดูแลประจำวัน ในคณะกรรมการของอนุสัญญา ก็ยังได้บอกว่าต้องมีการดูแลคนพิการแต่ละรายเป็นการเฉพาะ เราก็ยังไม่มีสถิติแล้วก็ไม่รู้ว่างานนี้ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่จะเข้าไปดูแลจนถึงที่บ้านของผู้พิการทุกคน มันไม่มีสถิติแล้วก็ไม่รู้ว่าใครรับผิดชอบ ที่นี้ประเด็นของผมก็คือว่าคนพิการเรื่องของการสาธารณสุขต้องเป็นเรื่องที่มาก่อนแม้กระทั่ง เรื่องการศึกษา ต้องมีสถิติให้แน่ชัด และมันก็ต้องแบ่งงานกันออกมาเป็น ๒ ส่วนคือส่วนกลาง รัฐบาลกลาง โดยเฉพาะสำนักงานสถิติแล้วก็สภาพัฒน์ แล้วก็จะเป็ท่านนายกรัฐมนตรื รองนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนั้นจะให้การสนับสนุนส่วนที่ ๒ คือทางฝ่ายท้องถิ่น ณ ที่นี้ก็คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดบวกกับนายก อบจ. ว่าจะไปกันอย่างไร ผมก็เห็นด้วยครับว่ามันเป็น เรื่องของท้องถิ่นคือผู้ว่าราชการจังหวัด นายก อบจ. ต้องรู้เสียก่อนว่าในแต่ละจังหวัดของตนนั้น ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุอยู่ที่ไหนแล้วก็มีจำนวนเท่าใด และ ณ วันนี้ได้รับการดูแล หรือว่าไม่ได้รับการดูแลอย่างน้อยแค่ไหน เอาตรงนั้นเป็นตัวตั้งเสียก่อน เพราะว่าจะไปเรียน หนังสือโดยที่สุขภาพยังไม่ดี แล้วไม่มีคนดูแลมันก็เหมือนกับห้วมังกุท้ายมังกะครับ -----

เอาเรื่องที่ยังไม่สำคัญที่สุดเอามาเป็นตัวตั้ง เราต้องดูแลซึ่งคุณภาพชีวิตของเขาเสียก่อน และผมก็อยากจะขอเสนอให้กรรมการปฏิรูปการศึกษานั้นผมว่าทำงานอย่างใกล้ชิดกับทางด้านการรวมการสังคมแล้วก็สาธารณสุข แล้วก็มาดูทั้งหมดเลยว่าในภาพรวมนั้นเราจะดูแลทั้งผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสแล้วก็ผู้พิการอย่างไร แล้วก็ใครรับผิดชอบทั้งส่วนกลาง แล้วก็ส่วนท้องถิ่น จะมีการจัดงบประมาณอย่างไร จะมีการพัฒนาบุคลากร จะเป็นทีคณะครุศาสตร์ หรือว่าคณะแพทยศาสตร์หรือว่าคณะพยาบาลศาสตร์ จะฝึกครูที่จะมาดูแลทั้งการเป็นคนพิการเป็นคนด้อยโอกาสช่วยตัวเองไม่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องให้ความรู้เขาด้วย มันต้องรวมแทบจะอยู่ในบุคคลเดียวกันหรือว่าแต่ละสถานที่การศึกษาหรือว่าศูนย์ที่จะดูแลนั้นก็ต้องหลากหลายด้วยผู้ชำนาญการทั้งทางด้านการศึกษาแล้วก็ดูแลคนพิการ และผู้ด้อยโอกาสหรือผู้สูงอายุด้วย อันนี้เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าจะต้องดำเนินการเสียก่อน อยู่ดี ๆ จะยกแค่เรื่องของการเรียนรู้ออกมาโดยไม่ได้ดูภาพรวม แล้วก็การดูแลบุคคลเหล่านี้ไม่ให้เขาถูกทอดทิ้งแล้วก็ยังตกอยู่ในสภาพของความเหลื่อมล้ำอยู่ อันนี้เป็นไปไม่ได้มันต้องเป็นเรื่องของนโยบายการพัฒนาสังคมเป็นสำคัญ สถิติสำคัญแผนพัฒนาชุด ๕ ปี ฉบับที่ ๑๒ ก็สำคัญและคงจะเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปีของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ ในขณะเดียวกันเราก็มีพันธกรณีมากมายต่ออนุสัญญาของสหประชาชาติแล้วก็ข้อมติริโซลูชัน (Resolution) ต่าง ๆ ของสหประชาชาติ แม้กระทั่งในถ้อยแถลงแล้วก็แถลงการณ์ร่วมของผู้นำของอาเซียนทุก ๆ ปีก็จะมีประเด็นปัญหาทางด้านสังคมอยู่ แล้วก็ข้อที่ ๓ ของประชาคมอาเซียนก็คือประชาคมทางด้านสังคมและวัฒนธรรมก็ได้มีการกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างมากมาย แล้วก็คงไม่ใช่เป็นประเด็นเดียวที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ ผมไม่สามารถที่จะไปด้วยได้ ถ้าเผื่อจะมองเรื่องของคนพิการ คนด้อยโอกาสและผู้สูงอายุเพียงแค่เรื่องของการให้การศึกษานะครับ นั่นทั้งตรงนั้นไว้

ส่วนเรื่องการศึกษานั้นก็จะเห็นว่ากระทรวงแรงงานก็มีศูนย์ฝึกอบรม กระทรวงมหาดไทยก็มี กระทรวงศึกษาธิการก็มี ทำไม่ไม่บูรณาการแล้วก็เอามันเสียทีเดียวว่า ถ้าเผื่อจะให้การศึกษากับคนพิการก็ ๑ หน่วยงานร่วมกับทางท้องถิ่น หน่วยงานกลางก็วางแผนสนับสนุนทางด้านงบประมาณฝึกอบรมบุคลากรท้องถิ่นก็นำไปปฏิบัติ เรื่องผู้สูงอายุก็เช่นกัน และผู้ด้อยโอกาสก็เช่นกันครับ ผมก็อยากจะถามว่าผู้ด้อยโอกาสมักจะอยู่ในถิ่นทุรกันดาร

หรือว่าห่างไกลไปจากความเจริญก็ถามว่าแล้วได้มีการปรึกษาหารือกับโรงเรียนของตำรวจตระเวนชายแดนหรือไม่ เขาก็อยู่ในพื้นที่แล้วก็อยากจะรับฟังสักนิดหนึ่งว่าเขาได้เจาะไปถึงและไปได้ทั่วหรือเปล่า แล้วก็เพิ่มงานให้เขาด้วยได้ไหม นอกจากให้การเรียนรู้กับเด็กเขาและพวกคนพิการว่าอย่างไร ผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ อย่างไรให้มันมีการบูรณาการแล้วก็ประสานกันให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

ส่วนประเด็นสุดท้ายในฐานะผู้ที่สูงวัยเกษียณอายุมาแล้ว คงไม่ต้องการรับความช่วยเหลือ แต่ผมคิดว่าพวกเราที่นั่งอยู่ในนี้ส่วนใหญ่คงจะเป็นคุณครูแล้วก็เป็นผู้ให้ความรู้ได้ ทำไมไม่ใช้ประโยชน์จากข้าราชการเกษียณอายุหรือนักธุรกิจเอกชนในการที่จะเป็นครูผู้ฝึกสอนด้วย ก็เห็นว่ามีโรงเรียนเหล่านี้กระจายกระจาย โรงเรียนผู้สูงอายุ โรงเรียนของศูนย์พัฒนาของกระทรวงพัฒนาสังคมและอื่น ๆ ก็ทำไมไม่เกณฑ์พวกเราไปเป็นครูละครับ แล้วก็คงไม่มีใครอยากจะได้ค่าจ้าง เพราะต่างก็ประสบความสำเร็จได้รับอะไรต่าง ๆ จากสังคมไทยมามากมายในช่วงปลายของชีวิตก็สามารถที่จะเป็นผู้ให้ได้ แล้วก็มันคงไม่มีอะไรที่จะสำคัญเท่ากับการให้ความรู้เพิ่มทักษะในการที่จะเป็นพลเมือง

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งก็อยากจะขอฝากไว้ นะครับว่า เราได้พูดกันมาก เรื่องเศรษฐกิจ ๔.๐ แล้วก็ชีวิตของทุกคนจะต้องใช้เครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่ อันนี้ก็น่าจะเป็น อีกแผนที่สำคัญในการที่จะฝึกอบรมให้ผู้สูงอายุนั้นสามารถที่จะใช้กลไกดิจิทัล (Digital) ได้ เพราะว่าคงจะต้องพึ่งตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ รวมทั้งคนพิการด้วย อันนี้ก็น่าจะเป็น สิ่งที่จะต้องคิดแล้วก็คำนึงไว้ให้อยู่ในแผนรวมทั้งหมดเลยนะครับ

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าเราควรจะเรียนรู้จากประเทศที่เขาประสบความสำเร็จ ในการดูแลคนพิการ คนชรา แล้วก็ผู้ด้อยโอกาส ไกลบ้านเราก็มีญี่ปุ่น ไกลไปหน่อยนะครับ ก็ประเทศในยุโรปทั้งหมด เราก็ส่งคณะผู้แทน คณะกรรมการต่าง ๆ ก็เดินทาง หน่วยงานก็ไปกัน เป็นหมื่นเป็นแสนคน ทำไมเราไม่ขอความร่วมมือกับเขาอย่างเป็นกิจจะลักษณะนอกเหนือ จากหน่วยงานต่าง ๆ ของสหประชาชาติ แล้วก็หน่วยงานการพิเศษ ทำกันให้มันเป็นแผน อย่างเป็นเรื่องเป็นราวที่จะดูแลซึ่งสิทธิความมั่นคงคุณภาพแห่งชีวิต ศักดิ์ศรีแห่งการเป็นมนุษย์ ดูในภาพรวมก่อนนะครับ

แล้วก็อีกประเด็นหนึ่งผมขอทวงนัดหนึ่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เราก็พูดกันว่า อยากจะมีระบบของสวัสดิการดูแล เราได้ลงมติกันไปเมื่อวันอังคารที่แล้วเมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมา ก็มีข่าวว่ากระทรวงการคลังจะมอบให้เอกชนไปจัดทำระบบที่จะดูแลสวัสดิการ อันนี้เป็นการสะท้อนว่ามันไม่ได้มีการประสานงานกันในแม่น้ำ ๕ สาย แล้วก็หน่วยราชการ โดยเฉพาะกระทรวงการคลังอยากจะคิดทำอะไรขึ้นมาที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ เกี่ยวกับ ระบบการรักษาพยาบาลก็ดูเหมือนไม่ได้ปรึกษาหารือมาที่ สปท. ไม่ได้ปรึกษารัฐมนตรีกับ กระทรวงสาธารณสุขแล้วก็อื่น ๆ อันนี้ก็อยากจะฝากท่านประธานไว้ด้วย เราทำงานกันแบบนี้ ไม่ได้ ผมได้กล่าวมาหลายครั้งว่ามันจะต้องให้มีข้อมูลไหลไปไหลมาอยู่ตลอดเวลา แล้วก็ น่าจะใช้ที่ประชุมรวมอันนี้เป็นที่ให้มีการประสานการดำเนินการต่าง ๆ เราจะกำหนด การทำงานกันอยู่ที่กรมการ แล้วก็ขณะที่หน่วยงานของรัฐบาลนอก สปท. ก็คิดอ่านอะไร ต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาใหม่ ๆ และเราก็มักจะทราบกันตามข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ แล้วก็ สื่ออื่น ๆ ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ความจริงในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ กิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศก็ได้รับรายงานจากท่านประธานกรรมการ

ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษว่าได้ประสานทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับทางกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ดูแลในเรื่องระดับนโยบายและท่านรองนายกรัฐมนตรี สักครูเดียวท่านประธานก็คงจะชี้แจงตอบคำถามท่านกษิตนะครับ เหลืออีก ๒ ท่านตามรายชื่อที่เสนอมา ขอเชิญท่านถวิลวดี บุรีกุล ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาสถาบันพระปกเกล้า อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ขอเชิญครับ

นางถวิลวดี บุรีกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ถวิลวดี บุรีกุล สมาชิก หมายเลข ๖๑ ดิฉันต้องขอขอบคุณคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่ได้ยกประเด็นที่สำคัญที่ไม่ค่อยมีใครให้ความสำคัญนักเอามาพูดคุยกันในวันนี้ะคะ ก่อนอื่นก็คงจะสนับสนุนสิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่ด้วยข้อสังเกตบางประการเท่านั้นนะคะ ดิฉันคงจะไม่ใช้เวลามาก ดิฉันอยากจะให้มองเป็นภาพรวมแล้วก็เห็นด้วยกับข้อเสนอของสมาชิกหลาย ๆ ท่าน เช่น ขออนุญาตที่เอ่ยนามทั้งของท่านครุจิตแล้วก็ท่านกษิตที่ว่าเราจะต้องมองให้ทะลุและมองกันเป็นองค์รวม แล้วก็มีกรอบคิดที่ชัดเจนในเรื่องของสิทธิมนุษยชนแล้วก็ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และอยากจะให้เปลี่ยนคำว่า การเรียนการสอน การศึกษาเป็นเรื่องของการดูแลคนทุกคนด้วย เพราะว่ากลุ่มคนที่สำคัญกลุ่มนี้ไม่ใช่กลุ่มคนที่เราแค่ให้การศึกษาเท่านั้น เพราะฉะนั้นมันต้องมีอะไรที่มากกว่านั้น ดิฉันจึงเห็นด้วยกับการที่จะเสนอปรับแก้กฎหมายที่ให้ครอบคลุมคำว่า ครูให้รวมถึงพวกโอที (OT) พิที (PT) ทั้งหลายก็คือพวกกายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด หรือว่าสาขาศาสตร์อื่น ๆ ที่จะมาช่วยทำให้คนพิการมีศักยภาพในการที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขแล้วก็มีความสุข เพราะฉะนั้นตรงนี้มีความสำคัญมาก นอกจากนี้ในเรื่องของการสร้างเครือข่าย การสร้างพาร์ตเนอร์ (Partner) ก็มีความสำคัญ เพราะฉะนั้นเครือข่ายไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ปกครอง หรือครู หรือประชาสังคมต่าง ๆ ทำอย่างไรถึงจะให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มกำลังและมีความสามารถที่จะมาช่วยเราได้อย่างเต็มกำลัง เพราะฉะนั้นควรจะทำอย่างไร -----

ซึ่งดิฉันมองไปถึงเรื่องของกฎหมาย พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมไปถึงฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่มีมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ ตรงนั้นทำอย่างไรระบบการศึกษาจะไปต่อยอดตรงนั้นได้ ดิฉันคิดว่าต่อไปไม่ทะเลาะ เพราะฉะนั้นจะปรับแก้ให้ไปถึงตรงนั้นได้อย่างไร เพราะว่าถ้าเราจะขับเคลื่อนเรื่องการศึกษา คงไม่ใช่พูดถึงเรื่องของอินคลูซิฟเอดูเคชัน (Inclusive Education) เท่านั้น แต่มันต้องพูดถึงผลผลิตที่ออกมาจากระบบการศึกษานี้เป็นอะไร ผู้พิการได้รับการศึกษาอย่างน้อยในระดับโพรมารี (Primary) ระดับประถม ระดับมัธยม หรือบางคนมีความสามารถ เขาก็เรียนไปถึงระดับสูงได้ แต่ตอนนี้แล้วจะไปอย่างไรต่อ ผลลัพธ์ของการศึกษาของท่าน มันคงไม่ใช่แค่ผ่านโรงเรียน ผ่านการศึกษาเท่านั้น แต่มันหมายถึงการช่วยเหลือตัวเองได้ ทำงานได้ เด็บโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นพลเมืองที่ดี แล้วก็สามารถที่จะมีชีวิตที่เป็นปกติสุข แล้วก็ยังมีทักษะที่จะทำกิจกรรมและช่วยเหลือสังคมได้ ช่วยเหลือตัวเองได้ บรรลุเป้าหมายของชีวิตได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น ไม่ต้องพึ่งพาสังคม เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไร เพราะว่าผลกระทบที่เราอยากให้เห็นก็คือเขาสามารถที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศได้ ซึ่งตรงนี้ดิฉันยังมองไม่เห็น ไม่รู้จะไปอย่างไรต่อ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรถึงจะต่อยอดให้ไปถึงตรงนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้เรื่องที่สำคัญก็คือการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อที่ทำให้พวกเขาสามารถที่จะมีชีวิตอยู่ได้และจะต้องดูแลผู้พิการในแต่ละคนว่าเขาเป็นอย่างไร จะต้องมีการประเมิน เพราะฉะนั้นตรงนี้สำคัญว่าใครจะเป็นคนประเมินว่าใครต้องการความช่วยเหลืออย่างไร เพราะว่าความพิการไม่ได้เหมือนกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรได้ ตรงนี้ก็ต้องมีการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่จะเอื้อต่อผู้พิการแต่ละกลุ่มจะทำอย่างไร ดิฉันคิดว่ามันไม่มีวัน ไซซ์ ฟิตส์ ออล (One size fits all) หรือว่ามีเรื่องเดียวที่ใช้ได้กับทุกคน ทุกกลุ่ม เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ ตรงนี้สำคัญมาก เพื่อที่จะทำให้เขาเข้าสู่ระบบการศึกษาแล้วก็ออกไปดำรงชีวิตได้ หรือบางคนที่ไม่สามารถเข้าสู่การศึกษาที่เป็นระบบปกติได้ก็จะทำอย่างไรต่อไป ตรงนี้ก็ต้องมีมาตรการ เพราะฉะนั้นเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เอื้อสำคัญทั้งหมดเลย หรือแม้กระทั่งสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่านได้ปรับแก้หรือไม่ ซึ่งรวมไปถึงร่างรัฐธรรมนูญที่เราผ่านการลงประชามติไปที่พูดถึงการจัดสรรงบประมาณที่เขาต้องคำนึงถึงมิติความเสมอภาคตรงนี้ ดิฉันคิดว่าตรงนี้ต้องเอาไปต่อตรงนั้นด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อจะคิดงบประมาณขึ้นมาก็ต้องคิดถึงเรื่องของการสร้าง

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการเหล่านี้ด้วย เราก็ไม่ได้พูดกัน เพราะโรงเรียนของท่านก็ต้องออกแบบที่จะซัพพอร์ต (Support) หรือสนับสนุนกลุ่มคนเหล่านี้ด้วยจะอย่างไร และนอกจากนี้ก็ต้องมองไปถึงเนื้อหาสาระที่จะต้องเรียน ต้องสอน ต้องดูแลกัน ซึ่งจะไม่มีอะไรที่เหมือนกันทั้งหมด มันต้องออกแบบเป็นการเฉพาะ จะอย่างไร และนอกจากนี้ดิฉันพบว่าผู้พิการ ๔ ใน ๕ อยู่ในประเทศกำลังพัฒนา ทั่วโลกมีผู้พิการเยอะ เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่ครอบครัวไหนถ้ามีผู้พิการอยู่ก็จะมีฐานะที่ยากจน ยิ่งมีผู้พิการอยู่ต้องดูแลฐานะเขาก็จะยากจนลง เพราะฉะนั้นจะอย่างไรเพื่อที่จะเอื้อไปถึงครอบครัวของเขาด้วย ตอนนี้จะอย่างไรต่อไปนะคะ ดิฉันก็คิดว่าหลาย ๆ สิ่ง ที่พูดคุยกันนี้ต้องมองไปไกล ๆ กว่าคำว่า สิทธิในการศึกษา เท่านั้น แต่ต้องมองถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ ฉะนั้นจะอย่างไรถึงจะให้ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเหล่านั้นสามารถที่จะตัดสินใจอนาคตของพวกเขาได้ด้วยตนเอง แทนที่พวกเราจะมาตัดสินใจอนาคตของพวกเขา และขีดเส้นให้เขาเดิน ก็เป็นเรื่องที่สำคัญจะอย่างไร

คราวนี้ดิฉันคงจะปิดท้ายด้วยผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสสักนิดหนึ่ง เพราะอนาคตดิฉันก็คงจะเป็นผู้สูงอายุในเร็ววัน แต่ดิฉันไม่อยากจะนั่งसानตะกร้า ไม่อยากที่จะทอดผ้าหรือทำอะไรที่เหมือนกับคนสูงอายุทั่วไปที่ท่านจัดมาให้ ดิฉันคิดว่าดิฉันยังมีศักยภาพที่จะช่วยประเทศได้ ช่วยทำงานได้ เพราะฉะนั้นจะอย่างไรถึงจะให้ผู้สูงอายุที่มีความรู้ความสามารถจะมีชีวิตที่จะช่วยเหลือคนอื่นได้โดยใช้ความรู้ความสามารถ คือวัน ๆ ต้องไปนั่งसान นั่งทำอะไร ดิฉันก็เมื่อย เพราะฉะนั้นจะอย่างไร มันต้องออกแบบสิ่งที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุด้วย แล้วก็สำหรับผู้ด้อยโอกาส เมื่อรู้ว่าด้อยโอกาสทำไมไม่ให้โอกาสเขา ดิฉันคิดว่าเขาด้อยโอกาสเพราะความไม่รู้ หรือเพราะว่าเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมไม่ได้ หรือว่าไม่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม เพราะฉะนั้นจะอย่างไร ดิฉันคิดว่าต้องมองภาพใหญ่ ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาเรียกว่าโซเซียลเอ็มเพาเวอร์เมนต์ (Social Empowerment) หรือการสร้างพลังทางสังคมจึงมีความสำคัญมากที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้มีพลัง เพราะว่าเขาคงไม่ใช่ด้อยโอกาสเพราะเกิดมาด้อยหรือจนนะคะ แต่เพราะว่าเราไม่ให้โอกาสกับเขา ขอบพระคุณค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญและอดีตสมาชิกวุฒิสภา ขอเชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสในการอภิปรายเรื่องการปฏิรูปการศึกษาสำหรับกลุ่มบุคคล ๓ กลุ่ม คือผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมาแล้ว ๕ ท่าน ก็มีประเด็นที่คิดว่าน่าจะช่วยให้การดำเนินการในการที่จะสร้างความสมบูรณ์ให้กับวาระการปฏิรูปที่ได้เพิ่มมากขึ้นในมุมมองที่แตกต่างออกไปบ้าง ผมเองได้อ่านรายงานในเรื่องการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ก็อยากจะให้ข้อคิดความเห็นสัก ๒-๓ ประเด็นเพื่อเป็นแนวคิดประกอบการจัดทำวาระการปฏิรูปในเรื่องนี้ ดูข้อมูลที่ทางคณะกรรมการได้ไปรวบรวมมาเห็นแล้วก็ค่อนข้างจะตกใจ เพราะไม่ใช่เป็นข้อมูลที่เราคิดว่ามันควรจะเป็นอย่างนั้นแต่ถ้าความเป็นจริงมันเป็นอย่างนั้นก็เป็นเรื่องที่น่าตกใจมาก อย่างเช่นที่บอกว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๕.๘ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าระดับประถมศึกษา อันนี้ก็เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและทำให้เห็นถึงคุณภาพ เห็นถึงการให้ความสำคัญในด้านการศึกษาของประเทศเราที่ผ่านมาในอดีต ก็จึงไม่ต้องสงสัยว่าทำไมแม้แต่วันนี้เวลาเราไปแข่งขันกับเขาหรือเวลาเขาสำรวจผลการให้การศึกษาของประเทศเรานั้น ประเทศไทยก็มักจะอยู่ลำดับท้าย ๆ ไม่ว่าในกลุ่มอาเซียนเองหรือในเอเชียในหลาย ๆ ด้าน และเขียนว่ามีเพียงร้อยละ ๑๒.๖ ที่จบสูงกว่าระดับประถมศึกษา อันนี้ก็ยิ่งน่าตกใจใหญ่ สิ่งที่ผมคิดว่าข้อมูลนี้น่าจะเป็นประโยชน์คือที่เห็นว่าการที่จะไปพัฒนาผู้สูงอายุ หรือให้การศึกษานี้คงจะต้องมุ่งไปสู่การพิจารณาถึงภูมิภาคต่าง ๆ ข้อมูลนี้คงจะจริงในภาพรวม แต่ถ้าสำหรับคนกรุงเทพฯ คนในเมืองใหญ่ ข้อมูลนี้อาจจะไม่ใช่เป็นข้อมูลที่ถูกต้องนัก เพราะว่าถ้าเราพูดถึงคนที่ไม่ได้รับการศึกษาก็อาจจะเป็นภาคเกษตรกรที่อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ที่ทำไร่นานา เพราะฉะนั้นเมื่อมารวมกันมาเป็นข้อมูลของประเทศแล้ว จึงเป็นข้อมูลที่น่าตกใจว่าคนไทยไร้การศึกษามากขนาดนี้เชียวนะหรือ เพราะฉะนั้นการที่จะสร้างระบบเพื่อพัฒนาการศึกษาของกลุ่มคนสูงอายุ

จึงต้องคำนึงถึงเซกเตอร์ (Sector) ถึงภูมิภาคเป็นสำคัญด้วยถ้าเพื่อได้ข้อมูลอย่างนี้มา ก็จะต้องทำรายละเอียดของข้อมูลเป็นจังหวัด เป็นเขตชนบท เป็นเขตเมือง ซึ่งจะเป็น ส่วนประกอบในการทำให้เราสามารถที่จะยกระดับการพัฒนาการศึกษาของผู้สูงอายุได้ดียิ่งขึ้น ในรายงานได้พูดถึงหน่วยงานที่ดำเนินการในการให้การศึกษาแก่ผู้สูงอายุไว้ ๒-๓ หน่วยงาน อย่างเช่น พูดถึงกระทรวงศึกษาธิการที่จัดระบบการเรียนการสอนให้ผู้สูงอายุ ซึ่งอันนี้ ก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมา ๒ ครั้ง ที่เน้นว่า ในมาตรา ๘ ว่าการศึกษานั้นเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง แล้วก็เป็นที่หลักของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะพยายาม ส่งเสริมให้ทุกคนไม่ว่าจะมีอายุเท่าไรก็แล้วแต่ได้มีโอกาสเข้าสู่กระบวนการศึกษา รวมถึง การศึกษานอกระบบด้วยและการศึกษาตามอัธยาศัย จุฬารายงานหนึ่งที่รายงานได้พูดถึง กระทรวงแรงงานพูดถึงกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าในรอบเกือบสิบปีให้การศึกษาแก่ผู้สูงอายุ เพียง ๖๐๐ คน -----

ซึ่งดูตัวเลขแล้วก็น่าจะตกใจนะครับว่าทำไมน้อยนัก หรืออาจจะไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายหลัก หรืออาจจะไม่ใช่สถาบันที่คนสูงอายุอยากจะมาเข้ารับการศึกษานะ อันนี้ก็คงจะต้องไปดูความมุ่งหมายหลักของการมีหน่วยงานที่พัฒนาฝีมือแรงงานเขาเน้นไปการสร้างแรงงาน การยกระดับฝีมือแรงงาน ยกย่องสมรรถนะของผู้ที่จะไปทำงานในสาขาวิชาชีพของคนทั่ว ๆ ไป มากกว่าที่จะมุ่งไปสู่คนที่สูงอายุ ยิ่งไปดูในพารากราฟ ๒ (Paragraph) ที่พูดถึงพยายามจะโยงให้การศึกษากับผู้สูงอายุไปสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand 4.0) ผมคิดว่าอาจจะ เป็นเป้าหมายที่สูงเกินไปเกินจากความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นได้นะครับ เพราะฉะนั้นก็จะต้อง มองการพัฒนาผู้สูงอายุในองค์กรรวม อย่างเช่นที่ท่านถวิลวดี ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ได้กล่าว ๒-๓ ครั้งในเรื่องนี้

และสุดท้ายที่พูดถึงคือกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการผู้สูงอายุ ซึ่งได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ หรือ ศพอส. ขึ้นมาในอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศ อันนี้ก็มียู่ ๘๗๘ แห่ง ที่สำคัญคือภายใต้ ศูนย์เหล่านี้ก็จะมีโรงเรียนผู้สูงอายุอยู่ประมาณ ๕๐๐ โรงเรียน ซึ่งผมเองก็ยังไม่เคยไปดูสักโรงเรียนเดียว แต่ก็ยังไม่มั่นใจว่าโรงเรียนเหล่านี้จะตอบโจทย์การให้การศึกษา แก่ผู้สูงอายุหรือไม่ สมมติว่าไปตั้งอยู่ในพื้นที่ ๑ แต่จะต้องมีครู จะต้องมีความรู้มากมาย ขนาดไหนที่จะสามารถรองรับกับความหลากหลายในความต้องการของผู้สูงอายุในตำบลนั้น ในอำเภอนั้น อันนี้ก็เป็นเรื่องยากที่จะแยกแยะให้โรงเรียนเหล่านี้สามารถที่จะตอบสนอง ความต้องการของผู้สูงอายุ เพราะหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายแล้วว่าผู้สูงอายุมีความสนใจ มีความต้องการในการพัฒนาในการศึกษาที่ต่างกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงฝากเป็นข้อสังเกตว่า โรงเรียนผู้สูงอายุนี้นะเวิร์ก (Work) ไหม ขอใช้คำว่า จะเวิร์ก (Work) ไหม จะมีประโยชน์ไหม จะทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ไหม ยังมีแผนที่จะขยายตั้ง ๑,๓๐๐ แห่ง มันทำหน้าที่อะไร เพราะอย่างที่เราดู ที่สำคัญในพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในมาตรา ๑๑ ทางกรมการได้หยิบ (๒) ขึ้นมาพูดในรายงานว่าได้มีการกำหนดให้ผู้สูงอายุทุกคนมีสิทธิ ได้รับการคุ้มครองการส่งเสริมและการสนับสนุนในการด้านศึกษา การศาสนา และข้อมูล ข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต อันนี้คือสิ่งที่กรรมการมองว่า พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ ได้กำหนดไว้แล้วที่จะให้รัฐต้องสนับสนุนด้านการศึกษา แต่ผมคิดว่าควรจะมีมาตรา ๑๑ (๓) และ (๔) ควบคู่กันไป และควรจะเป็นองค์กรรวม ควรจะพิจารณาในภาพรวม เพราะใน (๓)

และ (๔) นั้นลึก ๆ แล้วก็คือการให้การศึกษาตนเอง มาตรา ๑๑ (๓) คืออะไร เขียนบอกว่า คือการประกอบอาชีพและฝึกอาชีพที่เหมาะสม อันนี้เป็นการศึกษาโดยตรงละครับ การประกอบอาชีพและฝึกอาชีพที่เหมาะสม และมาตรา ๑๑ (๔) เขียนไว้ว่าการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และการรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายและชุมชน เราจะเห็นว่าผู้สูงอายุเขามีวิธีการที่จะรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายหรือชุมชน ผมเดินไปในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าก็จะมีผู้สูงอายุมาพบผ้าวร่วมกันเป็นกิจกรรมสาธารณสุขประโยชน์ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มันก็เป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ได้พบปะกับคนอื่น ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้ฝึกงานตรงนั้น เมื่ออาทิตย์ที่แล้วไปที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า มีดนตรี ก็ตกใจทำไมมีดนตรีในโรงพยาบาล ปรากฏว่าผู้สูงอายุร้องเพลงครับ ร้องเพลงแล้วก็เล่นดนตรี นั่นก็เป็นกิจกรรมอันหนึ่งนะครับ -----

เพราะฉะนั้นการมองผู้สูงอายุผมว่าต้องมองถึงทั้งสุขภาพใจและสุขภาพกายบวกไปกับการที่เราจะพัฒนาเขาเหล่านั้น แต่ถ้าเรามองในแง่ของการศึกษาตาม พ.ร.บ. การศึกษาอย่างเดียวมันไม่น่าจะครอบคลุม จึงควรจะดู พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ แล้วก็ดูในองค์รวมให้ครบจึงจะพูดถึงเรื่องการให้การศึกษาได้อย่างเป็นระบบ เพราะในรายงานนี้ก็ได้สรุปอะไรเลย ในรายงานนี้พูดถึงวิธีการปฏิรูปว่าต้องรวบรวม วิเคราะห์ และติดตามก็คือยังไม่ได้มีข้อสรุปอะไร เพียงแต่พยายามเขียนให้เห็นว่าที่หน่วยงานต่าง ๆ ทำมานั้นมันยังน้อยนิด มันยังไม่เตรียมการสำหรับสังคมผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้นอีก ๒ ปีข้างหน้า อีก ๕ ปีข้างหน้า ซึ่งในรายงานก็พยายามบอกไว้ว่ามันน่ากลัวมาก เราจะมีผู้สูงอายุตั้งร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๓๐ ของประชากร อีก ๒-๓ ปีจะมีคนแก่เท่ากับเด็ก ๆ หนุ่มสาวอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นในรายงานนี้จึงยังไม่ได้ลงรายละเอียดเพียงพอว่าจะทำอะไร เพียงแต่วิเคราะห์ให้เห็นถึงประเด็นปัญหาแล้วก็หยิบยกในเรื่องการให้การศึกษา มาพูดเป็นเรื่องที่คิดว่ามีความสำคัญ ซึ่งผมก็เลยอยากจะฝากว่าการจะดูเรื่องการศึกษของผู้สูงอายุนั้นดูในมิติเดียวคงไม่ได้ ต้องดูครอบคลุม ควบคู่เรื่องของ การออกกำลังกาย เมื่อ ๒ วันผมไปเป็นประธานเปิดวงที่สวนลุมพินีเห็นคนผู้สูงอายุเต็มไปหมดเลยจะไปเดินไทเก็กไปเดินอะไรก็แล้วแต่ ออกกำลังกายแอโรบิก (Aerobic) แบบที่เราจะทำกันวันพรุ่งนี้บ่าย ที่จริงก็ทำกันมาเยอะแยะทุกแห่งทุกหนแล้ว และทำโดยสมัครใจ และทำทุกวัน นั่นคือการศึกษอย่างหนึ่งที่เขาไปรวมตัวกัน เอาอาหารมารับประทานด้วยกัน ออกกำลังกายด้วยกันแล้วก็อาจจะมีสังคมอื่นที่ตามมา ทั้งหมดที่ได้กล่าวไปนี้ก็ได้มีอะไรที่ขัดแย้งในเรื่องของหลักการไลฟ์ ลอง เลิร์นนิ่ง (Life Long Learning) คือการเรียนรู้ตลอดชีวิต เรื่องของการเรียนตามอัธยาศัย การเรียนนอกระบบต่าง ๆ เพียงแต่ให้ข้อสังเกตว่าถ้าเราจะมองแค่มิติของการให้การศึกษาแก่ผู้สูงอายุนั้นตัวเลขมันอาจจะเป็นอย่างที่ ท่านเห็นนี้แหละ มันก็น้อยนิดมันเหมือนกับว่าบ้านเรายังไม่ได้ทำอะไรที่ดูแลผู้สูงอายุเลย เพราะฉะนั้นการดูแลผู้สูงอายุจึงต้องดูในมิติที่กว้างกว่าแค่การศึกษาจึงจะสามารถได้ข้อมูล ที่สมบูรณ์และถูกต้อง ก็ขอขอบพระคุณและขอสนับสนุนรายงานนี้เพื่อจะส่งต่อไปยัง คณะรัฐมนตรี ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ก่อนที่ท่านประธานและกรรมการจะตอบคำถามสมาชิกนะครับ มีสมาชิก

ได้แสดงความจำนงเพิ่มเติมในการแสดงความคิดเห็นอีก ๑ ท่าน ขอเชิญท่านกิตติ กิตติโชควัฒนา อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา ขอเชิญครับ

นายกิตติ กิตติโชควัฒนา : กราบเรียนท่านประธาน ผม กิตติ กิตติโชควัฒนา สปท. หมายเลข ๑๐ จากจังหวัดยะลา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งที่กรรมการได้นำเสนอในวันนี้ก็น่าฟังจากหลายท่านก็คงจะสรุปได้ความว่าเป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องจำเป็นที่หันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเราซึ่งเป็น สปท. ส่วนมากก็อยู่ในวัยที่เรียกว่าผู้สูงอายุ และอีกไม่กี่วันข้างหน้าไม่นานเกินรออีกหลายท่านก็จะเป็นอย่างที่ว่าส่วนมากเช่นกัน เพราะฉะนั้นจึงมีความสำคัญไม่เพียงแต่ต่อพวกเราที่นี่ ยังมีความสำคัญต่อผู้ฟังที่อยู่ข้างนอก รวมไปถึงตลอดจนถึงบรรดาน้อง ๆ ที่นั่งข้างหน้าอยู่นี้ เพราะทุกคนก็จะก้าวไปสู่ผู้สูงวัย ท่านประธานครับ ผมฟังได้ความว่ามีส่วนหนึ่งที่อยากจะเห็นมาก ๆ เพราะว่าทุกเรื่องที่พูดมานั้นไม่ใช่สำคัญเท่าเทียมกันหมด โดยส่วนตัวนั้นผมอยากจะให้มีการจัดลำดับความสำคัญ เพราะอะไรก็แล้วแต่ถ้าเราไม่จัดและทำไปพร้อม ๆ กัน บางทีมันดูว่าอะไรก่อนอะไรหลังนี่ก็ไม่ว่าอะไรสำคัญกว่ากันทั้ง ๆ ที่ความสำคัญย่อมมีไม่เท่าเทียมกันในเรื่องของความเร่งด่วน แต่ทุกอย่างสำคัญกันทั้งนั้น จะเป็นผู้พิจารณา ก็ตาม จะเป็นผู้สูงอายุก็แล้วแต่ รวมไปถึงตลอดจนถึงผู้ด้อยโอกาส -----

แต่ถ้าหากว่าเรามาวิเคราะห์ในรายละเอียดลึก ๆ ลงไปแล้ว อย่างเช่น ผู้พิการถามว่าสำคัญไหม สำคัญ ถามว่าผลกระทบกว้างไหม เช่น คนไข้คนหนึ่งพิการนอนอยู่ในโรงพยาบาลก็เฉพาะตัว ครอบครัวกับคุณหมอ หรืออาจจะกระทบกับครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับรายได้ซึ่งไม่กว้างนัก นอนอยู่กับเตียงนั่นก็คือผู้พิการ ไม่มากนักยกเว้นแต่ผู้พิการซึ่งเป็นผู้นำของประเทศ ถ้าเกิดเป็นอะไรขึ้นมาอันนั้นก็คงจะลำบาก แต่ก็จะมีตัวแทนเข้ามาเกี่ยวข้องรับลูกต่อนั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือผู้สูงวัยก็เช่นกัน ส่วนมากถ้าเป็นผู้สูงวัยที่มีคุณวุฒิการศึกษา ครอบครัวฐานะดีก็จะไม่กระทบต่อสังคมมาก หรือดีไม่ดีก็อาจจะเป็นประโยชน์อย่างที่ท่านกษิต ภิรมย์ ขออนุญาตเอ่ยนามที่พูดไว้เมื่อกี้ว่าจะเป็นตัวแบบเป็นตัวอย่างที่ดี ในการที่จะทำตัวให้เป็นผู้สูงอายุ ผู้สูงวัยที่มีคุณภาพเพื่อจะได้ไปถ่ายทอดความรู้ จากประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับคนอื่นรวมไปตลอดจนถึงทำตัวเป็นต้นแบบของผู้สูงอายุ ที่มีคุณภาพ แต่สิ่งที่ผมอยากจะเห็นก็คือเรื่องของผู้ด้อยโอกาส ท่านประธานครับ ซึ่งมีจำนวน มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ อีกเยอะแยะมากมายอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้นำเสนอขึ้นมา รวมไปตลอดจนถึงท่านครูจิตที่พูดถึง ขออนุญาตเอ่ยนามที่บอกว่าเป็นล้านในประเทศ อันนี้ผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้จะเป็นเรื่องการศึกษา จะเป็นเรื่องฐานะอาชีพเรื่องอะไรก็แล้วแต่ บุคคลเหล่านี้ถ้าเป็นเยาวชนหรือเด็กยังจะต้องอยู่กับสังคมอีกนานครับ เพราะฉะนั้น ระยะเวลาที่อยู่กันยาวนานอย่างนี้ถ้าหากว่าบุคคลเหล่านี้ได้รับการพัฒนาจะเป็น เรื่องของการศึกษา เรื่องอาชีพให้มีความรู้ความสามารถในการที่จะเลี้ยงดูตนเองตลอดจนถึง การมีทัศนคติที่ดีต่อสังคมแล้ว ยิ่งปล่อยไปนานวันผมคิดว่าความเสี่ยงจะเกิดขึ้น ยิ่งมากขึ้น เป็นทวีคูณ อย่างเช่นทุกวันนี้เราเห็นว่าเยาวชนที่ติดยาเข้าสู่กระบวนการแล้วออกมา ก็เข้าไปอีก เพราะเราปล่อยละเลยไปนานจนเกินไปในเรื่องเยาวชนหรือว่าเด็กที่ด้อยโอกาสที่เราไม่ได้เอา จริงเอาจังกับการเข้าไปดูแล ยิ่งเมื่อกี้ที่พูดว่าตัวเลขไม่ชัดเจนก็ยังเป็นการซ้ำเติมปัญหาว่า เราจะไปแก้ปัญหาเยาวชนผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ที่ไหนอย่างไร มันก็จะเป็นปัญหาซ้ำซ้อนขึ้นมาอีก

เพราะฉะนั้นใน ๓ ประเด็นที่ท่านกรรมาธิการได้นำเสนอขึ้นมานั้นจะเป็น เรื่องผู้พิการ ผู้สูงอายุก็แล้วแต่ ก็อยากจะให้จัดลำดับความสำคัญขึ้นมาว่าอะไรก่อนหลัง แต่ถ้าจะถามผม ผมคิดว่าผู้ด้อยโอกาสจะต้องมาก่อนครับท่านประธาน ต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง

เพื่อให้เห็นความสำคัญ เพื่อให้เห็นความเร่งด่วนที่จะต้องจัดมาเป็นอันดับต้น ๆ ก็ขออนุญาตฝาก
นั้นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือผู้สูงอายุ พอขึ้นต้นว่าผู้สูงอายุผมคิดว่าพวกเราต่างคน
ต่างก็ไม่อยากจะ เป็น อยากจะเป็นผู้หนุ่มอายุมากกว่าเพราะเป็นผู้สูงอายุแล้วมันทำให้
ดูเหมือนกับว่ามันจะใกล้ฝั่งเข้ามาทุกทีซึ่งความจริงมันก็เป็นอย่างนั้นมันไม่มีใครกล้าปฏิเสธ
แต่ถ้าผู้สูงอายุซึ่งอยู่ตามชนบทห่างไกลนั้น ไม่ใช่ผู้สูงอายุอย่างเดียวครับ ไม่ใช่เป็นผู้สูงอายุ
อย่างที่พวกเราเป็นกัน เป็นทั้งผู้สูงอายุที่ด้อยโอกาส เป็นทั้งผู้สูงอายุที่พิการก็มีเยอะแยะ
มากมาย เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าความจำเป็นในเรื่องของการที่จะได้รับการเยียวยา
จะเป็นในเรื่องของการศึกษาอย่างที่ท่านเลขาธิการฯ ขออนุญาตเอ่ยนามที่พูดถึงเรื่อง
การให้การศึกษา รวมไปถึงตลอดจนถึงเรื่องอาชีพต่าง ๆ ของผู้พิการ อันนี้ผมคิดว่าสิ่งที่
ท่านกรรมการได้นำเสนอนั้นถูกต้อง ผมเห็นด้วยครับ ก็อยากจะนำเรียนว่าสิ่งที่ท่านนำเสนอ
อันนี้นั้น ผมเองไม่ขัดข้องที่จะยกมือให้ก็ขออนุญาตนำเรียนต่อประธานไว้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : สมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นโดยใช้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ
ผมขอปิดการอภิปราย ต่อไปขอเชิญท่านประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสและกรรมการได้ตอบคำถามสมาชิกครับ
ขอเชิญท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมการ) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ
ผมจะขออนุญาตมีประเด็นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทั้ง ๓ อนุกรรมการ ขออนุญาตให้ท่านอาจารย์ต่อพงศ์
อาจารย์วิริยะและคุณหมอณรงค์ช่วยตอบคำถามและเดี๋ยวผมขออนุญาตสรุปสุดท้ายสั้น ๆ
ขอเรียนเชิญท่านต่อพงศ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านต่อพงศ์ เสลานนท์ ครับ

นายต่อพงศ์ เสลานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศครับ ท่านสมาชิก ผม ต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ ในเบื้องต้นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการนำเสนอข้อเสนอเรื่องการศึกษาของคนพิการในครั้งนี้ ซึ่งผมจะขออนุญาตที่จะเรียนข้อมูลเพิ่มเติมเป็นประเด็น ๆ ที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตมา

ประเด็นในเบื้องต้นจะเป็นของท่านสราวุฒิที่ได้กรุณาตั้งข้อสังเกตในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเทคโนโลยี ซึ่งอันนั้นก็จะเป็นส่วนที่ทางคณะกรรมการเขาจะนำข้อสังเกตไปเพิ่มเติมในเรื่องที่จะทำให้เทคโนโลยีมีความครอบคลุม แล้วก็สามารถที่จะใช้นอกจากเรื่องการศึกษาอาจจะเป็นเรื่องการใช้ชีวิตประจำวันอะไรต่าง ๆ ด้วย

ส่วนประเด็นต่อมาในเรื่องการเรียนร่วมกับการเรียนรวมนี้นะครับ ผมขออนุญาตที่จะทำความเข้าใจอย่างนี้ครับว่าในอดีตที่ผ่านมามันจะมีคำศัพท์ ๒ คำที่ใช้แล้วก็สับสนกันไปมาในระหว่างวงการการศึกษามาเป็นเวลายาวนาน ก็คือคำว่าเรียนร่วมที่มีไม่เอกกับการเรียนรวมซึ่งถ้าเป็นเทคนิคัลเทอม (Technical Term) เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นที่มาที่จะมีเรียนร่วมก็จะเป็นอินทิเกรเตดเอดูเคชัน (Integrated Education) ส่วนเรียนรวมก็จะเป็นอินคลูซิฟเอดูเคชัน (Inclusive Education) ซึ่งต้องเรียนว่าในโลกเราปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น เอ็มดีจี (MDGs) หรือเอสดีจี (SDEs) เขามุ่งเน้นที่จะให้ทั้งสังคมบูรณาการเข้าหากัน คือไม่ให้ใครถูกเอกซ์คลูซิฟ (Exclusive) หรือถูกแยกออกไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นที่เป็นทิศทางการพัฒนาจึงเน้นเรื่องเกี่ยวกับการที่ใช้คำศัพท์ว่าอินคลูซิฟ (Inclusive) หรือว่าทำให้ทุกคนอยู่รวมกัน ไม่แยกส่วนใครออกไปจากกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องการศึกษาก็เช่นเดียวกันในเอสดีจี (SDGs) เป้าหมายที่ ๔ ก็ใช้คำว่าอินคลูซิฟเอดูเคชัน (Inclusive Education) ก็คือเป็นการเรียนรวม ซึ่งก็จะเป็นการทำให้การเรียน การจัดการศึกษาทั้งหลายรวมเอาทุกคนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ ไม่พิการ หรือว่าจะเป็นผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสหรือใครก็แล้วแต่เข้าไปอยู่ในระบบการศึกษา ไม่ใช่พอเป็นคนประเภทนี้ต้องไปเรียนโรงเรียนประเภทนี้มันก็จะเสียโอกาสไปก็จะไม่เข้าคอนเซปต์ (Concept) หรือแนวคิดเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรวม ซึ่งเป็นแนวคิดที่เติบโต

มาจากแนวคิดโดยการจัดการศึกษาที่เขาเรียกว่าใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไม่ได้ใช้ครูหรือว่าใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง

ส่วนในประเด็นของท่านครูจิต ผมจะขออนุญาตเรียนด้วยความเคารพอย่างนี้ครับว่าหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการศึกษา แล้วก็ดูแลการศึกษาคนพิการ ปัจจุบันนี้ชื่อสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แล้วก็สังกัดอยู่ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า สพฐ. ดูแลกลุ่มเป้าหมายในวัยเรียนอายุไม่เกิน ๑๘ ปี สพฐ. ดูแลโรงเรียนถึงแม้ว่าจะเป็นส่วนใหญ่ แต่ว่าก็ไม่ได้ดูแลโรงเรียนทั้งหมด แต่ว่าการศึกษาของคนพิการมีอยู่ในหลายหน่วยงาน มีอยู่ในหลายระดับการศึกษา เพราะปัจจุบันวันนี้ในความเป็นจริงอาชีวะก็ไม่มีใครดูแลครับ อุดมศึกษาก็ไม่ได้มีใครดูแลชัดเจน เทศบาลก็ไม่มีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มี -----

เพราะฉะนั้นจึงมีแนวคิดมิได้มีการตั้งหน่วยงานใหม่ แต่ว่าคือยกระดับหน่วยงานนี้เหมือน กศน. หรือการศึกษาตามอัธยาศัยอะไรก็แล้วแต่ที่ทำให้หน่วยงานในด้านการจัดการศึกษาของคนพิการไปอยู่ที่สำนักปลัด เพื่อที่จะเป็นหน่วยซัพพอร์ต (Support) เป็นหน่วยให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกกระบวนการในทุกรูปแบบ ซึ่งก็จะมีภารกิจที่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน ถ้าเราใช้แนวคิดเรื่องการเรียนรวมเป็นตัวชี้นำหน่วยงานนี้ ก็จะเป็นหน่วยที่เข้าไปช่วยสถานศึกษาต่าง ๆ ในการทำให้เกิดการบูรณาการการศึกษา คนพิการเข้าไปในสถานศึกษานั้น และส่วนเรื่องศูนย์การศึกษาพิเศษปัจจุบันมีตั้งอยู่แล้ว มิได้มีการจัดตั้งหน่วยงานศูนย์การศึกษาพิเศษใหม่แต่อย่างใด ยกกระดับตามหน่วยงาน ก็คือทำให้หน่วยงานหลักที่ดูแลเพื่อที่จะให้เขาสามารถเข้าไปช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับคนพิการและผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้มีหน้าที่นั้นแล้วก็เต็มประสิทธิภาพมากขึ้น

ส่วนเรื่องโครงสร้างของคณะกรรมการตามกฎหมาย ต้องเรียนว่าจริง ๆ เจตนาก็คือต้องการปรับให้ครอบคลุมประเภทความพิการของการศึกษา การศึกษาแบ่งคนพิการเป็น ๙ ประเภท ถ้าเราตัดกลุ่มพิการซ้อนออกซึ่งก็จะหมายถึงมากกว่า ๑ ประเภทในคนเดียวก็จะเหลือ ๘ ประเภท ถ้าปรับองค์ประกอบให้ครอบคลุมก็น่าจะเป็นประโยชน์

ในส่วนท่านกษิต ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ ก็ต้องเรียนว่าจริง ๆ ในเรื่องการศึกษาคนพิการเราก็เน้นเรื่องสิทธิเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นตัวนำ แต่ต้องบอกว่าในสภาของเราเคยหยิบยกประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับการยกระดับหรือพัฒนาศูนย์บริการคนพิการ ซึ่งก็จะเป็นการช่วยเหลือคนพิการในทุกช่วงวัยในทุกมิติในเรื่องสิทธิต่าง ๆ เรื่องนี้ก็จะเป็นอย่างอื่นเรื่องหนึ่งที่เราไปประกอบการทำงานร่วมกันกับศูนย์บริการคนพิการ ซึ่งเป็นข้อเสนอที่ผ่านจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปของเราไปแล้วนะครับ ก็ต้องเรียนว่าถ้าเราไม่สามารถที่จะทำขั้นพื้นฐานหรือการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ดี แล้วก็หน่วยงานต่าง ๆ ไม่บูรณาการเข้าหากันสิทธิต่าง ๆ ที่มีอยู่คนพิการคนนั้นก็ไม่สามารถที่จะบรรลุได้จริงถึงจะบรรลุได้ก็ต้องมาจากความช่วยเหลือของคนอื่นเป็นจำนวนมาก ซึ่งผมคิดว่าถ้ามีการพัฒนาหรือการทำให้โครงสร้างพื้นฐานการจัดการศึกษาเอื้อให้คนพิการได้มีการศึกษาที่ดีก็จะนำไปสู่การมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งก็เป็นหลักคิดกับที่ทางคณะกรรมการก็ใช้เป็นตัวนำในการดำเนินการอยู่ในการพัฒนาแนวคิดเรื่องข้อเสนอรายงานฉบับนี้นะครับ

ในส่วนของท่านอาจารย์ถวิลวดีนะคะ ต้องเรียนว่าในประเด็นเรื่องสภาพแวดล้อม ต้องเรียนว่าเป็นเรื่องใหญ่มากใหญ่มากจริง ๆ เพราะว่าในแนวคิดหลักถ้าเรามอง ประเทศเพื่อนบ้านอย่างเช่นประเทศญี่ปุ่น ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง ประเทศญี่ปุ่น ถ้าเราเดินทางไปถึงประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่สนามบิน ออกนอกสนามบิน ตามถนนหนทาง ตึกอาคารบ้านช่องต่าง ๆ จะคำนึงถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ของประชาชนเป็นหลัก เพราะปรัชญาจริง ๆ ของสภาพแวดล้อมบนแนวคิดแอ็กเซสซิบิลิตี (Accessibility) หรือการเข้าถึงก็คือการทำให้ประชาชนมีอิสรภาพอินดีเพนเดนต (Independent) นั่นคือปรัชญา อิสรภาพของประชาชนคืออะไร คือทำให้ประชาชนสามารถที่จะช่วยเหลือ และพึ่งพาตนเองได้นั่นคือแนวคิดปรัชญา เมื่อคนที่พึ่งพาตนเองได้มีจำนวนมาก คนที่ต้องการความช่วยเหลือมีจำนวนน้อย รัฐจึงจะเอาสวัสดิการเข้าไปเสริมหรือช่วยหนุน คนที่ต้องการความช่วยเหลือให้เพิ่มขึ้นมาได้ -----

ซึ่งผมคิดว่าทิศทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติของเราก็ไปในทิศทางนั้น พอมาในเรื่อง การศึกษานี้ นะครับ ก็ต้องบอกว่าในเรื่องนี้ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งของสภาพแวดล้อม เช่นเดียวกัน แล้วก็ในตัวข้อเสนอแนะนะครับถ้าสังเกตก็จะมีทำให้สภาพแวดล้อมเอื้อต่อทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มคนพิการ อย่างเช่น บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ อย่างเช่นสื่อเทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตหรือการจัดการศึกษา อย่างเช่นมีข้อเสนอให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อม ของสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริง ก็เป็นสิ่งที่คณะกรรมการก็ได้คำนึงถึงนะครับ แล้วก็พยายามที่จะหยิบยกและจัดทำ ข้อเสนอ ต้องเรียนท่านประธานและที่ประชุมว่าในครั้งนี้นะเราก็ตัดใจที่จะจัดทำข้อเสนอนี้ เพื่ออย่างที่ท่านสุรินทร์ได้กรุณากล่าวแต่ตอนต้นนะครับว่าจริง ๆ เรื่องนี้เริ่มต้นจากคำนั้นละครับ โน วัน เลฟต์ บีฮายด์ (No one left behind) ไม่มีใครอยากโดนทิ้งอยู่ข้างหลังนะครับ แล้วก็สภาเราก็มีการสนับสนุนการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในหลายมิติ ในครั้งนี้ ก็ขอความกรุณาท่านประธานและท่านสมาชิกได้ช่วยกรุณาให้การสนับสนุนข้อเสนอนี้ ในลำดับต่อไป ซึ่งมีข้อมูลประเด็นเพิ่มเติมจะขอให้ท่านศาสตราจารย์วิริยะได้นำเสนอ เพิ่มเติมต่อจากผมนิดหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ท่านต่อไปขอเชิญศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ตอบชี้แจงสมาชิกครับ

ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศและท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ ผมเพียงแค่ขอเพิ่มเติมว่า การแก้ปัญหาของเรา เราตั้งอยู่บนข้อมูลที่ว่าเราขาดแคลนทรัพยากร และเราก็จำเป็นต้องบูรณาการทรัพยากร อย่างที่ท่านพูดเรื่องว่าทำไมเรื่องหูฟัง กระทรงสาธารณสุขก็มีให้ และทำไมกระทรวงศึกษาธิการมีให้อีก ท่านประธานครับ กระทรวงสาธารณสุขมีให้เหมือนกันแต่ไม่เพียงพอ และบางครั้งกระทรวงสาธารณสุขทรัพยากรมีน้อยนี้นะครับ ก็แจกหูฟังคนละข้างเท่านั้นเอง ซึ่งเวลามาในเรื่องของการศึกษานี้มันไม่เหมาะ เพราะฉะนั้น กระทรวงศึกษาธิการเขาก็ต้องเพิ่มสิ่งเหล่านี้เข้าไป แต่ผมเห็นด้วยว่าความสำคัญเมื่อมีหลายหน่วยงานให้ การบูรณาการทรัพยากรนี้ ฐานข้อมูลนี้สำคัญ เพราะฉะนั้นเห็นด้วยว่าระบบ ฐานข้อมูลเราจึงเสนอว่าต้องมีระบบฐานข้อมูล เพราะอย่างที่ท่านพูดบางแห่งนี้ได้ หูฟังหลายชุด ได้วีลแชร์ (Wheelchair) หลายคันก็เพราะว่าระบบฐานข้อมูลมันไม่บูรณาการ

เราจึงต้องเสนอว่าให้มีระบบฐานข้อมูลที่บูรณาการ คือทุกคนสามารถเข้าไปดูได้ว่าใครได้อะไรไป และมันขาดแคลน และเราเองก็พยายามพัฒนาเองด้วยนะครับ อย่างเช่นหุฟงี้ ในสมัยก่อนนี้ถ้าเราซื้อจากพวกบริษัทต่าง ๆ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท เมื่อเนคเทค (NECTEC) พัฒนามันก็เหลือประมาณ ๗,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเราก็เน้นระบบบูรณาการในการที่จะช่วยกันพัฒนาเพื่อลดต้นทุนให้มันถูกลงนะครับ ผมเห็นด้วยว่าการขาดแคลนทรัพยากรมันเลยจำเป็นต้องมีฐานข้อมูลที่บูรณาการ อย่างทางการแพทย์ก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำงานร่วมกันกับกระทรวงศึกษาธิการ เช่น พอเด็กเกิดมานี้กระทรวงสาธารณสุขควรจะบอกได้ว่าใครพิการบ้าง เช่น ตาบอด ดาวน์ซินโดรม (Down syndrome) แล้วก็ให้รีบเข้าไปช่วย แต่ทุกวันนี้กระทรวงสาธารณสุขก็เพิ่งเริ่มทำเท่านั้นเอง แล้วก็เร่งให้กระทรวงสาธารณสุขต้องรีบคัดกรองทันทีที่คนเกิดมาต้องรู้ว่าใครพิการอะไร ในประเภทที่เห็นได้อย่างแจ่มชัด แล้วก็รีบใส่เข้ามาในระบบฐานข้อมูลเดียวกัน และทางการศึกษาพิเศษจะได้เข้าไปช่วยนะครับ ---

และเราก็ต้องยอมรับอีกเหมือนกันว่าทางการแพทย์เราขาดแคลนบุคลากรที่จำเป็นมาก เช่น นักแก้ไขการพูด หรือนักกลายนักเลศรับ ไม่ว่าจะเป็นนักกิจกรรมบำบัด กายภาพบำบัด ขาดแคลนทั้งนั้นครับ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องใช้วิธีให้คุณครูมีความรู้เรื่องพวกนี้ด้วย เราจึงต้องเสนอว่าต่อไปเราต้องพัฒนาครูอย่างน้อยครูที่สอนเรื่องภาษาก็น่าจะมีพื้นฐานของการแก้ไขการพูดอยู่บ้าง หรือครูพละก็ควรจะมีพื้นฐานของกายภาพบำบัด คือเราจะพยายามเน้นว่าทำอย่างไรเราจะเพิ่มศักยภาพของบุคลากรที่เราที่มีอยู่ในท่ามกลางความขาดแคลน เพื่อที่จะบูรณาการนะครับ และเรื่องการเปลี่ยนผ่านไปสู่การมีงานทำ อย่างเช่นอาชีวะ ทำไมเราจึงอยากให้สำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษมาอยู่ที่สำนักปลัดก็เพื่อจะได้ทำงานร่วมกับหลายๆ หน่วยงานในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาให้พร้อมที่จะรับคนพิการ เข้าไปเรียน อย่างเช่น อาชีวะหลายแห่งที่ได้รับความร่วมมือเตรียมความพร้อมกันอย่างดี เดี่ยวนี้ก็มีความพร้อมในการที่จะรับคนหูหนวกเข้าไปเรียนในโรงเรียนอาชีวะหลายโรงเรียน หลังจากที่เราได้ร่วมมือกันในการพัฒนาครูให้รู้จักใช้ภาษามือ แล้วก็พัฒนาภาษามือที่มันเป็น เทคนิคัลเทอม (Technical Term) ในทางอาชีวะโดยเฉพาะขึ้นมา เพราะฉะนั้นความร่วมมือในการบูรณาการที่ทำงานร่วมกันอันนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ หรือการยกระดับสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษขึ้นมาเทียบเท่ากรมก็ไม่ได้ทำให้เราเปลืองเงินเปลืองทองอะไรมาก เราเพียงแค่เปลี่ยนที่ปรึกษาด้านการศึกษาศึกษาพิเศษมาเป็นเลขาธิการก็ซี ๑๐ เหมือนกันครับ ก็เพียงแค่ยุบตำแหน่งที่ปรึกษาอยู่ที่สำนัก สพฐ. แล้วก็มาเป็นเลขาธิการมันก็ได้แล้วครับ ท่าน มันก็ไม่ได้ต้องไปเปลืองทรัพยากรอะไรมากมาย เพราะวาระระดับอื่นผู้เชี่ยวชาญผู้อะไรก็มีอยู่แล้วนะครับ และศูนย์การศึกษาศึกษาพิเศษก็มีอยู่แล้ว เราเพียงแค่ทำอย่างไรปรับปรุงกฎหมายมาเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและทรัพยากรที่เราที่มีอยู่ให้มันสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งผมเชื่อว่าเรื่องการเพิ่มทรัพยากรเราเน้นในการเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรที่เราที่มีอยู่ให้มากขึ้นนะครับ อย่างเช่น เราขอให้ครูทุกคนต่อไป ต้องเรียนการศึกษาศึกษาพิเศษอย่างน้อย ๙ หน่วยกิตนะครับ ก็คือมีความรู้พอมมาเป็นครู แล้วก็พร้อมที่จะเข้าใจแล้วก็สามารถมีความรู้เรื่องคัดกรองเด็กหรืออย่างน้อยก็รู้ว่าจะต้องติดต่อใครเข้ามาช่วยเหลือเด็กในเบื้องต้น แล้วก็เพิ่มศักยภาพของครูให้มากขึ้นเพื่อเข้ามาดูแลเด็ก เราจึงใช้บอกว่าเป็นระบบเรียนรวม การเรียนร่วมนั้นก็หมายความว่าเราเตรียมบุคลากรในทุกโรงเรียนให้มีความพร้อมที่จะรับดูแลเด็กพิการในเบื้องต้น แต่ถ้าหนักขึ้น

ก็ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ทางแพทย์ ทางครุการศึกษาพิเศษ แล้วก็ทำงานกันเป็นระบบ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับท่าน แก๊ซการพูดนี้ ถ้าเราไปหานักแก๊ซการพูดเราก็ได้เดือนละครึ่งชั่วโมงครับ จากนั้นเราก็ต้องรับการบ้านจากนักแก๊ซการพูดมาให้ผู้ปกครองกับครุการศึกษาพิเศษมาดูแล้วก็พัฒนาเด็กต่อ เพราะฉะนั้นการเชื่อมโยงทรัพยากรอันนี้เป็นเรื่องที่เราตระหนักอยู่ แล้วเราก็พยายามที่จะทำอย่างไรให้สามารถบูรณาการทรัพยากรทำงานด้วยกันอย่างเป็นเอกภาพ เราจึงพยายามพัฒนากฎหมายให้มันเอื้อต่อการทำงาน โดยไม่ได้พยายามที่จะไปเพิ่มทรัพยากร แต่เน้นเพิ่มความสามารถเข้าไปในบุคลากรที่ทำงานร่วมกันกับระบบที่จะเชื่อมโยงให้เราสามารถทำงานด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้นเองครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้สูงอายุ ท่านวิเชียร ขวาลิต ขอเชิญครับ -----

นายวิเชียร ขวาลิต (กรรมการ) : เรียนท่านประธานท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเรียนเพื่อทบทวนต่อท่านทั้งหลายว่าในเรื่องของการดูแลผู้สูงอายุในคณะกรรมการธิการสังคมเคยได้เสนอในองค์รวมว่าการดูแลผู้สูงอายุในองค์รวมนั้นดำเนินการอะไรบ้าง แล้วก็มีข้อเสนอในเชิงปฏิรูปอย่างไร ซึ่งถ้าท่านจำได้เราเสนอให้มีการพัฒนาศูนย์ ศพอส. เพื่อทำหน้าที่แล้วก็ดูแลผู้สูงอายุใน ๔ เรื่อง ก็คือดูแลเรื่องเศรษฐกิจก็คือการมีรายได้ การมีงานทำ ดูแลเรื่องสังคมก็คือผู้สูงอายุจะต้องมีสังคมมีชีวิตที่ดี แล้วก็สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรี แล้วก็ผู้สูงอายุต้องการการดูแลด้านสุขภาพอนามัยของตนเองและ อีกส่วนหนึ่งที่มีลักษณะเหมือนกับคนพิการก็คือสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ อันนั้นเราเสนอในภาพรวมในองค์รวมของการขับเคลื่อนซึ่งจะครอบคลุมในทุกมิติตามที่ท่านสมาชิกได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ แต่ในส่วนของการอบงานในวันนี้ก็คือการเสนอในมุมของการศึกษา เพราะฉะนั้นข้อเสนอหรือมุมของการศึกษาก็ไม่ได้หนีไปจากหลักการขององค์รวมที่ได้้นำเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษาในส่วนต่าง ๆ เช่นใน ศพอส. ที่จะดำเนินการก็ต้องเรียนท่านถวิลวดีว่าท่านไม่ต้องห่วงเรื่องว่าเขาจะสอนท่านसानตะกร้าอย่างเดียว ต้องเรียนว่าใน ศพอส. ไม่ใช่เป็นการสอนโดยท็อปดาวน์ (Top Down) แต่เป็นการจัดการของผู้อายุที่จะค้นหาความต้องการ ความรู้ ความเข้าใจต่าง ๆ หรือความถนัด แล้วก็ที่สำคัญก็คือว่ามีตลาดรองรับในการที่จะดำเนินการซึ่งอันนี้ ศพอส. เป็นผู้เลือกเอง ไม่ได้เป็นการสั่งว่าจะต้องทำหรือประกอบอาชีพอันใดนะครับ

อีกส่วนหนึ่งที่จะตอบท่านกษิตก็คือว่ากรณีผู้สูงอายุที่เป็นผู้ทรงความรู้ ภูมิปัญญาต่าง ๆ ขณะนี้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รับจดทะเบียนแล้วก็จัดแจ้งต่าง ๆ ถึงผู้สูงอายุที่มีภูมิปัญญามีความรู้ต่าง ๆ ซึ่งส่วนนั้นจะสามารถที่กลับเข้ามาเป็นครูเป็นผู้สอนในการเรียนการสอนในการจัดการต่าง ๆ ซึ่งในอีกภาคหนึ่งที่ต้องเรียนว่าในข้อเสนอของรายงานก็คือว่าการจัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุในกลุ่มคนที่อยู่ในสายของแรงงานก็คือกระทรวงแรงงาน ซึ่งขณะนี้ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานก็ดีหรือหน่วยของกรมการจัดหางานได้มีการรับจัดแจ้งคนที่เป็นผู้สูงอายุและประสงค์จะทำงานก็จะนำไปสู่การได้มาซึ่งข้อมูลในการที่จะดำเนินการพิจารณาว่าวิชาชีพหรือวิชาการสอนหรือครูต่าง ๆ จะมาบูรณาการในการที่จะเกิดการเรียนการสอน

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตก็จะเป็นการตอบสนองเรื่องของผู้สูงอายุที่เป็นสถิติที่ผมได้นำเรียน
แต่แรกแล้วว่าเรามีปัญหาเรื่องการศึกษาของผู้สูงอายุ ซึ่งถ้าท่านลองนับดูเมื่อประมาณ
๔๐ ปีที่แล้วหรือมากกว่า ๔๐ ปี การศึกษาของไทยเราก็ยังมีคนที่ศึกษาในระดับมัธยมยังน้อยอยู่
เพราะฉะนั้นก็เลยเป็นตัวเลขที่มายืนยันว่าวันนี้จำนวนผู้สูงอายุที่จบการศึกษาในชั้นต่ำกว่า
ประถมศึกษาหรือตั้งแต่ประถมศึกษาลงมาจึงเป็นสัดส่วนที่เป็นส่วนใหญ่และเป็นจำนวนมาก
นะครับ

ผมจะเรียนเพิ่มเติมที่ท่านเลขาธิการได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ
ในเรื่องของการที่จะเป็นข้อเสนอในการที่จะให้มีการจัดการศึกษา ต้องเรียนว่าเดิมทีเดียว
ในหน่วยงานของ กศน. หรือการศึกษาตามอัธยาศัยไม่ได้มีเป้าหมายสำหรับผู้สูงอายุครับ
เพราะฉะนั้นก็จะมีผู้สูงอายุที่เข้ามาขอให้มีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะของการศึกษา
ตามอัธยาศัยจำนวนหนึ่ง แต่ว่าสถิติที่ได้คงไม่ใช่สถิติที่มีเป้าหมาย -----

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

ปิยาพัชร ๔๓/๑

แต่เรามีข้อเสนอว่าให้มีเป้าหมายสำหรับผู้สูงอายุในช่วงเวลาต่อไปเพื่อที่จะสามารถจัดการ หรือดูแลให้ผู้สูงอายุที่ยังมีศักยภาพ แล้วก็การเรียนการสอนก็จะตรงกับความต้องการ และศักยภาพของผู้สูงอายุเพื่อที่จะสามารถมาประกอบอาชีพแล้วก็สร้างรายได้ให้ตนเอง ในการดูแลตนเองโดยเฉพาะเรื่องเศรษฐกิจ ซึ่งขณะนี้ถือว่าเป็นอันดับ ๒ ของรายได้ ของผู้สูงอายุเพราะลำดับแรกก็คือรับการสนับสนุนจากบุตรนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ ก็จะเป็นในข้อเสนอที่จะนำไปสู่การจัดการให้ผู้สูงอายุสามารถดูแลตนเองได้ แล้วก็ตอบสนอง วัตถุประสงค์หลัก ๓ ประการที่ผมนำเรียนแล้วก็คือการศึกษาเพื่อการศึกษาซึ่งปรากฏอยู่ใน โรงเรียนผู้สูงอายุที่ปรากฏนะครับ ต้องเรียนว่าโรงเรียนผู้สูงอายุที่ปรากฏและดำเนินการ อยู่ใน ศพอส. แล้วก็ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการศึกษาในวัตถุประสงค์ แรกก็คือการศึกษาเพื่อศึกษานะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนที่เป็นวัตถุประสงค์ประการที่ ๒ การศึกษาเพื่อการมีส่วนร่วม สุขภาพและการดูแลจะเกิดขึ้นใน ศพอส. แล้วก็ส่วนที่ ๓ ก็คือ การศึกษาเพื่อการมีรายได้ การมีอาชีพ การมีงานทำจะอยู่ในส่วนที่กระทรวงแรงงานแล้วก็ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์โดย ศพอส. ที่จะดำเนินการก็จะเป็น การตอบสนองความต้องการหรือกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของผู้สูงอายุต่อไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) :ต่อไปขอเชิญท่านณรงค์ สหเมธาพัฒน์ ประธานอนุกรรมการขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสครับ

นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานและสมาชิกครับ ผมคงมีประเด็นสั้น ๆ อยู่ ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรกเรื่องการแต่งตั้งอนุกรรมการระดับจังหวัดและพื้นที่ซึ่งถือว่าเป็นกลไกหลักนี้เป็นอำนาจของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ซึ่งแต่งตั้งภายใต้คำสั่ง คสช. ที่ ๑๐/๒๕๕๙ ตามมาตรา ๔๔ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน ดังนั้นก็สามารถที่จะสั่งการ ให้ทุกจังหวัดตั้งได้ถ้าเห็นชอบ รวมทั้งอาจจะตั้งลงไปให้กับทุกจังหวัดได้เลยนะครับ

ประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการชุดนี้จะเป็นการทำงานร่วมกัน เพราะฉะนั้น ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ทชด. หรือว่าอื่น ๆ ภาคเอกชนต่าง ๆ ก็จะทำางานร่วมกัน ภายใต้อนุกรรมการชุดนี้ซึ่งมีทั้งระดับจังหวัดแล้วก็ระดับพื้นที่นะครับ

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

ปิยาพัชร ๔๓/๒

ประเด็นสุดท้ายคือกลุ่มเป้าหมายคงไม่เฉพาะกลุ่มยากจนเท่านั้นคงจะครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่ผมได้ให้คำจำกัดความไว้ตั้งแต่ต้น ๔ กลุ่ม ซึ่งยกเว้นคนพิการเท่านั้นนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านประธานวิวัฒน์ ศัลยกำธร ครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมการ) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านโดยเฉพาะทั้ง ๗ ท่านที่ได้กรุณาทั้งตั้งคำถามเพื่อให้ข้อมูลเราชัดเจนขึ้น ทั้งให้ข้อเสนอแนะซึ่งคณะกรรมการเราจะนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อจะนำรายงานนี้ส่งให้รัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามรายงานทั้ง ๓ เรื่องนี้ได้มีการประสานงานกับ ๔ กรรมาธิการ และได้ประสานกับหน่วยปฏิบัติรัฐบาลโดยเฉพาะด้านการศึกษาที่เราได้นำข้อเสนออันนี้ไปใส่ไว้ในแผนการศึกษาของชาติ ๑๕ ปี แล้วก็ได้เรียนเสนอรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการให้ท่านรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีช่วย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงก็ทราบเรื่องนี้ เรื่องนี้ก็จะมีการสานต่อข้อเสนอหลาย ๆ ประการที่ท่านสมาชิกได้กรณานั้นจะได้ถูกนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ประสานงานกับส่วนงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแปลงไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ก็ต้องขอบคุณทางท่านประธานอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ นะครับ ซึ่งท่านเป็นประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม แล้วก็มาช่วยในการทำงานร่วมกับกรรมาธิการศึกษานะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศโดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทั้ง ๓ เรื่อง และร่างพระราชบัญญัติแล้วนะครับ -----

ต่อไปผมจะให้ที่ประชุมลงมติว่าจะเห็นชอบกับรายงานหรือไม่นะครับตามลำดับ โดยจะเริ่มจากเรื่องการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับก่อนนะครับ ก่อนที่จะขอมติจากที่ประชุมผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตน โปรดเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ยังให้เวลาอยู่ครับ ยังมีสมาชิกทยอยเดินมาเข้าห้องประชุมนะครับ เพราะว่าวันนี้ประชุมกันหลายคณะกรรมการใน ๓ อาคารของรัฐสภาของเราครับ ใช้สิทธิแสดงตนครบถ้วนกันแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่แสดงผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๘ ท่านนะครับ เป็นอันว่ามีผู้เข้าร่วมประชุมครบองค์ประชุมครับ

เรื่อง

วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 13:09

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 158

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อน
การปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป
การศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
จำนวน ๓ เรื่อง (การตรวจสอบองค์ประชุม)

หน้า 1 / 1.379

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
2		พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
3		นายกสินท์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
4		นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
5		นายกษิตศ อชาวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
6		นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
7		นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
8		นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
9		นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
10		นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
11		พลเรือเอก ไกรฐธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
12		พลอากาศเอก ขวัญชัย เขียมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
13		นายเข้มชัย ชุตินวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
14		พลโท คณิต แฉ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
15		พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
16		พลเอก คณิต อุทัยสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
17		พลอากาศเอก ศุภาทิพย์ ฤกษ์พร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
18		นายคำคุณ สิริสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
19		นายศุภจิต นาครทรรพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
20		หม่อมราชวงศ์จักรวรร จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
21		พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
22		พลเรือเอก จิรพัฒน์ ปานสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
23		นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
24		นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
25		พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
26		นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
27		นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
28		พลเรือเอก ชนินทร์ ชุนนรชพันธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายชัย ชิดชอบ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
30		นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
31		นายชาลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
32		พลตำรวจเอก ชิดชัย วรณสฤติย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
33		นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
34		นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
35		นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
36		พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
37		พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
38		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
39		นายธำปบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
40		นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
41		พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
42		นายดำรงศักดิ์ พิเศษ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
43		ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
44		นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
45		พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
46		นายเดชาภักดิ์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
47		นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
48		นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
49		พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
50		นางกวิลาดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
51		นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
52		นายธงชัย ลีอดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
53		นายธนศพล ธนบุญวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
54		ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
55		พลเอก ธวัช จารุกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
56		นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
57		นายธวัชชัย พักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
58		พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
59		นายธำนิษฐ์ ณะเฒ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
60		พลตำรวจโท ธีรจิตร ฤกษ์ม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		พลอากาศเอก ชีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
62		นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
63		นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
64		พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
65		นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
66		นายบัญชา ปรมีศนากรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
67		พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
68		นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
69		พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
70		นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัฒ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
71		นายประภาศ คงเอียด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
72		นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
73		ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
74		นายประยูร เชี่ยววัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
75		นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
76		พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
77		นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
78		พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
79		นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
80		นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาฑา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
81		นายปิณฑุส พิงบุญ ณ ออยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
82		พลอากาศเอก เสด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
83		นายพนม ศรีศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
84		นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
85		พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
86		พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
87		พลเรือเอก พระจันทร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
88		พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
89		นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
90		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
91		พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
92		พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		พลอากาศเอก มนัส ภูษาง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
94		นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
95		นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
96		นางเมธิณี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
97		พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
98		พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
99		นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
100		พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
101		พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
102		นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
103		พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
104		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
105		นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
106		นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
107		พลอากาศเอก วรณ มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
108		นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
109		นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
110		นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
111		พลเอก วิจิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
112		นายวิเชียร ขวาลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
113		นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
114		นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
115		นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
116		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
117		นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
118		พลเอก วุฒินันท์ สิลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
119		นายไวยุทธ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
120		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
121		นายศิริชัย ไบ้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
122		นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
123		พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
124		นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
126		นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
127		นายสมพงษ์ สระแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
128		นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
129		พลเอก สราวุธ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
130		นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
131		นายสันตศักดิ์ จรุงงามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
132		พลตรี สิริวิทย์ นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
133		นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
134		พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
135		นายสุนชัย คำคุณเศรษฐี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
136		นายสุรัชย์ ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
137		พลเอก สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
138		นายสุรินทร์ จิรวินิจ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
139		พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
140		นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
141		พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
142		นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
143		นายเสรี อติภัทระ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
144		นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
145		พลอากาศเอก อนาวิน อิมมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
146		พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
147		นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
148		นายอนุสิษฐ คุณากร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
149		นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
150		พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
151		นายอภินันท์ ชัยธานุวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
152		นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
153		นายอัศวินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
154		นายอัปดุลฮาลิม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
155		พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		พลตำรวจโท อำนวย นิ่มมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
157		นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
158		นายสุทัย เลาหนีเขียว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร	รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

1

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงานเรื่องการขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับ คนพิการ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ ซึ่งหากเห็นชอบคณะกรรมการจะได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปปรับปรุง เพื่อเสนอประธานสภาก่อนที่จะส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ ต่อไปจะขอมติ จากที่ประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๖๐ นะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่ หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : สมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนบ้างไหมครับ ถ้ามีขอเชิญ ออกเสียงลงคะแนนนะครับ ถ้าไม่มี ผมขอปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผล การลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนเสียง จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๘ ท่าน เห็นด้วย ๑๕๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ

เรื่อง

วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 13:11

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 158

เห็นด้วย 155

ไม่เห็นด้วย 2

งดออกเสียง 1

ไม่ลงคะแนนเสียง 0

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาฯ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ และร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงเพื่อเสนอประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศก่อนส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

หน้า 1 / 1 380

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	4	นายกสิณธ์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	5	นายกษิต์เดชอนันต์ แสงขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	6	นายกษิตศ อชาวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
7	8	นางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
8	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	11	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	12	นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	13	พลเรือเอก ไกรฤทธ วัฒธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เขี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	16	นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	17	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	19	พลเอก คณิต อุทิตสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	21	พลอากาศเอก คราติพิทย์ ฤกษ์พร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	22	นายคำคุณ สิริสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	23	นายคุรุจิต นาครทรรพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
20	24	หม่อมราชวงศ์จักรกรรต จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	27	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	28	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสฤณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	29	นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	30	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	34	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	35	นายชัย ชิดชอบ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	38	นายชาลี เขียตสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	39	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	42	นายชูศักดิ์ เกวี่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	46	นายสุภาพบุต รมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	47	พลเอก วิจิตรวาทย์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	53	ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	54	นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	56	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	57	นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	59	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	61	นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	63	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	65	นายธงชัย ลีอดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	68	นายธเนศพล ธนบุญวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	69	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	70	พลเอก ธวัช จารุกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	72	นายธวัชชัย พักอังกฤษ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	74	นายธำนิมิตร ณะเฒ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	75	พลตำรวจโท ธีรจิตร อุดมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	76	พลอากาศเอก วีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	78	นางนรรัตน์ พิมพ์เสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	80	นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	82	นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	83	นายบัญชา ปรมีศนาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	85	นางเบญจวรรณ สว่างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	87	นางประภา เติระกุล ศรีนวลนัต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	88	นายประกาศ คงเอียด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	89	นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	90	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	91	นายประยูร เขียววัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	92	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	93	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	94	นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	95	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	97	นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	99	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	100	พลอากาศเอก เเมตย์ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	102	นายพนม ศรศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	105	นางพรพันธุ์ มุณยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	106	พลเอก พนล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	107	พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	108	พลเรือเอก พระจันทร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	109	พลตำรวจตรี พิสิทธิ์ เป่าอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	112	พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	113	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	114	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	115	นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	116	นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	117	นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	119	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	127	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	130	พลเอก วรวิทย์ พรพจนสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	135	พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	137	นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	138	นายวัลลภ พริ้งพวง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	139	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	140	นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	143	นายวินัย คะห์ลิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	147	นายวิวรรณ์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	148	พลเอก วุฒินันท์ สิลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	149	นายไวภูณท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	152	นายศิริชัย ไหมงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	153	นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	154	พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	159	พลโท สมชาย ล้นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	163	พลเอก สราวุธ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	165	นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	166	นายสันตศักดิ์ จุฑามานพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	167	พลตรี ศิระวัตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	168	นายสุชน ซาสีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	169	พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	170	นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	171	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	172	พลเอก สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	173	นายสุรินทร์ จิวิศิษฎ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	174	พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	175	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	176	พลตำรวจโท สุวัระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	178	นายเสรี อติภักตะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	179	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	180	พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	181	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	182	นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	183	นายอนุสิษฐ คุณากร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	184	นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	185	พลเอก อภิชาติ เพ็ญภิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	186	นายอภิรักษ์ ชื่อธามวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
153	192	นายอัศวินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	193	นายอับดุลฮาติม มินฮาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	194	พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	197	พลตำรวจโท อำนาจ นิยมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	198	นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
158	199	นายสุทัย เลานวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศิริอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
กิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เรื่องการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับ
คนพิการและบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ
คือร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้วนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงานเรื่องที่ ๒ เรื่อง
การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุหรือไม่ ซึ่งหากเห็นชอบคณะกรรมการ
จะได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปปรับปรุงเพื่อเสนอประธานสภาก่อนที่จะ
ส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : เนื่องจากเป็นการลงมติต่อเนื่องนะครับ ก็จะไม่จำเป็นต้องตรวจสอบองค์
ประชุมเพราะถือว่าองค์ประชุมได้ดำเนินการต่อเนื่องจากคราวที่แล้ว ครบองค์ประชุมอยู่นะครับ
ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใด
ไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ครับ
(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ออกเสียงลงคะแนนไหมครับ ถ้าไม่มี ผมขอปิด
การลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลการลงคะแนนครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๗ ท่าน
หายไปไหน ๑ ท่านครับ เชิญครับ

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

สะเกววัลย์ ๔๕/๑

พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสุก : พลเรือเอก จีรพัฒน์ เห็นด้วยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ท่านแสดงตนด้วยใช่ไหมครับ

พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสุก : ใช่ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๘ ท่าน เห็นด้วย ๑๕๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง
๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี นะครับ

เรื่อง

วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 13:13

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 157 + 1 = 158

เห็นด้วย 155 + 1 = 156

ไม่เห็นด้วย 0

งดออกเสียง 2

ไม่ลงคะแนนเสียง 0

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญการสถาปนาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงเพื่อเสนอประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

หน้า 1 / 1.381

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	4	นายกสินธ์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	5	นายกษิต์เดชธนทัต เลกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	6	นายกษิต์ อาชาคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
7	8	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
8	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	11	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	12	นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	13	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เขี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	16	นายเข้มชัย ชุตินวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	17	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	19	พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	21	พลอากาศเอก ศรทิพย์ ญูขร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	22	นายคำนูน สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	23	นายจุลจิต นาครทรรพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	24	หม่อมราชวงศ์จักรกรรณ จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	27	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	29	นายจุมล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	30	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	34	พลเรือเอก ชนินทร์ ชุณหะวัณพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	35	นายชัย ชิดชอบ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	38	นายชาติ เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	39	พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	42	นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรุดิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	46	นายธำมรงค์ ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	47	พลเอก วิถีวัจน์ กำลึงเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	53	ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	54	นายดุสิต สีสานทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	56	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	57	นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	59	นายต่อพงศ์ เสงี่ยมนทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	61	นางทวีลาดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	63	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	65	นายธงชัย ลีอดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	68	นายธเนศพล ธนบุญวัฒณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	69	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาภิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	70	พลเอก ธวัช จารุกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	72	นายธวัชชัย พักอังกูร	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	74	นายธานินทร์ ณะเอม	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	75	พลตำรวจโท ธีรจิตร อุดมะ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	78	นางนรรัตน์ พิมพ์เสน	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	80	นางนินนาท ชลิตานนท์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	82	นายบวรเวท รุ่งรุจี	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	83	นายบัญชา ประมิตนามารณ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	85	นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	87	นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัฒ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	88	นายประกาศ คงเอียด	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	89	นายประมนต์ สุธีวงศ์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	90	ร้อยเอก ประยุทธ์ เลาวคนธ์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	91	นายประยูร เขียววัฒนา	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	92	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	93	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	94	นายปรีชา บุตรศรี	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	95	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	97	นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	99	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	100	พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	102	นายพนม ศรีศิลป์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	105	นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	106	พลเอก พหล สง่าเนตร	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	107	พลเอก พอพล มณีรินทร์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	108	พลเรือเอก พระจันทร ตามประทีป	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	109	พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิตร	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	112	พลเอก ภิญญ ไก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	113	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	114	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	115	นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	116	นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	117	นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	119	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	127	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันตรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	135	พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	137	นายวันชัย ลอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	138	นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	139	พลเอก วิจิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	140	นายวิเชียร ขวาลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	143	นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	147	นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	148	พลเอก ภูมินันท์ สีลาพิทักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	149	นายไวยุทธ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	152	นายศิริชัย ไหมงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	153	นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	154	พลเรือเอก สถิรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	159	พลโท สมชาย ล้นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	163	พลเอก สราวุธ ฆลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	165	นายสังคีต พริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	166	นายสันตศักดิ์ จรุงงามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	167	พลตรี สิริวัตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	168	นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	169	พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	170	นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	171	นายสุรัชย์ ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	172	พลเอก สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	173	นายสุรินทร์ จิรวินิจ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	174	พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	175	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	176	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	178	นายเสรี อดิภัทระ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	179	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	180	พลอากาศเอก อนาวิน อิมมัยรัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	181	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	182	นายอนุสร จีรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	183	นายอนุสิษฐ คุณากร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	184	นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	185	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	186	นายอภิรักษ์ ชื้อธานุวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	192	นายอัศวินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
153	193	นายอัปดุลฮาติม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	194	พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	197	พลตำรวจโท อำนาจ นิยมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	198	นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	199	นายอภัย เลาหิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

หมายเหตุ

มีสมาชิกฯ ขอใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเพิ่มเติมด้วยวาจา คือ

158	028	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสฤณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร	รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
กิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้สูงอายุแล้วนะครับ

ต่อไปจะเป็นการขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงาน เรื่องที่ ๓ เรื่อง
การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสหรือไม่ ขอเชิญสมาชิกได้ใช้สิทธิ
ออกเสียงลงคะแนนครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนไหมครับ ถ้ามีขอเชิญออก
เสียงลงคะแนน ถ้าไม่มี ผมขอปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลการลงคะแนนครับ
ของท่านบัตรและการลงคะแนนมีปัญหาไหมครับ เช่นการลงคะแนนคราวที่แล้วไหมครับ
เพราะขณะนี้จำนวนยังเป็น ๑๕๗ ท่าน ไม่มีปัญหาอะไรใช่ไหมครับ

พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสุก : ของผมไม่มีแล้วครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๗ ท่าน เห็นด้วย ๑๕๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน
งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี นะครับ

เรื่อง

วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 13:15

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 157

เห็นด้วย 155

ไม่เห็นด้วย 1

งดออกเสียง 1

ไม่ลงคะแนนเสียง 0

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อน
การปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป
การศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เรื่อง
การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ โดยให้
คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของ
สมาชิกฯ ไปปรับปรุงเพื่อเสนอประธานสภาขับเคลื่อน
การปฏิรูปประเทศก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

หน้า 1 / 1.382

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	3	พลโท กฤษณะ นวรัตน์นารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	4	นายกสิษฐ์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	5	นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	6	นายกษิต์ อชาวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
7	8	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
8	10	นายกิตติ กิตติโรคนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	11	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	12	นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	13	พลเรือเอก ไกรฤทธ วัฒธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	16	นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	17	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	19	พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	21	พลอากาศเอก ตรีทิพย์ ภูธร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	22	นายคำณูณ สีหิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	23	นายสุรจิต นาคกรพรพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	24	หม่อมราชวงศ์จักรกร จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	27	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	28	พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสุก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	29	นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	30	นางจไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

กลุ่มงานรายงานการประชุม สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข สห

โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒-๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	32	นายเฉลิมพล ประทีปวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	34	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	35	นายชัย ชิดชอบ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	38	นายชาลี เอียตสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	39	พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	42	นายชูศักดิ์ เกวี่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	46	นายฐานุบุตร ชมเสวี่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	47	พลเอก วุฒิวัจน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	53	ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	54	นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	56	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	57	นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	59	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	61	นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	63	นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	65	นายธงชัย ลืออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	68	นายธเนศพล ธนบุญวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	69	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	70	พลเอก ธวัช จารุกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	72	นายธวัชชัย พักอังกฤษ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	74	นายธำนิษฐ์ ณะเฒ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	75	พลตำรวจโท ธีรจิตร อุตมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	78	นางนรรัตน์ พิมพ์เสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	80	นางนันทนา ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยัมสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	82	นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	83	นายบัญชา ปรมีศนาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	85	นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	87	นางประภา เติระกุล ศรีนวนนิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	88	นายประกาศ คงเอียด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	89	นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	90	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	91	นายประยูร เขียววัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	92	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	93	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	94	นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	95	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	97	นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	99	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	100	พลอากาศเอก เติ๋จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	102	นายพนม ศรีศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	105	นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	106	พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	107	พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	108	พลเรือเอก พระจุนทร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	109	พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	112	พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	113	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	114	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	115	นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	116	นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	117	นางเมธิณี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	119	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	127	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	135	พลอากาศเอก วรณ มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	136	นายวันชัย คักดีอุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	137	นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	138	นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	139	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	140	นายวิเชียร ขวาลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	143	นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	147	นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	148	พลเอก ภูมินันท์ ถิลาบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	149	นายไกรฤกษ์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	152	นายศิริชัย ไหมงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	153	นายสถิตย์ ลิมพวงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	154	พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	159	พลโท สมชาย ลั่นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	163	พลเอก สุรภูมิ ชลอมอยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	165	นายสังคีต พริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	167	พลตรี สิริวัตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	168	นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	169	พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	170	นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	171	นายสุรัชย์ ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	172	พลเอก สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	173	นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	174	พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	175	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	176	พลตำรวจโท สุวัระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	178	นายเสรี อติภัทระ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	179	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	180	พลอากาศเอก อนาวิน อิมมานิตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	181	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	182	นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	183	นายอนุสิษฐ คุณากร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	184	นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	185	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	186	นายอภิรักษ์ ชี้อธามวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	192	นายอัชรินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
153	193	นายอัปดุลฮาติม มินฮาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	194	พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	197	พลตำรวจโท อำนาจ นิยมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	198	นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	199	นายอุทัย เลานวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร	รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
กิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับ
ผู้ด้อยโอกาสแล้วนะครับ จบการพิจารณารายงานของคณะกรรมการการวิสามัญกิจการ
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ทั้ง ๓ เรื่องแล้วนะครับ ขอขอบคุณ
คณะกรรมการทุกท่านและผู้ชี้แจงครับ ขอดำเนินการประชุมต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

การหารือของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ มีสมาชิกท่านใด
ที่ประสงค์จะหารือต่อที่ประชุมหรือไม่ครับ ถ้ามีก็ขอเชิญนะครับ เชิญท่านกษิต ภิรมย์ ครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ผม กษิต ภิรมย์ สปท. เบอร์ ๗ ขอเวลาแป๊บเดียวครับ
คือได้รับคล้าย ๆ กับสำเนาบันทึกว่าจะมีการประสานงานระหว่าง สนช. สปท. เหมือนกับ
จะเป็นงานหลักที่จะทำกันไปจนกว่า สปท. จะสิ้นวาระ ก็จะกราบเรียนถามท่านประธานแล้ว
เราจะทำอะไรที่ไม่ต้องยุ่งกับ สนช. ได้ไหม เพราะมันมีหลาย ๆ เรื่องที่ไม่จำเป็นต้องออกเป็น
กฎหมายแต่เป็นเรื่องของการขับเคลื่อน แล้วก็ต้องมีการประสานงานกับหน่วยราชการ
หรือผ่านท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้งหลายในสิ่งที่ทาง สปท. ควรจะได้มีส่วนในการที่จะร่วม
ในการตัดสินใจด้วย จะเป็นปัญหาของเรื่องภาคเกษตรทั้งหมด เรื่องเอสเอ็มอี (SMEs)
เรื่องอะไรต่าง ๆ ที่มีประเด็นปัญหาเรื่องพันธกรณีระหว่างประเทศมาคุยกันได้ไหม
มันจะได้มาระดมความคิดเห็นแล้วก็เสนอไปที่รัฐบาลว่าน่าจะเป็นทางเดินที่น่าจะดีกว่า
ที่จะคิดที่จะทำที่ปรากฏอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือสื่อหรือว่าใน สนช. ขอกราบเรียนถาม
นะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : สมาชิกท่านอื่นจะหารือในประเด็นนี้หรือประเด็นอื่นอีกไหมครับ เชิญท่านคำนูณ สิทธิสมาน เลขานุการ (Whip) ได้ชี้แจงประเด็นที่ท่านสมาชิกกษิต ภิรมย์ ได้ยกประเด็นขึ้นมาครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยปกติแล้วเราจะมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ๒ ระดับ ในระดับหนึ่งก็คือ คณะกรรมการประสานงานรวม ๓ ฝ่าย ซึ่งมีการประชุมทุกเช้าวันพุธ ๓ ฝ่ายในที่นี้ก็คือ สนช. ครม. แล้วก็ สปท. ส่วนอีกระดับหนึ่งนั้นก็จะเป็นคณะกรรมการประสานงานระหว่าง ๒ สภา ก็คือ สนช. กับ สปท. ก็จะมีการประชุมกันทุกบ่ายวันพุธทุกสัปดาห์ หรือบางทีก็วันบางสัปดาห์ ทั้งนี้ในการประชุม ๓ ฝ่ายนั้นก็เมื่อรายงานการปฏิรูปผ่านไปจากมติที่ประชุม สปท. แล้วก็นำเสนอคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็นำมาหารือกันในที่ประชุม ๓ ฝ่าย เพื่อที่จะประสานงานกันต่อไป ส่วนการประชุม ๒ สภานั้นส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องที่อยู่ในหลายกรณีที่มีเรื่องเกี่ยวกับร่างกฎหมายก็จะเป็นการดีที่ สนช. ซึ่งจะต้องพิจารณา ร่างกฎหมายในท้ายที่สุดจะได้รับรู้เรื่องราวไปตั้งแต่ต้น หรือว่าในเรื่องที่เป็นเรื่องการปฏิรูป ก็สามารถที่จะรับรู้ร่วมกันได้ และในหลายกรณีกรรมาธิการของทาง สปท. กับกรรมาธิการของทาง สนช. ซึ่งจะมีลักษณะเชื่อมโยงกันก็จะได้มีการจัดหารือกันเป็นคู่ ๆ ก็เพื่อความราบรื่นในการประสานงานและเพื่อความรับรู้ร่วมกันมาแต่ต้น แต่ในเรื่องใดที่มีใช้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายนั้น สปท. เองก็จะสามารถที่จะประสานงานกับกระทรวง ทบวง กรม ได้อยู่แล้วตามภารกิจของแต่ละกรรมาธิการที่มีอยู่ ซึ่งในระยะหลังทางคณะรัฐมนตรี ก็ได้มีดำริให้แต่งตั้งข้าราชการประจำระดับสูงในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็น มิสเตอร์รีฟอร์มขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ประสานงานแล้วก็ติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิรูป ซึ่งเสนอไปจาก สปท. รูปแบบการทำงานก็มีมาอย่างนี้ และงานก็就会有ความคืบหน้า แล้วก็มีความรับรู้ร่วมกันมาแต่ต้นตามสมควรแก่กรณี ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกษิต ภิรมย์ ครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ท่านประธานครับ ก็ต้องขอขอบคุณคุณคำนูณ แต่บังเอิญผมไม่ค่อยสนใจเรื่องการประสานระหว่าง ๒ สาย ๓ สาย ๕ สาย อันนั้นก็ว่ากันไปเอาเป็นว่า มันมีเรื่องที่มีอยู่นอก ๕ สายที่มันเกิดขึ้นในสังคมไทยแล้วก็ในโลกนี้ บางทีเราน่าจะได้มานั่งคุยกันใน สปท. ไม่มีความจำเป็นอะไรที่ต้องไปปรึกษาหารือ สนช. หรือ ครม.แต่มันเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสังคมไทย อันนี้เราจะคุยกันไหมครับหรือเราจะไม่คุย ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องอยู่ในกรอบของ ๒ สาย ๓ สาย ๔ สาย ๕ สายอันนี้นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ผมขอเสนอช่วยเชิญมิสเตอร์ฟอรัมของ ๒๐ กระทรวงมาพูดคุยกับเราได้ไหมครับสักวันหนึ่ง ให้เขามาเล่าให้เราฟังว่าเขาเป็นมิสเตอร์ฟอรัมของกระทรวงเขาเอาเรื่องที่เราได้อภิปรายที่ได้ถกกันมา ที่เป็นประเด็นปัญหาของสังคมไทยนั้นเอาไปทำอะไรบ้าง และเมื่อก่อนนี้ผมอภิปรายก็ได้ยกตัวอย่างที่ว่ากระทรวงการคลังกำลังจะไปว่าจ้างบริษัทเอกชนให้มาดูแลเรื่องการประกันสุขภาพขณะที่ ๓ วันก่อนหน้านั้นเราก็ถกกันในเรื่องของการที่จะมีระบบกลาง ๑ ระบบเพื่อการดูแลรักษาพยาบาล ทำงานกันอย่างนี้ไม่ได้ครับ ถ้าเพื่อมีการประสานงานกันหรือมีการถ่ายทอดข้อมูลและเมื่อมีมิสเตอร์ฟอรัมประจำกระทรวงแล้วมาเล่าให้เราฟังสักวันหนึ่งสิเอาไปทำอะไร หรือว่าสิ่งที่เราได้มีมติ ๕๗ เรื่อง ได้ไปดำเนินการในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม อะไรบ้าง ในงานของผมคือเรื่องการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองก็ประชุมกัน ๒ สาย ๓ สาย พูดกับ ครม. อะไรไปแล้ว

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

กนกวรรณ ๔๗/๑

ณ วันนี้ยังไม่เห็นมีอะไรที่เป็นขึ้นเป็นอันจากทางผู้บริหารหรือการออกกฎหมายที่ สนช. และเราจะทำอย่างไรกันในเรื่องของการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง มีแผนแม่บทแล้ว และมันจะเป็นกุญแจสำคัญในการที่จะแก้ปัญหาความล้มเหลวของระบอบเสรีประชาธิปไตยของไทย แผนแม่บทที่ผ่านที่ประชุมนี้ไปตั้ง ๖ เดือนแล้ว ก็ไม่มีอะไรคืบหน้าจากแม่น้ำอีก ๔ สาย อันนี้จะติดตามกันอย่างไรครับ หรือจะไม่เอาแล้วเรื่องวัฒนธรรมทางการเมือง เราไม่ต้องสร้างปัญญา เสริมสร้างความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยหรือว่าเราจะอยู่กันเป็นแบบนี้ และใครรับผิดชอบ ใครจะติดตามเรื่อง จะประสานกันอย่างไร และผมจะรู้ได้อย่างไรว่าใน ๒ สาย ๓ สายนั้นเอาเรื่องที่ผมไม่สนใจหรือไม่ใช่เป็นเรื่องที่ สปท. จะต้องสนใจจะไปพูดกันอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าเรื่องสำคัญ ๆ ที่น่าจะเป็นหัวใจของการปฏิรูปจะว่าอย่างไร และเราก็บอกว่าจะมีกฎหมายลูกว่าด้วยกฎหมายปฏิรูป จะมีกฎหมายว่าด้วยยุทธศาสตร์ก็ต้องมานั่งคุยกันในเรื่องนี้สักหนึ่งสัปดาห์ ไหน ๆ ก็มีสติปัญญา แล้วก็มีเวลา โดยเฉพาะวันจันทร์ซึ่งมักจะงดการประชุมก็เอาวันจันทร์นั้นได้ไหมหรือจะเป็นวันอังคาร มาคุยกันในเรื่องกว้าง ๆ เพราะผมมีความรู้สึกที่ผมยังทำงานไม่คุ้มกับเงินเดือนนะครับ แล้วก็อยากจะมีส่วนร่วมในการที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศอย่างจริงจังและอยากจะมีคามยืดหยุ่นในการทำงานแสดงสติปัญญา ไม่ใช่อะไรก็ถูกผูกมาด้วยคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรีหรืออ้างคำสั่งนายกรัฐมนตรีหรือจะบอกอันนี้ ๒ สายว่าแล้ว ๓ สายว่าแล้ว อันนั้นไม่ใช่ครับเราก็เป็นผู้หลักผู้ใหญ่กันแล้ว เราควรจะได้ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เพื่อประเทศชาติในการปฏิรูปอย่างจริงจัง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจความมุ่งมั่นของท่านกษิต ภิรมย์ นะครับ แต่เนื่องจากว่าท่านอยู่ในกรรมาธิการ ๑-๒ คณะ อาจจะไม่ทราบการขับเคลื่อนโดยรวม ๑. ก่อนหน้านี้ท่านประธาน สปท. ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ทินพันธุ์ นาคะตะ ได้ร่วมกับประธานกรรมาธิการ ๑๒ คณะ แลกผลงาน ๑ ปี ซึ่งความจริงเราก็เลย ๑ ปีมาแล้วนะครับ แต่ด้วยสถานการณ์พิเศษก็มีการเลื่อนการแถลงออกมาและรายงานผลงาน ๑ ปีก็จะเสร็จสิ้นให้สมาชิกได้รับในวันที่ ๑๕ ธันวาคมที่จะถึงนี้ ท่านก็จะได้ทราบถึงการทำงานว่าพวกเราได้ทุ่มเทแล้วก็ได้ริเริ่มเรื่องใหม่ ๆ การทำงานไม่ได้อยู่แต่เพียงว่าจะติดกรอบในแม่น้ำสายใดสายหนึ่ง แม่น้ำ ๕ สาย ทำงานหวังผลสัมฤทธิ์ในการปฏิรูปยกเรื่องอัปเกรด (Upgrade) ประเทศใน ๑๑ ด้าน

ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ที่ใช้ปัจจุบันกำหนดให้เป็นภารกิจหน้าที่และกรอบของการปฏิรูป เพราะฉะนั้นกลไกการขับเคลื่อนของเราเองจึงได้ออกแบบมาเพื่อตอบภารกิจดังกล่าว ๒. ก็คือกลไกร่วม ความจริงเราจะมาพูดกันทำแผนโดยไม่คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์คงไม่ได้ ก็คงจะสอดคล้องที่ท่านกษิตได้พูดถึงว่าอยากเห็นการปฏิรูปจริง ๆ นั้นแหละครับ คือที่มาที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งกลไกใหม่ขึ้นมา ก่อนหน้านี้ในยุคของสภาปฏิรูปแห่งชาติซึ่งผอ.ผอ.และเพื่อน สปท. ในนี้ ๖๑ คนอยู่ใน สปช. ตอนนั้นเราก็ทำแผนวางวิสัยทัศน์อนาคตประเทศไทย วางเป้าหมายประเทศไทย แต่พอมาเป็นสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปก็บอกแล้วว่าเราจะต้องขับเคลื่อนให้มีผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ดังนั้นแผนปฏิรูปที่เราทำไปจึงต่างจากแผนปฏิรูปในยุค สปช. อาจกล่าวได้ว่าแผนของ สปท. เป็นแผนปฏิบัติการ จะต้องบอกว่าจะปฏิรูปในเรื่องนั้นอย่างไร หน่วยงานไหนรับผิดชอบ ใช้งบประมาณหรือไม่ มีกรอบเวลาอย่างไร นี่เป็นแผนปฏิบัติการ แต่เนื่องจากว่าการจะทำให้การปฏิรูปนั้นเป็นรูปธรรม ท่านนายกรัฐมนตรีจึงได้แต่งตั้งกลไกใหม่ขึ้นมาและปรับปรุงอยู่เรื่อย ๆ นะครับ มีการตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน ๖ คณะ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานทุกคณะ รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบแต่ละกลุ่มงาน ก็เป็นรองประธาน -----

และท่านก็ตั้งมิสเตอร์รีฟอร์มขึ้นมา เมื่อเห็นว่า สปท. ได้ส่งแผนปฏิรูปรัฐบาลไปยังท่านนายกรัฐมนตรีแล้ว พอสมควรแก่เหตุที่ในระดับนโยบายและยุทธศาสตร์ได้พิจารณาว่าเห็นด้วยมากน้อยแค่ไหน เพราะเป็นไปไม่ได้ว่าความคิดเห็นของเราจะถูกต้องไปเสียทั้งหมด ด้วยความคิดเห็นของ สปท. ที่ผ่านไปเป็นแผนปฏิรูปนั้นจะต้องให้ทุกคนยอมรับทั้งหมด ดังนั้นเมื่อผ่านกระบวนการของการพิจารณาในชั้นของนโยบายและเปิดโอกาสให้หน่วยงานใน ๒๐ กระทรวง ๑๔๘ กรม และรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานเกี่ยวข้องอื่น ๆ ได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการเสนอความเห็นต่อแผนปฏิรูปแต่ละด้านของเราแล้วนี้ครับ ก็จึงได้ให้มีการลงมือปฏิบัติ นั่นก็คือการเกิดผู้ประสานงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปในระดับหน่วยงานครับ ตอนนี้ก็เกือบ ๔๐ หน่วยงานแล้วนะครับ ครอบคลุม ๒๐ กระทรวงและหน่วยงานหลักส่วนกลางอีก นั่นก็คือการวางกลไกในเชิงของฝ่ายบริหาร แล้วก็ได้มีการกำหนดไว้ชัดเจนว่ามีสเตอร์รีฟอร์มนั้นจะต้องรายงานความคืบหน้าของการปฏิรูปต่อท่านนายกรัฐมนตรีทุก ๑๕ วัน นี่คือมิติ ครม. และคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรี ขณะเดียวกันก็เห็นว่าเนื่องจากการปฏิรูปนั้นเป็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงโครงสร้างและระบบ บางครั้งมีความจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขกฎหมาย ยกเลิกกฎหมายหรือตรากฎหมายใหม่ ดังนั้นการประสานงานอย่างใกล้ชิดในการทำงานระหว่างสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้วก็คณะรัฐมนตรีแล้วก็ในส่วนของ สปท. นั้นมีความจำเป็นเพราะท่านเป็นอดีตรัฐมนตรีแล้วคงทราบว่าคณะรัฐมนตรีก็จะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพิจารณาแนวทางการปฏิรูปด้วย และถ้าเห็นว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในเรื่องกฎหมายจะต้องดำเนินการ ครม. ก็จะเป็นหลักนะครับ ดังนั้นเมื่อแผนปฏิรูปของ สปท. ส่งไปแล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็ตั้งกรรมการประสานงานรวม ๓ ฝ่าย ที่เรียกว่าวิป (Whip) ๓ ฝ่าย ประชุมทุกเช้าวันพุธ ที่วันอังคารเราก็มีสมาชิก ๖-๗ ท่าน ผมเองท่านรองประธาน คนที่สอง ในตอนต้นก็เข้าไป ตอนนี่ก็ประชุมทุกวันพุธก็พิจารณาแผนปฏิรูปประกอบกับตัวร่างกฎหมายครับ ขณะเดียวกันภายใต้การหารือระหว่างท่านประธาน สปท. และท่านประธาน สนช. ก็ได้มีการแต่งตั้งกรรมการประสานงานรวม ๒ ฝ่าย ถามว่าทำไมจะต้องมี เพราะว่าเรามีเวลาจำกัดครับ เราจะทำหน้าที่ปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง เราไม่ได้อยู่ถึงก่อนเลือกตั้งด้วยซ้ำไปสำหรับ สปท. แต่ว่ากฎหมายจะมีอยู่ ๓ ชุดสำคัญคือกฎหมายตามนโยบายรัฐบาลที่ สนช. จะต้องพิจารณา ๒ ก็คือกฎหมายที่จำเป็นต่อการปฏิรูปก็คือ สปท. เสนอ และ ๓ ก็คือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ

เพราะฉะนั้นในกฎหมาย ๓ ชุดท่านก็คงทราบ ว่า ๒ ปีที่ทางรัฐบาลได้เดินหน้าปฏิรูปมาก่อนเกิด สปช. และ สปท. ได้ทำงานกับทาง สนช. และมีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมกับการปฏิรูปประเทศไปรวม ๒๐๐ ฉบับถึงวันนี้ นะครับ แล้วก็มีกฎหมายที่เป็นการปฏิรูปในระดับเชิงโครงสร้าง เช่น ร่าง พ.ร.บ. แข่งขันทางการค้า ซึ่งถือว่าเป็นธรรมนูญทางการค้าเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ การผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ และสังคมผ่านวาระที่ ๑ ตอนนี้อยู่ในขั้นกรรมาธิการแล้วครับ เป็นการอัปเกรด (Upgrade) กฎหมายปี ๒๕๔๒ อย่างนี้ สนช. สปท. และ ครม. ทำงานร่วมกันเรื่องนี้มาตลอดครับ ที่เราเห็นชัดและยกเป็นตัวอย่างง่าย ๆ ก็คือตัว พ.ร.บ. จัดตั้งศาลคอร์รัปชันและ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความคดีคอร์รัปชัน นะครับ ก็เสนอกันต่อมาตั้งแต่ สปช. มา สปท. และท่านนายกรัฐมนตรีก็เร่งรัด ในที่สุด สนช. ก็ได้ผ่านกฎหมายนี้ แล้วก็ศาลยุติธรรม ท่านก็ตั้งศาลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมที่ผ่านมาและเปิดศาลตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคมที่ผ่านมา -----

เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของการปฏิรูปในเรื่องคอร์รัปชัน หรือที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ก็คือเรื่องของการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ความจริงสรุปโดยรวมก็คือว่าทั้งกลไกและกระบวนการ และประเด็นการปฏิรูปหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมันต้องไปด้วยกัน มันถึงมีความจำเป็นว่าทำไมต้องมี ผมก็เลยอยากเรียนชี้แจงเพื่อท่านได้ทราบภาพรวมด้วยนะครับ ขณะเดียวกันก็อยากจะเรียนว่าการจะขับเคลื่อนปฏิรูปไม่ใช่เฉพาะแค่กฎหมาย หรือว่าการใช้อำนาจทางบริหาร หรือการใช้มาตรา ๔๔ ที่ท่านใช้ทั้งเรื่องปฏิรูปการศึกษา หรือท่านนายกรัฐมนตรีใช้กับเรื่องของการปฏิรูปกิจการตำรวจและอื่น ๆ นี่นะครับ ยังรวมไปถึงเรื่องของงบประมาณด้วยครับ เอาว่า ๑ ปียังไม่รวมถึงตอนนี้นะครับ ตั้งแต่ตุลาคมปีที่แล้วถึงตุลาคมปีนี้เราได้ส่งเรื่องไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ๘๗ เรื่อง ปรากฏว่ามีแผนปฏิรูปที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ปี ๒๕๖๐ ถึง ๕๗ เรื่อง และเรื่องที่ไม่ต้องใช้งบประมาณ ใช้อำนาจการบริหารในการเปลี่ยนแปลงอีกจำนวนหนึ่ง และการจัดทำงบประมาณท่านคงทราบนะครับ งบประมาณปี ๒๕๖๐ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ปี ๒๕๕๙ แต่การจัดทำ ทำมาตั้งแต่ปลายปี ๒๕๕๘ ช่วงที่เราเริ่มทำงานกัน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าการทำงานอย่างนี้ถือว่าเป็นไปอย่างรวดเร็ว แล้วก็อยู่ในปริมาณงานและคุณภาพงานที่น่าพึงพอใจนะครับ

ส่วนประเด็นเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองที่เป็นประเด็นเฉพาะ ผมคิดว่า จะปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ และในร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอย่างน้อย ๔ ฉบับ ที่จำเป็นต่อการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.ป. พรรคการเมือง พ.ร.ป. การเลือกตั้ง ส.ส. พ.ร.ป. ที่มาของวุฒิสมาชิก แล้วก็ พ.ร.ป. คณะกรรมการการเลือกตั้ง กระบวนการในการปฏิรูป การเลือกตั้งและการเมืองจะอยู่ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ขณะเดียวกันกฎหมายที่ท่านถามว่าอีก ๒ ฉบับนั้นเราก็ช่วยกันเสนอผลักดันในที่ประชุมนี้ แล้วก็เสนอจนกระทั่งกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาเห็นพ้อง ก็คือเรื่องของแผนปฏิรูป และร่างกฎหมายยุทธศาสตร์ชาติ ท่าน พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ ท่านก็ทำกับท่านดอกเตอร์ยงยุทธ สารสมบัติ และคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ทำกันจนกระทั่งส่งไปแล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็ตั้งกรรมการจัดทำกรอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ แล้วก็กรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็บรรจุยุทธศาสตร์ชาติเป็นครั้งแรกนะครับ เรามีรัฐธรรมนูญมา ๑๙ ฉบับ ไม่เคยมีการบรรจุยุทธศาสตร์ชาติได้เลย

ท่านรัฐมนตรีก็เป็นผู้วิสัยทัศน์กว้างไกล เพราะว่าเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศคงทราบว่ นานาประเทศเขามียุทธศาสตร์ชาติกัน ๒๐ ปี ๓๐ ปีทั้งสิ้น แต่เรามีเพียงแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๕ ปี นี่แผนที่ ๑๒ แล้วก็มีรัฐบาลซึ่งมีนโยบายก็ไม่เกิน ๔ ปี เพราะวาระของความเป็นรัฐบาลในการเลือกตั้งก็ไม่เกิน ๔ ปี เราจะอยู่แบบนี้ต่อไปไม่ได้ครับ วันนี้ต้องวางวิสัยทัศน์อนาคตประเทศและยุทธศาสตร์ระยะยาว และพึงต้องทำต่อเนื่องด้วย ไม่ใช่เปลี่ยนพรรค เปลี่ยนรัฐบาลแล้วก็ทิ้ง แล้วก็เริ่มต้น ก กันใหม่ประเทศก็ไปไม่ถึงไหน ความสามารถในการแข่งขันของเราก็มีปัญหา โครงสร้างประเทศของเราไม่ว่าทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมก็มีปัญหา ถึงต้องปฏิรูปยกใหญ่ นะครับ แต่ยุทธศาสตร์ชาตินั้นนอกจาก บัญญัติไว้แล้วยังกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญที่ผ่านประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคมไว้เลยว่า จะต้องจัดทำร่างกฎหมายยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จและประกาศใช้ภายใน ๑๒๐ วัน หลังจากรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ เช่นเดียวกันให้มีการจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยแผน และขั้นตอนในการดำเนินการปฏิรูปประเทศให้แล้วเสร็จและประกาศใช้ภายใน ๑๒๐ วัน หลังจากรัฐธรรมนูญประกาศใช้ และ สปท. จะสิ้นสุดวาระของตนเอง เมื่อมีกลไก และกระบวนการใหม่เกิดขึ้นนะครับ ๒ เรื่องนี้บรรจุอยู่ในรัฐธรรมนูญ -----

นี่ก็เป็นผลงานที่พวกเราพยายามที่จะต้องการเห็นการปฏิรูปนั้นได้ดำรงคงอยู่แม้จะหลังการเลือกตั้ง และเราเป็นประเทศเดียวในโลกขณะนี้ที่มีการปฏิรูปอย่างเอาจริงเอาจังครบทุกด้าน บางประเทศก็ปฏิรูปบางเรื่อง แต่เราเป็นประเทศเดียวในโลก และท่านคิดสิครับว่า ถ้าเราทำต่อเนื่องและร่วมแรงร่วมใจกันจะคิดเห็นต่างกันไม่สำคัญ เห็นต่างกันบ้าง เห็นตรงกันบ้าง แต่ถ้าร่วมแรงร่วมใจไปและเดินหน้าไปอย่างนี้ และเมื่อการเลือกตั้งมาถึงรัฐบาลก็ดำเนินการไป ยุทธศาสตร์ชาติปรับเปลี่ยนได้ตามการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่มีนัยสำคัญ สุดท้ายนี้จะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๒๐ และเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกในประวัติศาสตร์ที่มีการบัญญัติหมวดว่าด้วยการปฏิรูปไว้ครับ การปฏิรูปที่สำคัญ เช่น การศึกษา กิจการตำรวจได้กำหนดไว้เลยว่าจะต้องทำอยู่ในรัฐธรรมนูญด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเป็นปรากฏการณ์ของนวัตกรรมการบริหารจัดการประเทศที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ส่วนว่าจะทันนอกทันใจหรือไม่ หรือว่าจะทำได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์หรือไม่ หรือเกิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็อยู่ที่พวกเราช่วยกันที่จะต้องเดินหน้าขับเคลื่อนสิ่งเหล่านี้ ผมขอสรุปว่าข้อเสนอของท่านกษิต เช่นเรื่องประเด็นเฉพาะที่ท่านได้กล่าวถึงเช่นกรณีในเรื่องของข้าราชการที่จะให้บริษัทประกันเข้ามาหรือไม่ เป็นประเด็นเฉพาะ หรือว่ากรณีของประเด็นใหญ่ ๆ เมกะเทรนด์ (Mega Trend) จะพวกไดเรกทิฟเทคโนโลยี (Directive Technology) หรืออะไรก็แล้วแต่ รวมไปถึงข้อเสนอเรื่องของการให้μισเตอร์รีฟอร์มนี้ได้จัดวาระมารายงานความคืบหน้าก็จะได้นำเสนอหาหรือในที่ประชุมวิป (Whip) โดยเฉพาะประเด็นสุดท้าย ท่านประธานศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ ทินพันธุ์ นาคะตะ ก็ได้มีดำริไว้อยู่แล้วก็รอความพร้อมในการที่จะนำเข้ามาสู่การพิจารณาหาหรือทั้งหมดก็คงจะเป็นเรื่องที่ยากเย็นขึ้นในส่วนที่เป็นรองประธานกรรมาธิการวิสามัญ กิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ แล้วก็ท่านเลขานุการขอบคุณที่ได้กรุณาชี้แจงบางส่วน มีสมาชิกท่านใดจะหาหรือประเด็นอื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอหาหรือ)

สปท. ๖๒/๒๕๕๙

เสวาลักษณ์ ๕๐/๒

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี วันนี้ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่มาร่วมประชุม หมาดวาระการประชุม
ผมขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๓๙ นาฬิกา

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
จำนวน ๓ เรื่อง

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๕๘ คน

หมายเหตุ ปัจจุบันมีสมาชิกฯ ทั้งหมด จำนวน ๒๐๐ คน กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ
ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ = ๑๐๐ คน

๑) การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการและบุคคลที่มีความต้องการ
จำเป็นพิเศษ และร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ฉบับ คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ และร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ
โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงเพื่อเสนอ
ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศก่อนส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติไปยัง
คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๕๕	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๒	เสียง
งดออกเสียง	๑	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

๒) การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงเพื่อเสนอประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๕๖	เสียง
ไม่เห็นชอบ	ไม่มี	
งดออกเสียง	๒	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

๓) การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงเพื่อเสนอประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๕๕	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑	เสียง
งดออกเสียง	๑	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

๑.

(นายสรศักดิ์ เพียรเวช)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒

www.parliament.go.th

การประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายประสิทธิ์ อนันตวิรุฬห์ ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
นางวัชรวิวรรณ ฝ่ายทอง ผู้อำนวยการสำนักgrayงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานgrayงานการประชุม

นางสุจิตรา อรุโณ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๒
นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์ เจ้าหน้าที่งานชวเลขอาวุโส
สืบทำรวจโทหญิง ประทีป รักเมือง เจ้าหน้าที่งานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดgrayงานการประชุม

นางสาวสิริพร ณ น่าน นางสาวลักษณ เพชรา
นางสาวพรพิมล ยอดทอง นางสาวเปมิศา เจริญรักษ์
นางคันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี นางสาวศิริรัตน์ สมัครเขตกร
นางสาวภาวดี วรรณสถิตย์ นางสาวอริสา นิกรรัมย์
นางปิยาพัชร จันทร์ส่อง นางศิริวรรณ สากลาวี
นางสะแกวัลย์ ตั้งพิพัฒน์พงศ์ นางสาวธัญรดา สุจิระวงศ์
นางกนกวรรณ แสงมณี นางสาวสวรรณยา วงศ์หมัดทอง
นางสาววาสนา อินตรา

ผู้ควบคุมระบบสนับสนุนการจัดทำgrayงานการประชุม

นางสาวนิษฐกานต์ วงศ์ปิยะพัฒนา

กลุ่มงานชวเลข ๒

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
 รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
 ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙
 วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
 โดยคณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
 ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
กกต.	คณะกรรมการการเลือกตั้ง	
กทม.	กรุงเทพมหานคร	
กศจ.	คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด	
กศน.	การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	
กรม.	คณะรัฐมนตรี	
คสช.	คณะรักษาความสงบแห่งชาติ	
ตชด.	ตำรวจตระเวนชายแดน	
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
พ.ร.ป.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	
พม.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
ศพอส.	ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ	เว็บไซต์ กรมกิจการผู้สูงอายุ http://www.olderfund.dop.go.th/download/view/128
ส.ส.	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	
สช.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	http://www.opec.go.th/
สนช.	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
สปท.	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	
สพฐ.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
อสม.	อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	
LD	โรคการเรียนรู้บกพร่อง (Learning Disorder : LD)	http://med.mahidol.ac.th/ramamenta/generalknowledge/child/09042014-1907
MDGs	เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs)	http://www.unicef.org

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
NECTEC	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (National Electronics and Computer Technology Center : NECTEC)	https://www.nectec.or.th/en/about/
SDGs	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	http://www.unicef.org
SMEs	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs)	
UNCRPD	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities : CRPD)	เว็บไซต์ ศูนย์สื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ http://www.braille-cet.in.th/Braille-new/?q=news-1286
UNESCAP	คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific : UNESCAP)	http://www.un.or.th
UNICEF	องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund : UNICEF)	http://www.unicef.org

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้ตรวจแล้ว เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ และสภาได้มีมติรับรองรายงานการประชุม ในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ วันจันทร์ที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ครั้งที่ ๖๑/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓๔

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)

ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักรายงานการประชุมและเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม